

۱۱۱

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات
بارتال

شماره ثبت:	۹۰۰۸
رده بندی دیویی:	۱۲۸۸ من ۶۹۷ ع ۳ فا ۴
سرشناسه:	عظیم آبرسی، سفیر الم
عنوان قراردادی:	
عنوان:	ضوء المسبب
کاتب:	تاریخ کتابت:
محل نشر:	ناشر: مطبع نزل کشور
صفحه شمار:	۱۰۰ ص. مصور ☐ درسی ☐ گراور یا افست ☐
زبان:	فارسی ابعاد: ۱۶۵ × ۲۴ نوع خط: نستعلیق
روش تهیه:	وقفی ☐ اهدایی ☐ خریداری ☒ ارسالی ☐
توضیحات:	فرستاده تاریخ ثبت: ۱۳۲۷
یادداشتها:	نامقرا لآخر (۱۵ صنف آفراماده) عنوان دیگر: خزانة ضوء المسبب
موضوع (ها):	۱. فارسی - واژه نامه ها.
شناسه (های) افزوده:	الف - عنوان
فهرستگاری:	تاریخ فهرستگاری: بهمن ۱۸۸

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
آله وصحبه
وآل آصفه
طاهرين

در مطبعه
مستوفى
نوشته
مطبعه
مستوفى

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس ازل وابد مرخانی را سز که بقدرت کامله خویش خلایق گوناگون و وجهه
 بدو کن بر داخت و حمد لا تعد حکیمی را رسد که حکمت بالغه خویش انسان را تشریف
 دانش و فرنگ بخشیده اشرف مخلوقات ساخت مثنوی حمد حکیمی که سخن آفرید +
 عالم کونین ز کن آفرید + ذکر و زبان در همه حیوان داد + پس شرف نطق با انسان
 داد + درود انجم نمود بر آفتاب جهان تاب سپهر نبوت و رسالت بدرتیه فلک
 هدایت و عدالت شهنشاه ملائک سپاه تاجدار کشور لولاک زمینده مریرا سلیک
 محمد با شمی نسب امی لقب افصح عرب مثنوی آن شه لولاک مه کانیات +
 باعث ایجاد همه ممکنات + عرش برین پایه اورنگ اوست + لوح و قلم نسخه

فرنگ اوست و بر آل عظام و اصحابه الکرام باد آما بعد این بچیدان احقر العباد
 سیف الله این قایم الله متولد بلده عظیم آباد حال ساکن قصبه سلطه واضح میگردد
 که روزی درین روزگار ناچار بسبان بلبل زمستان در آستیان کلبه خویش بادل
 افسرده سر بر بال تامل برده در ماتم مرده حالی خود باین ابیات با سوز و گداز بطرز
 مرثیه بغزل پرداز بود ابیات دروغی که وقت جوانی برفت و نشاء طاول و کامرانی
 برفت و خزان در بهار جوانی رسید و بعشر نگه نوحه خوانی رسید و زینهار و بگشت
 عمرم بله و نشاء هیچ کاری زمین غیر سهو و زینما گویی نیست آن ساز و برگ که آید
 بکارم که ز نیست مرگ و دروغ از جهان دوستداران شدند و رفیقان و هم عهدیان
 شدند و ز دوران زده ساعه موت را که گزیدند راحت که فوت را که بودند یاران
 چه عمر غریز و ز دوران برفتند چون عمر نیز و برین حال این زار باید گریست و کزلی
 عمر چون میتوان کرد ز نیست و کنون به که من هم ز دست وفات و زخم چاک بر خود قبی
 حیات و در انحال پر ملال یکی از آشنایان اخلاص شعار که این بیگانه اهل روزگار اتحا
 صمیمی میداشت و تجسین ظن خود این ناقص نعم را بکمال فحیدگی می انگاشت و اکثر
 اوقات برای پرسیدن معنی بعضی لغات از کتب درسی نظم و شعر و این لا اعلم
 آمد و رفت می فرمودند و بدین وسیلت شمع افروز کاشانه مصداق وقت بود و بعد
 معهود در رسیده بسنجان شیرین و کلمات رنگین نگاشته پرواز معاشرت گردید
 رنگ ملال از آینه خاطر زود و تهران آناه مکالمت چنان نمود که در ایام شتر

درین شهر فیض بسیار و اشتمندان و الاقدار شهر و معلمان مکتب دارند امور و تعلیم و
تدریس طلبه استغفال فرما بودند بتا بران جوق جوق مردم از اطراف و کناف قصه
بقصد طالب علمی آمده بقدر نصیبه خود از مایه خوان علم بهره میبردند احوال بمقتضا
زمان بترکایک آن و انشوران والا اگر رخت زندگانی از جهان فانی بر بسته بود
حیات استعاره بدگاه حی پدیدار سپرده اند و از فقدان آن مغفوران کتاب نای
لغت هم از اینجا چنان مفقود و منهدم است که گوئی همراه خود برده اند و درین صورت
برای فهم معنی بعض لغت از کتب لغات که مع العلوم عبارت از ان آنست احتیاج
می افتد بسبب کم و مستیاب کتاب این فن مستطاب بسیار لا چاری در پیش می آید
لکن استصداغ ملازمان میفرموم که اگر بجهت رهنموی فارسی خوانان مکتب و درس گیران
کتاب نظم و ثروا و الا و سب لغاتی چند ضروری به انتخاب کرده بطریق مختصر و فنی ترتیب
داوه شود بخوبی که لغات مطلوبه با سهل و جوه استنباق کرده که مبتدیان را اقرب
فهم آید و منتهمان را فراست افزاید تا این سعی جمیل این مستمندان را امر مونس
جزیل خوانند فرمود در زمانه هم یادگاری تواند بود - گفته اگر چه این عظیم الاستطاعت
بحکم واجب الاطاعت خاطر محبان مشتاق این تکلیف بالا ایفاق بر ذمه خود انعام
می تواند کرد و درین روزگار بجای آنکه اوضاع و اطوار نا هجرا که اکثر می تراوه و دوومان
دولت و سلالة بخیه خاندان معیشت از میراث پدر بیدست رنج گنج زیافته مست
باده غفلت شده از نوشتن و خواندن تعلیم سر تافته اند و در هنگام افرودی انداه پیروی

بر غم طرز و لباس مردان چنان تبلیس تقلید زنان گوی سبقت نموده اند و علاوه
 این حالت پر فضالت و گیرنا تراشی اینکه از رگدز کمال چهل و بی دافشی شیشه ناموس
 و الا نشی را بنگ نلی وقاری شکسته باطایفه او باش و بد معاش که افعال شنیع
 از نهادشان بطری می خیزد که شیطان علیه لعنت لاهول گویان میگردد و عقد
 موافقت بسته بر کوی و بزدن بتلاش خانه خانگیان و غیر زن نینب گردی و
 ره نوردی مشغوف و سر خوش اند و از مصاحبت اهل فضل و بلاغت و استماع
 مواظبت از باب صلاحیت نفور و مکرش و بر کوفتش و سلام و تسلیم و استیلام فرقه
 بلها و عوام خور و بوده بهیران قیاس خود را از عالم ملکوت می سنجند و بر تعریف و توصیف
 حضور زمره صفها از خرد و در که خالت وین و آئین هر دم بخیر شاید خداوند خدایگان
 و قبله حاجات و کعبه مهمات بخواهند و در شده از نشاوی اسبابات در پیرین نیکنجند
 و این نمیدانند که اصل شرافت و نجابت منحصر بعلم و ادب است نه بر دولت مکنات
 و حسب و نسب لهذا دل این ملی دل با مثال چنین کار و بار نمیکراند القصد آن یار
 یک رنگ چهره عروس عذر این ساده طبع را بگلگونه احابت رونق نه بخشیده دست
 استبداد از دامن عالم نگذاشته باز گفت که یکبار نظر بر زنی جوهری و قدرنا شناسی
 چندتی گور سوادان نموده چنین فصاحت روی و دوکان بازار و انشوری را
 تحت بند کردن و یک عالم خریدار این ستاع گر انما به را از مایده و سود محروم و مجبور
 داشتن بخریدن و یک و از صواب دور نماید بهر حال مردم جهان از خریدار این

بصاحت کثیر المنفعت خالی نخواهد بود لازم آنست که بمضمون بکلف ما علیک
فان لم یقبلوا فمنا علیک عمل آورده مثنوی بیارنجه وری
زکروارنیک + بگوآنچه دانی ز گفتارنیک + دل دوستان از کرم شاد کن + زبند
ولم خاطر آزاد کن + هرگاهیکه این جواهر آبدار از لعل و بار آن یار غمگسار بگو شوم
خورده بخاطر داشت خاطر عزیز آن عزیز قدم بهت بمیدان سعی افشوده در فراهم
آوردن لغات از کتب معتبره چنانچه **فرنگ جهانگیری** و **کشف اللغات**
و **تختنامه** و **صراح** و **تشریفنامه** و **شرح مخزن** و **شرح نصاب**
و **فرنگ بهار دانش** و **علامی** و **فرنگ عبدالرحیم** و **تخت العزیز**
و **فرنگ بوستان** و **گلستان** و غیره برخی اوقات عزیز خود تسوید مسو
اش پر داخته و مدتی در تالیف آن اوراق چون نامه اعمال خود سیاه ساخته نسخ
ترتیب و ادم و ابواب و فصول آن بعنوان حروف تهجی حروف اول لغت
را باب و آخر افضل قرار داده نظایر و امثال معینش را بجهت اطاعت که موجب ملت
است مندرج نموده بطریق ایجاز بخیر تحریر آورده **فرنگ ضرور المبتدی** موسوم گردانیم
قطعه جو این **فرنگ** گلزار معانی + **ضرور المبتدی** گردید نامش + دلم در خواست تاریخ
از خرد گفت + که تاریخ است تاریخ تمامش + امید از التفات دانشمندان خرد پرور
و او ستادان فضل و هنر آنکه چنانچه عاقلان بر خطای دیوانگان اعتراض نمی آرند
و عالمان سهو جاهلان را معذور دارند برین تقدیر هر جائیکه صورت خطای در آینه

نظر در آید با صلاح و درست نموده گل منت بردستار نیاز این خاکسار نهند بر جوهریان
بازار سخن و صرافان نقود معانی نو و کهن مخفی و محتجب مانند که این یوا قیست باید اولای
شاهوار یعنی لغات گوناگون و رنگارنگ که در معاند فراتنگ مخفی و مستور بود و ندیده باشد
جگر پایش و تجسس جان خراش مجتمع کرده فرنگی ترتیب داده شد الحق این فرنگ
دانش افزاستان صاحب کمال است پوست پوش بیاطن گویا بر ظاهر خاموش
برای متعلمان استاد است کامل و معلمان را دستار است شامل حشر داشت از نظر گیان گزار
فضل و هنر آنست اگر اتفاقاً درین گلستان معانی و بوستان نکته دانی بیای نظر سیر
فرما شوند گلهای معانی بدست ناطقه بر چنند این تخم بدیده فرنگ را به نسیم باد آور
روح افزا شوند قطعه عمرین صفت شد ظهور و محب و حالیا با نداده کار بود و با چنین
حال نایس از ره عجز و این دعایم ز کردگار بود و سوی کشت امیدم از رحمت و ابر
فیضش جو قطره بار بود و گل شادی زخار غم شگفت و بخزان موسم بهار بود و چون زمن
نیست و بهمان فرزند و کاز و چیدگار بود و مگر این نسخه از من گم نام و بهمان پور

تا دار بود و التوفیق بهذا المرام

باب الف مع فصل الا

اقتنا بالکسر بنا کردن آب آتش نماینی شراب سرخ و آب آرز آسما ابطا
بالکسر برگردن و در بغل کسی آوردن خیزی و مکر کردن قایفه و شعر و خوا کردن ایجا بالکسر
گریانیدن این اوی بالکسر کینه جانور است کوچک مانند روباه کذا اسمع و کثر اللقا

شغال گفته است ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت
 امیر المومنین علی ایواکیا شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت
 مک و مدینه و کربلا و قم و تبریز و مشهد و کاشان و اصفهان و شیراز و کتایب و کربلا
 و آمل و سلم و خراسان و یزد و کرمان و اهواز و بصره و کوفه و مدینه و کربلا و قم و تبریز
 بیای ایواکیا و کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 پیر حضرت است ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 ایست که خواب افزاید بجزایر ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت
 کسره و سکون بای موهده و قانی کسره و سکون بای موهده و قانی کسره و سکون
 بخشی آغاز کار ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 کشف اللغات ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 جمع پیران ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 قحطیه ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 کیش از رسیدن طعام بخورند تا آب توان نوشید من فرنگ جاگیری ایواکیا کیت حضرت
 از بیماری برگردیدن و راست کردن و بیزای کردن من قحطیه ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 بای موهده و رنگ کردن و دیر آمدن ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت
 کسور معنی زحمت و رنج ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف
 پورنی جوشا ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف ایواکیا کیت حضرت امیر المومنین شریف

حطی و بای شده مفتوح جمع حبیب یعنی دوستان احتشام یعنی بخت همزه و سکون عا و
 و شین منقوط مفتوح میان شکم در روده و میگاه و کرانه چندی من فتنه احتشام یعنی
 احتشام یعنی شمعون احتشام یعنی بخت همزه و سکون عا و حطی زنده کن و زنده کردن و جماعتی
 یعنی اطراف و جوانب من فتنه احتشام با کسر آشنامیدن احتشام با کسر بر آشنیدن
 ریش و شارب گرفتن و پای برهنه رفتن احتشام با کسر برهنه شدن احتشام با فتح
 پنهان کردن احتشام با کسر برادری و دوستی احتشام با کسر گام نهادن احتشام با کسر
 خوار کردن و رسوا کردن احتشام با کسر رسانیدن آوا بختین همزه و طل مهله و سکون
 الف رسانیدن و بمعنی آواز زدن است احتشام با کسر آواز بختین همزه و و ال و طل
 شده دعوی کردن و گفتن کردن و کشف است احتشام با کسر بخت همزه و سکون و ال
 مهله کمتر و فروتر آرا بخت همزه و سکون احتشام با کسر آرا بختین چون عروس آرا
 و سخن آرا من فرنگی است احتشام با کسر آرا بخت همزه و سکون رای مهله بالا رونگی و بالا
 رفتن احتشام با کسر همزه و سکون رای مهله و فتح خا و معجزه نرمی و نرم شدن آروا بخت
 همزه و سکون را و مهله و او مفتوح روان کردن و سیراب گردانیدن آروا بخت در را
 کلامها اول مفتوح ثبانی زده ماری باشد پس بزرگ و عظیم جبهه و آنرا بسبب عظم
 جبهه بصیغه جمع آورده اند آسا با فتح و المد همزه و سین مهله مفتوح زیب و زینت
 و دمان دره یعنی شکاف کوه و قارن و صلابت و روش و قاعده من فرنگی جهانگیری
 ایضا بمعنی مانند و آسایش و امر آسودن و بمعنی نیز و باز آمدن و گشتن من کشف

و سکون شین مجویشنا کردن در آب و سردی گاه من فتنه استحقاقا بافتح جمع شقی
 یعنی بدبختان احصایا بافتح جمع یعنی دوستان و گزیده بان احصایا بر وزن عین
 یعنی برگزیده و برگزیدن احصایا بافتح و باکسر شنیدن الحاقا بکسر حمزه و سکون
 طاء و هاء و فای مفتوح و زدنشان از آتش من فتنه استحقاقا علی بافتح برتر و بلندتر
 احتیضا بکسر حمزه و سکون عین معیاد کسر تا و فوقانی و فتح نون اتهام و اعتبار و تکیه
 و مراد داشتن و عنایت و بی نیازی من صراح اقرار اول مفتوح ثانی زده
 جمع عدد یعنی دشمنان اقرار بافتح جمع غنی الدار اقرار آوردن غ گفتن بر کسی اقسا
 باکسر آشکارا کردن اقسا بافتح و المد حمزه یعنی خواه و صاحب اقسا اول مفتوح
 ثانی زده گردانیدن و برتر و برتر و تمام می در ملک شام من کشف اللغات
 اقرار بافتح جمع قرأت یعنی زدن و زدن اقرار باکسر اول ثانی زده
 خواهش و طلب بجهت تمام من را اقرار و زدن اقسا یعنی چیدن و ذخیره کردن
 کذافی الصراح اقسا بافتح حمزه و سکون کاف و فاء مفتوح مع الالف جماعه کفر یعنی
 همسران اقسا باکسر کفایت کردن یعنی پسند کردن الا بافتح و المد حمزه یعنی برتر
 و نعت الا بفتحین بدان و آگاه باش الا بکسر حمزه و فتح شدایم یعنی مگر یعنی شاید
 التحی حمزه و تا و کسور و جیم مفتوح پناه گرفتن من صراح الیا بکسر حمزه و سکون
 لام و بای موحده مفتوح بعضی حلاج یعنی پنبه گرم در رنگ جهانگیری اما بکسر حمزه
 و فتح میم مع الالف جماعه است است و اول و کثیر اما بافتح حمزه و تشدید میم یعنی مگر

یعنی شاید القاب بر وزن الباء چیزی افتاد و انگیزدن و یافتن و در اول افتاد و استی
فی القلوب بفتح القاف من فتنه ما آخر ابا انعم جمع امیر یعنی حاکمان استیلا ببا کسر پری شک
یعنی بدین معنی مخلصم احمدا بر وزن اقرا و پری کسی یافتن و سپس ایام نماز گذاردن یعنی
پیروی و متابعت کردن من فتنه ما آخر ابرو وزن ابرو گوش و آتش استی اما کسر
هجره و سکون میم زاغی مرغ یعنی چینه دان استی اما کسر هجره و سکون میم و فتح ضاد
بجه گذارندین و سهل نشان قاضی من فتنه ما استی بفتح اول و سکون ثانی جماعت
امینان اندا کسر هجره و سکون ذین کمل کردن و فتنه من کردن من فرنگ جهانگیری
استی اما کسر معنی خبر استی اما کسر هجره و سکون میم نوشتن استی کیم کردن و پر کردن من
فرنگ جهانگیری استی اما کسر هجره و سکون ذین کمل کردن و فتنه من کردن و پر کردن من
و عبارت تازه نمودن من فرنگ جهانگیری استی اما کسر هجره و سکون ذین کمل کردن و فتنه من کردن و پر کردن من
و فتح نون یعنی طرف آب من نوزده و ده و سیره جایی آب جمع آئینه و ادانی
بفتح تباری یعنی من الطیفها ببا کسر و نوشتن آتش استی اما بفتح جمع نبی یعنی
آگاهی هندگان اما یعنی خوش اولیا بفتح جمع ولی یعنی دوستان استی اما کسر پری
کار او بفتح و الد هجره و وا و مفتوح مخففه آواز است من فرنگ جهانگیری اولی
بفتح یعنی نخستین اولی یعنی بهتر از همه یعنی باز آمدن و گشتن استی اما کسر
راه نمودن ایضا گذاردن حق کسی تمام من صراح ایضا بفتح و الد هجره و یای معرو
لفظ تمنی است یعنی امید و شاید من گشتن انکس استی اما کسر زان عم یعنی حقی

ایضا بکسر هزه و سکون یا و فتح ذال معجز آزار دادن اما ساعت بساعت ایضا بکسر
هزه و سکون یا و اشاره

باب الالف مع فصل الیاء و حاد

آب بالفتح والذ هزه سه معنی دارد اول معروف دوم رواج و رفیق و چاه و غروب سوم
طرز و روش من فرنگ بهمانگیزی آب بالفتح ثانی زدن یعنی پدرا آب مع
باب یعنی دریا اجنبی اول و سوم مفتوح بیگانه را گویند اجنبی اب اول و سوم
مکسور برین کردن و در نشان اجنبی جماعت حبیب یعنی دوستان او آب بفتح
بمعنی فرنگ و دانش و علم پسندیده یعنی نگه داشته حدیثی و آداب جماعت آن او آب
هزه مفتوح ذال معجز آزار دادن و در فرنگ آموز و هنر مند است آب بکسر هزه
و سکون را و محله ارباب و در تمام اجتمه شدن در چیزی و فتح هزه
و سکون را و محله ارباب و در تمام اجتمه شدن در چیزی و فتح هزه
والهان باطلانه من فرنگ بهمانگیزی ارباب با کسر پیوسته شدن و سوار شدن
و بکاری شروع کردن و گناه کردن من فرنگ اسیاب بفتح هزه و سکون سین
جمع سبب یا آسیاب بفتح و هزه آسیاب بزرگ که بواسطه آب میگردد و در آنرا چکی
گویند استیاب بکسر هزه و سکون سین محله و تاء فوقانی مکسور و بای موحده
موقوف یافتن و تمام گرفتن من صراح استیاب بر وزن استیاب یعنی ناود
یعنی کیاب آسیاب بالفتح و هزه و کسر سین و سکون یا و فتح ذال و تاء فوقانی

صدور و بجزئی و که گویند من فتنه استجاب بروزن استغراب طلب شگفت
استکواب بفتح هجره سکون سین و ضم لام جمع سلب یعنی لباس و روش و طریق
من فتنه استغراب بفتح اول و سکون ثانی است پدید رنگ استغراب بفتح و د
و ضم شین معجزه و غرض و قلند و پریشانی و عشوه دادن و آنرا در عمری مشغله گویند
استکواب بفتح و د هجره و پیشش نما که تباری آنرا حقیقه گویند من فرنگ بهمانگی
اصحاب جمع صحاب یعنی یاران استغراب بفتح هجره و سکون صا و نیکتر اصحاب
بروزن اصحاب جمع صلب یعنی نسا اصحاب بکسر هجره و سکون صا و ضم طاء
معه و را و موقوف بر وجه مرکب هم یکی از آنست که بیان است اصطر زبان یونانی ترانو
را گویند و اصحاب افتاب را از آن ترانو و ترانو را از آن ترانو بکسر بقیاری و پسند
و استغتن اصحاب بفتح و د هجره سکون سین و ضم لام جمع سلب و شگفت
اغلب اول مفتوح ثانی زایه سی از این بفتح و د هجره سکون سین و ضم لام جمع سلب
آب یعنی حباب من کشت اللغات افراسیاب نام یکی از پادشاهان توران
اکسب بفتح هجره و سکون لام و با و فارسی و ترکی یعنی بزرگ و غلیم اکاذیب
بفتحین جمع کاذبان یعنی دروغ گویان اکتاب بکسر هجره و سکون کاف و تا و
فوقانی مکسور حاصل کردن و نبشتن استغراب بضم هجره و سکون نون و با و موحده
مضموم و او موقوف بمعنی نمایی و جمع آن اینو به کذا فی فرنگ بوستان اللغات
بروزن اکتاب بمعنی سوزش آبیاب به هجره بمعنی نشان انگار بر وزن اللغات

اشک ریزی انساب با کسر نسبت دادن اسباب بر وزن انساب بیرون
کشیده و برگزیده انساب با کسر بنشین و برگردیدن انساب با فتح مع
نسب یعنی نسب ایزد با فتح بنزد و یا و شده مفهومی نام پیوسته است علی السلام
اولاً الانساب لب بالفتح خبر الباء بابت آن یعنی صاحبان خسر

باب الاصل مع فصل الما و فوقانی

آید است بالفتح و در هزه و بای موحده و موقوف زاهد پاک گوهر و است که درون باب
و وضو کردن و اشتا کاری کردن من فرنگ جهانگیری آب از سر گذشت
یعنی نزدیک مرگ شد و است و موحده و موقوف زاهد پاک گوهر و است که درون باب
اشیات بکسر بنزد و یا و شده مفهومی نام پیوسته است علی السلام
بنشین و قیام کردن بنشین و یا و شده مفهومی نام پیوسته است علی السلام
بالفتح مردم معتبر احوال است و یا و شده مفهومی نام پیوسته است علی السلام
و قبول کردن دعا است اول مفتوح ثانی زده یعنی نیاس کردی و در فارسی
زهی و افرین و شتابش من فرنگ جهانگیری از سر گذشت یعنی حقیقت
آگاه شد او و ات و آلات کلاما یعنی اسباب او است بفتح هزه و کسر زلال مع
تشدید یای تحتانیه از در و رنج ار او است بلکه خواستش و آنچه از فیض الهی در دل
عارف واقع شود و جمع آن ارادت است من فرنگ جهانگیری از سر گذشت
بالفتح مدت یکماه ماندن در برج ثور است اول و سوم غزازی کردن و قوی

اول کردن این است که بر وزن استقامت برپا داشتن و ایستادگی کردن
 و مانند استقامت بر وزن استقامت طلب مدد کردن و یا روی خواستن
 استقامت با کسر توانا و استقامت با کسر روشن استقامت بر وزن استقامت
 یعنی طبعی و فروتنی استقامت با کسر عاریت گرفتن و چیزی را با چیزی مشابهت
 دادن استقامت اول مفتوح ثانی زده یکدیگران من کشف اللغات استقامت
 کسر کردن کسی را بدست یا بر روی یا از نمودن با کشتن من فتح استقامت
 بالفتح برگردان و برگردانی استقامت کسر معرود و فتح معرود معرود روشنی استقامت
 بر وزن استقامت یعنی نسبت بر وزن استقامت باید بر وزن واری و اعانت یکبارگی
 و مدد کردن استقامت کسر معرود و فتح معرود معرود معرود معرود معرود
 اعیان حکایات و راجع به راجع به راجع به راجع به راجع به راجع به راجع به
 دارد اول گل خلد و دوم جانور و استقامت بر وزن استقامت بر وزن استقامت
 کسر کاف نمرسی معرود می باشد بر جانب کاف استقامت میل کند بر گمایش رو بدو جانب
 کند هند از سورج مکی گویند من فرنگ بهمانگیری افاضت با کسر یعنی روان
 کردن و فیض رسانیدن افاضت بر وزن افاضت بهوشیاری و آگاهی افاضت
 با کسر فاعل گرفتن و بهتر کردن افاضت بالفتح و مدعیه جمع افت استقامت با افاضت
 با کسر ماندن و ایستادگی کردن افاضات اول و سوم کسر یعنی قوت گرفتن من
 صراح القیاسات با کسر گویند بهر نگرستن آلات جامع التبعی اسباب التبعی

اول نشانی مفهوم خداوندی بزرگی و برتری الهی است بضم هزه و سکون لام و سستی
 امامت پیشوا و پیش نماز شدن ائمت بفتح هزه و سکون لام و سستی
 میم کرده امامت بریدن است راستی انگشت بر لب گرفت یعنی حیران
 شد یا بابت بالکسر جمع نمودن و بازگشتن دل از گناه و غفلت و توبه کردن من قنای
 ایالت کسر هزه و فتح لام سر واری ملک واری و محافظت من صراح امامت بالکسر
 مقید و زیور شمران ائمت بفتح هزه و سکون میم و تهای فوقانی پشتهای خور و یعنی جا
 بلند ایلیمت بالفتح شایستگی ایالت آیت بالفتح و الکر هزه یعنی نشان و پایه از
 مصحف و حروف قرآن است کسر هزه و یای محمول یعنی ایستاده شود انگشت
 بفتح کاف فارسی ترجمه اندوز و کسر هزه و یای محمول یعنی ایستاده شود انگشت

باب اول در بیان معنی و اقسام و مشاهدات کسریه

اثبات بفتح هزه و تاء و کسر هزه و یای محمول باب خانه و متاع و رخت اثبات بالفتح و
 تشدید ثاب شدن و ابنه شدن گیاه احداث بالفتح قبر جامع حدث بفتح هزه و سکون
 شکند نامی و ضواریت بالکسر میراث یافتن و بقیه چیزی و بالفتح افروختن آتش و
 برانگیختن فتنه میان قومی و بالضم خاریست اشعث بالفتح آشفته موسی و گرد آلوده
 موسی اصغاث دستهای گیاه خشک و ترا خضعات بفتح هزه و ضاد و غین معجمه
 مفتوحین خوابهای شوریده و آشفته من فتنه الکیات بفتح هزه و سکون لام غیر
 رسیدن انبجارت اول و سیوم کسور برانگیختن و فرستادن انبجارت کسر هزه

وسکون نون و باد و موه و کسور و تا و مثانه مفتوح مع الالف بمعنی موسی بسیار من فتنه
از تکیات اول و سیوم کسور پیمان شکستن انبثات پراکنده شدن اثبات معنی
معنی اونا اثبات با کسر موده نادن *

باب الالف مد فصل الحیم

احتیاج با کسر معنی فرشتگی ایلونج کسور سکون باد و موه بمعنی قندار احتیاج
با کسر نیازمندی احتیاج بفتح موه و سکون خا و سحر کشیدن و بیرون کردن احتیاج
کسر موه اشارت کردن بچشم و ابرو و مشتاقان که این پنج بفتح موه و کسر موه و سکون
نون و حیم موقوف بنویسند و در آید احتیاج بفتح موه و کسر موه بمعنی مقدار و شتر
و چیزی خوش طعم این فتنه و کسور بمعنی کسور و کسور و سکون معنی کسور
معنی ضد من فرنگ بجاگیری از فرنگ این کسور و سکون و سکون و سکون
جفت و قرین شدن با هم و اخذ این کسور و سکون شکسته است احتیاج
موه و سکون عین موه و کسر موه بمعنی لنگ احتیاج بضم موه و فتح جبین شکسته
و آب شور است و احتیاج اول و سیوم کسور کرامتی که از غیر دین بنماید احتیاج
با فتح کشادگی دندانه های پیشین و کشاده شدن دندان و فالج نام مرضیت موهون
من فتنه احتیاج بفتح موه و سکون لام خداوند غرور و تکبر من فرنگ بجاگیری احتیاج
بفتح موه و سکون این کسور بمعنی گویند احتیاج با فتح و الموه موه و جیم فارسی خاک توده
بلند که نشانه تیرید و بنهند و نشانه را نیز گویند من کشت اللغات احتیاج با کسر موه

اخر بافتح کسر راه افترج بالفتح کسر اولی

باب الالف مع فصل الحاء

اخر تباح اول و سوم کسور یعنی راحت رسانیدن است بافتح کسر تباح کسور یعنی بسوزن
اصطلاح باکسر نیک کردن اصطلاح کسره مخمزه و سکون صداد و طاد و هاء و کسره
اتفاق قوم که غرض خود را بان بیان کنند و معنی روشن و آیین هم آمده است من
کشف اللغات افر تباح اول و سوم کسور یعنی آغاز کردن من فرنگ جهانگیر
اقرح کسره مخمزه و سکون و طاد و طو و قاف کسور شعری اندیشه گفتن و چیزی
از کسی بچشم در خواستن من فرنگ عبدالرحمن اصطلاح باکسر یعنی ظاهر اصطلاح
کسره مخمزه و سکون نام این عاده درین الف و طو و ثانی موقوف یعنی زاری و عاری
افلام بالفتح رشتگان بافتح کسر اولی و سکون ثون حاجت روا کردن و
آخر رسانیدن انشراح باکسر کسادی اصطلاح کسره مخمزه و سکون و یای تخانیه موقوف
و ضاد مفتوح مع الالف واضح کردن یعنی روشن و ظاهر نمودن

باب الالف مع فصل الحاء و طه

اخ بالفتح معنی آفرین چنانچه گویند اخ یعنی آفرین آفرین و تبارزی برادر را گویند
من فرنگ جهانگیری اترخ بفتح خ گوشت پاره بلند که در تن مردم برآید اخترخ
بالفتح نام نوح پیغمبر علم است اصطلاح باکسر و با با و فارسی نام سبزه ایست که اهل هند
آنها را پاک گویند من فرنگ جهانگیری اصطلاح کسره مخمزه و سکون صداد و طه موقوف

موقعی که بندش نیکی گوید اولاً و بالفتح جمع و در است یعنی فرزندان
اولاد و بالفتح جماعت و راست و یکسر و او یعنی تسبیح و ثنا گفتن اور خورده
بالضم که بپند ی شود نگردد اولاد و بالفتح جمع و در است بمعنی میخ ایتر و بالکسر
نام حق تعالی است ایتر و یکسر و عود شدن یعنی موجودات ایتر و بالکسر و عود
و سوال کمزن این آیه و جایی این آیه و لفظ تمنی است شاید که

استغفار از خدا بزرگوار و مسکون است این را اندن آفتاب با دیرج حوت
جانگیری است ازین امر شده چاره ای راه ندارد خیم کننده نهرو کسب

باب الفوائد من هذا الكتاب

ار بفتح حمزه و سکون را با حروف این آیه و انگیزی آید از چهار حرف
اول چیزی با طراوت و قوت و در صد و بیست و دوم هر چیز بر آب مانند چهار حرف
چهارم نام گیا هست من و رنگ و انگیزی آبگیر نشینی که آب باران در و فراوان
البشر آن آب را گویند که در قصر و مسجد فرو میریزد و آبکار بفتح و المدهزه و سکون
با و موحده مقارا گویند و شراب خوار و شراب فروش نیز آبکار بفتح حمزه و سکون
با و موحده جمع با کوا و انبار بر وزن ابکار جمع بخار یعنی دود و انبار بفتح بیه
دم و دم بریده شدن و بی فرزندان البشخر بفتح و المدهزه و کسر با و
موت و سکون شین منقوطه و خادجه مضموم و و او معدوله و بار مضموم و قوت

سده معنی دارد و اول نصیب دوم کناره تالاب رودخانه که مردمان و جانوران از آنجا آب
خورد بتبازی وطن گویند و بهندی گهاث نامند سوم معنی توده من فرنگ بهمانگی می
ابزار بافتح جمع بر است یعنی نیکوکاران اثر نشان و نشان بازخم و سنت رسول
صلی و نقل کردن سخن معنی قصه و شروع کردن در کاری و حزم کردن و آثار جماعت
آن من فرنگ بهمانگی می اثر افتخار فلک آینه اول مفتوح و ثانی مکسور آنکه میباید
خود را بگذارد و اول مفتوح ثانی زده و کار از کار افتخار جمع بر است یعنی آزاد و
آزاد بهمنه و ضمیم و تشدید به این است که کار یکسر همزه و سکون حاء حلی معنی
غله نگه داشتن تا بگذاشتن و شد من تیران اثر افتخار فلک نیک و شایسته و علم
کافران من فتنه - احتیاج به این است که در این آخر و آخر بهمنه و ضمیم
حلف گاه ستوران احتیاج به این است که در این آخر و آخر بهمنه و ضمیم
وزن اختیار کردن معنی توان کردن به این است که در این آخر و آخر بهمنه و ضمیم
بالکسر همزه اندک او را به بالکسر روان شدن و وظیفه معنی روزیه اوقات گذارن و معنی
انعام نیز متحقق شده است او را به بالفتح و در این معنی زمانها او را به بالفتح بهمنه و ضمیم
بفتح همزه و سکون زاء معجمه و نادره و همزه مفتوح بهمنه و ضمیم غنیه از در اول مفتوح ثانی زده
لائق و سزاوار من فرنگ بهمانگی می از او را اول مکسور و ثانی مفتوح بن و مکس آن
در عربی زن و شلواری من فرنگ بهمانگی می از او را به بالفتح رنج رسانیدن از کار دور
امر نالائق و دور از کوشش و محال است که به بالکسر یاری خواستن و قوی پختن

اسیر اول مفتوح ثانی کسور سوم موقوف یعنی بندی یعنی قیدی است و چهارم طلب
 بینائی و دانائی از هر اول مفتوح ثانی زده یاد گرفتن که بتاری حفظ خواندن و قنانه
 از یاد میرفتی فراموش کن آفر بافتح و مد تیز و عزیز داشتن و تفقد کردن آفر بافتح
 و مد تیز آتش و نام پدر ابراهیم عرم اسیر اول با کسور عو شید گنیا استفسار با کسور ثانی
 کردن و پرستش نمودن استعاره بافتح و مد یعنی وقت با داد و با کسور حاجت سحر یعنی
 جادو استعاره بافتح و مد یاد این که از فرزند شود استعاره بافتح و مد تیز و مد تیز و مد تیز
 و سکون سین و مد تیز و مد تیز و مد تیز و مد تیز و مد تیز و مد تیز و مد تیز و مد تیز
 با کسور قدرت کردن یعنی زود و شوم استفسار با کسور قدرت کردن ایستاد و شتابی
 و شتاب رفتن و آگ استفسار با کسور قدرت کردن و شتاب رفتن و شتاب رفتن و شتاب رفتن
 داشتن یعنی خبر کردن استفسار با کسور قدرت کردن و شتاب رفتن و شتاب رفتن و شتاب رفتن
 کسی را هیچ شغل استفسار با کسور قدرت کردن و شتاب رفتن و شتاب رفتن و شتاب رفتن
 بهما گویی استفسار با کسور قدرت کردن و شتاب رفتن و شتاب رفتن و شتاب رفتن
 که دم او سیاه باشد استفسار با کسور قدرت کردن و آرام گرفتن و آرام پذیرفتن من
 کشف اللغات استفسار با کسور قدرت کردن و صاف و بهیچ پیوسته به مصیبت ایستادن و طاعت الایقان
 اخصر با فتح کوشک استفسار با کسور قدرت کردن و اخصر با کسور حیا به کردن کسیر
 بیچاره شدن استفسار با فتح کوشک و سکون و صاف و بهیچ پیوسته به مصیبت ایستادن و طاعت الایقان
 ضائع و زین استفسار با فتح کوشک و سکون و صاف و بهیچ پیوسته به مصیبت ایستادن و طاعت الایقان

کلام را من فتنه اعمار جمع یعنی زندگانی و بهیچ آیه نیز اختیار با کسر استوار داشتن
 و داشتن بقول و فعل اظهار جمع بطور یعنی روش اظهار با الفتح جمع بطور یعنی یکی اظهار
 با کسر پدید کردن و پدید کردن و غلبه کردن من کشف المغات اعتماد با کسر عذر کردن
 آفریدگار پدید آورنده همه موجودات افتخار با کسر نازیدن بمعنی بزرگی کردن افتخار
 با کسر مختار شدن افتخار با کسر روزگشادان افکار اول مفتوح بثنائی زوده جمع فکر
 یعنی اندیشه و بکاف پارسی ریش که بر پشت چار و از کثرت بار کشیدن افتد من فرنگ جهانگیری
 اقرار با کسر بیان کردن اقرار با الفتح مخزن و کسر با موحده و سکون را و جمله جمع اقرار است
 یعنی بزرگتر اقرار بخیر و تشدید کاف و در زمان و قوت بزرگتر یعنی تخم نشاندن اختیار
 کسر مخزن و بایستی و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف
 دیگری بر خود که بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف
 بوستان اقتدار با کسر و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف و بزرگتر مخزن و بکاف
 فرنگ جهانگیری اکثر بسیار تر آموزگار استاد امیر بر وزن وزیر صاحب یعنی پادشاه من فرنگ بوستان
 افسر بفتح کاف پادشاهان افسار بفتح رس که بدان ستور می بندند افشار بفتح بر نیز و ریزنده و ریزش
 امار و امار گیر محاسب و نویسنده افتخار با کسر مغلوب شدن امار بفتح توده
 غله و جز آن انتشار بکسر پانزده شدن اسکار با کسر ناشناختگی و تجاehl پیش آوردن
 کذا فی الصراح انحصار بکسر مخزن و سکون نون و حای حطی مکتوب محاصره کردن
 یعنی قید انگسار با کسر شکسته شدن او تر بفتح اول و سکون دوم آلات هنر که

پایه می بیند این را بپایان ببرد و غذا را تا سفت نماید من فرنگ جهاگیری
آینه دار یعنی خدنگار و جاکر +

باب الف مع فصل الزاویه منقوطة

اگر از بفتح دو معنی دارد اول منبر دوم جمع سوم بسته چهارم قربت و نزدیک پنجم
کشاده و پنجم ششم یعنی ششم ازین باز آمده ششم بلند ششم سرکش و هم خیره را
گویند من فرنگ جهاگیری از بفتح خواهش آنچه موج آب که آنرا تیره آب و کوه
آب گویند این را از بالکس طایر آید بر چهار معنی اول طهارتخانه دوم دلو سوم ظرفی که
بدان آب بر سر بدن ریخته اند چهارم شستن که برای غسل کنند و آنرا پارکین گویند
من فرنگ جهاگیری الفس که بر سر شتر نشاندند و تیری و سین مهله بر او منقوطة
زده نام یکی از پادشاهان خوانده می شود از او این است که از بالکس سخت
کردن گوشت خیر را و سخت کردن آتشی که در آن گوشت سوخته
عبارت از شراب است از بفتح همزه و ضم را و مهله و زا و حجه شده و مفتوحه یعنی
برنج است از زیر قلعه را گویند که بازی رصاص خوانند و بهند را گویند از زیر اول
مفتوح ثانی یکسور یا یک و ناله از اول مفتوح ثانی زده یعنی قدر و عظمت و به
من فرنگ جهاگیری احمر از بالکس نپاه و قید کردن و گرد کردن احمر از بالکس
بر سبز کردن یعنی خوشترین را نگهداشتن احمر سبز سبز از سعد و فال نیک اعیان
بالکس و بفتح مانده کردن و عاجز یافتن من فرنگ جهاگیری آموز را و آموزش

افروز روشن کردن و روشن کننده انتخاب از بالکسر از یکدیگر جدا شدن و فوق کردن
میان نیک و بد آغاز تخت و خداوند و تقدیر کشف اللغات استهناز بالکسر
خوشی انجازه بالکسر نام ولایتی است تبرکستان و بعضی حاجت روا کردن من صراح
البرز بافتح نام کوه است انباز بافتح یعنی شریک انداز امر انداختن و اندازه
اندوزن پیدا کن و جمع کن آواز سه معنی دارد اول معرودن دوم گفتار بلند سوم
شهرت بغایت بدو استهناز بالکسر یعنی خبش و خوش شوق ایجاب بالکسر اندک و
کتهال و مفتی کردن *

باب الالف مع فصل الصا و معمله

اختصاص بختیجین معنی خاصه اختلاص با کسر چری سوخته و صاف کرده و آید من
 فیکس بختیجری الفبا کیه و کردن و خاص کردن من فتنه اشتقاق کسر
 بختیجین و مخصوص کردن اشتقاق کسر با کسر طلب خاص کردن و بختیجین
 اشتقاق کسر بختیجین فتنه من فتنه

باب الالف مع فصل الضا و معمله

ارض اول مفتوح بتالی زود و بتالی و تیاخص با کسر نام شین اختراع
 با کسر و گردانیدن اختراع کسر با کسر بختیجین و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن
 شدن و سوال کردن و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن
 اختراع کسر بختیجین و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن
 با کسر کوچ کردن اختراع کسر و گردانیدن و گردانیدن و گردانیدن

باب الالف مع فصل الطاء و در و کلمه

اختلاط با کسر نه و سکون و فتح طاء و منقوطه بهره دادن احتیاط با کسر
 بهوش استواری کار کردن اختلاط با کسر آینه شدن و شوریدن و خروشان
 ارتباط با کسر بستن و قوی کردن و نگه داشتن استنباط با کسر نه و سکون
 سین و کسر تا و فوقانی و سکون نون استخراج کردن و بر آوردن علم و مانند
 آن من صلاح افتخار نه و کسر قاف و بنویسند قدرت و دانش که در بنویسند

شود و آخر اط با کسر یعنی آمیزش آن با اط با کسر فراخی و کشادگی و کشادگی و کشادگی
و گسترخی کردن و هم بساط شدن من کشف اللغات اقربا با کسر و با لغت بیادتی
الخصیاط کسر غره و سکون نون و کسر شد و معنی نگه داشتن من کشف اللغات

باب الزايف مع فصل الطاء و منقوطة

استحقاق با کسر باید داشت خواستن و یاد گرفتن و نگه داشتن خواستن من فحشاء
احتفاظ با کسر خوشی و لذت گرفتن اخلاص با کسر درشت گفتن و جامه درشت
فردین اللغات معنی جمع فحشاء

باب الزايف مع فصل الحین محله

اجتماع با کسر از بیعت است و زبانی و سیدن کبسی و در پی فرستادن
من کشف اللغات اجتماع با کسر زبانی و سیدن کبسی است یعنی خریدن
من فرنگ جهانگیری از بیعت اجتماع با کسر بلندی و بلند شدن
و از جایی بر آمدن و بمعنی خراج نیز آمده است اجتماع با کسر شیر دادن
استماع با کسر شنیدن و گوش داشتن اجتماع با کسر بمعنی حاضر شدن کردن
اقرع بقاء و راو و عین مهترین گل یعنی بی موی شدن سراقع
گل یعنی آنکه موی سر ندارد و نوعی است از ماده و نام شخصی است من نخب اللغات
اقتطع برید دست و بریدن اقطاع با لغت پاره زمین است و قاع
کبسر اول و سکون ثانی دفع کردن یعنی دور کردن است و قاع با کسر

طالب واقع شدن استعلام با کسر نیکو کاری من فرنگ عبد الرحیم اشیر
 با کسر سیر گردانیدن و رنگ سبز گردانیدن جابه را و در از خواندن من فتنه صاحب
 بالفتح انگشت دست الطماع بالفتح جمع طماع یعنی امیدوار و با کسر و طمع انداختن
 القیام و اول و میوم کسور سوز دل استعلام با کسر باز داشتن کسی را از
 کاری اشتراک با کسر یکیدن و برکنده شدن و کشاکش با کیه یکیدن و کشیدن
 انطباع با کسر نقش گرفتن انواع بالفتح گونه گونه انطباع با کسر بریده شدن

باب الالف مع فصل الفین منقوطة

ایلاخ با کسر رسانیدن ارجح با رسم باو اعم و پست بر یکدیگر و امثال آن نیز
 و تلخ و بد پوشیده باشد بالفتح و در هر صورت فتنه آفرین بالفتح بجز و صم را و
 ماله با دیکه از گاو میروم از خوردن و در هر صورت فتنه آفرین بالفتح اقتاد
 و در باغ عبارت از شکفتن گله است و این اصطلاح قلندر گل لاله
 را گویند من شرفنامه اطشال باغ بالفتح سبزه و نهال نورسته الایح بالفهم
 آنکه برای او اسپ و توشه مهیا دارند تا بجاییکه برسد و نیز اسپ پرتل را گویند من فتنه
 الیغ بضمین یعنی بزرگ استخراغ با کسر توانایی خود را بدل کردن در کار
 و فراغت متبن وقتی کردن من فتنه آمیخ بالفتح و مدحزه و کسر میم آمیزش
 استیاع بالفتح چون دوزن در حباله یکم و باشند هر یکی مرد گیر یا استیاع بود که بهندی
 سوت گویند الضیاع با کسر رنگ کردن آنچه در اول مفتوح ثانی زده شکنج

اندام بن کشف اشخاص ایاغ بالفتح کاشف است

باب الالف مع شغل الالف

اتخاف بکسر همزه و فتح و تشدید و فوقانی تخفه کردن ای فرستادن تخفیه جلاله
 بالفتح جمع جافت یعنی مردم ناکس و سفیه و همزه اخشاف بالفتح بمر و غن گذشتن
 سر را و آواز دادن اسپ را بدوانیدن اختلاف بکسر جدا جدا جافت در غیری
 شروع کردن و بالفتح چیزهای دروغ اراجیف جمع در شدن در کاری خبر دروغ گفتن و
 ضیاعیدن ارجاعه بکسر گفتن کسی که به نجا میرد اسلاف بالفتح گذشتگان
 استخفاف بکسر سبک شدن و سبک داشتن و سبک گردانیدن و خوار داشتن
 اسراف بکسر بی اندازه و بکسر و بکسر اسراف کاری کردن اسراف
 بکسر بیای فارسی است اسراف بکسر و بکسر اسراف بالفتح بلند شدن از
 قدر و منزلت و بزرگ شدن و بزرگ شدن اسراف بکسر روانگی آفت بفرود آمده
 و کسرون اشتراک بهار بینی نبالدا شجاعت بالفتح بیار دوستی دل و شینگی دوست
 شغل اصناف بالفتح گونه های نوع نوع اصناف بالفتح و مد نام وزیر سلیمان
 عزم و بختین بر که آن هیچ گاه نیست اسیرین حسین معنی اندوختن و تسکین
 استیکاف بکسر همزه و سکون سین معنی گفتن و تسکین ساکنه و هر صانع را اسکان گویند
 اکاف بکسر همزه و تخفیف کاف و فایان خرافات بفتح همزه و سکون نون و فانی جمع
 آن انا و انوف و اقوال هر چه گرانه کوه و متر است نیز گویند اصحاب و دو چند کردن

[illegible]

باب الحکم فی التکلیف

ابریشم بافتن آلوده به قوت و بافتن آلوده به قوت و بافتن آلوده به قوت و
 صراحی از شرف آفتاب و صراحی از شرف آفتاب و صراحی از شرف آفتاب و
 و نام شخص در رنگ کبر و عاقبت و نام شخص در رنگ کبر و عاقبت و نام شخص در رنگ کبر و عاقبت و
 مفتوح ثباتی زده سیاه و سپید به آینه اتفاق با کسر موافقت کردن اخلاقی
 بافتن خصلت می نیکو استحقاق با کسر سزاوار شدن و حق خواستن استحقاق
 و درت و با کسر افسانیه انصاف با کسر نام سپید بیت عزم استحقاق با کسر
 سبز رنگ و سپید و قیل و قیل به سبزه حق با کسر گوش و آشنایی بهمان
 تن کسی را و آشنایی و دریدن استحقاق با کسر عبارت نویسنده محلی

ضرورتی است که با کسر آزاد کردن استعلاقی با کسر طلب راندن و گذشتن
 و راه متعین اعتدال با کسر آزاد کردن استعلاقی با کسر طلب راندن و گذشتن
 استعلاقی با کسر غره و سکون را در مملکت و تاد فوقانی و قوت و شین منقوطه مع
 مفتوح از شین با است یعنی آب در بنی کردن اطلاق با کسر راندن بند
 دست کشادن بنکی و گفتن و دلالت کردن من کشف اللغات اطلاق با کسر و روشی
 و مفلسی اطلاق جمیع افق است یعنی کرانه آسمان ایضا عالم سفلی و ملکی یعنی نباتات
 و جمادات یعنی موجودات من فرنگ عبد الرحیم آتش و قیق بالفتح حلیم را گویند الباق
 بالضم نام جامه ایست اوراق صحیح به قوام کتاب و بعضی برگهای وخت انقشاق
 با کسر بمعنی روشنی از این شهر است از این شهر و هم تاد و آزاد هم شهر ذاکجه قربانی دادن

باب الاصل مع فصل الکاف

اکیوک بالفتح خضران و منافق و در فرنگ جهانگیری آب خشک پیاله
 اکیه اتراک بالفتح و در این شهر و قوام ایضا اقامت ادب آموز کودکان
 و پادشاه شیراز را گویند سعد زنگی تا یک سلطان سنج بود شبی در حالت مستی او را
 پادشاهی داده وفات کرد و ادراک با کسر دریافتن و رسیدن و ترسیدن ارک
 اول مفتوح شبانی زده دو معنی دارد اول درون قلعه رانامند و دوم قلعه ایست از
 ولایت سیستان من فرنگ جهانگیری ارانک بالفتح همزه در او مملکت و سکون این
 و فتح پادختانیه و کان عربی بمعنی تحت ارتحک اول مفتوح شبانی زده بمعنی برق
 باشد من فرنگ جهانگیری ارزنگ نام نگارخانه مانی نقاش حسین آتشک بالفتح

شته معنی دارد اول بریق دوم کرم شب تاب سوم نام مرضیست لغویاً بالند منها من
 فرنگ جهانگیری از رنگ بفتح همزه و سکون زاء منقوطه و را و مده مفتوح خیار را
 گویند من فرنگ جهانگیری از رنگ با بفتح و مد همزه و زاء عجمی شکین پوست روی اوق
 مردم اورنگ یعنی ریخ و محنت و آفت اسپرک بالکسر یا دره خربزه را گویند من فرنگ
 جهانگیری استنباک در آوردن و در هم شدن و پیکل زدن اسپرک یعنی صفر
 که باندی سستی گویند استالاک بالکسر اچکانا فقیه چرخ اندر پاک با بفتح یا و ناری
 یعنی بود که او باشد من فرنگ جهانگیری آنکس به همزه و ضم نون سرب بالضم یعنی
 سیسه اشک با بفتح آب چشم اشتراک بالکسر سبازی بکسر کردن استالاک
 بالکسر آواز بر هم خوردن و تخته خوردن و زدن فرنگ عید از حیم اکاک با بفتح
 قی من فرنگ جهانگیری اکلیل بالکسر اکاذم بالکسر گویند من فرنگ جهانگیری
 اسساک بالکسر چک در زدن و باز داشتن و بایستن و رشتن و رغبت کردن
 و پنهان کردن من فرنگ جهانگیری و چیزی نخوردن چنانچه بعضی مردمان بهای کار
 عظیم یعنی ضیافت و شادی و غمی تا که کار با تمام نرسد چیزی نخوردند اسساک بالکسر
 راه دادن و برشته در آوردن آنهاک بالکسر همزه و سکون نون فرو شدن و قصد کردن
 انشاک بالکسر از هم جدا شدن و آزاد و گشاده شدن آساک با بفتح و ال و سگ نیست
 که اهل هند آنرا چویند آنکس اغتخین و کاف فارسی عزیم قصد و آواز نیم در پیرو
 سر و آواز رنگ بفتح همزه و سکون واء محنت

باب الالف مع فصل لام

ال الف همزه و سکون لام بالکسر و لایتی من فرنگ جهانگیری آل بالفتح و مدینه
 پیروان و البخانه و فرزندان و بعضی رنگ سرخ نیز آمده است من کشف اللغات اهل
 کاسه تن همزه و باء موحده اسم جمع است سه شته یا بیش تر من فرنگ بوستان حکیم
 اشل بفتح همزه و سکون ثاء شته که ایهمال بکسر همزه و سکون باء موحده و ثاء هوز برای
 و عا کردن اتصال بالکسر و یو شکی و پیوست شدن اتصال بالفتح گران بزرگ
 و گران من فتح نامه اجل نقیصین باء موحده بعضی بزرگتر و مخفف وقت مرگ و بعد
 اول پیش آینه ایهمال بالکسر بزرگ قد که اندین ایهمال بالکسر بسیار مقدمه
 رابندک بیان کردن حاشی بالفتح باء موحده احتمال بالکسر بار کردن و برداشتن
 و چشم گرفتن ایهمال بالکسر و یو شکی و مدینه کردن ایهمال بفتح همزه و سکون
 های حلی و کسر لام و باء موحده و یو شکی و یو شکی و یو شکی و یو شکی و یو شکی
 ارا مل بردزن انا مل جمع ارا مل است بردزن افضل است صاحب کفایت شرح هدیه
 از تهذیب ناقل است ارا مل مرد وزن که قدرت بر هیچ چیز نداشته باشد و گفته میشود
 من شرح ملا سعد اشل بفتح همزه و شین معجمه دست خشک اصل بالفتح بیج و
 بن ایهمال اول مفتوح ثانی کسور صاحب اصل یعنی عالی خاندان احوال
 اول مفتوح ثانی زده حیلہ کننده و کج بین که یکی را و دیندا خال چیزی افکنند
 لمر تباری آنرا لفظ خوانند ارا مل بالفتح سه معنی دارد اول آواز و دوم بسیار سوم

مبنی بر آموختن فریب و مانگی بی اختلال بافتح زین رسانیدن از تحال بالکسر
 کوچه کردی از ساهیل بالکسر طبعی تنگ ازل بافتح روز ابتداء خلقت عالم
 ازل از رویه و کم اسل و از این میان آن از جمل اوان فتوح ثانی زنده است
 شکست که بدای سم قدیمی پیدای داشته باشد استلبل بافتح جای استن استن
 از رویل بافتح نام شایسته بود و از بهر آن اسهال بالکسر مرض شکم جاری
 ابتداء بالکسر نواری و خشش و خراج کردن و دور کردن استقلال بالکسر
 کم کردن و بلند بر آمدن و استوار کردن و کوه کردن و رخت برگرفتن من علاج
 استعجال بالکسر شتاب کردن و شتابی استعجال بالکسر طلب دلالت و تیغ
 بر کشیدن استعجال بالکسر زود کردن و زود استعجال بالکسر زود کردن استعجال
 بالکسر طلب حاصل کردن و زود استعجال بالکسر زود استعجال بالکسر یعنی سوال
 کردن اصول بافتح هر دو و از هر دو اصل است و نام علمیه است که آنرا
 اصول فقه و اصول حدیث گویند و کتاب دلیل من شرح مخزن اطلال بافتح جمع
 اصول یعنی و رازی و نشان برای کندن اعمال بافتح کارنا و بالکسر کار فرمودن
 و کار آوردن من فریبک عبدالرحیم اعدل اسم تفضیل بسیار داد کننده
 اعتدال بالکسر راست و برابر بودن اغوال بافتح نادانی و غفلت و بیگانه
 داشتن اغوال جمع غل یعنی زنجیر و معنی تشکی اغوال جماعت غل یعنی زیاده
 بیابانی افعال بافتح جمع فعل یعنی کارنا افعال جمع فعلان اغوال بافتح زود کردن

و فرزند ترا فاضل بختیمن جمع فاضلان افضال بزرگها و فرزونها اقل بفتح
 اندک و خورد اقوال و اقوال بر دو معنی قولها جمع قول اقبال بالکسر پیش
 آمدن و قبول کردن و روی آوردن دولت و در فارسی معنی دولت و عزت اکمل
 بر وزن افضل معنی تمام ترا کیل بخور یعنی خورن اکمل بفتح خوردنی اکلیل
 بفتح تاج پادشاهان الحال این وقت اسم سال بالکسر همین سال امثال
 بفتح جمع مثل کبیر معنی مانند و نیز جمع مثل مثل بختیمن معنی سخن و داستان من فرنگ
 عبدالرحیم امثال بفتح بر دو کسر و شش شش یعنی مانند اما امثال بالکسر فرمان بزرگ
 کردن امیر بکل بفتح حضرت مرتضی علی رضا اهل بختیمن امید داشتن و جمع
 آن آمل است امثال بفتح بر دو کسر و شش شش یعنی انگشتان دست افعال
 بالکسر شرمندگی و قبول آمدن این امثال بالکسر جدا شدن انتقال بکسر
 از جای بجای رفتن آمدن بکسر بریدن بکسر و فراهم شدن زخم افعال
 بالکسر فرو گذاشتن و رنگ کردن انگشت نیل یعنی نشان فقیر افعال رسانیدن

باب الالف مع فصل المیم

اُم بالضم مادر ابهام بالکسر پوشیدگی و نام کمی از انگشتان دست یعنی انگشت بزرگ
 که بفارسی انگشت زگونید ابرام بالکسر پیش آمدن و در دسر دادن اتمام کبیر
 و تشدید فوقانی بدو غ گرفتن و دروغ بستن ایکم اول مفتوح ثانی زده
 یعنی گنگه اجم بختیمن معنی جنگ و بیشه ابرام بفتح گنگان و بالکسر تن بجان

چنانچه جواب و ستاگران و اشغال آن تمام بالفتح گنجان آتم بالفتح و مدح و ثناء گنجان
 و تمام جمع آن احرام بکسر قصد کردن احترام بکسر بزرگی کردن احلام بکسر عزیز و
 سکون و مدح و ثناء و اختتام بر وزن احترام بمعنی آخر رسانیدن و تمام کردن و تمام
 بالفتح جمع رخم بفتحین بمعنی زین و چو آن امینی سر بخرم هم سزا نیست اینست
 گوهر ابرشته انسداد دادن و انتظام نمودن او هم بالفتح قسمی اندک سیاه اسب
 او هم بالفتح پوست بودار که در هنگام طلوع سهیل رنگ و بوی حاصل آید من ابراهیم شاهی
 او هم بدو پوست یکی او هم طاقی دوم او هم نمبی و تباری زبان پوست طاهر چیز را گویند
 کذافی الحزن ارم بکسر نام بهشت مراد از معنی بهشت نیز است دست آرام بالفتح آسایش
 نیز آمده ارم بالفتح اندر رنگ که بقیه نسبت به رنگ از ارم رنگ رخم کردن و نشستن
 آرم بدو فتح را در محله نزاع و نزاع و هم مراد از معنی بهشت نیز است دست آرام بالفتح آسایش
 و هم نزاع و نزاع و سکون را در محله و هم مراد از معنی بهشت نیز است دست آرام بالفتح آسایش
 و تاب و طاقت و شفقت و عدل و انصاف و نرمی و عواری گذاشتن و در سلاست
 آمدن کذافی الحزن ارم بالفتح فرزند را گویند من رنگ جهانگیری اثر و نام بکسر فرزند
 و سکون را او عجمی بهجوم کردن و زحمت رسانیدن اسپر خرم اول مکتور ثبانی زده
 و با او عجمی مفهوم کما و ریاضین را گویند من رنگ جهانگیری استیلا هم بکسر قدس بود
 کردن و در نزد شدن و بهر پوست شدن استقامت هم بکسر بمعنی لفظی طلب فحانیدن
 و استقامت در امر و نهی استقامت است چنانچه که نشیده و زنده یعنی شنیده و دیده استقامت

بضم همزه و سکون شین منقوطه بزور کسی را بر چیزی داشتن اعلایم بالکسر و اگر دانیدن
 و خبر دادن و بالفتح جمع عالم یعنی نیزه اختصاصا هم بالکسر جنگل در زمان استقامت بالفتح
 جمع صنم تپهای سنگین اقسایم بکسر همزه و سکون قاف و رحل فو قفناک بدلیری و ران
 و هجوم شدن من صراح اقصوم بالضم اصل هر چیزی و کتاب جهودان اگر هم بالفتح بزرگتر
 اگر اقم بالکسر بزرگی دادن و گرامی کردن کسی را اقلیم بکسر همزه و سکون قاف و کسر لام
 هفتم حصه ربع سکون و آنرا بیاری کشور گویند و جمع آن اقالیم است من فرنگ عبد الرحیم
 اما هم بالفتح و بالکسر بر شیار و راه و راه و بایستی گفته و جانب قبله و وتر و کرانه
 زمین و کتاب سماوی و لوح محفوظ و درخت و رشته معی که بآن بنا راست کت و لغاری
 آن را راز گویند و صاحب قاموس برید و چون نه بآن بنا راست کنند اما هم بالفتح و مد
 یعنی خلق استقامت که بکسر همزه و سکون یا تحتانی مشتق از هم
 است و نیز صفت است و در آن ملکه زیاده هم مستفاد میشود و الهام بالکسر خبر
 غیب یافتن یعنی القاشدن چیزی در دل بغیر اندیشه اقسام بالفتح نوع نوع الالم
 جمع الم یعنی در دنیا الزام و الزام بالکسر لازم گرفتن و برگردن کسی انداختن کاریا
 اقلام بالفتح جمع قلم انگاشتم یعنی دانستم انحرام بالکسر ریخته شدن انصرام
 بالکسر بریده شدن من صراح انحصام بالکسر از هم گسیختن انضمام بالکسر فراهم شدن
 و بهم آمدن انضمام بالکسر لغت دادن و بخشش کردن و بالفتح بمعنی شتر مرغ انضمام
 بالکسر و یافتن از جنگ انضمام بالکسر خراب کردن و ناپدید شدن انضمام بالکسر آراستن

خشک زند من فرنگ جهانگیری افون بضم جز و سکون اول بجهت گوش و جمع
 آن آذان و بکسر جز و فزادان او حال با کسر کردن نهادن و گوش دانستن و جمع
 ارسلان اول مفتوح ثبانی زده حسرت و آرزو من فرنگ جهانگیری ارسلان اول مفتوح
 ثبانی زده و باد بجهت مع المانف بلخ آبی که آنرا امیک نیز خوانند تباری خرا و بهندی جنگ
 من فرنگ جهانگیری اردوان اول مکسور ثبانی زده نام پادشاهی ارغوان
 اول مکسور نام گیسست سرخ رنگ ارغوان اول مفتوح ثبانی زده سوم مضموم
 و دومی دارد اول بمعنی ارغوان که نام مذکبست دوم اسب من فرنگ جهانگیری ارکان
 اول مکسور ثبانی زده و هم مفتوح و کاف ثانی یعنی مزنی و رتبت و سعادت تن
 فرنگ جهانگیری ارسلان اول مفتوح و آنرا امیک نیز گویند من فرنگ جهانگیری
 ارکان بالفتح جمع کن معنی طراز نام پادشاهان عده و کرانه کوه و کرانه آسمان
 و قوی تر چیزی و لشکر و پادشاه و نام درختی است که از چوب آن عصا گیرند
 و دشت ارزن موضعی است بسی فرسخی از شیراز ارسلان بالفتح بمعنی شیر سرخ
 و نام پادشاه و شب را گویند و نیز بمعنی بنده آید من کشف اللغات آرمیدن آرام
 گرفتن احسان با کسر نیکوئی کردن احسان بالفتح زن خواستن مرد و مرد خوا
 زن و حصار کردن من فتحنامه اختن بیرون بر آوردن و کشیدن و آینه تختن من
 فتحنامه خشیان بالفتح طبائع و ریغ من فرنگ جهانگیری اختان نام پادشاه
 ملک توران ازین بمعنی خشین آخرین بمعنی پسین ازمان بالفتح جمع زن

یعنی روزه گرفتن از پایی در آمدن عبارت از کمال تجرد و عاجز شدن است
آسمان خست و شوی یعنی سهل و راحت است اما طبع جمع است و آنه یعنی بزرگان و معنی
شکست نیز است و استخوان استخوان است و نیکو استخوان استخوان بکسر
طلب استواری است و در این راحت کردن و راحت رسانیدن است و پافکن
مرد و داور و بشارت من فرنگ جهانگیری آسمان بافتح ملک و معنی سفت خانه
و آستانه نیز و بکسر خداوند و ستور فریه شدن و فریه کردن آسمان بکسر بسیار
سال شدن و بافتح و ذناخت و بالضم و بی است و است و است آستانه معنی دارد
اول معروف یعنی چهار چوب و درخت و درخت و درخت و درخت و درخت و درخت و درخت
و آنرا آستانه نیز گویند و استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان
فرنگ جهانگیری آسمان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان
من فرنگ جهانگیری آسمان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان
که بعد خوردن طعام بدان دست بشویند و نیز آنرا سوخته آب صاف کنند و بدان
نصاب آن سازند استخوان شوریدین و شوریده شدن و خشم گرفتن استخوان شکرین
گرفته شادی استخوان بکسر کردن و گنده فعل شدن و پر شدن از خشم استخوان
بافتح کینه استخوان خوردن و جمع کردن استخوان بکسر آرام گرفتن استخوان
بافتح بزرگان و استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان
تیر کردن استخوان و تیر کردن استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان استخوان

روشن کردن افراختن و افراشتن کایا یعنی بلند کردن آفریدن و
 و آفرینید و ستایش من فخرنامه افسون سحر یعنی منتر افرازدیدن آراستن و خوش
 کردن من کشف اللفات افشاندن و افشاندن گرد و سبوس و غیره و از غله
 دور کردن و گردیکه بر جامه نشسته باشد دور نمودن من فرنگ بهمانگیری افشردن
 بالفتح بر بسته شدن و گردون بخشدن من فخرنامه افشردن تشبیه دان و استوار کردن
 و خلاصیدن و ریختن احوال بالضم شگوفه سپر غم یعنی ریختن من فرنگ بهمانگیری
 احوال بالضم یا ایزد اشرار بالفتح پیوسته ابرو از بعدین چهل اشرار بالفتح
 پیوسته شده است بفتح جمعه و سکون بی بی و سالی و ساکن بادن اکسول بالکسر
 قسمی پوستین که گنگ است و احوال بالفتح جمع کون یعنی بودگی احوال جمع
 لون یعنی رنگ بنگ احوال بالفتح جمع کون است بمعنی خوش آواز امکان
 بالکسر توانائی و یعنی بودن و نشاندن و دست دادن آموودن آراسته
 شدن و پر کردن من فرنگ عبدالرحیم امعان بالکسر نیک نگریستن و بغور رسیدن
 و تعمیق کردن من صراح استحال بالکسر آزمایش امتحان بیان کردن نیکی
 خویش بر کسی من صراح امان بالفتح جماعت امن یعنی پناه امن بدختره و کسر
 میم امن شونده انگشت بر حرف نهادن بمعنی عیب کردن انگشت زدن
 عیب کردن و بکسر کاف فارسی بمعنی نیزه زدن انجیدن بالکسر نیزه ریزه کردن
 انجیدن بالفتح نیزه و کسر نون نالیدن بیمار نبالان بالفتح انگشتان انجروان

بکسر سوراخ کردن من فرنگی جهانگیری اند جان بکسر نام ملکیت در حد و دوران انبساط
 بالفتح پرست بینه خشاک کرده قلندران با خود دارند دوران نان و غیره نگه دارند نوشته و ادن
 نیز گویند شرح مخزن انبار و انباشتن بالفتح برگردن جای عمیق بخاک و خاک
 من مخزن انباشتن و انستین من شرح مخزن اند جان بکسر جمع اند و با آوردن
 جمع و ادن و برگشتن او ان جمع وقت ادیان بفتح مخزن و سکون دال جمع و ادن
 برون کردن بهمنی هیزم و کینه تر نیز امون اول مفتوح شبانی زده سبکه و همترا همترا
 بالفتح و یو یعنی شیطان آموگرفتین یعنی بگفتن آموختن بیرون کشیدن و بیرون
 آوردن ایمان بکسر قرار در زمین و عدلی آوردن ایمان بر وزن ایمان
 جماعت یقین یعنی دانستن بی شک و تردید بر یکدیگر و سکون یا تختانی هم و زنگار
 و بی ترس و فراغ خاطر ایستادن بر آب و آتش و غیره و شیر از خر فاک گویند و بهندارک
 من فرنگی جهانگیری ایرقان : آب کسر : برون کردن و عاریت نیز آمده است
 من کشف اللغات آئین بالفتح زیب و زینت در رسم ادب اید و ان بالفتح بهمنی اکنون و
 بکسر بهمنی انچین الیوان بالفتح صفت و طاق و شستگ و در لسان شسته آماج کوشک
 و خانه پیش بلند

باب الالف مع فصل الواو

آبر و بالفتح و مدینه خونی و حرمت آبر بالفتح آب جوینده و آب رود آرزو امید و خواهر
 و کنش خاطر آبر و بالفتح بوشش از صفا نام وزیر سکندر آن توان از آن توانش

بود امام شافعی رح که فی الواقع شریعت و صحیح آنست که مگر شرح گفته است از مکرر فی بود
 یعنی که شوی بر داشت باشد بعد از آن جدائی واقع شود که شوی بر سر و آرا مگاه جایی قرار است
 با یکدیگر بفرماید اسپینند با کسر که بندی دل تالاب را گویند از یکدیگر بفتح همزه کسر را و معنی سکون
 یا رختانیه تحت آراسته جمع از یک دور و بفرماید و سکون مال ملتین عزیز یعنی با بختیاری
 و بفرماید سکون الیه بفتح همزه و سکون لام و فتح یا و تحتانیه و بنه و گوشت و بنه و گوشت بنه
 که اگر بنه گردانیدن البته بفتح همزه و سکون لام و کسر یا و معنی و فتح یا و معنی و کسر
 معنی و فتح نون بمعنی آستر است و التدریج بنه که گردانیدن التدریج اریاب شده
 بمعنی صحرای و بفتح نون اسوه بالترتیب بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده
 نام شریف است بر سر فرنگ بکن و بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده
 جمع است از آموزندگان علم و هنر است و بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده
 یعنی بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده بنه که اسوده
 دوم نوابست سوم نانی بود که در آب و گوشت ریزه کنند آشفته شرابیه حال و دیوانه غلام
 و عاشق من کشف اللغات احصایه بالفتح رسانیدن و رسیدن و یافتن الصاعقه جمع
 صاعقه یعنی خور و گان افتاده بالفتح بمعنی زبون و متواضع نیز افرا با کسر حیرت افرا
 افراخته بلند ساخته افروخته روشن شده افراخته بالکسر بپوش آمدن از بیماری زنی
 و بزرگان افراخته بالفتح جمع افغان که قومی اند از افغانه بالفتح و فدا موقوف و گان و گان
 بکسر ناقص مدت که از شکم مادر افتد چنان آدمی چنان حیوان آغشته بفتح نون بپوشیدن

نوده یعنی آغشتن و بالغم پنبه بر زده که برای آغشتن غلله سازند آغشته یعنی آینه و پر که در آغشته
 پنبه مرده و سوده آغشته و شلیده در ریشه افسانه حکایت گذشتگان آغشته جمع تراش یعنی جابها
 اکابر و بالفتح بزرگان آغشته پر کرده و دمای بستن اسبان که تازی اسطبل خوانند آگمه بالفتح کور
 باد و اگر آغشته خوشی آلوده بگیری بهم آینه آمده است معنی دار و اول اصل و مراد و اشال
 آن که در رشته کشید باشند دوم پر کرده سوم آراسته من فرنگ به مانگیری آماوه موجود ساخته
 برای کاری آگمه بالکسر جمع امام معنی خلق اما له آنست که الف کلمه آخر البصورت یا نویسد و
 بفتح خوانند چنانچه عیسی و مریم و انبیاء و اهل بیت از ایشان خوانند کبیر من شرح مخزن احسن کبیر
 همزه و سکون حاد و حلی کینه از باب علم کینه که تفریق شراقیه حکما و قسم اندکی اشتراکین و قسمشان
 چنانچه استمالیس از کلمه اشتراکین بر یک کلمه استمالیس را حوفیه می گفتند و افلاطون
 اشتراقیه این کبیر تفریق استمالیس را حوفیه می گفتند و افلاطون
 آثاره بسیار حکم کنند باین امر استماع آثار البدر یعنی روشن و نورانی کند البدر
 اندازه قدر و مرتبه و موازنه حال الکلمه اول و سوم کسور تکمه اینویه نائره آفتابه اندوده معنی آینه
 انپاروده و انپاشتمه معنی پر کرده انیقته بالفتح استوار و پاک و نادر القته بفتح همزه و سکون
 نون و فتح تا و فوقانیه تنگ و عارس صراح اندیشیده فکر یعنی در دل تصور کردن انقباه بالکسر
 آگاهی و آگاه کردن الویه یعنی لوا یعنی نیزه او عیبه بالفتح منظرها جمع و عا بالکسر او ارجه بالفتح
 و منظرها شراج او حیره بفتح و در همزه و کسر او معنی تعلق او عیبه بفتح همزه و سکون و او معنی
 ظروف و بلوغه جابه یعنی بقوا و عیبه بر وزن او عیبه معنی چهل درم نقره و اولی الا حیره

سرگزشتی و پیشانی اجلی یعنی گنگ افشای بکسر و هر کرون انفی دارد و سرانیت
 بفتح هزه و سکون فدا فتح عین ممله مارا فارسیان ماله خوانند چنانچه عیسی و موسی علیهم السلام
 اقوامی بالفتح برتر و بلند آگاهی خبر داشتن آلاسی بالفتح آراینه و امر آرایدن و هر هزه
 بمعنی بزرگی و عظمت امی بضم هزه و بکسر و تشدید میم بمعنی ناخوانده آگاهی برکنده و آراینه
 امهات سفلی عناصر الخای بالفتح نوع بنوع اخرا می بکسر که گل کردن او می
 بالضم بمعنی ادایا می بالفتح از برقه باشد اکثر سیاه رنگ شود و آنرا چشم او نیز گویند من فرنگ
 جهانگیری ایادی جمیع بدیع دوست باو عظمت و شرف و قدرت

باب الیه و مع فصل الاله

پار خدای یعنی خدای تعالی در شاه بزرگ رکنی بمعنی بنیز آمد و بمعنی نان خورش که
 در آن شور با باشد و در رجنر یا زبانه یا زبانه این فرنگ جهانگیری یا یا یعنی در و باب
 بمعنی در و بتا بکسر یا بر سر و در فتح از کذا یعنی بگذار من فرنگ رشیدی یا و یا یعنی تحت
 سبک سیر یا بکسر بمعنی آغاز بر ایایضم خلایق یا پر سایه پر ساز یا و پروازی که در عمارت
 بر زخ باد نهند پروا بالفتح فراغت بی مسرو یا و لغت بمعنی سرگشته و دیوانه و بی عت
 و بی ندگی کذا فی شرح مخزن لسیا بالفتح بمعنی بسیار و الف زائده است چنانچه در لفظ خوشا
 من فرنگ رشیدی بر نا بالفتح جوان بالا بلندی و دراز قد بل بالفتح باد و در و در آرایش
 به نیکی و بدی و جمیع الیاد و عطا و بسبب لایعنی نیست کردن و بمعنی آفت لطمه اول مفتوح
 بتانی زده خبیست مانند سیوسیان تی که بران تکیه زده بد ریاست کند لطمه لطمه

چنانچه

بی در پی بعد ما بفتح پیش چیزی قیام اینگی که با بفتح گریه کردن بجز ابا بفتح طاعت
معروف و آنرا بکر نیز گویند میخاطب می گویند میست و آنرا بفتح طاعت بجهت که خبر اندازد بنا
کرد و است و نیز آفتاب را و بجهت روشن است بجز ابا بفتح طاعت می گویند که باشد
آب پیدا میشود از آن بجز ابا بفتح طاعت می گویند که باشد بجز ابا بفتح طاعت و با بفتح
میوزی و خوب شدن و آغاز و تازگی در پی می و روشن می شود بجز ابا بفتح طاعت و تشدید
نور بکردن جمع بنادان بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
ضرب بسکوک کرده باشند من کشف اللغات بنا بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
خند خالی بل کا بجهت دانا می و بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
بسیار بی نوا این فخر و تشدید می گویند که در غیر و بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
خوشبو میسایست منی و در آنرا بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
که با ورم کند تازی و او الفیل بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و بجز ابا بفتح طاعت می گویند که در غیر و
گر و بکر و آن بودند و ترخان دانسته باشند من کشف اللغات بجهت اقصای نام مسجد است

در زمین شام بود

باب الباء مع فصل الباء

باب دروازه و معنی بدو نوعی کار و در اصطلاح مطالب که در یکی فراهم و ابواب جمع
آن بوب بفتح بساط و فرش یا می خواب بجز بیا که بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا
بفتح تین و تشدید ثانی در بان یعنی گهسان در بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا بجز بیا

یعنی شترند و جبل و بی رونق بود بسیار عجب و باز گیر مرثیای بلندی انداختن و پر
روشنی و بسیار شتاب من فرنگ بوستان بسیار یعنی نو و کن بهیچ مرثیای بهیچ آفتاب
و شکاران نیز آمده است بهر ریای نصیب و روحه و ریایاب ضد غرقاب و غدار و

خراب یعنی شکم خالی :-

باب الباء مع فصل التاء فوقاني

باب سبب و لائق و معنی چه چیز نخست باد موحد کسور و خا و منقوله مفتوح بسین مصله
زده بمعنی آنرا کرده نخست باد موحد مفتوح بخازده جاری شدن احوال موافق امید
جاست بالکسر که در سبب برت کبر ال درانی مشدود مفتوح نیکی و احسان و نیک
بر ات بالفتح و پیش کنی برین و انات بالکسر یعنی تمام بر عت کار او کردن بخوبی
بشیرت بفتح ش و شیرت از شیرت و شیرت از شیرت و شیرت از شیرت و شیرت از شیرت
روشنی دل و شمشاد است بخوبی و شیرت از شیرت و شیرت از شیرت و شیرت از شیرت
بر گشت بمعنی بی فرمانی کرد بر اعنت بضم با و موحد و فتح راه مصله فصاحت و بلاغت
شدن و گذشتن از یاران و در و افش من کشف اللغات با و بر و ت یعنی تکبر و غرور
میریت بالفتح عهد بستن بریت به تشدید یا و تحتانی بمعنی خلق بکروت موسی لب
پار گشت بمعنی رجوع شدن بشمارت شادی و مژده تازه روی برکت بفتح افتخار
و برکات جمع آن پنهان بالکسر جمع نبت یعنی دختران با و دوست بی حاصل و بی فایده
و نهید است بایست و دو مصرع شعر با قافیه و در عربی بمعنی خانه و عیال مرد و جمیع ابیات

یا نخست با فتح آتیزند و نخست با فتح آتیزند و بعد از آن که روان و زنده گزین من قضا

باب الباء مع فصل الجیم

باج با فتح بمعنی مال و اسباب و زری که گذر بان از آتیزد و زنده گیرند من فرنگ بجاگیری ایضا
گونه خراج که از زیرهستان ستانند من فتح با فتح تنگ فتن باد و سنج بهود و کار و غافل و
خام تلحیح و مشک و آتیزد شیبای فاسد و ارد من شرم مخزن بارج رسن آویخته که دختران بارج
نشته بازی کنند بنشین چوله گویند بارج بفتح باد و موحد و سکون کاه و فوز و فتح را و صله و
جیم معرب بهره یعنی ناسر باطل با فتح بارج نام گیاه است بد و الباء بارج با فتح کوشک
بجیم جمع آن بارج نام مرغ است ماکو با فتح که نمایان من نیز نامند و بهندی پیر و گویند
بارج با فتح غله است بارج نام سر آتیزد بارج اول و ثانی و فتح بمعنی زشت با فتح
نسب که مقام سخن از فتح بارج نام شده معنوم نام ولایت است از ایران زمین
پس اول و آخر فزار و بارج نام و آتیزد و قصد و نیز بمعنی بار من فرنگ بارج
پنج بارج مرکب بمعنی زبان کن و عا جز گردان بارج با فتح شاد شدن و

باب الباء مع فصل الحاء حطی

بارج راست شدن و پیدا آمدن و سختی من فتح نام بارج باو گرم و شکار یک از سوی راست
بیرون آید من فتح نام بارج با فتح زمین کشاده بی گشت و درخت دور شدن در روشن
کار من فتح نام بارج باو نامی شمالی با فتح بالتحریک غوره خرا که هنوز خور و باشد بارج
آشکار شدن من فتح نام و

باب الباء مع فصل الحاء منقوطة

بج بفتح ب معن خوش خوش برج اول کسور ثبانی زده بمعنی ابعثی از کل سبب بازدا
و مائل میان دو چیز و بدو داشتن میان دنیا و آخرت من قنانه بفتح خ زده را گویند یا سخ
بواسیج بفتح ب اول سکون ثانی حیرت چشم بفتح نام شهرست در زمین توران و آوند شراب
و صراحی قرابه بفتح م ح اصل بوح با بضم شوریده کاس فرنگ جهانگیری

باب الباء مع فصل الدال ممله

بد با بضم مختصر بود بالفتح خند نیک پدید و بفتح باو فارسی سلامت و دایع را گویند و نیز خلاص
کردن و قیل بیای تازی لواء الدال ممله است و بفتح سر و برف و با بضم
بعضی چو را گویند باز و بکسر و بفتح سر و برف و با بضم
فرسند سر او بالفتح سر و دال ممله و با بضم سر و دال ممله و با بضم
پیریدن بکسر و یعنی گذرانید و با بضم سر و دال ممله و با بضم
بسی بر نیاید یعنی مدتی بسیار گذرد و بهم بر نیت می بخاشد و بضم معنی ملاقات است
بار خواند یعنی طلب کرد و موافق طبع آمد بر نیالوش از و عبارت از هو شیار کردن و تحریر
نمودن است بهم بر آمد یعنی در وحشت در آمد بلید بیا و تنقید و دال ممله از بلاد شتی
کنایه طبع بعید و در پارسی نام کتاب نهان در آئین آتش پرستی بارید با و ثانی مضموم نام
سطح خسرو و نیز که در علم موسیقی و بر طبل نوازی نظیر داشت من فرنگ جهانگیری
ببر و بضم یعنی غضب و غصه شد و خط سبز پاشد بر و منند اول مفتوح ثبانی زده و مضموم

بالضم یعنی باد گرم من شمع خزان تبار یا بکس فریاد و بختی یعنی توانست کند چو در شد بضم
 اول و سوم یعنی تمام شد یا تمام یعنی جدا شد و عاجز گردید بر روی آب اند یعنی پیدا و آشکارا
 شد یا تنگ کرد یعنی سفر کرد یا پیاده کشاد یعنی تمام کرد پیش بر و یعنی غالب شد
 پیش وید یا و فارسی کموز یعنی لغو و فکر پیش نهاد و یعنی قصد پیش خورد
 طعام اندک که سبیل چاشنی خوردن شرف است و او یعنی بزرگ خورد و اگر سخت
 بجهان بقتل یعنی جایز قتل من فرنگ جهانگیری بنام این و یعنی بسم الله و آناه و قسم

باب الیاء و مع

بار است یعنی دارد اول میوه درخت دوم نام حق تعالی شود درخت چهارم یعنی کثرت
 و مرتبه پنجم بارگاه ششم یعنی پنج و هفت و هشت و نهم یعنی بسیار یعنی نهم
 بارنده دهم حاصل نبات یازدهم غشی و بیاد و نهم و نهم و نهم و نهم
 و یکدهم سیزدهم هر چه چهاردهم دوست و آن و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 شانزدهم غم و اندوه هجدهم انبار که در زدا و نهم و نهم و نهم و نهم و نهم
 ازین بستم نام وی از مضامین نیشاپور است من فرنگ جهانگیری بجز بختین با و خواججه
 و را و نهم کننده جمع انبار سیر یا نفع هفت یعنی دارد اول پستان زن جوان دوم بلندی
 و بالا و هر چیز شوم کنار مردم چهارم میوه پنجم یعنی روشن ششم امر از بردن هفتم پناه
 هر چیز بکار یا بضم جمع بجز و بجز نیز همین معنی دارد چهارم بضم تلف بقیل دو و یک از زبان و
 زستان بر آید و در کنز اللغات چهارم که از جای نمناک بر آید بر یا بضم باد کش که بیشتر

[illegible]

دلی فرزند من کشف لطافت پیرانه سرنگام بری خفته و ار مقداری باشد از به چیز که نیست
برداشت و آنرا پشت و نیز گویند من فرنگ جاگیری پشت دار باضم پشت بان باخته بمعنی
زمین مغرب و نام یکی است نیز باد سمار سبک باد و سر شکر و غرور تر باب تیر مقدار انداختن
تیر با غور بخار نیست که از زیر زمین خیزد و درت ماندن آفتاب در برج حمل بهار درت ماندن آفتاب
در برج حمل و شروع جز که تازی ریح گویند و بمعنی گل نر آمده است و بخت من فرنگ جاگیری
باد و قمر باد پیران بزرگ که بر میان بسته بر شمع آویزند بنا و روئیل که بر بدن مردم می شود
بنا و یکسره وال جماعت بندر یعنی منازل آنکه در راه یا در میان استوار دانستن همگی
بمعنی نام و پر شور یعنی می از یک سرست من شرقا می یک صورت و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست
پارسه از کسی که بی اجرت کند و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست
و فصول کردن و خوش منش شد و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست
وار در بان و پرده پوش پیر و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست و از یک سرست
پیش طبیب بر بند پیش کار یکسره بمعنی خادم پیشار و معنی دارد اول خدمتکار و پیشکار
دوم پیشاب پذیر رقتا یکسره قبول کنند و پر شده بمعنی کنیز کسا بشتر بالفتح دوم و بیدی نیز
بشیر اول مفتوح و ثانی یکسره و یو مبول خوشخبری دهند و معنی دوست پنجم عدم یا هر یکسره
با بمعنی روشن بهره و در صاحب حصه و نصیب یا غور بفتح باد و موحده و سکون لام و ضم
غیلین معجمه و سکون و او را و محله که بهندی انزال می گویند و آنرا نیز با معجمه با عور نام و در پیش
که موسی غم را و عا و بکرده بود و یو تیار نام سریده است سفید رنگ که اکثر کناره آبی و

و بعد می نشیند بهند از آنجا باشد

باب الباء مع فصل الزاد منقول

باز شده معنی داد اول بمعنی خراج که آنرا بایج گویند و دوم نام جانور است که بایج گویند بمعنی باز
و دیگر نیز امر از بایج است من فرنگک بهمانگیری بایج بفتح اول و کشید و دوم بهانه نرم بفتح
و سه کوه و بالضم گویند به از بایج بفتح زیاده و زیاده بضم بیرون آمدن و پیدایش و ظاهر بکری
بر موز بالضم و قبل بفتح بمعنی علف بود و بالضم تنه و خست و نام رنگ است و صفت و نام پخته است
پوز بالضم به بایج که دیگر نام پیاپی است و نام سر و از پیاپی جانور سر و از قرار و نام
و امر ساختن و خنجر که درون و دور بخودن پیاپی و در دوزخی بایجش و در پیش باز بمعنی
استقبال است و پیاپی به بایج و از آنجا که بایج و از بایج نام از پیاپی سر و از
ماندن از بایج پیاپی به بایج و از آنجا که بایج و از بایج نام از پیاپی سر و از
آنکه الماکش بقمار در بایج و از آنجا که بایج و از بایج نام از پیاپی سر و از
و بمعنی پیاپی به بایج و آمده است و بایج و از عبارت از دت اندک و قلیل باشد و بایج و در روز
و در روز بایج و از مصالح که بالای و یک پخته اند از دبر برای خوشبو و شیر و در بایج و منقوش که
در خرید و فروخت کم از دمن فرنگک بهمانگیری بایجی اقرار از بمعنی فعلین و در موز که بالاء
موز و پوشند بوستان اقرار از معنی لفظی و پوشش کننده بوستان نام گلیست و این بایج خرد
نامند من فرنگک بهمانگیری بایج بکشت خرد را گویند

باب الباء مع فصل السین منقول

بایج

پارس و عرب آن فارس است و این نام پیر بلوین نام بن نوح ع و در عهد خود مالک آن
 سرزمین بود و آن ملک بنام او موسوم گشته و زبان پارسی نامش بود و است و آنرا چهار شهر است
 در نهایت قدرت و شرف و آنرا و کرمان و سیستان و خراسان و آنرا فرنگی و عبدالرشید پس
 با فتح بسنده و معنی بسیار نیز آمده با اسامی ترس و نیز قوت و در عهد و بیا و فارسی و معنی کرد
 بوس با لغت و درفش تهران و در فارسی امروزی است من فتنه به هر جانس نشانته تیر که
 بر لبندی دانند به تیره یا به چوب یا به چوبیس نام شده است که بر ملک پیغم است و آنرا مشتری
 نیز گویند بوس معنی فریب یا اوس که فرزند شورش به طلاس نوعی جابله سرخ و نیز نام
 بطلیموس نام عیسی که به یونان و روم و نیز است و بود به روم و نیز نام بطلیموس
 طلاس نوعی گلیم پشمینه بسیار و شریف که به یونان و روم و نیز است و بود به روم و نیز نام
 بطلیموس قدیم معنی بسیار و شریف که به یونان و روم و نیز است و بود به روم و نیز نام

در زیر آقا ابوبکر بن محمد بن خبزی

باب البیاض فصل الشیخین معجمه

نیش بمعنی قد و بالا و بند آهن که بر تنه هندوق زنده و سوزی کردن است و آنرا نیش نیز گویند
 من کشف اللغات پیش با کسر زهر بدترین نوش کردن و فرو جاعتی از بسیار مردمان
 شدش بالضم چینه بر زده و گدازده که نه گدازده مانند پا و اش بدله نکی بپوشش عذرو
 بهمانه و حیات پیدا کردن من شرح فزون بدست با شمع یعنی تقصیر کن به با و فارسی امر
 بخشدن از دست با و کشر امر با کشیدن و با زده که تندی مرد و خوانند بد کیش

بدین و بد مذیب برایش بافتح پاشیدن و فرو نشاندن بهار خوش گوشتی را گویند که نمک
 کرده نگهدارند و آنرا تازی قدید خوانند من فرنگ جهانگیری بخش بافتح حصه و نصیب و
 بهر پریش منتقم پشیمان پانید کیش نام با نیست پیشکش خدمت مهان و زنده
 پر خاش بافتح جنگ و خصومت بار کیش بار کشنده یعنی ستور شرو مشش باز پس
 و باز بست و نصحت کردن بطش اول مفتوح شبانی زده حمله کردن و سخت گرفتن و قوت زدن
 و عذاب کردن من فتیله لغش بر وزن بطش باران نرم باریدن بهر باش نام
 غله است که بند آرمونگ گویند برین گوش بضم اول و کاف فارسی اطاعت افتاد
 و فرمانبردار می باشد برین فرنگ جهانگیری تبا گوش بضم اول و کاف فارسی
 نرم گوش که سوار تازی گرفته به فروش عطار اگر بند با لشش چیزیکه به کام غلطیدن
 بر این نیز بهر آن تکیه کنند

باب الباء و الحاء فصل الصاد و حمله

بمض یعنی سخت و دشوار بصید من درخش و درخشیدن بر ص نوعی مرض حزام که
 بند آنرا پیستی نیز گویند

باب الباء و مع فصل الصاد و منقوطه

بمض بافتح بهره اندخیزی و باره و لغض اول مضوم شبانی زده دشمنی کردن بیاض
 سبیدی و نام شکل نه هم عمل رمل و در استعمال بمعنی نوشتن آمده است بمض خایه مرغ
 یعنی نخم مرغ و آما سیدگی دست است من فتیله بهر مض خایه کردن باکیان

باب الباء مع فصل النوا و مدونه محله

بط نام جانور است آبی معروف بر لب نام ساز است معروف که آنرا باب گویند بطی با فتح
 تنگست و دروغ و کشتش بسیار با کسر عده شطرنج و گستره دنی و گستره اندین و شاد و روان یعنی
 جانور خانه پروده که بر در بند و لبستر من کشتش اللغات با سطر کشانیده بسطی با فتح زیرین و سجا
 فراخ کشانده و آنچه قبول قسمت کنند سطر گستره اندین و گستره دنی و کشادین و دراز کردن بط
 نام میوه است نموده که آنرا اس کرده نام می برند

باب الباء مع فصل الجبین محله

بروغ با فتح نام گیاست پدید آورنده بر ارج با ضم کذا نفس در تمام شدن بر فتح سیده
 روی پوشش باغ رفیع نام است بختی شریک با فتح به معنی خریدن و فرو
 بضع با کسر باره از هر و بضع با فتح باره از هر و بضع با فتح باره از هر و بضع با کسر جمع آن

باب الباء مع فصل الجبین محله

باغ جای دیوار با درختان سوده و دروگل گذار بر و باغ با کسر دست افزای باشد که بجا
 رنگ آینه و تیغ صدا کنند و برای بازی معتقد خوانند من فرنگ جهانگیری پر فراخ به معنی سیاه
 بر رخ بهفتین نام جانور است که آنرا باغ و سکل و خوک و یک نیز گویند من کشتش اللغات با فتح
 به معنی رنگ آب من فتنه بر ارج بفتح و دراز و نقوله به معنی فضا و اسب بر و رخ بر آردن آقا
 و ماه و دندان و شسته زن بر لبیخ فرمان پادشاه باغ به معنی رسانیدن من صراح بلع ای
 فصیح یعنی سخن او تمام رسیده بدو با بلوغ اول مفتوح ثانی زده مضوم رسیدگی رسیدن

بجای و نزدیک شدن به باغ و در میان تمام که در یک روزه باغ و بستان من فرنگ

جسب گریه

باب الیاء مع فصل الفاء

برف که بتازی تلخ گویند پای باب و لای که بتازی خاک گویند پا و در کت

به حاصل بهترین خلعت ذات پاک شریفین رسول علیه السلام

باب الیاء مع فصل الصادات

بقی بالفتح و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا دوم

و شیپور گویند و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

مکسور ثبانی و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

کوچک بستی و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

و کو دی کلین که آنرا بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

با سق بکسرین و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

جهاگیری و نیز گریه و بستم و بستم بوق با هم گریه و نیز گریه که آنرا اول

و روشنی بوارق جمع آن براق بالفتح و تشدید را و جمله نهایت تابان و درخشان براق

بالضم نام اسپ بهشتی بوق بالضم و فتح ثانی گفته که بر چهره مردم سیاه شود و من گفته و ثانی

بلوق نام شهر است و جمله از این شهر سیاه و سپید سوزی نبرد

باب الیاء مع فصل الکاف

در آویختن چهارم محل را نامند و پنجم علقی است ششم چغندر گویند من فرنگ جهانگیری اینست باغ
 سرگین شتر و گوسفند یا سنگ آنچه که برای برابر کردن هر دو پایه تراز و سوزن یا ریه سنگ بند
 قلعه و بمعنی هر قلعه که بر نیز یا سنگ نوعی از خیار باشد یا سنگ دوال و رسن گردان بند
 دستور که بهندی آنرا باک گویند یعنی دور پلنگ اول و ثانی مفتوح و معنی دارد اول در دست
 معروف که بتبارشش میر خوانند و دوم چارپائی چوبین بلیوک بفتح با و فارسی و ضم لام دو
 معنی دارد اول مخرجه و بالانه که تجازی غرقه گویند و دوم تپک آهنگه ان و آنرا کلوک نیز گویند بلیاک
 بالکسر قسم تیره که آنرا بیل بگزارند یا بلیاک نامی معنی پادشاهی بلیاک اول مفسور ثبانی
 زده و کاف مفتوح آب شیر گرم من فرنگ جهانگیری یارک و پل لک بمعنی تیغ و جوهر
 من کشف اللغات هر یک نام قدیم است او یک سر و با و فارسی نام جانور است مشهور
 تا حدار که پوپ و کوکله نیز گویند و این که بهندی در نامند بستر آهنگ لکات و نهالی

باب الیاء من اصل اللام

بال مروج را باز و مروج را شهیر دول و جان و بمعنی خوشدلی نیز آمده بکل اول مفسور ثبانی
 زده سوم مفتوح آب شیر گرم من فرنگ جهانگیری بابل اول مفتوح و سوم مفسور نام موصیست
 در عراق و نام چاهی که ماروت و ماروت در آن معذب اند بیل بالکسر خبسیست آهنی که بهندی
 پوپا گویند یا دول بخشنده بدول دشمن نیز دول بانغم مروجین و آن بیل اول مفتوح
 ثبانی زده کمال سخاوت و بخشش بحال انکشت افروخته بتل اول و ثانی مفتوح بریدن
 و جدا کردن بتیامل بتقدیم باد موحده جمع قبول فرزند من فرنگ عبدالرحیم ل اول مضموم

مشد با مداد ان الف و نون زاده است بمعنی وقت صبح پیاپی بعد از آن و نیم شبان
 پنج روزمین افطار مرکب منجیه را گویند من شرفنا مسکیر ان بضم کیم و فتح دوم یکی را گویند
 پیریان محزون و مخمور و نگین بخشیدن یعنی دادن بن فرزندان بالغیم بمعنی فرمانبرداری
 و کمال تواضع از ته دل و ذخیره من فرنگ جهانگیری بالین آنچه که بر سر نهند با و عمران
 یعنی شکایت برین بفتح با و کسر را و سکون یا و تحتانیه بالا و نیز آشکده بهرمان گل محضر
 باروان صراحی من فرنگ جهانگیری بلکس اول مصنوم شازده و کاف فارسی مفتوح و و
 معنی دارد اول سر و یو و و و مفتوح یا شمسین فرنگ جهانگیری بوستانان پنج بلسان
 نام درخت که روغن آن مشهور است بار فله و پیاپی باشد که بر جامه پاره زند و دیشان
 بدوزند و بتازی آنرا که گویند بهر نام شهرت گشت منسوب با بنظر و زشت نویسن
 پنج نوبت زدن عبارت از پانزده بار است و نماز پنجگانه او اگر در آن پاستان
 با سیمین مهله موقوف و دایمی باشد و اگر ایامه و قدیم و دوم تاریخ باشد بزبان پارسی
 پوشتمین بمعنی عیب کردن با باد موحده و او پارسی که جامه استران از سنجاب و قاتوم قیصر
 بود و نیز عیب را گویند سر خور و ان معنی خطا از اسیدهای لغت برگزین و بر حاجات خود نظر
 یافتن پیران بالکسر نام خواهر زاده رستم زال پیره زن با و فارسی کسور و یا و مجهول و را
 مفتوح چیزی مانند تابه که از گل سازند و بران نان پزند و آنرا پیران نیز گویند من فرنگ جهانگیری
 پروین بازی غریب و بهندی چینی گویند پروین سرین کویان ثور را گویند و نیز تلی
 از شانل شمس و قمر و ستاره از برج ثور که تبازی آنرا را گویند پارکین خندقی که پس حمام

و مسلح باشند و در آید اندازند و چرخین جمع شوند من فرنگک جهانگیری با سربازان خفتان رستم و
دشمن شیه که اورا پیدان نیز گویند من فرنگک جهانگیری بوالعیان بازگیران برنجیدان بیغزنی
ماور و پیکردن من کشتن الفغات بدربان ساکت و خاموش پذیرفتن قبول کردن
بیعیان و عده و عهد و قول و شهادت پیشان نبل و شرمندگی باطلن اندرون و نامی از نامهای
خطای اندرون برجهان بر چیزهای عالی را گویند پادشاهان باضم شمشان ابطالان بالضم
جمع باطل که سابق در فصل لام مذکور شد است پالیکل رفتن عبارت از عاجز شدن است
سیرتان بالضم حجت روشن پیشوان بالضم شهنشاه است باگینا خفتن بمعنی پا چیده سیر نمودن
و چین بلیقان اول و ثانی کسور و در کماله ببول نام شد است پس کار خویش
نفسستان یعنی از کار خود ناتوان گردیدن و در آن بارگاه اسلامین
بمعنی صاحب و امیر و بزرگ من فرنگک جهانگیری باضم شمشان است
که آنجا جنگ غلیظ واقع شده بود پای کمر آلوده است و در آن شیر میدان بالفتح با
باد فارسی نصیحت نمودن و باز پرس پیش و ران یعنی مصاحبان و پیشکاران نمیکان
بمعنی طلاس آمده است بهاران وقت بهار بانگ زدن بمعنی راندن اسب پشت
زدن ترک کردن پشت دست خمیدن کنایه از دریغ خوردن است بگل
آفتاب اندرون عبارت قصه اخلاص و خیری که بنیایت مشهور باشد چهل و پنجم زور
پاسه در و امن آوردن بمعنی گوشه نشین شدن بگرم خون مرکب بمعنی کفر و
تخلالت کذافی شرح مخزن بوقلمون رنگ برنگ و نوعی از جامه که در ملک روم سازند

که هند بر سر گونید یعنی بزرگ و نیک نیز آمده من فرنگ است بعد از حیم بلبله پنج معنی دارد اول کرم
 ابریشم دوم خرطیه سوم دار و چهارم یک چشم پنجم گره و نعل من فرنگ جهانگیری بیرون
 آمدن از حجامه عبارت از کمال عشرت و شادمانیست و یا از بسیاری رنج و مشقت بیرون
 من شرح مخزن بلبله اول و ثانی مفتوح و در معنی دارد اول نام درخت است در جنگل هندوستان
 که گل نارنجی او مانند ناخن شیر بود چنانچه خسرو دیوئی فرزند یسیت پنجه کشاد است و درخت پنهان
 غرق بخون ناخن شیر بلبله دوم شیر حیوان خوانند و را گویند من کشف اللغات بلبله اول و ثانی
 مفتوح بیاد موحده بضاعه تفسیر و تفسیر معنی موسی اطراف سر و نادان من شرح مخزن
 پر کاله پایه از هر چیزی جدا کرده و معنی که در هر سه چیز مشاهده باز پرس کنند و بگونه چهار معنی دارد
 اول درخت نخل که در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت
 ظریف گل حکمت که در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت
 بستن اسپان که آنرا در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت و در هر دو درخت
 یافته و تربیت و آراسته شده بر کشیده یعنی بلند کرده پناه بختین حمایت و وسیله پناه مانده
 پناه جوینده و پناه کننده پانده آنچه فنا پذیر نبود و فرو و هر چیز و توانائی و پنج درخت و بنیاد دیوار
 بالیسته خواهش و آرزو بر که بالکسر حوض پر و بالفتح آنچه در میان حامل باشد و غیره و بعضی
 سر و یعنی آهنگ سر و در من فرنگ جهانگیری بلبله باضم صراحی و گونه با نایزه بجا و نوعی
 از جواهر گانی که گاه و ماش را بر باد و افعلت برقان است هندش کپور مانند کذا فی شرح مخزن
 بیچاره سر زلفش و طعن بشهر بختین ظاهر پوست آدمی و حیوان و چهره نیز من مفتوح

من قنانه لعلیه بر آستان لشکر برای حبس بی گوشه فقر و غلبه و بی نواینگاه و بنویز
 و رنگ بالیه بمعنی گذشته بهره حصه و نصیب بامه یعنی در اثر پیش پوشیده بالضم سر پیش
 همه چیز محاربه بی سبب و بی واسطه و بی وسیله پیوسته بمعنی نامق و پیوسته بمعنی متی است
 و رنگ جهانگیری بدین معنی اندیشه آمدن سخن و در حال انشاک و انبساط بمعنی
 مانند و بهندی بود و بنویزگاه حصار را گویند من شرفنامه پیاده بهندی بیلاست که و غیره
 را گویند لعلیه بفتح با و موحده و سکون عین معانی ازان جمع بعلا ت نیز ازان را نشوی را گویند
 زمین که بدان نرسد بنیه بفتح با و موحده و کسر نون و فتح یا و تحتانیه مشدود که بمعنی نیکو
 شده بنویزگاه اول شرح شایان زنده بمعنی نیکو که آنرا کوی گریبان گویند برشته بکسر تن بمعنی
 بریان پرده انداخته بمعنی باز جواب شد و نیز ازان در من شرح مخزن یا هر که بکسر تا بمعنی
 روشن برده بمعنی بر آورده و در من شرح ترنگ جهانگیری یا پیاده فتنه و بلا و
 محنت که عجز و روزگار و در من شرح و سپید باره بمعنی اسب و قلمه و در باب
 و در حق و نشدیره بهمانه بمعنی غدر بهمانه بفتح با و فارسی و در معنی دار و اول نوعی میون
 دوم نان سیده بود که بار و سخن بریند و آنرا کوی خوانند من فرنگ جهانگیری یا پیاده سوراخ و دی
 از خانه کاخ سوی بازار باشد بازی کوفچان نامند من فرنگ جهانگیری یا پیاده بکسر و جیم
 عجی سه معنی دارد اول بمعنی بچک که مرقوم گشت دوم زلفی را گویند که زمان و سپران مقرا
 کرده بر روی گذارند سوم پوشش خانه پیوه بکسر زن یا شوهر

باب الباء مع فصل یا و تحتانیه

نویز

[illegible]

و پنج قدم طاقت و عاجز و فروتنی پویایی اول مضموم ثانی زنده و جیم جی کسور خرمه و پویایی فروتن
 و خرمه و فروش را گویند من فرنگ جهانگیری سرخی اول کسور ثانی زنده یعنی اندک پروایی
 اول مضموم ثانی زده و دال موقوف چادر یانی بارگی و دومی دارد اول اسپ دوم قدرت
 و طاقت بجای اول مضموم ثانی زده و دشت چوان بخوری اول کسور ثانی زده و دانی
 بی نیازی یعنی توانگری یکبار استخوانی یعنی وجود بی اول و ثانی کسور یعنی بهتری نام
 میوه ایست که تازی سفر جل گویند یعنی قسم شراب باشد که از مرغ و جو و ارزن و اشغال آن
 بالائی اسپ پرتل بارانی عامه ایست پشینه که در نیمه باران پوشند و پشگانی مایه اند اگر چه
 که بنوکران و نند پلید از اول و دوم مضموم و دومی دارد اول معروف مانند بکار یعنی شراب و
 یعنی پیاله شراب و پشینه است و در مورد که تازی عصب بنامند و دوم پای بود و
 نشان پای چهارم و دانی و ثانی و ششم بار و مرتبه به ششم نشان هشتم و نهم و دانی

فرنگ جهانگیری *

باب النام مع فصل الاله

تا برای تاکید و انتها و جمله تحذیر است و بمعنی البته و بسیار هم آمده است شراب بالفتح و دیوار
 بکمال استوار کرده و تیر اول مفتوح و ثانی مشدود مفتوح و تازی شدن و از بیماری برآمدن و
 بالفتح زورمند و تیر بالضم سنگ سر و ترسا بالفتح قوم آتش پرست و نصار را گویند لغمان
 که بران اسپ و بر دستار نهند و نام ملکیت تمنا بالفتح باجی که از انبای سبیل یعنی مسافر
 بستانند و اول مفتوح و ثانی مشدود مفتوح از و لا است بمعنی دوستی کردن و آرزو نمودن

تنگنا با کاف فارسی موقوف کوچه تنگ و جای تنگ و قاضی خواش کردن و طلب کردن
تکاشا بهی و میدان و رفتن تماشا خواش و آرزو و ملاقات با کس و فوقانی و سکون لازم و قاف برابر
مصدر از باب علم یعنی میدان دیدار و ملاقات تنگ و خواش اول مفتوح با کاف پارسی علمخانه
رومیان در صورت تگری

باب التواضع فصل الباء و موح

تب بالفتح بمعنی لیس و بالضم پیشگاه من فریب جفا گیری تاب کج و بیج و طاقت و در
هر چیز و مهر و ماه و در بخیدن و مکر شدن و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
برهم نهادن و پروردن تا نسیب سز نشی کردن تا نسیب سز نشی و ده شدن تنگ
تاب پاک شدن و زیانکار شدن و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
داون و نهادن بسوی نماز و در با نسیب و بالضم و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
یکدیگر گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
عنان را قتل نمود و تیرگی گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
عادت کردن و مواظب شدن در کاری یعنی در کاری دائم ایستادن و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
زرا ندود کردن و تیرگی گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
استخوانهای سفید جمع تیرگی گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
نیفتد تیرگی گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی
عبادت کردن و تیرگی گزشتان و بالضم و بالفتح و تیرگی گزشتان و چیزهای بجای مناسب وی

بردار کردن تصویب راست داشتن و فرود آوردن بر قصب و فرود آمدن از بالا و سب
 بریدن شانه های خرد و خشن عجمی را عزلی نمودن و رو کردن خشن از پشت نمودن کار برقی
 قصب از گرسنگی پاک کردن زردی کردن قصب عصاب بر سرستین قصب
 شهر برد کردن و بجانب مغرب رفتن تکیه بپا گذاشتن کردن و از پستان شدن قصب
 لقب دادن ترکیب چیزی را و چیزی آینه رفتن قصاب بالضم خاک و بالفتح رفتن روغن
 از آوند بالایش و رفتن آب ببالاسن فرنگ جهانگیری قصب بالضم که هند از امولی گویند
 قصب بفتحین وقایع شده معجم یعنی امید ترسب بر وزن ترقب بمعنی ترسانیدن
 تیر ترپا و مقدار از رفتن تیر قصب از پس یکدیگر رفتن و بمعنی جنگ و دشمنی است
 قصب بر وزن ترقب جزا کردن و باری کردن و قوی شدن و جانب داری کردن
 لی دلیل و دشواری قصب از پس تیر قصب بر وزن ترقب نزدیک قصب بفتح تاو
 فوقانی و سکون و او بر تیر قصب از پس تیر قصب بر وزن ترقب قصب بر وزن
 قصب ناز کردن قصب بفتحین رنج و سختی و مانده شدن قصب بر وزن قصب کنار کردن
 و دور شدن و یکسو شدن قصب بر وزن قصب چیره و غلبه کردن قصب بر وزن قصب
 بمعنی کشیدن قصب شگفت آوردن قصب بمعنی خمیازه یعنی دهن باز کردن از غلبه
 خواب و یا از کاپی من صلاح قصب بمعنی زود قصب بفتح ساقش قصب بمعنی
 آراستن و صاف کردن و پاکیزه نمودن قصب و جز آن و استسکی کردن تکیه و دروغ
 گرفتن قصب بمعنی خواب کردن قصب کردن و رنج دادن قصب بفتح قاصد

لوارث میوه دیگر میراث گوشت خنثیت و نام نیست

باب التامع فصل الجیم

تاج افسر و کلاه و دیو و تاج اول کسب سینه منی و از اول تاج ابریشم و دوم تیری که از کمان پنهان
سوم پنبه که بدست بکشد این تاج شور و غوغا و بانگ و شغله تاج اول مضموم و با و موحد
مفتوح بگویم زده پیاده بود که هر روز درخت که پید شک کند بازی عشقه گویند تاج بختین
را و مشدود مضموم از باب تاج است یعنی آرایه شده تاج بختین و اندوه بردن و کشاد
و کشایش یافتن و روشنایی بختین و تماشا کردن و تاج یعنی مزی در دل شک کردن
تورج بالضم نام سپهر بزرگ فریاد کردن که از نوید باران غارت کردن تورج و رجب
یعنی کار آهسته آهسته و بدرنگ کردن تاج بختین و تورج ترفیع را و با
و شوار تاج بالفتح شورانیدن و با تاج تاج و با تاج تاج و با تاج تاج
و بالفتح فراهم نشان دادن تاج بختین و از آنجا که تاج بختین یعنی شکند اندام
من کشف اللغات تورج خود آراستن تاج روشن شدن تورج مرتبه تورج مرداران
داون وزن را شور هفت کردن و قرین کردن تورج زن کردن و شور کردن تورج
کج کردن تاج و تاج گفتن میوه شدن تاج بختین و آماس داون

باب التامع فصل الحاد و طله

تورج بالفتح اندوه و غم و رنج تورج غمی و زیاده و برتری تورج سو و کردن و خوشبو کردن
و راحت داون تورج بالفتح بیان اند گفتن و آنچه که در دست گردانند تصحیح یعنی بخت

[illegible]

کردن بخیر نیز مانند استن در واداشتن در و اگر دانیدن من فتنه نامه تمیز مجرا شدن و نیکو شدن
و پاره پاره شدن و جدا کردن نیک و بد نیز ستر نام و نامی است تر که ساز با بضم فتنه شبلی
و عارت کردن و مانند تر که تیره روز را بکنش معنی بد بخت بخیر و با بضم فتنه مجاز و س
و در و در مسافر و اینک اسب من فرنگ بنگیری

باب التبايع فصل السمين

[illegible]

باب التماس مع فصل الثمين مستوط

شش تیشه بزرگ تاش بمی خرام و چاکر و خواج و خرا و ند و یار پیش بفتح اول
وضعتی بمی گرمی شش تا و مفتوح و یا و مجهول بمی دندان و غصه نیز لوش بمی
تلاش بفتح تین سرکنده شدن و جبهه نمودن حکم کمرش اجمود تالش بکسر با و نمود
روشنی و گرمی نیز قشش بفتح تین و سکون شین بمی گرمی تراش نه گام آراستن چیز
بر زده تراشیده یا کرده یا تشد و آنرا تراشه و تراش نیز گویند و بینی جنگل هم آمده است

تخصیص یعنی تخصیص و تخصیص کردن و تخصیص برایشان شدن و تخصیص کردن
و کار می و در فارسی یعنی تخصیص و تخصیص کردن و تخصیص کردن و تخصیص کردن
از اسمی ترک کردن و نام کی از اسمی

باب التواضع فصل النصاراء و ملوک

تخصیص هر صفت که یعنی آنکه و منکر کردن و تخصیص خاص کردن یعنی رسانیدن تخصیص
معمول کردن تخصیص استوار تخصیص رسیدن و خاص کردن برای خود تخصیص اول
مستحق شایسته زود تعیین کردن من صراح تخصیص باز پرس و جستجو تخصیص چشم داشتن
تخصیص و ستوری و ادب و احترام و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
بیکدیگر رسیدن مردم در صف انجمن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
گرفتن و تخصیص بیان کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
پاک کردن و تخصیص تیره گردانیدن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن

باب التواضع فصل النصاراء و ملوک

تخصیص بر وزن تخصیص و کار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
آوردن و تخصیص ذکر چیزی و امر و چیزی من صراح و تخصیص باز گذاشتن کاری بردگی
و کار بخدا می آید و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن
بیکدیگر رسیدن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن و استوار کردن

مخبر راه آسان گرفتار و در معادله تقیض کم کردن و بازداشتن است و در بیشه قرار گرفتن
تقصیر بعضی شکستن خانه و بریدن نیمه تقیض راست جدا کردن از روغن و در زده گرفتن
زان تخفیف حاصل کردن کسر بعضی سستی کردن در کاری و نیک خدمت کردن بیار
تکار خص خود را بیا نمودن بی مرض به حیض حصد کرده بخش حصد شده
متغیض دشمن گردانیدن کسی را با کسی تباه بخش یکدیگر را دشمن داشتن کسر بعضی زیاده
و گرم گردانیدن کسی را بر چیزی تحسیر بعضی کنایه سخن گفتن و پهن کردن چیزی و فروختن کالا
بکالا و خوراندن راه آورد و پیش آمد دادن کسی را بر کاری و خداوند عارضه شدن و چیزها
پنهانی چیزی که در روزهم گوشش تناسب را چنانچه نیک نتوان خواند و نیم خوش کردن گشت
تقصیر کج مشیت و چه در سر فتنه توریه که از دشواری راه تعارض یکدیگر را بشود

بدن که در پیش او نشاید و خون و غرض کردن

باب في بيان فضل العلم

توسط بفتح اول و ضم سوم واسطه جوی و میا بجای کردن قسطا بر کسی دست یافتن و غالب
شدن ایضا بگذاشته شدن قضا بر کسی و گذاشتن و ضائع کردن و ترک کردن
و فراموش کردن و تقصیر کردن و دور کردن ناباست از کسی تحلیط آئینش تنشیط
شادمانی نمودن و بشاد رفتن ناقص من فرنگی جهانگیری تنشیط انشا ط آوردن تنشیط
شبابی شادمانه مشغول کردن و بازداشتن از کاری تنشیط باز بستادن شجره برگزاف و بی بار
رفتن و دیوانه کردن و یوم مردم را قال الله تعالی تنشیط من المس تنشیط جبهه خط باب

و خوارانیک نوشتن تسلیم بر کائنات کسی را بر کسی تسلیم بر قدری زمین خیزی استن نوشتن
گفتن بر وجهیکه پارتیه تامل و هریتی آورد شود چنانچه سعدی گوید نیست در رفتن جان از
بدان گویند بوی تن به من خود بچشم خوشتن دیدم که جانم میروید و تسلیم بر سید کبریا
تخلیه و رعایا انداختن و کسی را بجز انفسوب کردن و خود را بینی پاک کردن تنه شای
نمودن بخت و اگر گفتن تو تسلیم در میان آوردن خیزی و بر این چیز دینم

باب السامع فصل الطاء

تحقیق یا و دادن تحفظ و هوشیاری و بیداری و ایامیکه یا و گرفتن تخلیه و رفتن کردن
تخلیه خست کردن و تامل و سخن گفتن بر سید کبریا

باب السامع فصل العين

تو و لایع پرورد کردن و بخت تو و لایع پرورد کردن و بخت تو و لایع پرورد کردن و بخت تو
پادشاه ترشح حوض و کوزه پر و شتافتن و بخت تو و لایع پرورد کردن و بخت تو
ترشح لایع عبارت افزونی کردن و توانایی نمودن و از خود کاری کردن و تکلیف نمیری
من صراح ترشح چهار حصه کردن و در شرفنامه نام کی از منازل سیارگان بعد است چون
و دستار و آن منزل قرآن کند آنوقت موجب دشمنی با شریفان است و تامل و شتافتن
خصومت و جنگ تو و لایع انکساری نمودن و خوردن و شتافتن خوردن و شتافتن
تو و لایع امیدداشتن ترشح سردی کردن و لایع و بخت تو و لایع پرورد کردن و بخت تو
و خوردن و شتافتن ترشح زاری کردن و لایع و شتافتن و بخت تو و لایع پرورد کردن و بخت تو

کردن نصیحت نمودن کردن در نوشته و در مصداق شعر و سخن و استحقاق تنقیض نمودن و در انبیا
 و ارا و در انبیا صورت لفظی تشریف بزرگ داشتن کسی را و بزرگ گردانیدن و نواختن و
 بعضی خلعت نیز سخاوت بیکس کردن و بعضی بضم قاف فرو بردن طعنه و طعنه و در
 کردن و استحقاق انصاف شناسان و برپاییدن و برپاییدن کاری کردن و بعضی بضم ش
 کردن و آنگاه بزرگ کردن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف آوردن و نواختن و در
 لطف و مهربانی نمودن و ترقی کردن سخاوت خود را بیکو نمودن و در پنج بر خود نمودن و در
 خود چیزی نمودن که آن باشد و بعضی از خود و بر کسی بزرگ کردن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 نیست شرف و بعضی بضم ش که بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 سخاوت کتاب و ساز کاری و دادن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 کردن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 کردن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 نود و شش بزرگان کسی و دادن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 اسب انداختن و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 که بیکم نیز گویند و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 تا قدر اتمام و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف
 بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف و بعضی بضم ش و بعضی بضم قاف

باید که نسبت شدن و هم پیوستن آن طرف است بر که آنرا لشکر زبون و باز گردانیدن خصم را در
 حرب قطعیت کم پیودن آن طرف زیر کی نمودن قطعیت را در و دشمنان
 مهربانی کردن قطعیت را بر سالی نمودن و باقی شیر از پستان و دشمنان نمودن آن کتاب از قطعیت
 زود و فرا گرفتن خبر از قطعیت و در نیم کردن و خبر بر کسی انگشتن قطعیت یک کردن
توقیف به توقف ایستادن در جج و واقف گردانیدن کسی را بر چیزی

باب الثامن فصل القاف

توقیف باری کردن و ماه گردان و سبزواری و شایستگی کردن اسباب موافق کردن
 تحقیق اثبات کردن و طریق روزی دادن و معنی قبح و بیهوده نیز تحقیق معنی پیدا
 کردن تدقیق باریک کردن و در آن و نیز که قبح و در و نرم کردن تنق اضم اول و فتح
 تنالی معنی پرده شمریدن معنی پیش و در آن و تنق بالضم و تشدید میم باریک معنی و غیر
 و منفاک کردن تشدید میم باریک و در آن و تنق و سده روز بعد و زو و یقه در و شنی نمودن تشو
 آرزو مندی نمودن عشق عشق کردن قصد تنق راست گو داشتن و صدقه گرفتن
 تعاریق جدا جدا و اندک اندک فتویق معنی درنگی تنیق روان کردن و بقا
 آوردن چیزی را و نظم ترتیب دادن سخن را القوق برتری جستن و شیر خوردن شتر
 طرق راه یافتن تعلیق آرزوان کردن تنیق بفتح تا و کسر یا و و سکون قاف بدو
 تالیق گرفتن کنار و بغایت خوب کردن من صراح لعلق چنگ و زبون و آویخته شدن
 بچیزی و آویزش و پیوستن تمام چایلو سی کردن و نحو نمودن و تنیق سخت درید

و اشتقاق لغات و اقوال و ابا و اجداد و

باب التاسع فصل الثامن

[illegible]

1890

17

[illegible]

تمت علیه آراستگی کردن تعلیم نافع چیدن لغزیم بمعنی نمیدن برانچه با یکدیگر میوتن و آجود
کردن تراکم و تصاد و هم طبعی کردن بر یکدیگر چیدن و هم طبعی کردن بر یکدیگر لغزیم
قصه کردن و غریبت کردن و کار می شدن لغزیم و لغزیم لغزیم و لغزیم لغزیم
ترجم بختین آن بخار که مانند بر بود و لغزیم لغزیم لغزیم لغزیم لغزیم لغزیم
راست کردن و قسمت کردن و حساب جمل و حساب گذشته ایضا بمعنی قاست نیز آمده است
تمت بختین طایفه دوره مشدود و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم

باب الفاضل فی النون

نویان بالکسر و کسر کردن و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم
جدا تبیین اول کسر تبیین و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم
بالکسر و کسر کردن و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم
رفتن آب ببلای و کسر و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم و لغزیم
من دستور الفاضل ترجمان بیان کردن زبانی را بر زبان دیگر و آنرا ترجمان نیز گویند ترجمان
نام قومی از ترکان تنگ ترکان نام موصیست که اخلاط الطریقان سکونت میدادند ترجمان
بالفتح میرتوزک یعنی داروغه دیوانخانه تاربان بمعنی قصدکنان تن و آودن بمعنی راضی
شدن تر و امن عیب آلوده و گندم و کسر تبیین بر وزن تحسین بمعنی گرم کردن تسکین
آرام گرفتن تکوین جای بودن و هست گردانیدن من صراح و کمالان لغزیم اول و سکون
دوم توکل ترجمان قسمی از تیر است فراخ که بازین بندند و شکان آتشدان گرامه بدوین

[illegible]

تتبعی نام قومی بهرین کوهی است یعنی بهرین کوه مراد بودی و این مرتعی زیدتی و بدی
تقی بهرین کوهی بهرین و زود و عیار خودی نام گیاه است طبیعتی شگفت گردان
بهرین لطیف تاریکی آید و تاریک و فرو شده و شید و دشت تاریکی عرب و اقرا زینت و
گنجا و معیوب تعدی بهرین یعنی بهرین شیدین و جور کردن تاریکی مشتق از دشت
بهرین و رازی و دور تشدن در پی راهی لوزی بالعم و معنی دارد اول جامه باشد منسوب
بشهر توز دوم کشتی و توز بازای عجمی دوست و خفیت که بر کمان و تلوی تیر کشند تخمائی
کنار و گرفتن و یکسو شدن تراشیدن و گنجانیدن تاریکی بهرین تیر و حیت تلاقی بهرین بد
تلاقی و تلاقی ملاقات کردن و پیش آمدن تاریکی من شده و یکسو شده معنی میروی کن صراح
تالی پس آید و تالی بهرین و در هر تیر تیر و رای بابکس را متقن تاریکی کبیر
خالی و از بندگی شیخ و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین
شکستن من صراح تن آسالی و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین
سکون دوم و یکای فارسی مفتوح بزبان ترکی نام حق تعالی است لگال پوی و دیدن
و جستجو کردن تانگی بختین حاجتمند تنگنای راهی که در میان و دوده بودنی آتی هر دو
تا و فوقانی یکسو شده معنی دارد اول باشد که از آرد و میوه صورت مرغان و جانوران سازند
از برای تسلی المثال و آنرا بختی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین و تالی بهرین
زن پا و شایان گیلان را گویند من فرنگ بهرین

تترا بافتح متالیش و سخن نیک و باکسر و بیاد که در پای شتران کنند و گویند خانه متالیامعنی چادر
و ندان پیشین روزی در روز و راه نای که که گذشتن از آن و شود باشد جمع شیه تریا با فتح متالی
پروین را گویند شش ستاره بلند و قیل و خفت متالی که درین صورت گفت و از دست با تریا
و شود است و یک یا تریا که در میان فصل فنام و نیست که از آن که از انبوت شخا با فتح متالی که در
گویند و بز و گاه شری استای زمین این خاک نیک و گاهی با فتح متالی که در نزد و مرد و با
تالی با فتح روز سه شنبه و سوزق استای نام با تریا که در روز سه شنبه و از آنجا خبر
و فروخت میشود و شرا و تو گم شدن تو را و تریا که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا

و فتح متالی که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا

باب الفتح

توب بافتح جبهه لواب بافتح پیرا نش و تریا که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا
که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا
تغلب با فتح بجای سوراخ و سوراخ کردن و جمع شیه تریا با فتح متالی که در
جمع آن و شتر ماده بسیار و تریا با فتح و سکون و خنجر خیمانه کشیدن و بختین و حقیقت شرب
با فتح پیر و روده و سوزن نش کردن کسی را و جامه کشیدن از بیمار و تریا با فتح روان کردن
آب و تریا با فتح نیز و زدن و گوییدین و بختین که از آنجا آمدن بجای تو را و با تریا
با فتح عیب کردن و انتحان کردن و خنجر کردن و بر گردانیدن و با کسر شتر پیر
که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا که در آنجا آمدن بجای تو را و با تریا

و کسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی

شرعاً است

باب النواو مع فصل الراو ممل

شر بسیار و بسیار شدن و بجز و بضم و بکسر و بفتح و بکلی و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
نمونه و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
چیزی و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
کوهیت از کوه و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
شود و استحق و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
بافتح و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی
نمونه و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی

شرعاً است

باب النواو مع فصل النواو

شرط بالتحریک یعنی سریش شرط پنج بودن و علت از شکم بیرون کردن شرط بالفتح بازو

از کار

باب النواو مع فصل العین ممل

نمونه و بکسر و سکون میم و دال مطلق آنکه تر و زبان فصاحت و گویا هست و بفتح و بفتحه و بضم و بکسره و بکلی

باب النواو مع فصل الفاء

لشقت بالفتح وانا و استاد و در عرب و نام قبيله غسوب اليه نقبتين سر که تيز و

باب النامع مع فصل القاص

نق بابک و ستوار باش

باب النامع مع فصل لام

ش سرگین انداختن ستور و خاک اینا شستن بچه و خانه ویران کردن نور خال باضم
روزینه و روز و تولول سرستیان نقال بابکسر ابرق و بالفتح شتران کران رقتا و باضم
شک زبیر نقال بالفتح نان فیه و گه این مین کل مردن و پاک شدن قتل باضم
زیادتی شیرستان و بکسر گزنی شل بشیر شرب و ریافتن کسی را و باقی آب در عوض
شمال زهر و پودر کشنده و زهر و فریاد و باده و شالی بالفتح زن و فرزندکم که و بزرگ
فرزند او مرده باشد شال بکسر شد و انداختن و از آنجا کل بختین سست شدن بکسر
بچه بچای بزرگ و تاخیر کردن

باب النامع مع فصل المیم

شخم پس و پیشتر و باز قوم بالضم سیر که بهندی لسن گویند و قبضه و شمشیر شرم شکستن
و ندان از بیخ و نام که میست شخام کیا میست که بفارسی درنده گویند شخم لازم شدن بکسر
و مقیم شدن بکالی و بختین میان راه شخم زخمه کردن

باب النامع مع فصل النون

شعبان بالضم و بزرگ تقلیدین بختین بسنی آدمیان و پریان شمن بالفتح قیمت و بابکسر

بسی تشنگی و باغیتم سرشتم نمین باغیتم گران بهادش قیمت ثوبان باغیتم کوشتم و
 نام مولای حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم تشنگی سی کشتم محکم و سلیب نما نمین
 و شمریت بکار و نوح و شوران بنمیتین بر بنامستان کرد و میوه و جوش زدن خون نهان
 نام که میست

باب الشامع فصل الهما و هو

شاه خاک نمین که باغیتم و سکون زمین بهر در و معایه خاک باغیتم سینه میان و در آن
 نقب باغیتم و سکون قاف و باغیتم سوران گین و نقب شیه زن و دوشوی کرد و نمین باغیتم
 و نام مشهور و غریب و کوه و نمین و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم
 زیر که شامع و باغیتم و نمین و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم

باب الشامع فصل الهما و هو

قبولی بنمیتین الیستاون و بجای نمین و باغیتم و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم
 می باغیتم اول و کوه و نمین و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم
 دوم شدن مرد و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم
 کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم

باب الیم مع فصل الالاف

جو و نمین و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم
 نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم و کوه و نمین باغیتم

هم آمده است که بتندی جان کونیز چو بختش چنان بدستش آید و چو بختش نیکی
 و بدی چو خدایا بفرماید چنانچه کونیز که بتندی جوگیان پوشند و آنرا گشتا گویند چو بختش
 سبب چه چنانکه از آنچه که گاهند و میان بود چنانچه در میان آن چو بختش و بختش و بختش
 شدن چنانچه اول منعم و ثانی مشهور و مفتوح یعنی پادشاه و امیر هر چه بختش و بختش
 چار و اسب و مشهور و مشهور و مانند آن من فرنگی چنانچه چار و اسب و بختش
 از بجه چرب بالاکه بالایش خوب بود چنانچه پادشاه که سه گوشه شکل از زر و نقره و مس ساخته
 و زر و زر و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش
 خان و مان برون شد و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش و بختش

نقد و تمجید

باب الحکم و التعمید

جلاب بالضم معرب است و از آن است که آمده است و بالفتح و التعمید لام
 یعنی بسیار کشنده جلاب بفتح اول و سکون دوم چادر و پرده جلاب بالضم یک بانگ
 برزدن مراسپ را هنگام دو اندیدن و بلا تحریک کشیدن از شهری بشهری وزن فاحشه که آنرا
 روسپی نیز گویند حریب بی طهارت یعنی ناپاک و بفتح اول و سکون ثانی یعنی پهل و جناب
 بالضم آستانه در حذب اول مفتوح ثانی زده کشیدن حراب بکسر جیم و را و ممل که کشیده
 انبان حبیب بفتح جیم و کسر شین معنی بی نان خورش و درشت شدن جناب بالفتح و گاه
 و پلان شمر و کونست و نام شخصی و بالضم و پهل و بالکسر و درشت شدن از لیل خود و ریانی

که در گردن چار پانصد و یکصد حیراب بافتی و با کسر انبان و خوشه در آن و فراخی درون تپه
 و پوست خایه و بافتی خالی حبیب بافتی و بسیار آب و عمیق و با کسر کاسب آنرا گویند
 که در فن سوار می باشد حبیب بافتی و درین و قلم که در فن و بافتی و با کسر سوار و در
 حبیب بافتی سینه و دل و گریبان و پیران و با کسر نام و در تمام حیراب
 بافتی و در از قلم و کیم فارسی یعنی آنرا و در فن و در حیراب یک و در فن حیراب
 نون کسور که آن و پیلو و موی چیری و در حیراب و با کسر سوار و با کسر حیراب اول
 مفتوح و بتانی زده و آواز بوسه من فرنگی و با کسر سوار و با کسر سوار و با کسر سوار
 حبیب انگشتان و در کندن حیراب و با کسر سوار و در حیراب و با کسر سوار
 درون چشم شب و در کندن حیراب و با کسر سوار و در حیراب و با کسر سوار
 پس باشد که از بین سوار و در کندن حیراب و با کسر سوار و در حیراب و با کسر سوار
 و آنرا سوار نیز گویند و بهندی و با کسر سوار و در حیراب و با کسر سوار

باب الحیر مع فصل الماء

جسایت اول کسور یعنی خراج که در فن حبیب است کسور تین و لام مشدود و مفتوح عادت
 و در شست و خوی آدمی که بر آن آفریده باشد جلالت بافتی و در کندن حیراب
 چنانست با کسر سوار که در فن حیراب است و در کندن حیراب و در کندن حیراب
 حیراب کسور حیراب و در کندن حیراب و در کندن حیراب و در کندن حیراب
 بافتی و در کندن حیراب و در کندن حیراب و در کندن حیراب و در کندن حیراب

کار حمیره و دست غالب و با دوست چهره است بفتح اول و را و مشهوره آواز بهم سودن و در
 من فرنگ جهانگیری چیست چایاک و زود و بلند چهره است بفتحین بزرگی و عظمت و بزرگی
 و عالم ارواح و در اصطلاح سالکان مرتبه وحدت را گویند من شرح مختصر این مختصرات با هم
 ماست یعنی دو رخ آب امیر حقیقت با بنم و معنی دارد و اول زوج را گویند دوم گاو قلعه
 را مانند حقیقت چهره است بفتح اول شبانی زده و در لغت دوم غین منقول معنی است
 و لحاف و سوزنی و هر چه نپیه افکندن حقا گفت یعنی سخت گفت چنانچه اول
 مفتوح ثانی مکسور است کول حباب است از شاه چاشت و معنی دارد و اول
 سودن

باب الحیم فصل اول و مشتمل

جاست ترسانیدن کسی را و یا در کتب و این بر کردن و موم و بر کس
 حدیث بفتحین گور حرمیت است بر این و در لغت نوعی از ماهیت است
 بلکه اصل هر چیزی و بیخ و ریخت که راست باشد من کشف لغات

باب الحیم مع فصل الحیم

تصحیح بفتح جم فارسی بر آنچه که غلافشان من فرنگ جهانگیری جوج آنچه که بر سر تیرنای
 و طاق و ایوان وصل کنند برای زیبایی و نیز باده گشتی که بر سر خروس رسیده باشد
 و جوج بالفتح از بیخ بر کردن جوج اول مکسور و یای مجهول بمعنی بزرگ جلیل و کبیر اول
 و سکون و دوم بزرگ است را گویند چنانچه بالفتح جابه باشد حاج گوشه کمان را گویند

چرخ اندازند و چرخ زن و به معنی تیر انداز چشمه سیماب ریزه مراد آفتاب است
شرح مخزن چاره ساز یعنی چاره کن شرح ساز بگز و بگزوان و گزنده و سازنده چاره ساز
ملکب یعنی باز سبب و باز تر چار معترضان جز تذکره است چهره مراد از مالکسر معصوم و نقاش
جهان مالکسر رخت عروس و مسافر و مرود و بالفتح کشتی و فتح زن چاکورز یعنی طغوز چغیر
بفتح اول و سکون ثانی چهار معنی دارد اول جراحتی را گویند که در تنش فراهم آمده باشد و در آن
آن چرک جمیع شده باشد و دوم تمام جانور است که آنرا غوک و سکل و بک خوانند و بندی
میگویند سوم بعضی تاله آمدن چغیر بدین مصدر آمده است و چهارم آنست که باشد چغیر بدیه یعنی ترسیده
جهان معجزه میگوید که بکننده جهان و طاهر

باب الحجة على من ادعى ان الله تعالى

حیرس بالغه زنگوله و از نرم چای پخته و از آن با آب فیر برپس و خیر شنود و خبر
بوی جلیوس پنج اول و ختم دوم نشسته و از آن با آب فیر برپس و خیر شنود و خبر
چاکس بالغه نشینه و بازو و چاکس و گومیش که بهندی بهینس گویند و بشین نقطه
نیز آمده است چاکس با کبیر گونه از هر حزی و اسباب

باب الجمع فصل الثمانين

حشش بالفتح مهر که ببرد که از آئینه سازند بخت و دفع آسیب چشم زخم در گردن طفلان
بند و تکیه طاقیه کلاه بیاورند حشش و حبرش کلاهها بمعنی بخور کردن بهندی
لوی کردن حشش بفتح جیم و سکون و دهانه فرکه جانش بر آملن مل از ترس و خطر

برآمده باشد و نام غلیظ است شکر خالص بافتن و تشدید را اندازان و انداختن و مرد و نر به نرسیده

بافتن و تشدید را مرد و نر و نرسیده و تشکر

باب الحیم مع فصل الخمین مملو

چرخ بنی بریده و دست و آب و گوش چرخ بند کردن و زردان داشتن و نشتین بنفشه
شدن کودک خرم ناشکیبائی و نر و شش کردن و معنی مهر و سیاه و سپید که نرسیده
بچشم کنند و کسر نیز آمده و دو دهم است یکی بجانب راست طالع و دیگر بجانب چپ او
و باقیم چوب میان دو لای و بفتح نیز آمده و رنگه است و محل مرقع نام جامه ایست که
بر زیر سینه پوشند جامع گرسنه جوهر باله و رنگه اندک که نرسیده و معنی قطره نیز آمده
جوهر باله هم رنگی جامع باله جوهر و رنگه و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده
مشت دست فراهم آورده و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده
و جماع الاثم خوردن شراب باشد چه اثم نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده و نرسیده
لهارت کن از جماع الاثم جوهر غلظت که در گردن کنایه گاران کنند جامع گرسنه و نرسیده و
چار پایه چهار سال و پاره خر که اول بار آبتن شود

باب الحیم مع فصل الخمین منقو

چرخ باله شکو که تیزی معطر خوانند و کبسه اول و سکون ثانی خارش است را گویند
چرخ باله آن چوبی بود که بران حشرات زنند تا مسکه بر آید و شمشیر زنه و گاو گردون نیز گویند
جنایع باله باز و نیز استخوان باز و می مرغ چرخ معروف که بقلبه باریک از

جمعہ نان چہ دل چہ قوت و چہ دلی

باب اول فی فضائل الہیم

چہ نام طین و نام پود شہابی چہ یکم پاری امر حمیدین یعنی خرامیدق و خرام حرام بیاید
 و نام نوکاتی و زین خراسان چہ دوم نام شہرست خرامم بنم چہ و ذال چہ جزو بادلتیست
 و نام قبیلہ است چہ سوم بکسر ج و اصل خبری و بالفتح بریدان و برید و دست شدن و نیاری
 خدام پیدا کردن و بختی بن و ندان و کوته و دست چہ سوم گناه و بالکسر تن چہ چنان چہ پنہ مشک و تیارگان
 و یکم پاری تبینی پوست چہ اولوم جمع چہ دوم کابو سر کہ مردم را جواب در گیر و تبرسد بندق
 دیوسرک گویند چہ سوم باضم لب و شہر و شب و پود و بالفتح چہ سوم کہ ہر وقت رفتار دیگر آورد
 چہ سوم نتیجہ اول و سکون و دوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم و خاموش
 شدان چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 و بالکسر ہ و و نصیب چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 نیمہ شب و بکسر شدن کشت از زمین و گرد آوردن و بالکسر و ناک و کل چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 تیز و چہ سوم باضم شیر چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 فلک سترشی کند چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 زخم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 کردن و سکین و سطر روی و کو تار روی چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم
 چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم چہ سوم

باب الحیم مع فصل النون

جان یعنی روح و نام پدر پریان جن بکسر بری حیان یعنی دل حیان بکسر اول و ثانی
 مشدود و مار پیله و مار خور و من فتنه همین بکسر اول و ثانی بجهت تمام که در شکم مار باشد چنان
 یعنی جیم پاری یعنی چون این چنان یعنی چون آن حیان بالفتح بدل و تشدید بدل و حیا که در
 زمین هوار که در و گیا بسیار خوب روید چشم نهادن امید کردن همان کشاوران
 عبارت از که فتن و طاعت و فتح کردن چشم اول مفتوح ثانی زده مجلس خوشی جولان است
 تا فتن و گردیدن و کارزار و کشتن و در شام جنون بالضم می عقل و دیوانه
 چو پان نگهبان چار پان نگهبان جوانان یعنی نوجوانان یعنی روزگار و عالم از میان
 و بکسر امر همانند چنانچه است و از عالم بماند بکسر چنان بکسر بسیار که چنان
 گنار که بندی کیاری که بماند از آن بماند بالفتح تاک یعنی اگر و یک چشم
 و نیام تنج جو زن نوعی از درختان است که در کوه و مید و سحر کنند جو شش نیست
 از پوشش میان زان که هند آنرا یکتر گویند چمپیران خرامیدن و باناز و کبر رفتن چمپیران یعنی
 جیم پاری و خاد و جبه و دال مهله شیزه کردن و زدن و کوشیدن کذافی شرح مخزن چو یکبر
 بالضم متر یا سبانی رگوند و این روش در قدیم متداول بود و چنان مقرر بود هر که پادشاه باشد
 چو یک زن نام او را برده و خاکشند و چو یک زن من فرنگ جهانگیر می حسین کشاوران
 از خوشن شیدن است چو چمپیران جیم پاری مفتوح یعنی لرزیدن چو خردین ترسیدن
 و التفات کردن حیان کنان یعنی کمال محنت و مشقت چو حیان هر دو جیم

چاه بزرگی و مرتبه و یکم فارسی چاه و حوض و آبدان چاه و رانبار یک و رابویه چاه چوبه
چوبه کپت و نیمه نوره چاه یکم و راد و حوض و مملکتین اسم ناعل جرح نهند کردن و کسب
کردن و نیزه زدن چون این افول است و در پیش چاه یکم است گفته اند چاه
بالفتح بر پیشانی زدن و کسی را از چیزی بازداشتن و نابالاست بروی کسی آوردن و بی
و ظرف آب آمدن و بختین بزرگ پیشانی شدن چهره زمین نوخیز کنار و یا جزو و درگاه
جیم و سکون ذال معجم پاره آتش و آتش افزوده چاه پیشانیها و اسپان و گره های
مردم جمله بختین و در پیش چاه یکم است و موی حیره بالفتح بنا خوشی بروی کسی آمدن
جووه بالفتح یکی و یک شدن و بالضم شکر شدن حیره بضم هم و راد و مده شده مفتوح
معنی تند و غصه که چاه یکم است و در پیش چاه یکم است و در پیش چاه یکم است
شراب و یک و آب و در پیش چاه یکم است و در پیش چاه یکم است و در پیش چاه یکم است
و تدبیر و جدالی از چیز بیرون کشیدن و در پیش چاه یکم است و در پیش چاه یکم است
برآید و آنرا آتشک گویند و آتش و سنگ انداختن و در پیش چاه یکم است و در پیش چاه یکم است
متفق باشند و اگر و دیگر نامیند و لقب زمین و گمان اهل عرب و روم آفت که پیش از
بهار سه چاه از بالا بجانب زمین آید چاه اول و آب اثر کند و برودت آن کم کند و چاه دوم
در زمین اثر کند و چاه سوم در اشجار اثر کند تا آنرا در حرکت آرد گویند باین چاه تا شکم زمین گرم
شود و از وی بخا برآمد و زوی گویند سه هم چاه برآورد و فرو برد و نفس را به چاه و شتر بآورد
تیز و چاه تازه نام ساریست مانند باب چهره با کسر غالب و در اول جمله معنی همه و تمام

جامه معروف و جام شراب و بیکم پاتن غزل خوانی تیر نم جو قلم بالضم کرده غلامان و بیکم
 بضم و بیکم و کاسه قدیم توپین و جامه و رشتورستان کنده جسته با بیکم سپه فرانس و بالکسر و تشدید
 نوان و یوانی و خیلان و بیکم و نوان مشهور و پروه و جیه بیکم اول و فتح دوم و پروه و فتح
 جسته بالفتح که شده و خمیده و بالضم و و اگر اسپ و سرین و دوم جیه بالکسر مردار و مردار
 بوی گرفته جیه بالفتح کیش تیران و ترش نیر و نیر جیه بالضم و بیکم و بیکم و بیکم و بیکم
 که بندش مول گویند جسته اول مفتوح و ثانی زده و مفتوح و اول لغت را گویند دوم ساغر
 من و ننگ بر نگیری جیه و تشدید و جیه و تشدید و جیه و تشدید و جیه و تشدید و جیه و تشدید
 و فرم و گویند جیه و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 کنند من و ننگ بر نگیری جیه و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 بالفتح و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم و بالضم
 چهار و تشدید یعنی حق بنی نوع و حق و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 بای موحده یعنی دشت جمع حیوانات جلکه بالکسر قطع زمین جیه و تشدید و تشدید و تشدید
 چشم و بینی و دهن و گوش چهار شانه یعنی تنومند و فریه چهار گوشه یعنی چو گوشه و تشدید
 و جناب و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 جامی جو سه گوشک تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 بلا و زده یعنی نهائیش و آرائش چشم مراد یعنی انتظار چراغی و تشدید و تشدید و تشدید
 که یک شب تاب و آرائش جیه و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید

رایگان من فرنگک جهانگیری چهل و نیم دایمی بود و بمی مضبوط بود و نام زده بمی شتاب و
مضطر من فرنگک جهانگیری چهل و نیم دایمی بود و بمی مضبوط بود و نام زده بمی شتاب و
نام گویا هی که از جایگاه غفر رویو آنرا سماروغ نیز گویند و بالفتح خوانند که در دوسه پای لغز و
من فرنگک جهانگیری

باب الجرم مع فصل الباء

[illegible]

باب الخاتم مع فصل الباي

باب الحامض فصل التواء

حوت ماهی و نام پرچی است تراشیدن و افشاندن منی خشک از جابه و برگ از درخت
حدت تیزی خرافت و انانی و استادی کراشت زراعت کردن حراست نگهبانی

حرارت گرمی حرمت بزرگی حرقت سوزندگی حرکت بختیمن جنبش حرقت پیشت و هنر
 محبت برائی و دلی و سخن و دست و آنچه بران ثابت شود حاجت آرزو مندی و خواهش
 مسرت ایشان و اندوه خوردن حسن و عاشرت خوش زندگانی و نیک با هم خوشدلی
 حسرت بزرگی و درید و شکوه و شرم و غضب حسانت با کس استواری حسرت
 بمعنی نزدیک و درگاه و بزرگ مخالفت با کس رنای و شرم و نگه داشت حقیقت بفتح
 اول و کسر ثانی آن چیز باشد که در محل خود ثابت بود و در مجاز و مجمع آن خالق است که از آن
 حکمت بمعنی دانایی و سخن استوار و باز دارند از ناشایستگی و دانش و دانستن حقیقت
 هر چیز حکایت سخن و نقل حقاقت با کس که در سخن و زبان خود خورشیدن حقیقت
 اگر نه یعنی نیک حقیقت بختیمن و پیشت و مقدر بمعنی نیک و غیرت حمایت
 بالکس نیک داشتن از بدی عداوت با کس بی دوستی و نیک با کس نیک پیرایه پوشیدن
 زن حلت با کس حلال شدن یعنی بستن و بستن از کس و کس از کس حیات
 زندگانی حیرت اول مفتوح ثانی زود خیر و شدن و مسرت شدن حسرات جمع حسرت

بالحرب و جانوران خورد و خیار و مورچه و غیره که ممان و قتلنامه

باب الحاء مع فصل النساء

حش و خا نیدن بر انگشتن و زود آوردن و من قتلنامه شتاب بافتح تا فتن حلیت بافتح
 شتابنده حراست بافتح آغاز و نو حارث بجای و رای ملتین و شتابنده شیر بزرگ و
 بزرگ که بزرگ آن گویند و حرات بمعنی آن و بزرگانی قاتل فرزندان حضرت امام مسلم علی

فهرست

باب الحادس في فصل الزاوية

في هذا الفصل نذكر ما يتعلق بالزاوية من خواصها
وأنواعها وقياسها وخواصها في المثلثات
والمضلعات وخواصها في الدوائر
وخواصها في الأجسام الهندسية

باب الحادس في فصل السطح

في هذا الفصل نذكر ما يتعلق بالسطح من خواصها
وأنواعها وقياسها وخواصها في المثلثات
والمضلعات وخواصها في الدوائر
وخواصها في الأجسام الهندسية

باب الحادس في فصل الجسم

في هذا الفصل نذكر ما يتعلق بالجسم من خواصها
وأنواعها وقياسها وخواصها في المثلثات
والمضلعات وخواصها في الدوائر
وخواصها في الأجسام الهندسية

باب الحاء مع فصل الصاد ومهملة

حصص نسبتاً بخت و دیدن کس ستردن موی و بالغم اسپیک و زعفران من منتخب
 حصص سختی و دیدن و تیزی آن حصص و رزی کردن و فراهم آوردن میان دو چیز
 حصص بالفتح برگشتن و برگردیدن و گریختن و یکسو شدن از راه حصص بالکسر آرزو مند
 شدن حصص اول مفتوح و ثانی مکسور بسیار آرزو مند جمیع کسیر حادث شد و فتح میم
 نخود که بهندی تنی و لوط گویند حصص جمع حصه و بالکسر بهر من قنانه حصص بالکسر
 شکافتن و بالکسر سخت آرزو مند شدن نسبت حصص جمع کردن و آرمیدن و خیر از
 دست انداختن و در پیش چرمی و بچه شیر و بالکسر کنیت امیر المومنین عمر که حضرت عابدان
 کنیت ایشان را می خوانند و در پیش کز که در پیش آن حصص بالفتح و بالکسر نام شهرست
 و فرو نشستن آمار و در پیش منتخب و در پیش بالفتح و بالکسر نخود و لوط به به

باب الحادس عشر في الضمان منقول

حوض چاه حیض بالفتح بی نماز شدن زن **حفص** نفختن خنم دادن چوب را و انداختن
از دست متاع **حضر** برانگیزتن بر جنگ و بر کار و غلایندن **حامض** یکسر میم بمعنی ترش
حضیف پستی زمین و دامن کوه و بیابان و بن کوه **حماض** تره ایست ترش فزه که آنرا
بفارسی ترش گویند و ترشی ترنج و نارنج نیز **حمض** بالفتح پاک شدن زمین و ترش شدن
خیری و خوراندن شوره گیاه ستور را و مزاج کردن و نفختن آنچه تلخ و شور فزه باشد جمع

باب الحماو مع فصل الطاء و مهملة

باب الماء مع غسل العمامة

اندرین پیر و پیکر و نه

باب الجامع فصل الكتاب

حاکم مودن و خاریک و دواغ کردن و تراشیدن چوبک نیکو یافتن جامه و استوار
چوبک بالاسر راه و در ریگ تو ده و شکن آب و زرد و موی و راه آسمان چوبک ناریک
جمع چوبک حاکم تاسی فوقانی کسور و زرد ناپرده و خور چوبک صدف و خور چوبک زرد
چوبک بافتن و در یافتن بومی نیک حاکم پارچه پانته و او صید را گویند چوبک
کردن و اثر کردن و در دل شمشیر و زخم نگاه کردن حرکت شمشیر و زخم نگاه

و نرم در ارم که در آن حرم بالفتح و بختین گرمی سخت و سوختن آتش حرم برین سیف
 و شتاب خواندن و شتاب رفتن و حیران و بخت اول و کسر ثانی برزده و بختین حذیم
 حذر ام بالفتح و کسر می ز نیست شاعران اعرال باقالت حذام حطیم نام دیواری برین
 کسبه از سوی مغرب من فرنگ جهانگیری حطام بالفتح و کسر یطاولد و رده بهی ریزه
 ریزه و شکسته هر چیزی و اندک ملل و نوی و گیاه شک و نیزه خشک حشال عجم
 بالفتح لقب حکیم خاقانی حسام باضم شمشیر بران و نیزه شمشیر حشیم بختین بچشم
 آوردن کسی را و شکوه و شکر حکیم بالفتح اقرار و کسر ثانی و انا و درست کار و حکم کار و خداوند
 حکمت و درست گفتار من فرنگ جهانگیری حطیم حشیم و انا و سیاحتی منصف حطیم
 باکسر بر و باری حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم
 و واد کردن و حکیم شدن و کزانی حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم
 جمع حاکم یعنی حکم کنندگان حطام بر و زن حطیم بر و زن حطیم بر و زن حطیم
 از شتر من کشف اللغات حطیم اول مفتوح ثانی مکسور آب گرم و سرد و سرد و سرد و سرد و سرد
 و شراب و در خیان از مس گداخته و غنوزاره و خوشیا و نذر و یار و سوز

باب الحاء مع فصل النون

حان ناله ناله که از بجه جدا شود حرو ل بالفتح اشتر و خر که بر جای نه ایستد و نافرمانی
 کند حروان باکسر یا سیدی و ناسید کردن کسی را از چیزی حتران بختین اند و گمین و
 اند و گمین شدن و اندوه خوردن حترین بالفتح آواز نرم و نیز اندوه ناک حاشیه گردان

یعنی مصریان حد گزین اندازه دارند حرمت گیران عیب بدین حسن اول مفهوم
 و ثانی موقوف به معنی خوبی و بختیجین یعنی نیک حسین یعنی نیک خود دارند و ثانی
 حسین نام حضرت امام حسن و امام حسین رضی الله عنهما حسران یعنی بسیار
 نیک و نام شاعری هراج رسول ۳ حسین یکسر و حلی و سکون و سکون و سکون
 پناهگاه و حصار و قلعه و نام مردی حسین یعنی تها و کسر صا و صله و سکون بایستی
 بمعنی زندان و جای استوار حاکم آنکه او را که یعنی پیشاب بشتاب گرفته باشد
 حقیقین بالضم ریختن شیر و شک و ریختن شیر و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر
 و سرگردان و فرار از ترس و راه قیام و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون
 و هلاک شدن و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر و شیر
 زال یعنی زن بهر جوان و او را و او را و او را و او را و او را و او را و او را
 پرگشتن مرغ و جوان نام و او را و او را و او را و او را و او را و او را و او را
 وادیسیت میان مک و طائف حسان اول مفتوح بنوان مشهوره مفتوح بنشودن در
 کردن حلقه بر در زدن فتح باب طلب کردن حساب و امان نام ملکیت از
 ولایت ماوراء النهر حبال شیطان یعنی زنان که رسن شیطان

باب الحاء مع فصل الواو

حیو بالفتح غزیرین و نزدیک شدن و بلند بر آمدن ریک و تیر بر شانه حد و حد
 و خشم ثانی را ندان شد و سیر و و آواز و نعمت و خیر و وزن حیو که ز گردن و نما و ان و ان

سور در امیندی
وارزانی و فراخی نعمت شوق شایب آب خوش درخشان و حلاوت بالسخ و رویدن گیاه نبتیه
لای و گل و رین بافته من قننامه شایب بالسخ گل و آب که به آب نبتیه شایب بومی
بانه خشب نبتیه خور گویند و آنرا دوسین و سه و سینه نیز میگویند و شایب شایب شایب

باب المباح فصل التنازل

[illegible]

میهن تست تمامت دوستی خلقت سرشت و پیرایش خلعت جبار و قهر و تازی
 بزرگی کسی را پندازد خلوت جای خالی از غیر خلقت است ایستادن بجای کسی و نیابت
 از آن بجای کسی شواست آواز پر عقاب بگم فرود آمدن از هوا خوت باضم سوران و
 سوزان و بافتح آواز پر عقاب خیمانت باکسر راستی و دغلی و بیداری خیمیت
 چیزی فرو یاید خیمیت نیک باو در نیک و زین نیک روی خیمه حرکات یعنی نماز

خیمه السکنات روز دامن

باب الحاد مع غسل الماء مثلثه

خیمت بری و ناپاک و عیب و باکسر و عقاب و بگم فرود آمدن از هوا خوت باضم سوران و
 سوزان و بافتح آواز پر عقاب خیمانت باکسر راستی و دغلی و بیداری خیمیت
 چیزی فرو یاید خیمیت نیک باو در نیک و زین نیک روی خیمه حرکات یعنی نماز

باب الحاد مع غسل الماء مثلثه

خیمت بری و ناپاک و عیب و باکسر و عقاب و بگم فرود آمدن از هوا خوت باضم سوران و
 سوزان و بافتح آواز پر عقاب خیمانت باکسر راستی و دغلی و بیداری خیمیت
 چیزی فرو یاید خیمیت نیک باو در نیک و زین نیک روی خیمه حرکات یعنی نماز

باب الناموس فصل الناموس

خواجہ مسیح ذات پیغمبر و مسیح یکسر می آید در شهر کبود و در بنی تیز رفتار آمده
استند و قیل حضرت علیہ السلام من کشف الفات کشف الجناح فرود آورده

باب الخاومع فصل الخاومع

خروج بالضم شفا و ك م ي و ب ه ح ت مع وقت شفا اعم خايس است از بهشت گاه خروج
بفتح اول و ثانی شرف و مفتوح ثبات در نام است پس است غموسه بخوبان بود

بسم الله الرحمن الرحيم

خدا بفتح و دست بر سر او نهاده است و این کشت نیز خود با خفاء و او معذوله بمعنی
او در تو بیستم و او را به نام کشتی از زمین و خوب شود یا بنم و کسر و او و سکو
بایستی کشت زار جو خام خورد و خوردنی و ریزه و صند بزرگ تملک کسیر لام یعنی همیشه بودن
و تمام یکی از اصحاب علیه السلام تجاوز نصبتین جاودانی و همیشه بودن شمر و بالفتح بمعنی خریدن
و بالکسر بمعنی دارد اول بمعنی عقل دوم در زبان پارسی قدیم بمعنی صورت گناه آمده و پنجم
نام آتش که خر و سوز یعنی گناه سوزاست من فرزند یک جهما گیری خرد یعنی لببوران و شده
خالکی آنها و یعنی ذات متواضع خردمند بعجم اول و سکون ثانی آنکه همیشه نوشتن باشد
خر و مند و افشمنده و عاقل و جاهل و راست و نادرست

باب الحاد و مع فصل المراء و محمه

معه بالفتح قمی بار چایست ریشی خازر که هم اندام خیر بالکسر بر خاستن و امر غاستن خیر
 ان تیار زین پز خرد و سوز نام آتش که ده ایست و در یک آذر آید و بنی گناه سوز خیر بنی خیر
 بی گزشتن گوشت و گنده شدن خفت و خیر یعنی اضطراب و قلق باشد و یا هم خوابیدن
 و هم نشستن خانه باز آنکه اسباب و کلامی خانه در قمار باز و خانه میراند از یعنی خانه
 از آب گشته و خانه را خراب بکن خراز گردی که از بهر مردم بر آید بپندی ببا گویند
 و شوار نام والی بر ایالت که شهر است بزرگ و خانه در بزرگی تا که خشک مغرور

و دیوانه غرات خیر بهر معنی است معروت

باب الحاد و مع فصل المراء و محمه

معه بالفتح کم کردن و خیس شدن و در بزرگی و در بزرگی و در بزرگی و در بزرگی
 و الفتح اصل و ثانی شده بمعنی کاهو خیس فرومایه و ناکس و چتری زبون خیس بالفتح
 بی گزشتن مراد و گنده شدن و عذر کردن کسی و بکسر خاود و سکون یا درخت انبوه و بیشک
 خایس و وجه بهر آینه شمر کس بالفتح نوع گسیست سبز بزرگ که بزرخم نشینند تبا که
 خرس بالفتح و رزه ایست که هند آنرا بهل گویند و بالقر یک گنگی و گنگ شدن خراس
 بالفتح آسیای که از کاه و خمر و گند آنرا خراس گویند خروس بختین نیاکیان یعنی
 مرغ خناس بالفتح اول و تشدید ثانی از پس بپنده و دیو سرکش و موسسه کننده خنوس
 پس بندن و پس خری پندان شدن خامس کبسر بهر پنجم

باب الحاشیہ فی شرح الشیخین

خوش بالندیم معنی است اول خشک و دوم خوشی و سوم خوب با خوشی منتهی نیک
 رنگانی و نیک طبع خوش خرونی خارش غلبه خارش بالفتح خراشیدن بنام
 و خراشید و خروش بختیمن آواز شور و فریاد گریه کردن و خروشند و امر خروش
 بالفتح خراشیدن خواب خروش عبارت از غافل و در بهمانه خواب کردن خروش
 نام جانور نیست معروف است و بزبان ترکی خروش بر ج سلطان را گویند که خانه اصلی با او
 خانه بدوش است این معنی را گویند که تار ندارد خانه فروش تارک دنیا و مجرور
 فروشنده نه و نه نظام خارش باکان معنی هم موزه را گویند و موزه کشیست
 که بالای موزه و در آن را بهر دو گویند و بفتح کاف بمعنی خارشنده یعنی نیم
 فروش خیره کشی بر کاف و زایل کاف مضموم بمعنی شوخ و پیوده و آشکارا
 بسیار خفاش نام جانور است شب پر که لشیخ و رختان آویزان باشد و بر آفتاب
 ویدین تواند و آنرا بهندی باور گویند خفش بالتحریک خور چشم و ضعیف بهر خفاش
 کوکبا رخواجه تاش خداوند خانه و نیز غلامان و چاکران کجواجه یکی مرد گیر بر الی و فواجه تاش
 بود من کشف اللغات خمس بفتح اول و ضم دوم مختصر خاموش است تلاش
 بالفتح گل و لای سخت که شتران در آن نشینند و بر نیزند خلاش بفتح اول و کسر ثانی
 از روی و پنج و پنج و خمش بالفتح و معنی دارد یکی نام جانور است مانند شبیر و کمانی
 مثل غلیو از خود را بر تلون بر رختان بیا و نیز و دوم نام عتیست مانند ترنج به بزرگی از

ع
 خفاش
 معنی
 شبیر
 ۱۵۴

زیر گوی مردم آویزان شود بندگی گیسو نید من فرنگ جانی گری خوان سیاهوش
در انت سنجید را گویند شمس پوشش پوشیدن نه بر سبیل احتیاط خام نوش خورده
شراب فیه نقدون نوشش بهی خورده است خمش بالکسر نوشی جاده گنده و طبر
و بالفتح نوشی که بر گزین کار جفت نموده اند ایس گویند . . .

باب الحاء مع فصل الحاء و هاء

تمام بر گزیده و خوریک کرده به گزیند نوش برک خرا و بران خواص خردنگار
و جمع خاص خالص ساده و صاف و خالص خلوص ساده شدن و جدا شدن و صاف
و خالص شدن نهایت دوستی خلوص برائی و دشمنی و بالکسر و صفت زر
و نقد استمل کرده اند ز خالص شمس بهی اول و سکون ثانوی شمس برود خست
و کشت بر زمین و بالفتح کسر شکی و صوفی و کسر شمس و بالفتح شمس و صوفی
کوی و صوفی و کسر شمس کسر شمس و کسر شمس و کسر شمس و کسر شمس
بالکسر کیم سیاه و صوفی و صوفی و صوفی و صوفی و صوفی و صوفی و صوفی و صوفی

روزن و صوفی که خور و یا شمس

باب الحاء مع فصل الحاء و حاء

نوش بالفتح خور کردن و پیزی و در کاری فروشیدن و فکر و دراز کردن و سخن
در آمدن فی کار شدن و نقد کردن و شراب آینه بین دنیا نیدن شمشیر جانی که زده
باشد و صوفی کردن و بالفتح خالص بالفتح جانی بسیاری آب و درخت

خضر زبیر پیش و خوش دین آسمانی زمین نرم و زرد گردن و خضرا

باب الحاء مع فصل الفاء

خط معروف یعنی نبشته و نشانی و نخت و شهر بزرگ و آنچه در طول قیام قسمت باشد مراد
از دایره است یعنی قید خط اول مفتوح ثبانی زرد بی عقل و دیان خط اول مفتوح ثبانی زرد
نوعی بار درخت نازک که سوزن گویند شیر ترش و هر درختیکه نازد از شرط اول مفتوح ثبانی زرد
یوب تراشیدن خر و طستور سرکش خط بالفتح آمیزش کردن نیزه او بالضم انبازی و تیر
و بالکسر عسرت کردن خر و شاخ نازک و شاخ باریک یکساله خیزد از تنه و جوان و است و با
زرد و تیر و تیر و نخت زرد و برگ افکندن تمام از زردی

باب الحاء مع فصل العین مهمله

خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه
نمودن خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه
و چشم فرو گذاشتن و تیر سیاه و فرو گذاشتن و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه
میل کردن تیر و فرو گذاشتن خدرع بالفتح بریدن و نیزه کردن گوشت

باب الحاء مع فصل الفاء

خفت بالفتح ترس و گویای باشد نیک نرم که زود آتش گیرد و نیزه و سنگ آتش زرد
و بالضم سوزد و بالکسر سبک و خفت بالضم کف پای شتر و شتر مرغ و زمین درشت و شتر مرغ
خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه و خدرع بیکه

رفته و التفتی و او از وزیران باو میگوید بافتح نام بیاینی اصل تو که از خنایان
 بیار نیست خفه و گلو گزنگلی و جایی خفه که زن گلو و بالکسر یکدیگر را خفه کردند و رستی که در
 گلو که در دهان خفه کنند خنایان کاویده یعنی خنایان نیز نام داد نیست و در عرب خنایان
 و ریدان و بریدان مسافت و جاسه و در روع گشتن و وزیران باو وزیران خاسه
 و گیار نیست مانند قسط و موضع است به پیشاپیر و بالضم گول و ناوان و بختین و رشت
 و در رشتی و ناوان هم بودن و ناوان کار شدن و بدین معنی یکسر را نیز آمده است خنایان
 نام صحابست

باب الحاد و فصل الکاف

خنایان بختین و در معنی و در اول نان و در م فشرودان گلو که آنرا خنایان و خفه
 گویند خنایان بافتح چهار بار که در نام چهار بار بیان را در آنجا کنند خنایان
 گلو و نیز سیاهی رو که از دندان و از زبان و بالضم و سوسه خنایان بختین
 خنایان و شتر منده شدن و در آنجا که خنایان بافتح بانگ خفه بهندی خنایان
 گویند خنایان اول مضموم و ثانی مشدود مفتوح نام مهره ایست برای دفع چشم
 زخم در گلو که در دکان بندند خنایان بضم اول و تشدید و فتح ثانی آواز و بانگ و دست
 بروست زدن ای و تشک زدن خاک معروف است که بپزند و گویند خنایان
 بالکسر یا حیر چهار گوشه که زیر بغل جاسه و میان تنبان بدوزند و مضموم خنایان
 بالضم خنایان خنایان ریزه گاه با خنایان بهم آمیخته که بپزند آنرا کوژا کرکث گویند

شمسک بفتح اول و بی هم پای مسجی بازی تخریر نیز گویند محکم و استوار و آنرا خیر و نیز گویند حرمک
و و سنی و در اول معروف و دوم که در ماباشد که بجای سنگ پیدا میشود و بندی سوری که
گویند خر سنگ بفتح سنگ سخت گران و تالی که بندی تهری نیز گویند خر سنگ نام
جاف و رست آبی که پیاپی گویند و نام برجیت که بازی سلطان گویند که بصورت پیاپی میشود
و شهر آن را یکله نامند شیان یکسر خای مجید و سکون یای مجهول و کاف عجمی سیدی
خیر مینه که برای روغن و شمع و غیره سازند و هند آنرا کتی گویند خشک بفتح خین خاشاک و
خاشاک خشک بفتح خین نام تخمیت خا و در آن که در نامند و باضم ضمه تر خشک
بفتح خین حرام و از خاشاک بفتح اول و ضم ثانی و سکون شاک که بگویند خنک
بفتح خین سر و خوش و سر و خای که بگویند خنک بفتح خین بفتح خین بفتح خین بفتح خین
شیر که درون خا رک بفتح را خبر سر و در آن که بگویند بفتح خین بفتح خین بفتح خین
بن عبداللہ نیشاپوری محدث خاشاک بفتح خین بفتح خین بفتح خین بفتح خین بفتح خین

باب الحاء مع فصل لام

خل بفتح سر که مر و ضعیف و جامه کهنه و در دیش و دوست خال برادر و در علم لشکر
و نقطه سیاه که بر بدن باشد و بر لبی باران و برق و جامه نازک و مردنی محبت و جامه که مرده
را بدان پوشند و صاحب و لازم و گیاره است ختل بفتح خین و نام و لاتی بجا و النهر
و پنهان گرگ برای شکار و بالکسر کعت و سوراخ خرگوش ختل بفتح اول و کسر ثانی
مرد شمسار و شمر سنده شدن و سر گشتی و بخودی از شرم و زمین بر گیا و خنطال گرجه

[illegible]

باب احیاء و فصل الیم

تخم بضم معروف یعنی سیوی بزرگ و بالفتح دو تا و خرشپه و ایوان و آکنده شدن گوشت
 بخته یا خام خون خام عبارت از پیاله و عقیق است و یا قوت و خون خالص خام
 خند بخته و مرد علی تجربه و حیرم علی و باخت و شراب و خالص خندم بختین جمع خادم
 یعنی خدمتگاران ختم بفتح اول و سکون ثانی مهر کردن و مهر نهادن و تمام خواندن
 قرآن خاتم اول و سوم منقوج انگشتری و مهر و یکسره تا و آخر هر چیز خام چرم نوعی
 از سلاج پوشیده نیست بضم خا و و او معدوله و فتح را و مشدوده بضم ز و ده خوش و پاکیزه و

و اندک بین و خورده بین معنی عیب جو ولی منبر آید است خندان بالضر خوار می گویند
 خندان به معنی دارد اول خطاب پادشاه ترکستان و قوم سده او خانه سوم کاره ان
 چهارم شان غسل و زینبدران من قمرنگ بهمانگی می خواند با و او معدوله معروضه که بران
 طوام می نمود تهازل بکسر از بهر نگهبان گنجینه خزان ضرر بار معنی بهنگام برگ ریز
 و رفتن خزان بکسر به خواسته خزان بختین نگاهداشتن زبان و مال و غیر آن و بفتح
 مال بگنجینه نهادن و پنهان داشتن راز و کنده شدن گوشت خسران زبان خارش
 مکن یعنی مهربانی کن خا
 بفتح اول و کسر ثانی چیزی چیزی در آمدن که چیزی چپنا گویند حمیدان و تاشان و
 کج گردیدن خفتان از بخت پیروزان از بخت پیروزان علم و علت گلو و فرو شدن شماره
 خفتان بالضر به معنی خفتن و خفتن و خفتن و خفتن و خفتن و خفتن و خفتن و خفتن و خفتن
 و دو و مان بهندی گویند خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت
 خا
 و درشت شدن خا
 چمن و نیز چمن که بهندی کیاری گویند خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت خشت
 هر که از طرف زن باشد خا
 خون بالفتح ناراستی ولی و فانی کردن و ضعیف و سست نظر خشتان بالضر و قیل
 بالفتح بمعنی مبارک و فرخنده خسا نیارن چیزی باب ترک کردن که بهندی بگنا گویند

خندستان بالفتح خند و نسوس و خند و خاتون الملی خوشدرا من مادر زن و مادر
 شوهر خورستان نام شهر است خمر امان بالکسر رقتن بیا و خوش رفتار و تبار می تجسته
 گویند خانه خمر و شنان پاکبازان و مجذبان خراسانیان و ناخلفگان خوار سیاه و سنا
 چوب بقم که از آن جامه مرغ رنگه کنند شمشیران بضم اول و سکون دوم و مادر خود در
 مکسوریای سر و دست و دوش و زان و آوای یعنی خوابیدن دوم جغرات ماست شدن
 خامه زن نقاش را گویند و چون بگویند را خنایان خیانت کار و در غایب از خمر و شمشیران
 فریاد کردن خلمان بالضم جمع خلیل یعنی دوستان خمیسین پنجاب ++ ++

باب الحاء مع فصل الراء

خو بالفتح شتی از غله و آب و خمر آن را غله طبیعت و فصل آن خند و فر و تنی کردن خند
 بالفتح خند و صاحب و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
 و این شستو مادر شوی و مادر زن خند و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه و پادشاه
 کام نهادن خلو خالی شدن و گاه آنرا خلو برادر و ورز و خال نیز گویند خمر و
 بالکسر بی شرم شمر و بالکسر پادشاه بن کیقباد و هم پادشاه را گویند خیر و نام گلیست برگ
 مرغ و سفید و دیگر الوان میشود و نیز گویند

باب الحاء مع فصل الراء

خماره کسی را گویند که چست باشد و جایک و پویشار خازنه همیشه وزن یعنی سالی
 خند و کجبه یعنی خازنه و کس و ال مملکتانیت خند و کس و ال مملکتانیت خند و کس و ال مملکتانیت

و نام یکی از زواج رسول خدا است و نامی که در میان مردم مشهور است
 نه قه که از کبریا پس و وزیر ششمی است که در ویشان دارند با موی آویخته خارید و
 و نام تراشیده و خاریک خرمین سوخته بی مایه و مایه بر باد و دختبره اینهم اول در سکون
 و دوم خبیست از وانی شراب که اکثر کاشک و اچارندان دارند کذا فی شرح مخزن
 خمره یا خمر خورده که آنرا خمره نیز گویند خمره سرفه و فشردن گوشت خمره سرفه و
 برج سنبله خمره آب بینی که سطر و غلیظ بود و خمره خا و کسور و بازده و جیم جیم مفتوحه
 معنی دارد و اول از ویشان بود که اکثر در تاجیه آهن ریخته باشند و آنرا سوشه شسته
 نیز گویند دوم می باشد از ویشان که ریخته باشند بر روی افتد سوم شاخ درخت
 که نازک و راست است باشد و آنرا خمره نیز گویند و در شعله آتش خورده بفرم خا و
 و او معدوله می باشد و در کباب آتش افروزند خورده است تناسل
 و آلت مطهر خمره است یا خمره بر آلت مطهر یا خمره یا خمره یا خمره یا خمره
 و لا غرو از پوش رفته خورده است یا خمره یا خمره یا خمره یا خمره یا خمره
 و در مقصود و مطلب خمره است اول کسور و یا مجهول و سین موقوف خمره باشد که
 از کندان و وزند و اندون آن بزرگ بید بگسترانند و بر آن آب می پاشند مردم منع همت
 که می هوا آتجا باشند خمره پیره نشین خمره پیره اول مفتوح کسور و یا مجهول و خمره
 خمره قلم خود و کاسه خود مراد خمره خشک شده خمره اول کسور و یا مجهول خمره
 خمره که در کاسه خمره گنج و گنجینه نگه داشته خمره جاروب که خوب بسته کرده از و سفت

همیشه دارو را البته بخور

باب الحاء مع فصل الیاء

خاتم وحی بکسر تا فوقانی آن ذات محمد خا کساری خوری و عاجزی مانندی
 خشی بکسر سرگین گاو خور سندی بالضم قناعت و خوشحال شرایبانی شرایبانی و او با
 خشی بمعنی پنهان و پیره خشی بالفتح فریبنده و نام ملکیت خا راسی عتالی نام تبار
 قیمتی خمر من گرامی بفتح کانت فارسی مائل و راجب یعنی گرامی خمر من خشی بالفتح
 خایه برآمده خصمی دشمنی و یاری خطی بالفتح بیای نسبتی نام ملکیت خطمی گل خری
 خشی بفتح اول و کسر شالی چینی را که پدید می آن باقصی غایت بود خشی پنهان کردن
 و آشکارا کردن خشی که اصل و گنده و علی یعنی پنهان و عیب دار خنوری بالفتح بیان
 خوی بالضم سرشت و نسبت و این در حق بدن خوابی مطیع و رود آب خیره
 بکسری شرمی و شایسته و کثیر و این در حق بدن خوابی مطیع و رود آب خیره
 پیمبر یعنی تهنیت سرخ و میل به عید و تراخیز و هم گویند خطاطی خط چهار گوشه
 متراون خط صلیب است من شرف نامه خرمی بفتح خا و کسر زاو جمعین یعنی تهنیت کردن
 و سوالی نیز خوری بالضم بیای نسبتی منسوب بخود که ملکیت که خود آنجا خوب میشود
 و آنرا خورستان نیز گویند

باب الدال مع فصل الالفت

و خدا بکسر خداوند و اما خبر دار و اما کنیز را گویند و او را هر دو الفت میشود

کنیزی را گویند که در غفلت خودت کرده باشی و ارادارند و نه نام پادشاه ایران و را با الفتح
و آمدن و بالکسر چه س و از پیش نام سرائست و در عهد و میامی عهد اند زیاده و را
کلمه سرت و انفسوس و ریخا حسرت و انفسوس که در آن بر تصویر است گذشته و را با الفتح خوار
و ناکس و و اعلاج و و انتصر و انیدن و جابا بنیم تاریک و دولت خدا صاحب
دولت و عا با الفتح طلب رحمت و حاجت خواستن و عا فریب و ناراستی و و با الفتح
گرم شده و تشیده و بالکسر یعنی چشم شتر و کا با الفتح شکست و و عبا آتش خبرات و وادیرک
و میا بالکسر جامه از پیشین است و میا گویند

باب الدلائل على صحة العلم بالياء

[illegible]

باب الدال مع فصل التاء

و اما شش با لگمه شیر قوی و مرد دلاور و مست مردم نرم و خاک نرم و گل رحل و لیوت
وال مضیق حیا مشدود مغنوم بپاوزه ملی تیت و ملی غیرت و آنکه زن خود را بیزنا و در ارضی
باشد من فرزند یک جهانگیری و شش بالفتح و تشدید با باران ضعیف و غش بیماری و با لگمه

بقیہ مال

باب الدال مع فصل الجيم

واج تاریکی و تاریکی شب و سیاهی آن در موج نام کیا هست در واج بالفتح بلا پوش و
چهار که از سر تا پا پوشند و بیاج جامه امیر بشتر منتقل است و این نیز در موج در آمدن است
شدن بجای دست هیچ بمعنی سزاوار و هر دست پیمیدن دست رنج با او موقوف
چیزی از کسب حاصل کردن و بمعنی نه چندان آید دست و رنج و او را و نه
نون بهیم منی کلنگ و بیخ بضم اول و نون اول از جواب و فصح یکم و دوم
سگاست که طعمش شیرین بود و دیو کاغذ به مردم که این سال کرده باشد در رنج
اول مضوم ثبه و نیز ثبه و بالفتح کاغذ نبشته و نور و نامه و خط نقش آمیز و نام مقامی که محو صلوات
پیش عراج از خاک نشسته و رایج نوعی از مرغانی که هنوز تیر گوید

باب الدال مع فحصل الجاء على

داح نقش و بازی بنگران

باب الدال مع فصل الحاء

مخ باضم کیا هست که در آب روید از آن بویا بافتند و بتازی شیر و بتر اندک گوشت

چنانچه شب بسات برفین ترکز و نیزه بایستد معنی دارد اول جمع و دوم نیکو مردم و اولی
 و در رخ بهی غلب آمدن و هر روز خواره و در از و در رخ نام مقامیست و در ایشان که
 در اینجا بنگ غنیم واقع شد و بوز و شاهانه مذکور است و را و رخ بیدری که باشد باشد
 و در شتی و در رخ جای غراب کاخ این و عاصیان که نیزه بایستد واقع است و در ایشان
 و دیو لایخ جای دیوان چه لایخ جای را گویند چنانچه سنگ عینا سکین دیوان و در ایشان
 و خارستان و حیرانگاه و خرابه و در از آبادی من الخزن و ستیهای فخر است بهی سر و در ایشان
 بلند و دست سر و نقشه است که در گفتن آن زود و زود طبع می شود من شرفنامه

باب الدال مع فصل الدال

و و بالفتح جانور و د و او که معنی است اولی سر و دوم نام خاتمیست که آنرا
 و اولین نیزه کننده و در ایشان که در بنگ بهمانگی و و و بالضم و خان که
 بتازی کرم خوانند و در بهی ریح و ام و با بیک بی دندان شدن و سر و در شنه و دندان
 شدن و ام و دریدان و بالضم که در است که در پیاله شراب و غیره مانند و در کل آگنده کرم و
 یعنی کشت و در خاک آینه سخت و در و و بالضم رحمت خواستن از حق تعالی و بهی
 و عا و استغفار و در و متد و در و ناک و در شید نام شهر است و نیزه کننده در یاکه عوام بند و
 قلعه را نیزه کننده و ل نهاد و بالکسر جمع خاطر و در و در معنی عمر بر و در دندان
 بخون و در بر و دینی بسیار صبر کرد و او و نام پدر سلیمان عرم و دست سر و نقشه است
 که در گفتن آن زود و زودنی طبع میشود و در و آن نویدی و در خور و لایق و در میان

در کسب و معنی سود و کار گزینی کند و مانع و او را معنی غروری و تکبری دارد و یو باد
 نرود و اگر گویند که بندش با و گولند مانند و در بالفتح مردم خود کامه و نلی پاک و ابله و نام
 کیا نیست و اشتداد و بفرش در زحمت معنی تجر و در هوش گشت و بقرار و مطیع و
 و حسرت و تنگ آمد و دست دارد رام شده حاصل گشت و دست مردم و دوری که
 تجر و اجرت گویند و امن بپشتان معنی ترک کرد و اثر و دیگر بند مراد و دنیا و
 و معنی دارد اول اصل و مراد و دیگر که در رشته کنند و دست بند و دوم حلق زدن و
 بر و در نشستن مردمان و جانوران و یو بند و معنی دارد اول روز نیست و دوم لقب
 قارون و غنیمت نیز گویند و یو بند و دیگر است که در شتم و بازندان گشته و رقم بند

یعنی بند و معنی بند و دیگر

باب الدال فی شرح الیاء

و او را بالفتح نام باری تعالی و از باب الدال در شرح الیاء و آلت سیات
 که اهل جبرائیم این کشت و معنی سولی از دید تبار و معنی نمانده و و چهار و بر و شدن
 و چهار ششم شدن و معنی بهشت نیز و و بالفتح گردش و رفتار و دیگر کردن و معنی حمد و زنا
 و بالفتح معنی بعید و جدا نیز آید و دست انتشار نام زبور نیست که آنرا انگن گویند و خبری
 که بدست نرم و گداز معلوم شود و دستکار چادر نقش که بر دیوار بادشاهان چسباند
 و هم مخور یعنی فریفته شود و فریب بخورد و اور بتازی حاکم و نام حق تعالی و آنکه میان نیک و بد
 فیصل کند و ختر خد سیر و خشنود و بنام اول و سکون ثانی و ختر زن نه از شوهر حال و ختر

شود نه از زن حال و او در هر دو حال مفتوح یعنی برادر و ستیاریاری از بنده و قوت
و بنده و اراک و از خانه پاک یعنی دوزخ و نیار با کسر مهر نیست زین و آتش روز گذشته
و جمع آن دنانیر است و ریابار یعنی دریای بزرگ و نام شهر نیست و نیز نام شهر نیست از بنده
و نیز نویسنده و پیره و رنیده و واقف اسرار و سیر بالضم و سکون الوسط سپس پشت و بر غلات
قبل و ثار با کسر یعنی نشان و سیر بت خانه و گنبد و با کسر آتشکی و ندران شیر مراد کواکب
من شهر فنامه و ست خمر لغز مرکب در اصطلاح بمعنی دشنام آمده است من فرزندک عبد القی
و ست یسر یعنی حسرت و تاسف و سلام کردن در آمد سیر ای بیفتاد و بلغزید و یار با کسر
سرا و جمع دار است و ریابار یعنی شهر و باد و پس پشت و بادیکه از جانب قبله آید
خلاف باد صبا و غیره اول کسر و ای مجمل و مفتوح بر از و صاحب خانه و سرادار و کسر
فرماندهی و گرفت و گنبد و کواکب و باد و یار با فتح پاک و از نه دم یعنی
خون و یکور با فتح و شب و یار با فتح که بتایح نسبت و هشتم ماه میشود و و یکور
نام برجیست که آنرا جزا گویند و اراک و الخ و مراد دنیا و شهر اول و سوم مفتوح ثانی زده نام
غله ایست که هندی از سر گویند و یار چ معنی دارد اول و یار گویند و دوم چشم باشد سوم
بینائی و قوت با صر و چهارم بمعنی پیدا و پیدا و پنجم دیدن و رویت و ششور بفتح اول و سکون
دوم پنچ معنی دارد اول و زیر دوم رخصت سوم چوب گنده و در از را گویند که بالای
کشتی بجزض منند چهارم طرز و روش پنجم پیشوای است و ششیم یاری ده و امر گرفتن دست
و لکنیر آنکه حرکات و سکناات او مقبول و لها باشد و نیز بر زده دل و یو بفتت سر ششیم

دفع بکسی چیزی دادن و دور کردن دفع بر خاک افتادن و پشیمان از روی
 و خواری و لغ برون آمدن زبان از دهان و مع شرک یعنی اشتک باریان
 در ع زره و پیراهن زن و بالضم و فتح را شب شانزدهم و هفتم و هجدهم باشد
 و در ع زره پوش و صاحب زره دفع خواری و بکس دادن مژگن می خور

باب الدال مع فصل الفین مع

دفع سر بیوی و زمین بی گیاه و مخفف داغ داغ معروف یعنی نشان و ریخ
 بالکسر بر استن پوست و رنگ و این دفع بالضم جنرات در دفع ضد است
 و دفع آفسوس کردن و اندوه خوردن و این دفع بالفتح و تشدید ثانی پیرانیده پوست و
 رنگ و هنر و بخت کردن و این دفع بالکسر معر و فارسیان به معنی عجب و تکبر
 است و این دفع در این باب و باطل نمودن و سر شکستن خاکه بدایع

باب الدال مع فصل الفاء

دفع پهلوی و معنی روی و بالضم معروف سازیت و بالکسر پیش جابه و جامه و نباح شتر
 و شیر و شیم من فرنگ جهانگیری و دفع تر کردن و آمیختن و در باب و بودن
 و تر کردن مشک را و قیفت نرم رفتن و لغت بفتحین سخت بیمار و بیماری
 لازم و لیفت آهسته و نرم رفتن و رقار پیران و پیش آمدن لشکر از حرب و رفت
 بضم کیم و سوم زنبور سیاه و دست لاف سوامی دل باشد که از آن شگون گیرند
 و آن راسته و دوش نیز گویند و بند و موهنی من فرنگ جهانگیری

باب الدال مع فصل القاف

وقد اشتهر في هذه الناحية ما هو في ناسه او نيتة واعتراضه برسخن کسی وبالکسر
جاءه شکر ونام عتیت وبلغت قمت وخطا عیب وق بالفتح وتشدید قاف
کوفتن وآور کردن و بالکسر بار یک و اندک و لوق بالکسر وال معله و سکون بای و حله
سرسش و در صحاح گوید که چیز نیست چنان که بدان مرغ را صید کنند و قتی آرد
با یک چیزی اندک بگویند و در سر کشت اللغات و قتی رختن آب یکبار و بیدان و مشتق
شهر نیست بای تخت ملک شام بنا کرده و مشتاقین نرون و طاق بالکسر بر و مال مال
و لوق بانه مر قه و در ایشان و لغز اندازد و بالتریک یعنی شمشیر از نیام بر آوردن
و موق بالتریک شکن کردن و شکستن و در سر کشت اللغات و قتی رختن آب یکبار و بیدان و مشتق
بید ستوری و در اندن میا و در کشت و در ان شکستن و بالتریک یعنی شمشیر از نیام بر آوردن

باب الدال مع فصل القاف

و ک کوفتن و ریز و ریزه پاره پاره کردن و بجای آوردن و جنانیدن و شکستن
و بجات هم آمده است و یک بالکسر و بای مجول خروس و یک جمع و و ک
بالضم آلت آهنی بکنند می شکوه گویند و و ک و در یافتن و پایگاه و فر و ترین و لبقه و فغ
و بختین رسن پاره که بر گوشه و لوبند و و ک بالضم کوه و در انجا و اسپان و چین و بشت
و در و شتران می گویند و و ک بختین و ک فارسی مرزا و باش و ملی او و بیجا
و گشته و و یک اول کسور و بای معروف و ک فارسی روزگه شسته که آنرا

دی نیز گویند و بیای می بگویند و از اول معروضت دوم توپ بزرگ و قشونک
 اول مفتوح شبانی زده و از او منقوطه مفتوحه قمریه و سطر را گویند و آنکس بکانت پاری
 چهارم حصه پول یعنی کورسی و راک نیک و ریانه و ده یک خراج و در یک
 و دو کش یعنی روزان مطبخ و لوک با غم گشتن آفتاب از بالای سر و فرود شدن
 آفتاب و لاک با فتح و تشدید آنکه در حمام سر و اندام باله و لاک با فتح یعنی بالیدان است
 و ادب کردن کسی را و لوک باله کرم و پنبه نواره که از زمین خیزد و بندش و یک
 گویند و خاک نشانه تیر و تگ اول مفتوح شبانی زده و کانت پاری یعنی نشانه و
 نقطه و نیز دیوار و پوشش و هم گشتن و کاذب که رنگ برنگ آید و یک آس
 کردن در تیرت زن و تیرت زن است بشیر از و تیرت است بواسطه

باب الکمال فی حمل لام

و ل نازک کردن و راه کردن و تیرت زن است و باله کرم میانه هر چیز و باله غم غول
 که در شکم پدید شود و بندش با و گوله گویند و ول و لاب و مر و سفله و نیز دولت و ول
 تیره چهرینه که بدان کتاب آویزند و اهل و و اهل آن علامتها که بر زمین انگشت
 و دام بران گسترانند تا چرخ نرود و آهنگ دام و اهل اول مفتوح شبانی مضموم تقاره
 و اخل اندون در آینده خیر خارج و ارحال بار او موقوف و رخت بنوشانند
 و خل بکون خاد و رامن بخیزی و اخل و افرین که بر در سلاطین از چوب
 و سنگ بود و ریاد و اخل جواهر و سخی و و و ول آه غم زندگان و یو و ول سخت

مقامیست منسوب بشراب و رغنی میان خم و زخم افشوده و اندر کین و بدو زشت
در خط شوم یعنی پیوند و پوشش شوم و از السلام نام پشیتست و عاظم
بالفتح جمع یعنی ستون نهان عمارت و بلند کردن عمارت و مترقوم که تکیه بر دی
کنند در کارها و شناسنامه بالکسر یعنی برگشتن و برگشتن فارسی مراد و نیاید و مراد
آنکه از و شیر انگیزد و دم گا و دم یعنی و دم و بالفتح و هن گا و دم نوعی از بر غوفست
مثل شنائی من شرفنامه و بیای می جمل نوعی جاسه ایست علم دار یعنی نقش

باب اول در بیان معنی فصل الثامن

و از آفرین تکیه گاه که پیش و راست است که تمام دم بدان تکیه کرده نشینند و
بالفتح خم و خم و خم و از آن جهت که در آن و دید و ور شدن و نظایر همین
انداختن و تبارک و تعالی و از آن جهت که روشن و تابان شدن و گشتن
وین بالکسر کین و در آن و از آن جهت که روشن و تابان شدن و گشتن
و من بالفتح نام زنیست معشوقه نعل و بالکسر سرگین و مان پیوسته شراب
خوردن و مست و از خشم جوشان و و مان بالضم خاندان و اصل و قبیل و تبار
جمع دست و حکایت و سرود و مکر و حیل و نام پدر رستم و میگردان حمله کردن و
لافت آوردن و رستن و ریاییدن و خال بالضم و و و خن بضم اول و سکون
شانی ارزن و دیدن بفتح و الین مهلتین و سکون یا و تحتانیه خوی جمع و یا و ن
و همین بضم و ال و سکون مار و خن و باران اندک که زمین را چرب کند و در سر کمر

و

از میل تمام بروی کسی دیدن دست خوان و در خوان یعنی پیش اندازینه
 مشهور در از خوان مشهور در از که در ریز بانی گستر اندهند آنرا کند و می گویند
 دست نشان مرکب سلیج و در بار دست نشین مرکب سرکش و
 مافران در رس خوان بهیچ خوان یعنی شاگرد و در شکان آله از جان و
 تن عزیز دارندش و در آن بخون بیرون یعنی صبر کردن است و درون
 پروران یعنی سالکان طریقت که درون طالبانرا از نور معرفت پرورش
 می نمایند شرح مخزن دیوانه تهمیدیان و ارکان دولت من شرح مختصر
 و آنه کن یعنی پرانند کن و کن بهیچین مائل شدن رنگ در کن
 چرک و نام کو بهیچین در بهیچین و در ویش ده و این لفظ در اصل فار
 در این باب بهیچین یاد دارند

باب الدال در فصل الواو

واو نوبت باحقن نرو و قمار و دیگر بازیهای و دشنام و دیوار گین و واو و معنی رفتن
 بهشتاب و نوبت به نزدیک شدن و نزدیک آمدن و فو اول مفتوح و ثانی مضموم خسته
 راکشتن و الواو اول مفتوح آوند آب کشیدن از چاه که بهندی و اول گویند و یو با کسر
 معروف و نام بهیچین است که بهیچین و جبل می پوشند و دیده گاو نام گلیست
 و در آن گاو بهیچین خلال و آنرا وندان افریز و وندان آفرین گویند و در و اول
 کسور و ثانی مفتوح و سوم موقوف بهیچین بهیچین زراعت یعنی در ویدین و و بهیچین

ز رویان و شتاب فتن و نذران آید و بختی ستارگان باشد من و رنگ شرفنامه

باب الدال مع فصلی نادر و بهر

در میانچه با کسر شماره و در نامه و ابتداء آغاز کار و آغاز کتاب و در با کسر معرفت که
 بتازی قریب میگویند غلات شه و امر داون و راه یعنی و ایند و کنیزک و ناکس آمده است
 و در سیمه بفتح اول و کسر دوم و سکون و رکوب چنان ویدیه اول و سوم مفتوح و دوم
 و چهارم موقوف آواز و بزرگی و زدن شول و سلاطین و افسار جهان و در نامه بهر
 و بدیه یعنی نقاره و آواز آن و مکر و حیل آمده است و در افسار نامه یعنی راجی مملکت
 معبد مخالفت و در میان و در بختی خدای نامه و ناک و ناک و ناک یعنی خانه شمس و خاشاک
 و در بختین آنرا میگویند که از چرم صورت آید و در می سازد و در بختی چرمی کنند و حیل
 جوی بند و در حله یعنی دال و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
 بفتح اول و سکون دوم و فتح میم و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
 و حیوان و حشرات الارض اما بیشتر بطرقت جانور نسبت می کنند و ابو غنم بدال ممل
 و ضم باد و موحد و سکون و او و فتح غین و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
 ثانی زده یعنی درخت بزرگ و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
 بختین بختینه ایست با سوبهای آویخته که در ویشان پوشند و لوق با بضم با لام شدند
 که به بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
 پیله شراب و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی

مضموم یعنی گردانی و گردانی کردن و دوره یعنی بازگرداندن و در اول و ثانی مضموم
و سوم سو قوت یعنی کمان نداشت و در اول مفتوح و دوم مشدود مفتوح نام درخت
که ظاهر او زعفران مردم خشک می نماید و بعضی شکات کوه و دو گانه بالغه پاکان تارک
یعنی بهم شاه وینه اول و دوم مفتوح و سوم یاد تختانی مشدود مفتوح یعنی کوه
و رگانه آستانه ملوک و سلاطین و پاره یعنی دشنه و تخته یعنی شمشیر و رگانه
بالکسر یعنی پیراهن و کمره و بوقه یعنی موس از پس آویخته و تیز شعله و دستار و تیز
اول مفتوح ثانی زده از کربک که یک دست تراشیدند و اعیه یکسر عین
خواهش و که اول مفتوح و ثانی مشدود مفتوح یعنی دوکان و قیل جایی بلند که
آنرا چوب تره گویند و تخته مشدود مفتوح و ثانی و در اول معروف و دوم
جنبانیدن انگشتان و در میان و در میان و آنرا غلیظه گویند من قمرنگ
جهانگیر و مستقیم و در میان و در میان و آنرا غلیظه گویند و در میان و در میان
سازند و بدست گرفته می بوبند و هر سیوه خوشبو خاصه یا خیار خور و لیمو و غیره
و واسطه یعنی شتابان و دستار چه دست مال را گویند و لپو چه کرم است
آبی که خون آدمی و حیوان را می خورند و آنرا از لوزیز گویند و درخت سیب
باسین مضموم زنبور سیاه که چوب سوراخ کند و پندش کث که ووه گویند من قمرنگ
جهانگیر و ورقه بالفتح تباری و در میان خوانند و قیقه بالفتح چیزی اندک و بار
و غرض و مشکال و در میان بالفتح و رگانه شستن گناه که تباری و خوانند و در میان

بجای

ما تدریس و از برای من فرستاد عبدالمجید

باب الدال جمع فصل السماء فوقانی

فوات یعنی اصل شی و مذرب و تهستی و گروه و قوم و خداوند فریاد اول مضموم
و ثانی مشدود کسره و فزندان حضرت آدم علیه السلام و اریات یعنی انسانی و کات
بافتح مدح و بیان گویند و صدقه و مال و اکیات یعنی پاک و پاکیزه و اول کسور
ثانی مشدود یعنی خوار می و لاقست بالضم یعنی تیز زبانی و نقیص است و هولت
اول مفتوح و ثانی مضموم یعنی غفلت

باب الدال جمع فصل الجحیم

دلج بریم و کشیدیم و از رزق و از کرب و مشک را و زمین و روس
نوی و جبر و غایت و از دنیا و جبر و جبر و کرمی فلک

باب الدال جمع فصل الحاء

فوح بمل کردن یعنی گوییدین و چیزی شکافتن و شتی و اح که گوییدین و قربانی
کنند و جبر بمل و قربانی شده

باب الدال جمع فصل الدال

فاید استیفاء از قبیل سرزن فوات الحاء و نام بهشت شد و جبر

باب الدال جمع فصل الراء

فهر بختین یعنی شستن و غر یعنی ترسانیدن و فخر بختین بوی تیزخوش و جبر

آوردن آردن در تار با یکدیگر منتهی او را بود و نگذاشته آن و خمر باضمین نمی نهادن و پنهان کردن
 و اگر باقی نماند و بپایان رسیدن و یا آوردن و خواندن و الفقهار صاحب
 و زبان و نام شمشیر حضرت علی رضا

باب الدال مع فصل الطاء و سوره

و ا ط خیمه کردن گویا چنانکه زبان بر زبان بر آید و عطف بسبک بر زبان گویا و قسط
 شکار کردن مرغ ماهورا

باب الدال مع فصل الهمزة محله

در این کتاب شراب و کنگره و در گذردن جابه و بر سر نفس نمودن و غلبه کردن
 قی و یون و کنگره و شکر و شکر و شکر

باب الدال مع فصل الفاء

و وقت بمعنی تر کردن آنست و در این کتاب

باب الدال مع فصل القاف

و در این بمعنی شمشیر و از مودن و و ارق بالفتح طعام است از آرد خمیر کرده مقدار
 نو پختن راست کرده و نیزه و لیس اول مفتوح و ثانی مشدود بمعنی تنگ و ورق باضم
 شست و مستحق و بالفتح همگین مرغ و سرگین انگشتن و لیس باضم هر نه که از کنگره
 زبان و لب بیرون آید و آن شش مرت است و اول لام و ثانی و شقوق تیه قاف
 و اول و میم و ثانی زبان و نیزه و لب ای و میم من و نیزه و لب ای و میم من و نیزه و لب ای و میم من

و در این کتاب
 و در این کتاب
 و در این کتاب

شده ان فوق تيز زبان تيز زبان شدن موقوف بسلام باشد

باب الدال مع فصل لام

اول بالضم خواص و خوا شدن و بالکسر نرمی و رام شدن و قبل بفتحین گوش
و شیت بافتن و قبول اول مفتوح و ثانی مضموم و پرمردان و پرمردگی و لاغر شدن
اسپ قبل اول مفتوح و ثانی زود و امن و جابه و جزآن و خل کینه و دشمنی و ملول
ببروزن و قبول یعنی رام و اسپ نرم شده و نرم زمین حاصل و غمران برادر و قبول
غراموشی و کسب و تافتن و تافتن و قبل مفتوح و تافتن و شش کردن ۴۰۴۰

باب الدال مع فصل الیم

و هم اول مفتوح و ثانی تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
یعنی عیب کردن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
آب و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن

باب الدال مع فصل النون

نور و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
بیشتر و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
بعضی و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
بعضی و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
بعضی و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن
بعضی و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن و تافتن

باب النزال مع فصل البراء

فرو با غنم صاحب و خردمند و در وقت تاب رفتن و بر و استن و بر اندر و ان باب که راو

نہایت اور اندن ستور و شیر مردہ شدن

باب النزال من فصل السماء

در اول استخراج از این نیز مشاهده نمودیم که در این مورد و آنچه از کتب و کتابهای دیگر در

بالفتح بعضی باندی که در زیره اوان مشهور و ثانی مشهور و کسور و سوم مشهور و مشهور و مشهور

یعنی فرزند این فرقه که جنتی و سینما را چنانچه بود میبرد و سید و وزیران متشکلی از کسب

اول - حضور عثمانی کسور و رسوم - حضور و کسور و رسوم - حضور و کسور و رسوم

سفری که در این روزها در این شهر است

[illegible]

و فی شهر کشته شد و بهشتی بخشیدند و پسر نه ساله را از او گرفتند و در آن روز که او را میبردند

کتاب فرمود اول کسور ثانی ششم و منقح یعنی امان و عمر و تقاریر و وایچه نام

شماره پنجم که مانند کیهان و سایر روزنامه‌ها در این شهر چاپ می‌شود

باب الفرائض من فضل النيا

خواجی سنی مشرقی و غربی بالضم بلای مهر خیزی و بلای کویان کوه قلی و هزاران و هزاران

آتش و روشنائی و بوی و دادن فکر و بختی یاد گیر و بیاد آوردن و روشی بختی

گیرنده و محلی احوال کشور قزوینی مشهوره کسور خراج داران تیرین الکناز و می نسوب بپدر

که زنهار است ز نهاری یعنی کافری که از مسلمانان جدا شده

باب الرابع مع فصل الالف

رحبا بالفتح اسید واری و اسید داشتن و ترسیدن رخا بالضم یعنی آسانی و فراخی است
و باو نرم رو ابالکسر چادر رشتا بالضم خشان سهار سنده و باو نیز پوش و شاک و
ورسین آهوی و متزل ماه که در برج حوت است رخت مسما عبارت از انجیل است
که بوقت سفر آنرا بر خر خود بار کردی و رشتا بالضم بو او فارسی موقوفت یعنی وداست
و نیز یعنی دو کنار و رشتائی منسوب بر و ستا یعنی باشد و ده رسو ابالکسر بلاست آوده
ریا بالکسر یعنی سوز رشتا آهوی و در ده است داشتن و جانزور و اکند و رویا خواب
و دیدن رخا بالکسر شودی و بفتح خلط است من شرح مخزن رخا بالضم نام گلیست
و مقرر خوشنما و من است و این در نام بیان معنی آراسته و خوشنما و خوش رفتار
استعمال کرده اند و رشتا در نام و رشتا در نام و رشتا در نام که عروسان را اسید سنده رو
بالضم سرداران روی بقاروی پایندی و ضحیت رها بمعنی خلاص و امر را تیدان
یعنی گذاشتن راه قنا امراض و فات ریا بالکسر باینکه نمودن خود را

باب الرابع مع فصل الباء و موحد

ربا بالفتح معنی پرورنده و بالکسر جمع خلق و بسیار و بالضم شیر انار و انگور است
ریا بالفتح نام عاشق رعد و نام سازی و نیز بر سفید رسیب اول مفتوح و ثانی
که بر و سوم موقوف پرورده پسر زن و بریمه دختر زن که از شوی سابق داشته باشد

[illegible]

باب الزواجر فصل الثامن

رت بانق مقرر قوم روات با کسر زبان کینه رحمت مهر بیست رخت با
پنج سفید دارد اول اسباب خانه و غیر آن و نیز بخت لباس و جلد و بختی اسب و تور
سوم راست و در ست چهارم غم و غصه و بخت خام مرز و بختی نوشته و مرده رخت
چهارم است سینه مسافر شود رفت رخت است اول سفریم شبانی زده حکم و اجازت
در خویش است استوار می رست بانق را یافت و رتالی یافتن و بانق را

مطرب و سه و گوی که آنرا نیز میبرد که از ریش را آورده و در وقت و بخت بسیار آید
در چهار مرکب تیز و راه آورده بان را آورده که در فصل سابق گفته شد را و دارا را
را بر این مصلحتین منزه تنگ که گفته باشد از باغی روزگار بهر چنان وقت و

نصایح مکمل

باب الزواج مع فصل الزاوية

راز سه پوشیده که تباری مخفی و مستور گویند راز بر پنج ساز روز معروفند
و از مودن و افتاب زهر را بگویند رنگ و بمعنی امر زمین یعنی رنگ کردن و
بیزشالی را گویند و نیز راز شمالی کوب و چون فرنگ بهمانگی ری ریز ریزینه
پاره پاره و قطعه قطعه شود و در کنار آن بنویسند که زمین روز رشتنا خیر یعنی روز قیامت
را هر یک سرچشمه انداخته و نام آن را در میان می نشاندند و نیز آمده است که هر که بخشد
اشارت کردن چشم در دایره زمین یا نشان دادن بازگیر رشته و راز طول
مدت رنگ آمیز بمعنی نقاش و رنگ ریز رازی برتر یعنی رحمت کن و جبر علیه
رجز شعر کوتاه گفتن در حرکات ریز با لکسر جرعه را گویند و امر زمین راز مال نهان
کردن در زمین ریخته بمعنی جامه ریخته نام سپهر لیکلوس زندان خاک پیر
با لکسر عارفان و اصحاب مشاهد رفته مان کن و راز یعنی از بعضی امور ناشناخته
و اغماض کن من شرح بوستان رموز جمع رمز روئین و ژر نام قلعه ایست
از ولایت توران

توضیح

باب הראد محله فصل السیدین محله

رأس بمعنى سر و رأس جمع آن رؤس بالفتح و اما نیست رأس بالفتح شش
 یعنی دار و اول گویند و دوم امر سیدان سوم رؤس چهارم کند پنجم روخانه ایست ششم
 رئیس اول مفتوح و ثانی مکسور یعنی متروک و در و قدم و در سارین یعنی سر بر
 رجب اول مکسور و ثانی موقوف یعنی بلیدی و عذاب و ششم رؤس بالفتح و
 که جابه سرخ بدان رزق هفتش منجیه گویند رؤس بالکسر شور با و هر یک پیش از که
 و شصیه و مانند رؤس آشنا و مشهور که تازی رجب خوانند

باب הראد محله فصل السیدین محله

رأس بالفتح باز و وسافت و در و ثانی انبار خاکی از اجاش نیز گویند
 رؤس اول مکسور یعنی جراحت و جلد بال و در و ثانی رؤس اول مفتوح
 و ثانی مکسور بشین زده شده و در و ثانی رؤس اول و روی سوم طرز
 رؤس اول و ثانی مفتوح یکپیکر گیاهی آب و اشک و جز آن رؤس بر او
 چوب را مش کبیریم شادی و طرب و سر و در رؤس اول مفتوح و ثانی ساکن
 سه و در و اول اسپ سپید رنگ دوم قوس قزح سوم فرخنده و میمون
 ایضا نام اسپ رستم و نیز یعنی اسپ مطلق آمده است رخت کش یعنی
 مسافر شدن رخت بالقریک لرزیدن و در و تر شده و رؤس یعنی آزرده و
 دریم شده آمده رنگ فروش ابریشم فروش روی پوش یعنی مرقع

باب الاول من مباحث فصل الصلوات

در محاسن بالکسر یعنی از زیر یعنی قفسی که بند را نگه دارند و فاس اول مفتوح و
ثانی مشدود مفتوح یعنی نهی که در خشدین و پوشیدن ثواب من فرزندک به نامی

باب الاول من مباحث فصل الصلوات

در قبض بالتحریک رسن یا لان و روزه و دیوار و گردن و خوارگاه و سپند ان وزن
حقیقت بر او مملکتین و ضلوع و جمیع می شسته رخص اول مفهوم و ثانی
مکسور یعنی از زان رخص بالتحریک و تسکین باذن چیری و آنچه انداختن ستور و بزرگ
و بالکسر ترک کردن و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص
است و ستور و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص
بالکسر القدر آب و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص

و اما در مباحث از مضمون و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص و رخص

باب الاول من مباحث فصل الطاء

در ربط بفتح اول و سکون ثانی بر بستن و قوی کردن و نگه داشتن رباط بفتح سر او
نگر خانه و جای بستن اسپان رباط اول مفتوح ثانی مکسور ستور که او را به بند و غور
خواب نهاده و آب من فتنه رباط بفتح گرد و کم کرده از و مردان رباط بفتح
مرد و سکون بای تحتانیه چوب یک فتنه

باب الاول من مباحث فصل الطاء

رغبت اول مفتوح ثانی زود شکستن موافق تیر

باب الراء مع فصل العین

رجوع بالغیر باز شکستن و باز گردانیدن رافع رفیع را و محله و سکون یای و عین محله
بمعنی سر و قبله و مرد میانند رافع رافع چهار تو یا فتن رو و حیران و بعضی باز ایستادن
خود را و باز کشیدن از کار می و بالضم و بالترکیب چهار دیگر من فتنه ایضا نوعی آلت
رصد بطریق امضا باب مختصر تر اندر هیچ اول مفتوح و ثانی کسور و یای تکیانیه موقوف
ایام بهار و نام مردی رافع بنفیسین را و محله و ثانی تکیانیه بمعنی چرا کردن رافع بنفیسین
بمعنی حرص و طمع سخت رافع بنفیسین و باز گردانیدن رافع اول مفتوح و ثانی
کسور و سوم موقوف بمعنی تیر و یای است و رافع و کسور و ثانی رافع بنفیسین و
بلند رافع اول مفتوح و ثانی کسور و یای است و رافع و ثانی رافع و وقت بود آن
غله رافع کسور فاعل بمعنی فراموشی و سه باره رافع و یای و رافع و یای و رافع و یای
کسور و ال محله نیز رافع کسور را و سکون یا و تکیانیه افزونی و بلندی جمع رافع
یعنی افزون شدن و باز شکستن و در خیل محصول تیره آنکه زیاده تی بر تخم رافع گویند
رافع کسور یای تکیانیه است بنمیکو

باب الراء مع فصل العین

رافع بمعنی دست و دامن که بجانب مکرار رافع بالضم با و او فارسی با و یک از گلو مردم
با و از بر آید آنرا رافع نیز گویند رافع بازی کردن و باه رافع کسور اول و سکون

باب البر والصلوة والصيام

باب المراءاة في علم مع فصل القاعات

سوی باکسر نده و بافتح یوست و یوست آه و شرق بافتح و در رتبه کشیدن شرق

۴۱

و در اینست که
دریم فارسی زبان آرمی خرقوم ریگ بلکس ریت و مینای طالع و کبیرت رشک سبینه
غیرت و خند و بلکسریم و زولیدگی رنگ اول مفتوح ثباتی زوایت و یک معنی دارد
اول معروف دوم حصه و نصیب سوم غلبت چهارم یخ و محنت پنجم قوت ششم
معنی جان آمده هفتم شیر برشته مال و متاع چنانچه حضرت نظام می گوید بیست و اگر آنکه
باشیری آید بچنگ بد که تا آن زند تیغ بر لوی رنگ ده نهم بعضی واقع دهم زند که در رو
پوشند یازدهم طرز روش و مانند و شبیه دوازدهم بز کوتی را گویند سیزدهم مکرو حیل
چهاردهم خود رنگ یعنی خود را پانزدهم بعضی خوبی آمده شانزدهم بعضی خوشی
وزورمی هجدهم خورد را گویند نوزدهم شور و مزاج و تفریح و رونق کار بیستم جانور و شتی
شمار آخر است و یکی از روی کتاب را گویند

باب الكرم والسخاء

رال بچه و شتر مرغ و بیاض و زرد و بانی زده یعنی شیر رطل بختیشتین هموار
 حل اول مفتوح دوم مضموم مرد خلافت زن و بختیشتین پیاده شدن و گذشتن
 ستور را یا بچه بچه اگاه سن فتحنامه رطل با لکسر یعنی پایی رجال جمع مردان حریل
 بالفتح کوچ کردن و مسفر و زده رطل ناکس و فرومایه و بدترین زندگانی رطل
 یعنی هموار رسول بمعنی وکیل یعنی فرستاده رطل اول مفتوح و ثانی جمع رسول
 رسائل بالفتح جمع رساله یعنی کتاب رطل بالفتح بمعنی جام و با لکسر نیمین رطل
 بالفتح تنگ پایی لکزدون رطل اول مفتوح ثانی زده بمعنی ریگ و فال و بختیشتین

بسم الله الرحمن الرحيم

باب الراء و المراء و المراء

رسم بالفتح یعنی که تختین و بالکسر خاک نمک و منقح از آن و استخوان بوسیده را هم
 یعنی منقح و زبوان و نرم و شیرین کند و نوینی از نوختن آن رسم بالضم یعنی جیتن و طلب
 کردن و روش و نام ملک رسم بالکسر یک از اعم و زبوان و گوشت بوسیده که از زخم بر آید
 رقیق اول مفتوح و ثانی کسور و پشت و این که تا نهای اصحاب کهفت بر آن نوشته
 است و وادی که غار و دست رسم اول مفتوح ثانی زده میم موقوف نشان نهاد
 و وای و مهر خلون و نشان برای و زبوان و پیش و دتخواه و آبداری و تمام
 نام آهنگری که آینه ساخته بود و نام نقاشی بر آید که رسم خاک و آینه و نشان و خواری
 و بر عکس و شکست و نام بالفتح و این که در شکست و رسم سوم اول مفتوح
 و ثانی مضمر جمع رسم یعنی شماره و علامت و این که در شکست و رسم اول مفتوح و ثانی
 ساکن یعنی جنگ که بازی و ضرب گویند رسم اول مفتوح و ثانی زده یعنی بخشایش و مهر بانی
 کردن و بالکسر و فتح را و کسر علامت خویشاوندی و قرابت و زبوان و جای بودن بکچ
 و شکست رسم اول مفتوح و ثانی کسور و سوم موقوف و یعنی بخشاینده و مهربان و نرم و
 رسم بالفتح سنگ زدن رسم یعنی تقوا و انداخته و رانده و دور کرده و شکستار کرده
 و خام بالفتح خاک رنگ آینه و رنگ بار یک که در دست نهاد و کام رنگ تووه و این که
 نوشته و این که رسم یعنی کوس بزرگ رسم بالفتح بند سنگ بر آورده و رنگ

باینم نام یکی از گوشه های این است که در طوم اول نفس و ثانی نفس و در طوم دوم

فراخ قمری

باب المراء و المصاح فی فصل النون

ریون بختیمن پیش از فردوس و در آن درین شهر از این که گویند بهایان اول

بنانی زده زاید تر سالیان روان با لفتح یعنی جان و زنده و زود و در شری خواران

خلایق و توکلان و سالیان واران روز زبان بسکون زاویه در بنک و چادش و

نگهبان من شایسته است نه گنجش اوید چون بی نشان بگرفته و در زبان کشان

ز زبان باغبان در میان این مشهور بنانی زده یعنی خراشیدن رگیدان اول

منقوح و ثانی مکسر و ثانی در نم با خفته یعنی گفتن زامی زمین شسته

فکر استوار را بسیار از این زده اند و در این معنی روز قیامت رگین با لضم

بمعنی کرانه کوه و کرانه آید و در این معنی بیدار و خورشید و رگین مرد و

آراینده راه روان سالکان زخمیدن بفتح اول و کسر دوم نفس زدن بسبب

برداشتن باران رچیلین و دوغ سبط که مانند پیر بود و رسیدن بالکسر شستن و تافتن

نبیه و چشم و ابرو شیم را شتان خند کبان بود و خیران یعنی سیلاب رخسار بالکسر

شرابیان و بدان را شش جان یکسر سیم نام نوا نیست در حین خشنایند و را شکران

و را ششان که با بختیمن مطربان راه زدن عبارت بی را و وید کرد و کرون است

ریدان با لفتح خلاص شدن درایت افر شتان عبارت از کوه کرون است

مدینه ایست در جزیره سعید رسن معروف در لیکن با کمر و دوش و اول فرو
رفتن باشد بچه یا حوض و دم و دم کردن روشن گزیدن و گزیدگی روشن آنچه از
ساخته باشند یعنی مس با قلعی آمیخته و آنرا قناس نیز گویند و یان و آن در و برای

است نیا کپورین

باب از او و حاصل الراء

رو بالفتح امر رفتن و بالضم یعنی رخسار و او یعنی کثرت آمد و رفت خلق و پانی در
و یعنی آواز نیز آمده است را اسم از اسمین معمله خنده ایست مشهور که بگفتنش نیوال
گویند ریش گاو و آنرا نیز گویند یعنی لغت شیر چربی که از آن زرد و خمره پیوند کنند و فو با
معروف یعنی چاه مشهور بدو و سبز کزین را که کبیر برای معمله و یان و یان یعنی مکر و حلیه

و انما یب

باب از او و حاصل الراء

راتبه کبیر تا فوقانیه هاتب مذکور و روزه اول مفتوح ثانی زوه سوم مکسور
بمعنی روزن یعنی سوراخ ره بالضم یعنی نیکی و سیرت و عادت و پارسائی و بالفتح
مقصر راه است رخته بالفتح سوراخ کردن مراد زیان را حمله با کبیر یعنی منزل یعنی
جایی فرود آمدن و راه بر پیچیده و نترزن که از شوی سابق باشد و بوجه بالفتح زمین بلند
رماعه نفتح را و مملد و تشدید میم و عین و بر مردم را گویند و حلیه را بگذر آب رکیه
بالفتح چاه جمع را یا و رکی ریه کبیر را و فتح یا و تجانیه یعنی شش که هند پیچ را گویند

جمع آن را تا وریون است و مانده آن میوه یعنی بخته کردن میوه روز سه روز
 شب اول مفتوح بجای زود سوی زار که آنرا دسه نیز گویند ریزه بنایت خورد و زنده
 بالفتح است و در آن رقع بالضم پاره کاغذ و پاره جامه و نیز بساط شطرنج و قیل
 بساط و دسه بالفتح این و صغیر و اندکی آب و حوض و خلیج و تربت رخیه بالفتح
 آنرا رقیق بالفتح می گویند و نیز بالفتح باین یک سویم و زماه نام روزیست از نگاه
 جایی جنگ زنده گرفته و مانده ریزه بالفتح و فوق جمع را قوت میوه یعنی پودینه
 رشته بالفتح باز و خلاص شدن و روشن و بالضم میوه یعنی برآمده رشته بالکسر
 سوزن و نام مرغیست که بند می تازد و گویند و نام ماهیست که باقیمه ترند و بسته
 بکسر را و نیمه های باریک و نخلان ریزه بالفتح و گویند یعنی این و شمش ستاره
 که آنرا پروین و پیرن گویند قیه بالضم و زار که در روز سه روز از نو نیز آمده است
 قاه بالکسر تن آسان مانند باب و در آن روز سه روز بالضم
 سرگین و آن مرغ و جانور و پاره بالضم نام طایر است که بیهوشی معروف
 رقع پاره پاره و خواه گمانی که در روز یا بجز یک یا سه خارشست رحمهم الله
 بخشد آنها را الله تعالی رشاشه قطره های خورد و باران

باب الرابع فی شرح فصل الیاء

رخی بالفتح نام ملک است رای خطاب فرمانروایان و نیز و ستان و آنچه پیش دل
 آید و معنی اندیشه و تدبیر صواب و عقل رقی بالضم نوعی از اصطلاح رخی

بالضم یعنی غصه و هوای بد و طرف دس باطنی آینه که نذر آنرا کف گویند و بافت
 اول و کسوفانی در میان و سبب وقوع و انفاق رستی باشد و رستی بافتی خستگی
 و نرسیدگی و سبب چنانچه آب دارد و شراب دارد و انگیزی شود و معده و کلیه
 را می بختی که باین دشمن خوانند و اسپان و غیره در این است که رستی باضم
 معنی دارد و آن باید و روانی و دم و لیری و خیرگی سوم راست و فراغت و رستی
 خاک و نیز در نام تو ایست و رستی یکسر معنی مطرب و مطرب و خوشنودی
 بالکسر یعنی مسخرگی و کانی شده و در اول طبقه و آنرا بقول هم گویند دوم آب
 چوبیت چنانچه در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 سوم شمشیر و کبر و پهلوی اسب بنزد و آنرا در کاب گویند و سولی بافتح گوشت
 پاره که بر این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 فارسی زبان و خستگی و در این است و در این است و در این است و در این است
 بالضم و پهلوی است باسنده و در این است و در این است و در این است و در این است
 جاگی و ناکار و مشاهیر و سالیانه و در این است و در این است و در این است و در این است
 نور آنرا بخوانند و در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 جامه که نهند و سوده و ریزه و کجالی بافتح یعنی کف و روشن روحانی باضم عالم علوی
 یکبار آدمی بری و عیبه میگویند که مجبور روح باشد و غیر تن مثل فرشتگان و پیران

باب المرقوم فی شرح فصل المالح

زیا بالفتح نام و قر یا و شاه میر و زیا بالفتح کی از چشمت منازل ماه زیا بالکسر خوب
و مرغوب زلفت خطایین کند زرقانم خرمیه ابرش که غایت نیرک بود و زرقان
یعنی زایه یعنی گوشه زرقان بالضم و بالفتح روشن و نام ستاره و نام و خمر حضرت محمد صلوات
بود و زرقان اول منقح و ثانی مشهور یعنی کوه پیچی تنگ و دو تنگ آمد و لقبناست
عاجت و کبیر اول فتح ثانی مرشد قونیان نام و رقیست که بنده منگونی زکا بالضم و زکا
مقابله زیر انوا خوش الحان زیر بانام خود به دست زرقان نام کتابیست
در بیان نام و این آتش میرسته

باب المرقوم فی شرح فصل المالح

زیا بالکسر اول منقح و ثانی مشهور و زیا بالفتح و زیا بالکسر خوب
بالکسر ازایش و نیکوی و مرغوب به دست بانام و زیا بالکسر و شراب
مرغ زرقان و زرقان یعنی نیر و یک غروب رسید و مرغام گردید و آخر کار زرقان
نزد النور و زیا نام لیسر لوس بن نور شاه زرقان خوب زرقان قص و درخت
انگور زمین کوپا و اسب و شور زرقان آب آبی که زرقان آینه باشد و زرقان
بمعنی گیسو و نام ستاره که بصورت گیسو بر آید زکا بالکسر و زکا بالکسر و زکا
آب زحیر زکا بمعنی زرد دست و فرمان هر فار زکا بالکسر اول منقح و ثانی زرقان
و زیا بالکسر یعنی و زیا بالکسر و زیا بالکسر است زرقان نام حرم مقدس حضرت

محمد مصطفی علیه السلام

باب التواضع مع حسن النوا

زیادت با کسر خفونی زراعت اول مفرد و ثانی مفتوح و حین مفرد مفتوح
بمعنی شکستگی و عاجزی و با کسر بمعنی کشتکاری کردن است بافتن آزار و بزرگداشت
اول مفتوح دوم نیز مشدود مفتوح بمعنی لغزیدن پای در گل و زبان در سخن و جمع آن
زلات است زیارت با کسر ملاقات مردم و طواعت قبول و دیدن زیر دست نینی
صبر و غالب و قابض و انقباض است بمعنی و انقباض و اهل عیال زراعت
بالضم ثانی ساکن نام علمه الیت که نه در و انقباض زراعت اول مفتوح ثانی زده
و بضم و کسر تاداد است بمعنی و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
زراعت نام زده و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
اول بدووم بمعنی و دیدن زراعت بمعنی ضربه و تیز و متاور و سطح و ضربه زده و
بمعنی خیل و مسک زیت اول مفتوح ثانی زده و انقباض و انقباض و انقباض و انقباض
که از چوب و دخت زیتون کشند زیت با کسر آرایش و خوبی زراعت تسبیح بزر
بافته و یاند و وزی زکات و روشنائی طبع ز سین سخن فراع تراست سین
سخن کنایه از سخن است یعنی در سخن گفتن نباید

باب التواضع مع فصل الجیم

شرح بالضم نیز اریح و کراته اریح و ستونه آسیا و آهین و بن نیزه سلاح زن زانیده

کند از چگونگی و معنی آنکه هم نوره است شرح یافته بمعنی جنت و جلال بالضم بمعنی آینه
 شرح اول و دوم متوجع و سوم موقوف پذیرد ایست سیدالکمان ترا از غلیو از ترا ج
 بالضم و دو که محبوب بنو قریه گوشت و در هر کوزه و در این کشید شرح بکسر آن کتابی که از
 تقویم استخراج کنند و معنی شمس بنار و باغ و قمر و راه نفس

باب المراء و شرح فصل الحاء و حلی

شرح بالضم و کشید فرومایه و مرد و خیس و کوتاه دست و زشت روی و روح
 بشم خورد و قوه و خور و ترک بالکسر و کشید و است من قنانه

باب المراء و شرح فصل الحاء و حلی

شرح بالفتح او از زمین بن از خفته را نیز از اول و از این سر و سوم موقوف
 سخت و خشیدن آتش ز شرح معر و در این از این از این شرح بالفتح و در تراب
 که بتازی از من و شرح بهی حردین

باب المراء و شرح فصل الدال

زو و بالکسر فرو ن شدن زیا و بالفتح بمعنی از علم است که از گریه بند حاصل آید زین
 بمعنی غالب و در نوره و و نام در ایست ترا و توشه و پیدا شد زرو و بالفتح و شرح
 و در او که جید زبان هر کشاد یعنی گفتار آمد ز هر حیرت شکیست سبز و قیل و ضر و ز او
 پر ز او یعنی پشت به پشت و آبا و اجداد و مرد و اول مضموم و ثانی مفتوح و سوم
 مشدود مضموم و چهارم ایست معروف و سبز رنگ و بسیار قیمتی که بدین آن مار کور

باب הראد جمع مع فصل الزاد

زاده شش روز یعنی مخلوقات زنده روز آفتاب و از هر روز از این کیست

و هر سبزه که تخم ندارد و بی موده گوشت

باب הראد جمع مع فصل الشیخ

زوش تند گرفته روی و زنجیر و سخت طبع و زود شش زرش تخم آینه با سوراخها
که بدان تار زرشند که بند آنرا خیر مانند من شرح مخزن زوش نام ستاره ایست که آنرا
شتری خوانند و بتانی بر جیس زرش در یورکش عبارت از خندان است
ز زرش که به تانی است و زرش زود گوش حاسر و برخواه

باب הראد جمع مع فصل الصا و ماله

زاد صا و ماله که از آتش سوخته بر آید

باب הראد جمع مع فصل الطاء و روره

زراط بالفتح بمعنی راه زراط بالفتح دوی از مردم ز خرط یکسرتین خلم یعنی آب بینی
شتر و گو سپند من فتح نامه

باب הראد جمع مع فصل العین

شرح اول مکرر و ثانی مفتوح بمعنی کشت و کاشتین و کشت کردن و رویانیدن و باغ
زاد معجمه آنچه بر وید از وانه افشاند و در فارسی کشت زرفع سخت تیز و ادون خر زراع
کو فنگی بای و تبا و شدن جراثیم و هشت خوردن و بخور شدن

باب الزاوی جمع مع فصل الثمین

یعنی بالغیر از این باشد یعنی بی کردن زراع معروف که آنرا کلاغ نیز گویند و یون
آند شدن زینتی و کشتن و شتایی چشم زرع و یک آنرا بنزد میل کون میل کون آفتاب

باب الزاوی جمع مع فصل الثانی

زحمت زدند الشکر بسوی زمین زحمت اول منقسم ثانی زود زود آرایش و آرا
و هر چه است او باشد زحمت بالغیر یعنی عمیق و یک کوه و غار و به ترکیب تازه شدن
جراحت زراعت بالغیر و الفتح اول و ثانی مشدود مفتوح جانور نیست خوش رنگ
و در علم و موی الفضل است که زراعت و شکر را و اینها را نامند و زراعت بالغیر

یعنین است زحمت بالغیر یعنی روی زراعت بالغیر یعنی زحمت
موقوفه و مفتوح و هر دو و موقوفه آباد و زراعت و شکر را و اینها را نامند و زراعت بالغیر

ستاب و شتاب و شتاب رفتن زراعت و شکر را و اینها را نامند و زراعت بالغیر
زراعت بالغیر یعنی کسب و الفتح منزلت و نزدیکی و دود و نزدیک شهر و پیش شدن

زراعت بالغیر یعنی کسب و الفتح منزلت و نزدیکی و دود و نزدیک شهر و پیش شدن
زراعت بالغیر یعنی کسب و الفتح منزلت و نزدیکی و دود و نزدیک شهر و پیش شدن

باب الزاوی جمع مع فصل الثانی

زرق و خورش و اوان مرغ و زراعت و زراعت بر کندن سوی زرق اول
مفتوح کمر و فریب و ریاض و لقای و بر زمین زدن و زراعت جمع آن زراعت و کاه

برای تدریس اول متفرع و متن کسور یعنی اقتادون

باب المزاو جمع مع فصل الواو

در تفرع و منبسط که در بیان حل کنند زاویه و پیرایه را و الا و نام میوه است
 از نو و شش و دیو که بهندی و نکست گویند و الا و باضم کل و در شکست از او و
 زیر آن و برای ساق زیاده و یکسر شطرنجی را گویند

باب المزاو جمع مع فصل الواو

زده بالفتح بمعنی خورده و گفته زاویه و غیره و الا و باضم کل و نام
 گویند که آنجا که است و جمع و تفرع و سكون و جمع و تفرع و سكون و جمع و تفرع و سكون
 اول مضمر و ثانی مشدود و شش و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون
 کرده و زیاده نوعی از سبزه که میان ترب و سبزه است و الا و باضم کل و نام
 سکه و تفرع و اول مضمر و ثانی متفرع و الا و باضم کل و نام
 پیر و خوانند و الا و سبزه و اول مفتوح و مشدود و متفرع و تفرع و سكون و تفرع و سكون
 و تفرع و سكون و الا و سبزه و تفرع و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون
 که تفرع و بالفتح بمعنی زاویه و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع
 تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع
 که در آن از برای شش و بیان جمع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع
 و سكون و الا و سبزه و تفرع و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون و تفرع و سكون

پنجم که بسیار بود ز نهاری بلکسر امان خواه زری بلکسر که به تحسین است ز حیاتی
 با چشم کی از چو چشم شمال از خواجه حافظ بیت جمال دختر ز نور چشم ماست نگردد
 که در نقاشی ز عیال و پیروزه بختی است زین پیامی سیاح ز ناشوئی الفتا و نکاح
 و سبب شربت و وصال ز مرمری از رخسار زکی پاکیزه خلعت عیب و بالین
 انست ز زیوت شدن و بنابر رفتن و ز نخست بصلح آمدن ز بخیری دیوانه زری
 یعنی عری زوی دست و پای اینی افضل قیام از تو سر زو ز یعنی باضم فریب
 زبان او ز کنش و چرب زبانی ز می بکسرتین کافه یا لکنزار و اول مفتوح و دوم
 سحر مخم زین شمال از خواجه نظامی است هر گز نمی گزینی ز می است
 قطره از خون دل است بر لب و لاله کفر و کفر

یعنی شوکر سبب یا فتح آسمان سبب یا بکسر پنهانی و علامت و نشان بندی مقدار را
 مفتوح و ثانی شده و مفتوح آب بر دار سیمیا بکسر سیمین و سکون را بدویم کسور نش
 ادھر ستمو ثیا با بضم ضمه و ختمیست که در بابیه میشود بسیار تلخ است سیمین نام
 موخسی بر آنکه و نیز است تمام سبب یا با فتح عنوان نام و خصلت سبب یا ختم خلیل سبب یا با فتح
 نام شهر لیست که جای حضرت پختیس انجا بود شما مردون بفتح سیمین و لون رفت
 و ببندی سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 ماده بود و سبب یا بضم سیمین است میانی نبات النخس در غایت خوردی که در شنای
 چشم بدان آید سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 و انان خلیل فاسد و از این آخل در سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 ثانی نفع سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 در این باب سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد

باب السیمین سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد

سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 من شایسته سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 و پند و خردی و راه و در سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 شود و ببندی و پند و خردی و راه و در سبب یا بضم سیمین و فتح لام و سکون حا و مهله و فاکشف نرو با خبر تا باشد
 با فتح ستران و چیز دیگران و با بکسر نفس و دل و گره و گو سپند و با بضم معرفت که شیشه گویند

سوراخ آب بافتح خانه مخصوص که براسه سر و گردن آب راست کنند و آنرا
 سر و آب نیز گویند و آب باکسر زیت که بنده باره گویند و آب بافتح جنسی
 از پود شین و نام دلاستیه و نام جانور که از پوست آن پود شین سازند
 و آب بافتح امیر و سحر سینه ناز گردن و سحر آب آبی که
 بگوید یا از دشت به تنه ای آید و بگوید سحر آب نام سحر از بکشتن
 سحر آب نام سحر که از آلت شیان مرکب با دهنم سحر یعنی ترانو
 و آب بزبان یونانی آفتاب یعنی ترانوی آفتاب سحر ماه و سحر
 و پیر و سحر آب باضم نام سحر و سحر آب نام سحر که از شاهر و سحر است
 شرح مفرغ سحر آب نام سحر که از شاهر و سحر است سحر آب باضم نام
 جانوری مثل بله سحر آب یعنی سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب
 همین که از وی رسن تا بند سحر کوب سحر آب و سحر آب و سحر آب
 سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب
 و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب و سحر آب

باب السیدین مع فصل النوا و قوانین

سحر است باضم چوب گردن سحر آب اول منقح و دوم و سحر آب سوم گیاره است که تنه
 نما دو تازی رطب و سحر بافتح پدید و پدید و سحر سینه و سحر است مثل خود که آنرا جبار
 می خوانند سحر سحر است یعنی نام سحر است که در آن حل دارد و سحر است

یعنی نامید کرد و شد شلک پشت نام جانور است که آنرا با جبهه و کامه پشت نیز گویند که
 و سگ است بمعنی خشمش بودن سبقت بالفتح پیشدستی سبجات بالفتح بمعنی پیروز
 سیاحت کبیر اول و تشدید و فتح طنی زمین پائی یعنی سیر و سفر کرد از یکی بیک
 و فرودن و تکرار کردن بر یکبار مافوت و تان چنانست که هر روز انگشت را در دهن نهاده
 وقت زنده ماندن می باشد از آن برآید که هرگز تر از آن می نوازند است بالضم کابل و نرم
 و شد سخت سگرات بالفتح حالت ترع جان سگ است بالفتح کشتن و پوست کشیدن
 سیاحت بالفتح توبه و خیر الی اگر نقش و آس که آنرا شناسند گویند سریرت بالفتح
 نشست خصلت زیارت دوستی کردن و حرکت بالفتح خشم سلطان و تیز
 سویت بالفتح اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم
 کردن و رعیت داری کردن و انوار و روشن سراج شلک بست بسیار کم
 سگ شلک بست بالضم شلک بالفتح نام و فاد و تانیت کشتن ماه و جمع سگ
 مذکر سگ فاسودت بالضم سیم و فتح وال و طین متر شدن و سر شدن سپه مست
 بدست و سخت مست سماجت خوش آمد و شوخ و حیالی و زشتی و زشت شدن
 سفاکت بالفتح نادانی و کمینگی و بی شعوری سماع است یعنی قیامت و بمعنی وقت نیز
 سیاحت بالکسر نگهبانی و رعیت داری کردن و تکرار کردن بر یکبار سخت ضد نرم و
 مشکل و شسته وزن و شمار نیز آمد است سحابت بدگویی از عقب مردم کردن من
 صراج سلاطین نام نواگری سرعت بالضم شتاب سخاوت سبکی و کم عقلی سخاوت

جوافرونی و خشکی سوت شیر ساست روالی کلام ساست کنت برسات من
 صراح سفت باضم زونی و اول کنت دوم بر سوراخ کو چاک و بالکسر و روش که
 آنرا کنت نیز گویند سراسر اوقات سر بریده و دیوار آرایش تمام سفت بالکسر و زوی
 سبک است زود و آلودگی سست ساست سیدان و حسن سراسر شست بالکسر
 طبع و طاقت و آفرینش و صید و ماهی شستن یعنی آنختن سترپ بالکسر خصلت و روش
 سوسنات بالضم نام تنه است و یک کبریات زمین هند سولت بالضم کل سست
 کوسک دیواره نو پیری سراسر سست غرض از آن سرتافت یعنی عاصی
 و باغی شد سیاق است بالفتح راغدان ستر و راغدان کلام و پیشی گرفتن سبک است
 سوی لب یعنی بیوت سراسر است بالکسر و در کز ز که سست سراسر او افسانه گذشت
 یعنی قصه و ماهی سست بالضم اول سست است تا زنی با کز و سست من سست
 بوستان سست اول مفتوح ثانی زده سست سست سست و دایغ کردن
 جماعت آن ساست است سلاطنت زبان درازی سلاطنت بالکسر و بالفتح غلبه و
 سخت گرفتن و ویدیه سلطنت بالفتح غلبه و سستی سست بالضم طریق و طرز رسول صلعم
 سوغات آنچه تحفه برای دوستان آرد سراسر انگشت یعنی انگشت و لفظ سراسر آمده است

من شرح بوستان

باب السیمین شرح فصل الجیم

سج بالفتح زرخ و زخواره سراج و زنی دارد اول مرغ کج زواره دوم پای را گویند

زین سنگستان سطح بختین پوست باز کردن و کشیدن و روزی که ماه پیدا شود و بد

باب السیمین معالج فصل الدال

سدر اول مفتوح تکی شدن مفتوح حاکم میان و در چتر یعنی دیوار سدر او با فتح و رستی و
راستی و کردار و با فتح و رستی و سوار سوار سوار و با فتح و رستی و سوار سوار سوار
شماره یعنی گرفت و دیگری مختلف است و سوار سوار سوار و با فتح و رستی و سوار
سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
بلند و تکیه که سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
با تکیه سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
بفتح اول و سکون دوم و فتح سوم یعنی سوار سوار سوار سوار سوار سوار
اول کسور دوم مفتوح خرد لوند که سوار سوار سوار سوار سوار سوار
و ماضی سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
پایند چشبه سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
اشخاص و ایمان و نواحی شهر و نواحی ده هزار فرسنگ کرد اگر و شهر سوار سوار
سخت سیلاب کند جای که سیلاب کند و با فتح و رستی و سوار سوار سوار
سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار سوار
که در آب رود و آنرا با فتح و رستی و سوار سوار سوار سوار سوار سوار

سید البقیع و بشید یار و متر نوم و کبر سین و یای مجهول و ذال و قوت یعنی گرگ
 سر اعدا بقیع سوار سحر نیک و نام پنج گیا هست که نذرش و تهم گونید و نیز نام چرب و بکر
 پاوشاه شیراز سید نیک بخت سابعه شریک آفتاب سحر اسب را گویند که رنگ
 او بسیار زیاده و می زند سکندر اول مفتوح و ثانی کسور جوع را گویند سپهر و فروتنی و قتل
 و قناعت ساز مندر ساخته سال خورد گفته و میر نیه سو و نفع و ماضی سودن سعاد
 بقیع سین خواب شدن مندر بقیع سین و کسر نون یعنی حرام زاده سر اعدا یعنی تمام
 شود با خرد سید

باب الثانی فی التفتیح فی حاصل الذال

سید البقیع و بشید یار و متر نوم و کبر سین و یای مجهول و ذال و قوت یعنی گرگ

باب الثانی فی التفتیح فی حاصل الراء

سابعه سالار و بشید یار و متر نوم و کبر سین و یای مجهول و ذال و قوت یعنی گرگ
 سپهر ارض و خداوند لشکر انبوه و سر لشکر سه سالار و سر و لشکر ساجور یعنی گردن بند
 سنگ ساطور کار و بزرگ گوشت سحر بختین و بختین افسوس کردن و کسی را
 بجز و کاری فرمودن سرور بقیع اول و سکون ثانی سوار و متر و بقیع اول و ضم ثانی
 خوشحالی و شادمانی کردن من شرح مخزن سرای سحر و سرای شادمانی
 یعنی بهشت سیکسار سقیر و شتاب کار و بوقر و کم مطاع سحر بختین و یار
 مجهول چهار پایه را گویند و خصوصاً اسب و شتر را گویند سحر بقیع جنسیست از بوقر

والبی نیز سحر با شمع و اوان کسور شبانی زده جادو و ساحر با و کند و سحر با کسر نام سحر
باشد که اکثر در وقت روز و شب و در آن تیز باشد و در آن با کسور سحر و سحر و سحر و سحر
سپار با لقمه بودم فاسی یکی از آلات آتشی بزرگتری که زمین را بدان شیار کنند و آنرا آهن
بخت و شیار نیز گویند و سپار زده و امر آن سحر با لقمه شکر شکر اشک غمزاران
سمین بر آنگاه بر آید همچو من بود سمندر و شیت که در آتش که بود چون از آتش بیرون
آید و در یک از پوششش رومال سازند چون رنگین شود با آتش اندازند و میگویند
و برنگ اصل باز بر آید و گویند بر نیست من فرنگ جهانگیری سحر کبیر سیم
و سکون فاور و در کما و در سحر و سحر با کسر و زده و در کار و گنگار و سحر با لقمه
بازوی شهر و در کما و در سحر و سحر با کسر و زده و در کار و گنگار و سحر با لقمه
نیز به سحر و سحر با کسر و زده و در کار و گنگار و سحر با لقمه
سحر و سحر با کسر و زده و در کار و گنگار و سحر با لقمه
از بهفت گانه سحر یعنی آن نقش که بر سوره آیت و طغری نویسد سحر جابی و مانند
و نام جانور است و شتر نیز شکار با لقمه رفیق و همراه من فرنگ جهانگیری سحر نام پادشاه
سکندر را کسر و معنی دار و اول نام پادشاه و دوم معنی نیز گنگار و شال حکیم اخدی سحر
بیت از نهیب زخم تر قوس ذوالقرنین او و در چه مغرب رود و سحر با کسر و سحر
شکل سحر کبیر اول و فتح ثانی بخار و ساخته و مستعد و زده پوش و پیاده و سحر است
نام پهلوانی سحر و سحر با لقمه و زده بر شیت آن نای بویران و در گنگار و سحر با کسر

سحر

جانوریت آبی و در خشکی نیز مانند شانی نذیرانش غزوه سر مختار یعنی زمانی در رنگ مکن و زمانه
 مشو سینه غزوه قسمی جابله ابریشمی که لطیف و گرانمایه بود و گوشت او را تمام زود و ...

باب السیون و ما مع فصل الزا

ساز بافتن پرده سر و در شکل و مانند و لغت و استعد او و سامان سوز با بضم سوزن و سوزند
 و امر سوزختن و ترکی آبی تخن سر سر سوزن و عاست یعنی جوان و تازه و قیل اهل و دولت
 پادشاه سر و تازه سر وی را گویند که نور شده باشد سر افرا از بزرگی و سری و گردن کش
 سپر و بختین با پرده گوشت و رنده که ماهه است بتازی طحال گویند سیر با لکسر شنه
 نیز خند کند شیر با لکسر سیتش یعنی بزرگ و شتر استیم کیم که در ویم و ماه دانه سر انداز مندر
 که با پای معبر پوشند رنگ با لکسر است و آن را گویند انداز هم گویند

باب السیون و ما مع فصل السیون

سپاس با لکسر و قیل با بضم منت و استعد است و استعد است و استعد است و استعد است
 با بضم توست غله که بگرام نیتین بر آمد میزند آنرا بجموعی گویند سالوس فریب و فریبند و چرب
 زبان سوس کرم بر شیم خور گویند و شیشه نیز من شیم حزن سوادیس آتش بزمیند آگند
 که بگرام جنگ سلاح سازندش و آنچه در وی پیچیده سیدیس اسبغول را گویند سندر و
 نام صمغیت زود رنگ که روغن از آن کشند و بر کمان بر کار بندند سندر با بضم نام
 جاست سوس با بضم نا و ابی نیتی غلت سوادیس با بضم خد شکار اسب و نگار
 سیدین با لکسر اسب تند و نیز

باب اسمین مہملہ مع فصل الحیرین

[illegible]

1871

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

مهرت به نعل و سوار و در نهانی کمر و ان در خرم چال و به شیرگی عقل و
ماندن تیری و بنده و خط که و سحر است به تختین و قتل با نضر و در گو که از سفره بود

سقاقت بافتن و شدید فدا و جریا بخت سخت باضم سبکی عقل و بیخیزی سرشت سرور
که از ان روغن برارند سلامت بالحرکات و گزشتن و پیران و گزشته و گزشتگان و جمع
سواقت و اول مضموم ثانی زده سر نه باشد سقاقت باضم صبا باشد یعنی شراب
سقاقت آسمان خانه و آسمان و خانه پوشیدن بپندری چست گویند سمیت بفتح اول
و یاد مجهول شمشیر و جمع آن سیوت

باب السیمین مضموم فصل القاف

ساق بالای قوم که تازی کوب است و تازی و دشواری سبق و گزشتن و پیشی گرفتن
و پیشدستی کردن ساق بکسر سیم و سکون نام پیش در سیملاق یعنی تا که ساق رانده
در نهامی و پیشتر و قدیم باشد و تازی و تازی که زاری آوردن کوکان و در کتب مقرر
شده باشد سدر و ساق بفتح ساد و ساق بافتن سودان و جاسه که نه و لوی و ساق
سیمتی یعنی بیدار و ساق سیم ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق
باضم و قیل بافتن که ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق ساق
مفتوح ثانی که در ریای مجهول است باکسر یعنی آرد و گندم بریان کرده اند آنرا ستو
گویند کزانی شرح مخزن

باب السیمین مضموم فصل الکاف

سبک بفتح اول ثانی شده سیم پلا می یعنی زر گزارد و سبک بفتح اول و ضم دوم
و او معنی دارد اول معر و منحد سبکین و شتاب و دوم چست و چابک سبک بضم کاف

نوری شمشاد و درشت قوی و قیل بزرگ ستاک بالکسر شایخ نیک و نازک ستاک
 باغتم نکبت و دالت و در عزتی نوعی از عطریات و بلکسر سرکه سالاک راه و سلوک
 بالفتح طریقی در روش سلاک بالکسر نادان و در عزتی رشتهم زارید و سوزن و قطار سر
 انکه از سر انگشت آواز بر می آید هندوش یکی گویند و دیگر نیز سر خاک باغتم کمثل و غمک و
 قل نیز گویند سندرک کچر نام و یکی که بدان شالی گویند سیکناک بالکسر زود و شتاب
 سناک بالفتح بمعنی آهنگر و کار و نوایسند و سکه زننده سو سناک مرغیست خور و تر
 از کجشاک که آنرا تیم و شاشاک گویند سر و تنه سناک بالفتح شورش سناک بختین مردان
 و بلند شدن سقف خانه و ماهی و در حدی و بی مهری و آسمان سناک نام منزلی از تنال
 ماه و بتشدید میم ماهی گیر سواک بالفتح سناک و سوزن و سوزن سناک بالفتح سناک و ماه
 و ترک اسباب عیش پس از مرگ عزت و کرامت و سناک بالفتح سناک و سوزن و سوزن سناک بالفتح سناک
 پس را گویند که راوند داشته باشد سناک بالفتح سناک و سوزن و سوزن سناک بالفتح سناک
 موسیقی سیامک بالکسر نام پسر کیومرث سیاک اول کسور و یابو مجهول ز روی کشت زار
 سار خشاک پشه که بتازی بگویند خوانند سیساک بالکسر کرم گندم خوار سر خشاک بالکسر
 آب چشم و پاره آتش جنده سناک بالفتح معروف و گران و و قرو قدر و قیمت و وزن
 سرنک بضم اول و فتح دوم نام رنگ اسپ سرنک چوبدار و چاوش سرنک
 پیش لشکر سباروک بالفتح کبوتر سر و یک جهان سر جوش مر قوم سناک
 بسیار خونریز سفر خشاک آنرا گویند که بمنزل مقصود و نرسد سرنک مصغر سرنک

پرنده که آنرا غلیه و کاسیکنه نیز گویند سر مالک نام بازیست که کوزگان بازند و اینچنان باشد
 که زنی را مالک نام دهند و چشم یکی از کوزگان بند میکنند تا دیگر کوزگان که بخت بگوشتها
 پنهان شوند بهندی آنکه نمند گویند سنگرگ بادریسه ووک که آنرا شکول و شولک
 گویند بهندی پسر کی نامند من فرنگ جمالی

باب السین مع فصل اللام

سبیل راه دور ترجمه قرآن طاعت و دین و دولت و نصرت آمده است و روان
 سبیل بفتح اول و ضم دوم یعنی راه و بفتح ثانی نام مرغیست که آب چشم
 جاری باشد و سری مرغان بریزد و منی بطن و خوشه و کشت نیز سبیل بفتح اول
 و سکون جیم و بزرگ با سبیل بفتح اول و ضم با و نام گیاه است خوشه
 بزلت تشبیه و بزرگ با سبیل بفتح اول و ضم با و نام گیاه است
 مشهور سلاسل بانگ بدین نام در هم پیوسته چنانچه زنجیر و غیره و سبیل
 بکسرتین حکنامه و پیاده قاضی و کتاب و حیفه با مهر و نام فرشته بجهل بفتح آینه
 سطل آوند نیست برنجی سطل بفتح ضد صعب و مردم نیکوی و نرم و آسان
 و نام وزیر مامون سطل بفتح بیرون کشیدن و بر کشیدن شمشیر و کار و جز آن و با کسر
 علتیست که مرد را ضعیف و نزار گردانند من فتح نامه ایضا اول مفتوح آن باشد که خوب
 چند برهم بند بخت گزشتن از آبهای تروف سفعال و دهنی دارد اول مهر و
 دوم پوست گروگان و با و ام و پسته و انار خشک را گویند سافل بکسر فاف و دو بیت

دارد اول سرانش کردن و دوم کنایه از ظاهر کردن سوم بی خبری اجازت یک ماه
 بخانه مجلس کسی در آمدن سبکبگین نام پسر محمود غزنوی ستان زن بالکسر ستان
 یعنی مطرب و نیز منبوره نواز سخنان یعنی موش سپردن را و رفتن و پیاپی کردن
 سبک سران مغلستان و فرمایگان ستروان بنجیتین و قیل بالضم زن اندازی
 که تباری عقیقه گویند ستروان بنجیتین تراشیدن و دور کردن چمیدان
 سخت شدن سخنان نیک سر و شدن و کردن ساریان و در دشت
 شتر است بان یعنی حافظ چنانچه باغبان شده سپهر انداختن یعنی جریحه زدن
 کردن و ترک جنگ و قتل نمودن سپهر مسافر و ان عمارتی باشد که بر قبر
 آتش پرستان سازند شتران بالضم سران و سوران ساریان ساختن و ست
 کردن ساق و سر و سمان نام چندان است و نام سران و سران سمان سران
 پادشاه سقن بنجیتین تیشه چوب و سران و سران سران سران سران سران
 وانه دار سران بنجیتین جمع سر یعنی سر و در و برک و نام نیز آمده است سرایان
 بالفتح گویندگان سر خاریدن یعنی کاری کردن سفیهان انجیح اول و کسر ثانی
 جمع سفیه است یعنی کلینا سمان قوت و قدرت و عقبست و نشاط و عصمت من
 فتحنامه ایضا قرار و در غور و سران و سران و سران و سران و سران و سران
 سالخوره مکان یعنی و نیاسکان اول مضموم ثانی مشدود مفتوح باشندگان
 و دوم کشتی یعنی بوال و کار و سر که برابر و ان یعنی آرد و و ترش رسی

بکسر اول و کسر و شریک و دوم ای شریک و موسمی که در و جایها کنار و چهار بود و زندان
 سنگیست در زیر زمین سن سن بختین سخن فصیح و تبری زبان معنی توی توی
 سنسان بالفتح شیرین بیان سنمان بالکسر نوک نیزه و سنگ فسان سنمان بالفتح
 التیست آنگران که بر آن آهن کوبند سیلان اول کسور و یای مجهول شیر و باشد
 از خرمادر سیده و بالفتح نام ملکیت ستم کشان بضم کاف جوانمردان و مسرفان بال
 سیستان بالکسر نام ملکیت سپستان که هند آنرا سوژه گویند سکستان نام
 میوه ایست مقدار آلود و آن آتش و لزوج و بیزه و آنرا سپستان نیز گویند و بوندی
 سوژه نامند سیاه و بزرگ و پیری باشد و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری
 شود و آنرا آفتاب گویند و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری
 سیرمان اول کسور و دوم و اول بالفتح سرخ و دوم حریر تنگ و طون بختین
 بالکسر شند و روغن و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری و بزرگ و پیری
 سنبیدان بالضم سوراخ کردن سروان اول مفتوح و ثانی مضوم شاخ گاو و گویند
 و امثال آن سکون بالفتح قرار و آرام و بالضم آرامیدن و آرام گرفتن و پاشیدن سگان
 اول و ناسه مفتوح رنگ سیاهی را گویند که از سر که و آهن سازند و بدان جامه و چرم
 رنگ کنند و زنگار آهن را نیز گویند سامن سدهی سرزدن عبارت از خیل کردن
 و طمع بودن و ظاهر کردنست سر هر یک سرزدن عبارت از امر محال است سر فرود
 عبارت از متفکر شدن سلطان بالضم و راز دست غالب سر ایستان آفرای که

در بستن باشد سلفیدان بالضم آنچه که بالای آب وزیدن گیر و مثل تخته و گاه و غیره بندی
 بهمنه گویند سر شکوان و سر شکوان یکسر تین پرده عروسی و غیره که آنرا که گویند
 سر تا قطن بند زانی کردن سر افکندن و بجز و شمرنده شدن سبز پوشان یعنی
 آنکه سر سرستان یعنی خادمان سر خشن نای ترکی که آنرا سزائی نیز گویند سرین اول
 مخموم ثانی کسور نشسته آدمی و کفیل حیوان سر فیدان بالضم آواز گلو کردن که میند
 آنرا کافسنگونید سالیان یعنی سالها همین اول مفتوح ثانی کسور فربه و تناور من
 نام گلیست سپید و خوشبو که میند آنرا چنبیلی گویند و در شرح مخزن می نویسند که در میند
 آنرا چنبیه نامند و در کشف المغات نیز در این گل در میند میانیست و سخن آفرین
 و سخن پروازان بهی شاعران و سیمین و سیمین و سیمین و سیمین و سیمین و سیمین
 وزن کردن سیاه و شان نام چوبی که در میند آنرا سیمین و سیمین و سیمین و سیمین و سیمین

شصت سبعین هفتاد و هشتاد

باب السبعین مائة مع فصل الواو

سیه اول کسور آوندال که میند تحلیا گویند شویفتح اول و ضم ثانی زن سپهر که بندی
 بهر گویند و ستر هم نامند و گفته نیز سهو بفتح سین و سکون یا و او فراموشی و خطا تحت
 بالضم روده چرب که درون آن قیسه گوشت یا مقل پر کنند و بریان نمایند بطریق کیا
 ساه و سونش هر چیز در نیر و زوز خاص و سودن سکالیه و نان و غیره به آتش تخته
 سکار و بالفتح و بالکس مالیده و نان باکشت پنجه سر و بالفتح و رختیست خوش قد نسو

بقدر شادمان سر که بر ابرو ترش ابر و سبک و شتاب رو سخت باز و یعنی ناتوان
سقوط پانه سیو بالکسر نام میوه ایست که آنرا سیب نیز گویند سایه تو حمایت تو

باب السیمین فی شرح فصل الحاد و هو

سیوسه اول مفتوح ثانی مضبوط نخستگی باشد مانند سیوس که به سبب میوست فراج
در سر آدمی پیدا شود و بازی جزاره و بندی بجا گویند و هم پوست غله را گویند
سنت التدریعی تقدیر خدا سابقه پیش دستی و معامله سیوره نیز و نخست
سبک سایه که بقار گرفته است و مرتب کرده و موجود ساخته بالفتح خا
و سنجیده سر افکنده و شتر شده و سر بریده نیز سوخته آنکه جگرش از حرارت فاسد
باشد و آنچه زیر چاق باشد و آنچه در آتش می آید چنانچه گفته و غیره سر خارده بالفتح سوزان
زیرین که زمان متناهی است و در میان سکون خا و بجه بیگار و میزد
سر ایگاه بالضم که در بعضی نیش است و از آب آفتاب بر زمین افتد سدره بالکسر
نام درختیست بر بزم آسمان سیر بر کس تا انجاست از ان سبب سدره النقی نام
کرده اند سره بضم سین و را و جمله ناف جمع سر و سرات سلسله کبیر سر و سین
و سکون لام معنی زنجیر سر چرخه زور آور دست سفته بالفتح آنچه که کسی را به مقام دیگر
مست مانند بندش نهاده و بالضم سه معنی دارد اول سوراخ کرده شود دوم تخته سوم
پیکان تیر و نشان و نیزه سر پایه بالفتح اصل مال و در عربی بصاعت گویند سر و سر
بعضی سر و پیش و سر انداز زمان که مراد از متعنه باشد سریره بالفتح آن بی که در میان خا

نهفت کرده شده و آسمانه هر دو شش سفت خانه سانه کوفت و ملاست
 سر آسمانه سرگشته و دیوانه سامه سوگند و عهد سیم سینه نقره ناسره که بندی کبیری
 گویند سقفه بالضم دسترخوان و توشه مسافر سهیمه بالضم نریادتی تا و آخر تاریکی و تفر
 روی اندانی شرح مخزن سینه بالفتح کشتی و بمع آن سفین و هم سفینه بمعنی آله یا
 که در آن اشعار و غیره نویسند سپاه سخته لشکر سفینه اول مضموم ثانی زده و یاسه
 مفتوح ثانی مختفی و دوم معنی دارد اول فرقیته را گویند دوم چیزی چرب سفینه اول
 مفتوح و ثانی مکسور بمعنی زبان که در اول مضموم ثانی زده و دوم معنی دارد اول
 بیگار گرفته شده بر بحر دوم زبون و بر دست و در عزلی استخر و افسوس سکه اول
 مکسور ثانی شش مفتوح و در اول حروف و دوم سیرت سوم طرز
 و روش چهارم ایستاد و در بحر و در اول کوچه و بازار و دوم آهن
 شش که بآن نقش بر زمین زده اند که بدان زمین بسیار کنند چهارم در خرماد
 صفت زده سماخورده که نه و پیر بآن سنگ که بدان وزن کنند سر و اله بضم
 اول و سکون ثانی نام حلیف است که تخش بجایه خرد سر رشته یعنی راه مقصود
 و نیز بمعنی دستور و قاعده سد یانه خیزیده ایست که بسیار پای دارد و آنرا هزار پا
 نیز گویند و بندی کنکیر و نامند سرگشته شوریده مغز و حیران سنگ خاره سنگ
 سخت سینه کبیر سیم و یای مجهول معروف و نیز بمعنی پستان سینه بضم سیم
 و سکون نون بلندی کوه سنگ و موزه یعنی ترک سفر سنگ راه بالفتح یعنی مانع و مزاحم

که آنرا عرو و باب و کافه نیز گویند و بندوقی جانی مانند شتر و اُنب آینه شکلی در پیشانی شمارند
یکسره را نوشته شباسب بالفتح پاره سرور و جوانی شویب بالفتح آمیزش و شتر و اُنب
جمع آن شتوب گوشت پاره که بر اندام مردم میری آید آنرا رسولی هم گویند شاید آب
تروتانه و سیراب و پرآب و خوشی شیب بالفتح شکافتن کوه و یکسره راه و کوه
نام پیغمبری عا شکر خواب خواب استراحت و خواب اندک و خواب بعد از صبح
شور و فریاد و غوغا بر انگیزش شش خرب نام دواست در نزد که آنرا بحرکت می رانند
شکوئیه بضم تین و تار او گویند یا شوس نیز مانند شکوئیه بضم تین بهمنی صبر
بالفتح تیری وردشی و خوش جلای دندان شاسب در خش آتش و باران
در میان روغن ها و در حوض چشم منتهی نمود

باب في بيان فضل الصلاة والسلام على محمد وآله

شکست بالکسر شکستن و مانع را بهی انزام و خجالت شکست مانع تر چنان
بر گرفت سه یار تیر و زده گمان نه نام نیز را ختن و ابریشم و یک و رسن حلقه و آهن که
بدان مایه گیرند و نرا نشیب و نشیبیل نیز گویند و نشتر حجام شکست و بدیه و بزرگی
شکست بکسر اول و فتح و دوم بلند می و دپوشش هر خنر خصوصاً پوشش خانه شکست
بکسر تیرین گمانت مانسی و در معنیه وار و اول عار نامند و آنرا شکفت و مان نیز گویند و
کج و نام هوا و غریب و عجیب و بیشتین معنی و اشد شکفت بالکسر باید و نامی
صبر کردن و صبر کرد و شگفت از شگفت است معنی و شمنی و بدخواهی و بدگوئی معنی

شماره شدن دشمنان و اندوخته و کثرت و پراکندن و پراکندن شدن شجاعت بنشین
 برانمزدی و پیرانی و زنده شدن شجاعت دشمنی و برخواهی حال در شجاعت بالفتح
 و بر ذاتی شجاعت بالفتح پاکیزه و صاف و ظاهر است بکسر شین و کسر را و آب خورد و در راه
 دین جمع شجاعت است تیز خاطر و روشن دل و چالاک و دلیر شدن شجاعت بالفتح
 آرزو و خواهش و شجاعت آن شور و شجاعت و شور و شجاعت یعنی بخت شجاعت
 بالفتح زشتی و زشت گفتن شیر مست آنکه بچکان شور شیر باد و نورده مهر خوش و مست
 میباشد شجاعت بنشین بر گفتن شجاعت بالفتح و زشتی شجاعت گناه بخشن
 و در خواستن و حمایت کردن شجاعت بر گوی از عقب و در گوی شجاعت بالفتح
 تخمست و دفع باد که بذر آن را شجاعت بر بذر شجاعت که در شجاعت و شجاعت

باب السیمین مع فصل الجاهلی

شرح بالفتح سر شجاعت و زمین سخت پر از دیار و در شجاعت بنشین و شجاعت و آب
 راه از شجاعت شجاعت و در راه و در شجاعت و در شجاعت و در شجاعت و در شجاعت
 شجاعت گردک گلبن شجاعت بکسر اول و فتح دوم و فتح معنی دار و اول چین زلف و قوی
 و جاسه و ریمان و دوم شجاعت و دوم نوعی از مار چهارم اصول باشد و شجاعت و شجاعت
 نام باز نیست معروف به

باب السیمین مع فصل الجاهلی

شرح بالفتح فراخی و کشادگی و بیان شجاعت بنشین اول و فتح ثانی و یاد و محمول

بالفتح یعنی و نیست نموده که نام جانور نیست خنجره شهر پخت و سخت و آن
 شهران و در بعضی و قوی شهر بالفتح رزق و مغرب و بالکسر آفتاب و روشن و بسیار
 روشنی شاید بالفتح و مترادف شاکست یا بکون موقوف نزدیک از چشم سازند شوا و
 آینه و نیز و آنها شهر او بسیار سخت کنند و نام کافر می شنید بهوش شد و کرد
 شمشاد و نام در قیاس خوش قد و خوب بجز شادمان شنبای پیران شنبلیت مرقوم
 که بفصل تا و گذشت شنید بالکسر لبید و بالفتح جمع کرد شب شهر یعنی جوانی رفت
 شلپیید یکسر شین مجر و سکون لام و کسر بر و در شهر و نام صدر آن یعنی آب
 از جامه و عرق از سیده و غیره بدست و در شهر بالفتح منتظر پیران شهر و و نام ساز
 و در و بزرگ شهر بالفتح و در سخت شهر و در شهر بالفتح و در شهر که رستم را
 بدخاکشته شهر را که در راه خدا کشند و در شهر و در شهر بالفتح ترجمه
 محل شهر پیر یعنی قید شاید یکس و در شهر و در شهر بالفتح و در سخت پیر

باب الشین مع فصل المراه و محله

شهر بالفتح بر و بری شهر عشق و محبت و قننه و فریاد شوار بالفتح رخنه و فرج مرز و
 زن و پیست و لباس شهر اردلان و بدترین شهر سخت ترین شهر بالفتح بلند و
 نامور و راه فراخ و سخت و کشاده شهر شین و که قنات و راه و محله لاله کوچه
 را گویند شاید چون نام مردی که ملازم شهر و بود شهر بالفتح شین مجر و سکون کاه
 و راهی محله عورت زن و عورت مرد و شب که نام کریم است که بهندی تل و پیر و کاه

که بازی هیچ صدا و قیامت و پیش از هیچ که آنرا سحر خوانند و آخر شب را نیز گویند شمشیر اول
مضموم بیانی زده بترکی یعنی حلت کردن شکر و ازین سخت گرفته شما بهوار لائق
شاه و در بی بخت شمع اول مفتوح و بیانی کسور یعنی جو شمر سار خجیل و شمر مندر شهر نور
درت ماندن آفتاب و برج خیل شکار کار با کاف فارسی مژ و میوازند کار نا و ادون شبها

و شبیه نام جلالیت میزارند

باب الثانی فی فصل المثلث

شمر و شمر یعنی سیاه و آنه شمر زین که از بر شست پاره کرده باشند شمر با کسر تمام در شمسیت
شمر و شمر نام اسپ شیرین شکر و تر با کاف فارسی و ازین شمسیت می آید شمسیت
شکر و شمر یعنی سندری و شکر و شمر یعنی شکر و شمر ازین نام شمسیت
و بهمنی که تا زیت و آن نه خورشید است و شمر با کاف فارسی و ازین نام خورشید
که در حلاله ضحاک بود شمس و در ست شمس و ازین نام شمس و ازین نام شمس
شمس از معروف باز میباید شمس که معنی غم و زوید و چشم شمس و شمسیت است ازین نام شمس
شمس افر و زو و معنی دار و اول که م شمس تاب دوم نام و هم ازین نام شمس
شکر و شمر یعنی شمس

باب الثانی فی فصل السیمین

شمس و شمس که یک نگر یعنی شمس و شمس ازین نام شمس و شمسیت است ازین نام شمس
و شمسیت شمس آفتاب و قیله بدو شمسیت شمسیت شمسیت شمسیت شمسیت شمسیت

بالنسبة لتناثره وادامته في انحاء الارض وبقائه في كل زمان

بدرجته وارتفاعه وادامته في كل زمان وكونه في كل زمان

باب الشين مع فصل الشين

شما با شش مختص شد و با شش سبب پوشش جامة خواب نسبت خوش بالفتح

و عاست که در بزم و دوا گویند و شب بایش نیز بهین معنی دارد و شش بالفتح و

از جای فرو تر خردید و اخترید و پوشتید و جامة کندن شش بالضم فرو فرمایید

اشفش از آنچه که نداشت پند را بدان که آورد و آنرا شش گویند شش بالفتح

شورش بالضم بر پیشانی شش نام شهر است بخوارستان و کلبه آهنی که زر بگذارد

و سبب از سبب شش نام مبارک کیانوس

باب الشين مع فصل الصاد و محله

شخص کالبدی و روحی و جسمی و روانی و اوصاف بلند بر آمدن و از جای بر آمدن

شاخص آن تیر که زیر نشانه رود و شش شستن و نیک پاکیزه کردن شش

پاره از زمین و از هر چیز

باب الشين مع فصل الصاد و محله

شخص زمین و رشت

باب الشين مع فصل الطاء و محله

شما بالفتح که از رود و جوی و که از آن کویان و دور شدن آب رود و دریا شهاب

و با تریک گوش شکافته شدن تور و اندوه و غصه تاگ شدن و گرفته گشتن طهارت
 تر نش و جنگ شمل و بختی و بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 گویند شمشیر با تریک سرخی افق و غروب شمشیر و غروب از آواز و آوازی شمشیر
 بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی

باب الشیخین مع فصل الکائنات

شکاک بالفتح بدکان شدن شکاک سینه بند زان آنرا شامالچه نیز گویند و نیز نیز
 ایضا و با سلاح تمام و سلاح حداد و سلاح ترک و بکانه و بکانه شکاک نام مرغی که
 شکاک و تیو نیز گویند و سلاح و تیزی سر و شکاک بالکسر شکاک و بختی و بختی
 حبابه که بدان دارد و بند شکاک بالکسر شکاک بالکسر شکاک بالکسر شکاک
 شکاک بالکسر که بند و بختی شکاک بالکسر شکاک بالکسر شکاک بالکسر شکاک
 سینه و آنرا زغنگ و سچک و سکیله نیز گویند و بختی شکاک بالکسر شکاک
 بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 رفتن شکاک بالفتح بکاف فارسی درخت سر و دوز و درین و مکاره و شوم
 شب چاک شب پانزدهم شهر شعبان که آنرا شب برات گویند مثال از حکیم
 رودکی پست چرخان و در شب چاک آچنان شده که گیتی شکاک بختی بختی
 شد شب بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 و آنکی زردی بود سوم نام سنگی براق که در چرخ مانند که با بختی بختی بختی بختی

بمعنی حیران و دیوانه شمرنگ بافتن اول و ثانی خمرز و تلخ که بتمازی مختل خوانند
 شلنگ با کلسه پیکان یعنی قاصدان که بوقت رفتن پاشنه پای ایشان به زمین
 می رسد شالنگ با لیم موقوف چهار معنی دارد اول گردگان و گرد دوم ستم
 و اشتلم سوم مکر و میاه چهارم سرکش شباهنگ و دوم معنی دارد اول نام ستاره است
 که پیش از صبح طلوع کند و آنرا کاروان کش نیز گویند دوم بلبل باشد شالنگ
 استخوان پای بلند که آنرا بتمازی کعب خوانند شبکوک درویشی که تمام شب
 بر مناره همسایه بر آید و در مناره بماند و سحر در ایشان بدر و نیر آید شپشک
 شبانه نورنگ و شکر یکسر اول و ثانی و خمرز نوعی از رسیدگی بیشتر کو و کار بود
 بتمازی و در روز شش شیک با کسر و سکون دوم

بکسر و سکون دوم

باب اثنین نهمه مع فصل اللام

شل بافتن راندن و دست و پای بی حرکت شال گیم خورد و خندی که زیر
 گستره انی بود شیل بافتن پایچه و شتر آنجا که بر زمین بود و با کسر شیز که شلیل
 بافتن گل تازه شکل بافتن صورت و مانند شاتل با خاد موقوف نام غله است
 که بنده آنرا بر گویند شمول بافتن تمام دور گیرنده شمل صغیر و فریاد و بانگ و متعارف
 گزیدن جانور گوشت را شمول طریقت و آراسته و با درسیه و وک شمل بفتح
 یکم و سوم فارسی جنسی از غله که شنگ خوانند شخال با کسر پای بندرسن اسپان

و سمران بر خصل و آنرا شکیب و جدا نیک گویند و باقی شمال باشد مشمول عدل و ناعز
گویند شمال با کسم باشد و شبیه و نادر و پابند و باقی شمال باشد مشمول نیکو رفتن و نیکو
بهم رسیدن و سوی دست چپ شمال نیکو رفتن و نیکو رفتن و نیکو رفتن و نیکو رفتن
نراز چپ و نیکو شمال نیکو رفتن و نیکو رفتن و نیکو رفتن و نیکو رفتن

باب التبرع بغيره

ششم بیدار شام آغاز شب و تمام ملک شوم بافتح سیاهان بدین معنی در زبان شوم
 بافتح بوی خوش و شام جمیع آن شوم بگویند و در این شوم شرف نامه با فتح و شوم
 و تمام روز نیست و بقیه شوم در شام است و شام و شام و شام از زمین شوم
 بافتح اول و کسر با فتح آب و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم
 بافتح و شام دادن شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم
 بافتح کسی را بزور برپیزی داشتن و پیزی و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم
 و آنرا شوم نیز گویند شوم بافتح و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم
 شاد و کام مبارک شکر بار ام سرش را گویند و آنرا خوبانی تیر خوانند شوم و شوم
 گپاست خوردنی که آنرا شوم نیز گویند شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم و شوم
 ریحان که بنده آنرا نازیده گویند

باب الشين مع فصل النون

شماره شکر و کرم و آب راسه هر روز در وقت خواب بر میان تمام بدن زینور شهر آفر

شش بالفتح طبقه و پوست گیاهی و تشدید نوان مشکب گفته میشود بالفتح عیب و
 وزشتی و نیز عیب کردن در زاری و یکسر یعنی نشین است ششون جمع شش
 بالضم نگهبان گاو و گوسفند و اول کسر یعنی جزا و مکانات و پادشاهی و بزرگی
 شایان لائق دنیا و آخر خود شایگان نام گنی از هفت گنج فریدون و نام
 سیوب شاون آب و پرو شاوروان فتح مال جانمانه یعنی پردو که در محل خلوت
 آویزند شمن پر کردن و ماعن شکو خیدن اول و ثانی مفهوم یعنی لغزیدن
 بسر و آمدن شکار چو کسی که شکاری را پیش بر شکی یا کوفی کند و یا بسو رانند
 در رود شکر خور و نیز شیعان فاتحان و سکون ثانی سیر شده جمع شیان
 شکو میداد بالضم شکو کردن و شکو کردن و شکو کردن و شکو کردن
 ناله و اندوه و غم و اول بالضم و اول بالضم عیب و زشتی و عیب و زشتی
 نیز آمده است شش چکیدن آب ششگون بالفتح و گاف فارسی ششگون
 میمنت و مبارک مندی ششون بازداشتن حاجت کسی را از کار و راه و ادب
 ششون بفتح اول و ضم ثانی ریش کردن و بناخن کردن ششون بفتح شش
 در سن و لو و بر سن بستن و مخالفت کردن بقصد ششون اندوه و اندوه گهین شدن
 ششون لشکر کشیدن به شب بر لشکر بیگانه شبستان اول مفتوح ثانی کسور
 خوابگاه و حرم خانه سلاطین شاشیدن کنیز کردن یعنی پیشاب کردن سارین
 از اویدن جراحت ششازدن و از معنی دارد اول طنبوره ششاره زدن

دوم ششبران بازیدان شکرستان آنجا که شکر سازند شکر پیران اول کسور
 بیست راندن و زین شکر پیران یکسر تین تجب کردن شکر پیران خلیدن
 شکر پیران اسب و شور پیران شور افشان عبارت از دریم آب مختن چیز
 و دیگر دریم شکرستن شکران بالفتح نام کو بیست شکر پیران متیر و در
 شستن شکر پیران بزرگ شدن و پارسائی که درون شکر یکسر اول و فتح دوم
 نهم هر چیز و چین جابه و بالفتح نام دایمی شکر پیران یکسر رختن که بهندی آنرا چوب
 گویند شور پیران فریاد کردن شکر پیران بهانه آن صورت که بدان شکار کنند و
 دسته تران و شهرستان حصار و برادر که در و کبر و شهر پیران شکر پیران و دیو
 و نوعی مار و هر جانور که درون کشته و در و کبر و شهر پیران و در و کبر و شهر
 باشد شکر پیران شکر یکسر شکران و در و کبر و شهر پیران و در و کبر و شهر
 شکر پیران شکر است که درون شکر پیران شکر است که درون شکر پیران شکر
 نام و حقیقت است که از وی گمان سازند شکر پیران شکر است که درون شکر پیران
 نرم و اعتقاد باشد شکر پیران نام شهر بیست که آنرا موز و نیز گویند شکر پیران بالفتح
 خوان طعام و جاسه کشتن گو سپند شیر شاد و روان صورت شیر که در جاسه
 و جاسه باشد

باب الشیخین معجم فصل الواو

شفا دار و پازیر را گویند شیوان را گویند شب و روز و حیات شفا دار

عبادت از کمان شاه دارد و بشیر شراب انور را نام داشته شش سال و نام میوه ایست
معروف شهر با او نام عورتیست و نام منگوه حضرت امام حسین ع شکایت و نام گو
و جز آنرا گویند که بروی آتش انداخته نبرد شکایت کرد و نامیدن شش گوشت
که تنش در و ابابکر بر دشت کاه و بیمه ایست و شتی که آنرا شتر گو و پلنگ نیز گویند
و بازی ترانه شیت و همان ششک نکر

باب الشیخین مع فصل الهماء و هوز

شکفته بختین بر کمال و در آن ایست که از شاخ سر بر زرد و آنرا شکوفه نیز گویند
شعره کبیر اول و سکون ثانی کمان و نام و نام کتایبست و در علم وین
شاه باد شاه و کشته کبر بر کمان و نام و نام کتایبست و در علم وین
مردان را مجال شاه و کشته کبر بر کمان و نام و نام کتایبست و در علم وین
شکفته شاخ و زردت شعره با کسر عذاب و آلت مجلد
شیر شمر زه شیر خشتناک و غالب تر از شیر و شیر شگاه با کسر شیر و ان شکفته
اسب بیدار آینه شمره کبیر اول و ثانی مشوره مفتوح شیر شمر و جبرات که بندش
و بی خوانند و بالفتح یاره بوی یعنی بوی اندک شمره با کسر حرص و آرزو شوره بالفتح خجل
و با کسر خاک شور که از ان ناک سازند و نفاطان و آتش بازی بکار بر دشتیره
پرنده ایست معروف و آن را شیرک هم گویند و بندش چکد ژری نامند شوریده
پریشان حال و دیوانه مزاج و عاشق شرفه با کسر کنگره شکفته با کسر و او معنی دارد

شکر میزد بسیار و چاکر نام شکوه بالفهم بیکل با بیت و بزرگی بسیار و بیکر
 گله مندی شایسته آمیزش و گوشتی شوه زشت رونی شعله زبانه آتش شعله
 بضم اول و سکون دوم شاخ بر بن درخت و پاره هر چری و آنچه که از پرده و
 پیدا شود شیر زنده می بی باشد که بدان است را بخوبی اندازد که و دروغ از هم جدا
 شود و شکله ریشه و امنی و دانه انگور شمس با بفتح قرص نقش که در مساجد و
 نگارستان کنند شیشه به معنی هست شیرانه نام میوه ایست مانند کنار که
 بتازی عذاب گویند شکله بفتح و با و مخفف کشتن قاتل بود و در خوش مقبول
 که بتازی قصاص گویند شکله بفتح و با بضم جابنه عودت و سرگین و آن و
 خاشاک شکله بفتح و با نام در نیست اگر سالی دیگر کرده بشکند و لالت کنند
 بر فراخی میوه شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با
 جز و بندی کتب شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با
 و با و بوزن سخت پیر شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با شکله بفتح و با

باب الشیخین معجم فصل الیاء

شیخ می یاء و مشدود مضموم نام گایست معروف و آنرا گاو چشم و عین البقر نیز
 گویند شادی و آنده و آنکه بعضی از ادب تعلیم کرده باشد با و از خواننده معنی
 خوش وقتی شتی باران زمستانی و پراکنده و جدا جدا شکله بفتح و با شکله بفتح و با
 مختلش و قوت و سطر و زیبایی و بزرگی و نیکویی آنده من شرح مخزن شری

بالفتح و زشت مختل یعنی کوشه و باران و مال مزدور و را بهیست و در سلمی که در آن شیر لیس
 میباشد شری بالفتح اسپ نیک رفتار و بالکسر خردین و فر و قطن و بالفتح سخت غضب
 کردن و سخت و زشتیدن آفتاب و برق و لکام بودن اسپ شامی بالکسر طرا و کنار
 دریا شطری بالفتح یعنی اندکی شوخ چینی بی پروائی و بیجانی شکر ریزی یعنی گریز
 شادی و آفتاب شیرین شمری ساکن شهر شکوی که سندی شاه بودی یعنی عبیر شعری نام
 شاه است شب آفتاب شاه شعلتی مراد آفتاب شکوی آواز پای به کام رقتن بر قن
 مردم و غیره و شش بهری ز خالص شاه آویزی یعنی دوست برکتن بستن
 شماعی شمع افروز یعنی شعلی شمع برین کردن هرگز شغای نام نوری انکو شمری
 بادشاهی شمرتی نوعی تسبیح باشد و نیت نیک در ربه شکم نوارتی یعنی گرسنگی
 شمع الهی نور ادراک یا نور عشق و محبت بر آن آفتاب و آفتاب شکیبانی
 صبر کردن شقی بر نیت شیلا پی افروزی یعنی شمع و شمشیر و شمشیر و شمشیر

باب المصداق مع فصل الالف

صبا با و صبا که در ایام بهار از طرف مشرق وزد صبرا بالفتح آواز کوه صحرای بالفتح صیدا
 و کشادگی صحرای سنگ صلا بالفتح افروختنی آتش برای دفع سرما و آوازی که برای
 خوردن طعام کنند صفا بیکه و رت و نام کوی و بالفتح و ال در روشنی کز و بالفتح و القصر
 میل کردن و سنگ بهوار من کشف اللغات صغرا بالضم ضد کبر و این ترکیب است
 در علم منطق صغرا بالفتح نام بهیست از بهاس عربی و بالضم مس و بالکسر نام

بانگ کردن و به جفجف بافتن کرانه روی و پهلوی کرانه هر چیز و دیدن و روی کرده و گزیندن
و نیک نگریستن و دور کردن

باب الصا و صا مع فصل الحاء

صماخ بالکسر گوش و سوراخ گوش صراخ آواز و فریاد خواننده و فریاد رسنده
صماخ نام پادشاهی شهرمین صطرخ نام شهری و سایر آن زمین و نام قلعه ایست
در پاری و بمعنی آبگیر و تالاب هم آمده صملاخ ریم گوش صماخ بافتن شیر خسته

باب الصا و صا مع فصل الدال

صد و بفتحتین اصل بی کردن و نزدیک و در صد صد آهنگ کردن و سر شیشه
استوار کردن و حای شیشه شیشه در صد صد آهنگ کردن و سر شیشه
و اسمیست از اسماء و در صد صد آهنگ کردن و سر شیشه
وزر و آب صید شکار و با در صد صد آهنگ کردن و سر شیشه
متران و سخنان صعو و بلند می و بالابر آمدن صما عدد بالا رونده و بالاس آرنج یعنی
باز و صد پیشانی روشن و تابان صاحب رصده حکیمی که بالاس عمارت بلند
مقدار بقصد گزیر کوه شامخ نشسته طلوع و غروب سیارات معاینه کنند

باب الصا و صا مع فصل الراء

صص را بوند و سخت که هندی آنرا آندهی و جگر گویند صدر را بفتح سین و بالایشین
و سند و پیشگاه و مکان بلند صما و رگزنده و راه گشت از آب صمد و رجمع صدر

و بمعنی ظهور شدن نیز صغیر بالفتح شکیبائی و تحمل بر دشواری نمودن و بالکسر نام
 وار و نیست تلخ که هند آنرا کنواژ گویند و در صورتی که باضم شایخ گاو و شانی که سرافیل درو
 و در صغیر به نام درخت ناز و سرور و نیز گویند صاعقه الدم هر آنکه پیشه روزه دارد و صاعقه
 بفتح صاء و کسر غین بهضم راضی شده و غما شده و در فارسی صاعقه بفتح غین نام مری
 و ماری صاعقه پنبه گرد و پنبه فروش و نام مردی که صاعقه بالکسر خسرو خسرو خواجه و صاعقه
 و خدیشا و ندان از جانب شوسه و یا از جانب زن صاعقه بالضم زرومی و بالفتح نام
 ماه و بالکسر تهی و خانه خالی و علامت برج قمر و بمعنی حمل نیز آمده است صاعقه بفتح
 صاء و صاعقه سکون قامت و راه معلوم بر شیر و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
 آن عرق کشند صغیر بالکسر که در کتابی که در نزدیکی رازی غلبه مرغان کنند
 صرار بالکسر جامی بلند صریر بالکسر و صرار بالکسر که در کتابی که در نزدیکی رازی غلبه مرغان کنند

۱۰۰

باب الصداق ومعلمه فصل الزنا

صدیق روزگار و شب باشد یا آفتاب

باب الصداق مع فصل الطلاق

صراط بالکسر راه راست و زراة و جبر معنی پل صغیر صراط بالضم تعریب خبر

باب الصياغة والمطبع

صنع بالشمع كركون وساختن ونيكون كرون بر کسی صمغ بالشمع و شماری

کرون برانگشت و لالت کرون کسی را با انگشت صدراع زمین است و منگ و
 پیانه غله صدراع ارباب فتح یعنی شکافتن و درونیم کرون که گویند صدراع مرگ
 صدراع بالضم چانه و جام بزرگ صدراع بالضم و در صدراع بالفتح نیز گوی
 که بسیار بزرگ باشد صدراع جمع صومعه سینه جایی عبادت صدراع آله برادر

خود را اندازد

باب الصاد و همزه فصل الغنیم

صدع بالفتح و دشر بهر اش ازین فتن با کسی و بالضم میان چشم و گوش
 از مردم و بنا گوش و صدع بالفتح و نیز جمع فتح اول و سکون ثانی

کند آن آرنجی

باب الصاد و همزه فصل الفاء

صفت بالفتح و دشر بهر اش ازین فتن و صفت کشیده صافات
 ضد درد و سپید و روشن صوف بالضم ششم صوف بالفتح نام عقیقه است در عثر
 و بعضی خرج نیز آمده و بالکسر سرخی که شرکاک لعل بدان رنگ کنند و نباتیست که
 اویم را بدان و بافت کنند و ناب چیزه و خالص هر چیز و شراب بی آمیغ و صاف
 روشن صرافت زرد و سیم سره کننده و در پارسی دزم گزین را گویند صروف
 که در روزگار و شتریکه و ندان او شرفه کند صریح سیم و شیر تانه صروف بالفتح
 خلاف مر و ارید یعنی گوش ماسه که آن خانه مر و ارید صروف کرانه کوه و جاب

و میم اولی که ز می نماند و بنندی بهر گونه صیغ با الفتح ششیر و سختی زمانه صمیرم
بافتی یکبار خوردن و شبار روزی صمیرای میم یعنی سحر کاغذ به

باب الصاد و صلیع فصل النون

صمدان بالفهم نگه داشتن حسن نیکو کردن و صلح کردن و طبع بزرگ و کشاورگی سراسر
و میان سراسر و زمین بهر از حقن بالفهم سفره و خرطیه شبان که در آن طوام و قوشه
مایحتاج خود دارند و خوراز چه و دادیم که دروس آب کتند و بنفیسین پوست خایه آو
صفین نام موضعی و نام مروی صمدان است پیوسته ای ایستاده و سرسم بهایم
بر زمین نهاده بهر آسایش صمدان است که بدان جامه شربت صمدان بالکسر
جامه وان و تحت جامه و بالفهم نگه داشتن و کسر طوطی کن صمدان بالکسر
نام ملکیت تعریب چین صرافت نرانی است و از زبان و دهان خزان
صمدان بالفهم تعریب جان پان نرانی و از زبان و دهان شاه و قلم

باب الصاد و صلیع فصل الواو

صحو بفتح صاد و سکون هاشیاره و زورپی منع یعنی از مستی بهوش آمدن
و بر نه شدن آسمان از ابر و باران

باب الصاد و صلیع فصل الهاء

صخره بالفتح شک بزرگ صخره بالفهم خانه چوبی و زیر پوشش زمین صما عقه کسر
عین آتش آسمانی صخره نیز بگزیده صخره بالفهم زردی که بنندی پت گویند

بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این
بسیار از این

تلخ که بند آنرا مانند صوابی و زشتی و از آنرا صوابی جمع صاحب این
یاد آن رسول ع و رنگری یعنی نقاشی صبوحی شراب صبحگاهی صناعی
اسپ کیمیت یا اشتر صاحب صلاهی عیسی ع صحراری جمع صحرای صاحب
نام بوطی سینا که وزیر خزانة بود و صخره چینی نام دیوبست که انگشتری سلیمان
گم کرده بود و آنرا صخره چین و دیوبست نیز گویند صلیبی خط چهار گوشه صبی کوب
صیرفی بالفتح صراف و مرد میل گرو متصرف در کار نامیه صبی میانه دل و خاست

باب الثمانون منقول مع فصل الالک

ضمی بالفتح شب روشن و بی آبر و در بالضم یا شامه فخرخ و طعام آنوقت ضرا
بالفتح بد حالی و تنگی و سختی و شتر ز بیماری و دشواری و اینها به تخفیف را و ممله
درخت پر بیشه و بالکسر سگات و اینها به شتر ز بیماری و دشواری و اینها به تخفیف را و ممله
بالضم ضعیفان و مستان ضعیفان و اینها به شتر ز بیماری و دشواری و اینها به تخفیف را و ممله
ضمی بالکسر دشمنان

باب الثمانون منقول مع فصل الیاء

ضرب بالفتح زدن شمشیر و شل آوردن و پیدا کردن و لازم آوردن ضرا
بالکسر زود زدن و جماع کردن شتر ز ضرب بالفتح سوخار و بر زمین چسبیدن
ضیاب نرم و تر و ضعیب آب روان و خون و کینه نهانی و آماس و
بیماری و در مندی ضواژب بالفتح مرغان که بطلب روزی روند و باگشتن

باب الضاد و منقول ط مع فصل الدال

ضرات بالفتح استوار خلقت شدن و نمایا شدن تحریر است تنزیه و اندوه
ضرت تخم زدن ضراعت بالضم زاری کردن و خوار شدن ضلال است
بالفتح گمراهی منو ضرات بالضم شعله شرو رت در ماندگی خه لیت زن
بزرگ پستان تخیار رت خور و شدن و لا غر شدن ضیافت مہمانی
و ممان آمدن نزد کسی

باب الضاد و منقول ط مع فصل الهمزة

ضبط پنج گرفتار است بکسر کار بسته گیاه از هر نوع و خواب شوریده که
تبر آن نماند کرد

باب الضاد و منقول ط مع فصل الهمزة

خه چ بکسر کار بسته گیاه از هر نوع و خواب شوریده که

باب الضاد و منقول ط مع فصل الجاء

ضج بانگ و فریاد کردن ضباح آواز روباه و آواز نفس اسپ ضرح
دور کردن ضروح کمان سخت و اسپ کندن

باب الضاد و منقول ط مع فصل الدال

ضمد بالکسر ممتد و خلعت پیرس ضمد بالتحریک کینه گرفتن ضمد و بالکسر خریکه
بر تیراحت بنزد و بالند بنزدی لب گویند ضمد و بالفتح خصوصت کردن ضمد

ضربیس مهره استخوانهای پشت و سخت گریه و چاه سنگ انباشته...

باب الضار و منقول مع فصل الطاء

ضبط بفتح اول و سکون ثانی نگه داشتن چیز را بهوش و یاد گرفتن شرط بالکسر
تیز دادن و بالفتح باو یک از شکم آدمی بعد ضرایط بالفتح باو شکم آدمی و پیر کوز ضعیف
بالفتح و تشدید یا مردور شدت خود ضعیف ضعیف راس و احمق و چاه یک بهایوس
چاه دیگر کنند آبش کم شود

باب الضار و منقول مع فصل العين

ضمیم بفتح ضاء و یم یا و گفتا و سال ضعیف بالکسر ضائع شدن و هلاک
شدن ضجج بهایوس و ضجج بهایوس و ضجج بهایوس و ضجج بهایوس و ضجج بهایوس
زهر دار و گو سپند بزرگ و ضجج بهایوس و ضجج بهایوس و ضجج بهایوس
ضعیف بالکسر عوک

باب الضار و منقول مع فصل الضاء

ضعیف بالفتح همان و نزدیک شدن آفتاب بغروب و رفتن تیر از نشانه
ضعیف بالفتح مست و بالکسر لاغر

باب الضار و منقول مع فصل القاف

ضیق بالفتح و تشدید یا تنگ شدن و تنگی ضائق تنگ کننده من فتنه

باب الضار و منقول مع فصل الکا

ضخاک بکسر اوان و سکون ثانی خنده و باباک بوزنه و بکسر تن خندیدن و لبکون و دم تکه
 و شکستن و هائفتن شدن زن ضحاک بسیار خندند و راه پیدا ضحاک بالفتح بسیار
 خنده کننده و نام پاوشای قاتل جمشید و آفرایم نیز میگفتند ضحاک معروض و آک
 آک باله یعنی عیب که او ده عیب پیدا داشت ضحاک بالفتح مرد کوتا و ضعیف یک

بالکسر یا مینا و محتاج

باب الضحاک و ضحاک و ضحاک

ضحاک گمراه ضحیل بالفتح ترازوی خرد و داریک ضحیل آب اندک اندک
 جوی و حوض و بازگشتن بسوی کسی که بخیر و دل را آید الم شمر ضحیل بالفتح
 ضحاک ماندن کم شدن و مغلوب شدن و آک بکسر تن و دوست و محبت
 آمده است ضحیل بسیار و ضحاک ضحاک و ضحاک ضحیل بالفتح
 لام خوردن شدن و لاغر شدن و نام درختی بیابانی که آفراسیاب و شتی هم گویند
 ضحیل بالفتح اندک شدن آب و آب اندک و ضحیل مثله ضحیل بالفتح مکان
 و زمین ورشت ضحیل بالضم باطل و ضحاک و نیز آنگه او را پدرش نشناسد ضحیل
 بالفتح برهنه ضحیل لاغر و خرد و خفتی زنانه

باب الضحاک و ضحاک و ضحاک

ضماعم بالکسر الت فرایم آوردن ضحاک بالفتح گزیدن ضحیم بالفتح شمر ضحیم
 بالفتح فرایم آوردن چیر مرابیزی و بهم کردن ضحیم بالفتح ستم و ستم کردن ضحیم

۴۸۳
ضم و التی
طاعت هر چه دیر ابد و ان خدا پرستند صورت ارکان غیر صورت طاعت نام مروتی مسکن
طاعت با لغت پیچیدان و اندیشه خوردن طاعت با کسر و دیدار روی و پیشانی طاعت
سرشت و خوی و اربع عناصر طاعت تحمل و توانائی و کیشناخ ریحان طاعت تیر
و پرستش و فرمانبرداری کردن طاعت کبودی یعنی نو زادگی طاعت تازگی و
لطافت طشت با فتح میروفت که تبارزی طست بسین مصله گویند و بندری لکن
طاعت قرارت خاطر طامات سخنان از چپ و راست یعنی بیوه گوئی
و دروغ طهارت و خنده و پاکیزه شدن طاعت پاکیزه کردن راه

بائن طبیبات کا پیکر ویک

بسم الله الرحمن الرحيم

طالع مشهور و معروف است و نام او در این کتاب و تحری می بود و در حائض شدن

زن در صورت انزوا به نام پادشاهی

باب الطاووس مع فصل الجيم

طریق پنجم ناله مثلثه مورچه طیهوج کبک دشتی و کبک درمی طعاج نام شهر

طستوج بافتح و سین مشدود که برانه و دو وجه طریح درمهای و شرت

باب الطاء و معالج فصل الحاء

شرح بقیة الخیرین انداختن و افکندن چیزی که بوی کسی را حاجت بود و دوری

و در کردن و نیز آنچه نشان اولی نشانی می کشند و بالتحریک بمعنی جا بے

تخته یعنی پیه آمده است طاقوس نام جانوری خوش رنگ مبرون و نام نر
در کرمان زمین است طاق مقرر نفس نام طاقی که از خشت تراشیده و نقشها
الوان در آن و رنگه و لیمو من بالفتح نام پوشش پیرینا

باب الطاق و طاق و طاق

طیش سبکی و سبکساری کردن و خطا کردن تیراز نشانه و چنگل زدن و مدله
طیش سبکی و سبکساری طاق و طیش نام قصر کسر علی طیب عیش پاک
و خوش زندگانی طرش کمر شدن و کمری طاق و طیش نام نریم سکنه
طاق سرکش آنکه میوه و جزایر بر سر کرده در بهر دریا فروش طفش

بافتن جامه کردن

باب الطاق و طاق و طاق

طبع بالفتح خوی و منش و سرشت و نام که این اثر شده است و بالکسر
نام جوی و بالضم رنگ گرفتن شمشیر طبايع جمع طبیعت یعنی چهار سرشت گرم
و سرد و خشک و تر طایع فرمان بر دار طبايع بالکسر خوی و سرشت طوع خزان
کردن و فرمانبردار شدن طالع طوع شوند یعنی بر آینه و صبح کاذب و در فاری
بمعنی دولت و بخت طلع بختین بمعنی لایق و اسیر پیوده طلع شکوفه و شکوفه
خرما و خوشه و خشتین بر درخت خرما طالع بختین بر آمدن آفتاب و خزان
و بر آمدن بر سر خیزی و باز غائب شدن

طراک چنان طراک مرقوم طراک طویل خورد طفاک کورک خورد طفاک
بیم طاد و سکون نون و با و مفتوح و کاف زده آن چیز عمیق یعنی کرنامی مسین که
تختی بوق خوانند طوا لک شک بود ترا

باب الطاو مع فصل اللام

طیل سر شک و باران نرم و قطره خورد طویل و رازی و داز شدن طائل
چیزه بافتل طیل معروف و طیل و بایک درم و دینار طائل بافتل کابیدن
و نشان و سر اسه که مانند باشد پس از ویرانی جمع طائل و طویل طریال با کسر
صومعه و ک و صوفه پند و بزرگ طائل و طویل با کسر و م نام باوشاهی
و نام جانوری شکاری طائل با کسر طویل طائل و طویل و طویل و طویل و طویل
که ستور را بعلت خوردن خیزد و بافتل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل
طویل سیف و دانه طائل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل
و شخص مرم و طویل جمع آن طائل با کسر و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل
و بافتل نازک طیل بافتل طویل طویل نام مرمی که طویل و طویل و طویل و طویل
و سورخانه مرم میرفت طویل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل و طویل
تر شدن پاسب

باب الطاو مع فصل المیم

طارم بافتل سفت چوبین چنان قبه و سرگاه و سرآمده و نام خانه طرم با کسر

سکه و غسل طعام خوش و چیز خوردنی طعم بالضم خوردنی و مزه طعم خوش خوردنی
 طعم کبسترین کنایه و کند زبان طعم کمره زون سوی با و آب بسیار شدن طعم
 آرزو که محال طعم با یکدیگر زون و پیایه سوی زون و ریایه

باب الطاء و محله مع فصل النون

طین با کسر گل طبر خون نام چوبیت سرخ طبر خون نام چوبیت سرخ
 که بدان حابه رنگ کند و پنج آنرا عاقر قره گویند اکثر شد و البکار بر بند طعمان بالضم نام
 پادشاه طاجن بفتح ط و زیم طاجن نام پند معریش نیز گفته اند طعمان
 بالضم پیراه رود که از رود و زحد و گذشتن و در راه شدن طاجون بالضم
 بسیار شدن آب و زخم زدن و زخم شدن طاجون مرگ و باطن
 بالفتح و نیزه و زون به اشتباه و زون طفرقه العین یعنی
 در چشم زون طبیعت است و مان من لیمین لحن آسیا مان طین بفتحین
 بزرگ طواجن و داندنای پیشین و بزرگ طینین بالفتح آواز پر گس و شست
 و بانگ کردن سگان و بط و طنبور طندان بانگ آور طیان تشدید یای مع طیلسا
 چادری که خطیب و اهل عرب بر سر کشند طوقان بالضم زیادتی باد و باران و آب
 از زمین بر آید و همه چیز را غرق کند و مرگ عالم را آنچه که همه را فرسود طر کیدن

نسخه ترقیدن

باب الطاء و محله مع فصل الهماء و یوز

طیوس می آید فروزش طبعی سر و شستن آتش طهوری طهر و طراز طری
نسوب بطوس یعنی با شسته طوس طی نور و چیزی و قبیل از زمین طوی با فتح و الحاق
مقصود غیر و خوشامد و پیش خوش و نام و تفتیت و بهشت طوی و فتح اول
و کسر ثانی یعنی شادی و پیش و گرسنه شدن و میان باریک شکر لادوی
گرسنه و گرسنه شدن و جشن طیرگی یعنی خجالت

باب الطاء منقول مع فصل الالف

ظرفا بالضم جماعت طایفه طایفه بختین کناره رود و صحرا طما بافتح تشنه شدن
طما بافتح تشنه شدن طما تاریکی طما بافتح آشکار شدن و پیدا شدن و نمودن

رزان شدن

باب الطاء منقول مع فصل الیاء

طرب بافتح اول و طربا تشنه شدن و طربا تشنه شدن و طربا تشنه شدن
بلند و طالب بانگ و فریاد طتوب استخوان خشک ساق و...

باب الطاء منقول مع فصل التاء

ظرافت بافتح بزرگ و در عرف خوش طبعی طهارت بکسر طاء و جمع و روی
ابر و روی جامه طلعت و طلعات بالضم یعنی تاریکی و بسیار تاریکی

باب الطاء منقول مع فصل الراء

طار بافتح وایه گرفتن شیرچه را و مهربان شدن طاهر پیرا طیر بالکسر وایه

و در این باب تا آنکه در زمانه یحیی بن زکریا و با نعم وقت ناز پیشین
 فیروز بن ساسان و اهرامش که او غلبه کند و تا آنکه با نعم ناز و نوک کمان و
 قوس و پیکان و قوی و شصت و یاری و در شصت و یک و در شصت و یک و در شصت و یک
 و پیدا شدن شهر استادهستان و در استادهگان و در استادهگان و در استادهگان

و پیدا شدن شهر استادهستان

باب الطالع فی فصل الحیث

طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان
 طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان

باب الطالع فی فصل الحیث

طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان
 طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان

باب الطالع فی فصل الحیث

طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان
 طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان

باب الطالع فی فصل الحیث

طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان
 طالع نمیدانست و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان و در زمان

و فتح انکو غراب باغتم نام میو است سرخ مثل کنار و آنرا سبز و سیاهان گویند
با فتح بلیل و هزاره استان نیز گویند قریب کوفه قمار به جمع غنای و غنای
با فتح معدونست نیز استانی است

باب العيون مع فضل الزمان

[illegible]

باب العیدین مع فصل الدال

عیش بختیمن بازی و بازیچه کردن عیادت سرور عیادت آینه عیادت
نام گنای عیش زیان و فساد کردن

باب العیدین مع فصل الجیم

علاج استخوان پیل و دندان پیل عروج یکسر عین و فتح و اوکی و یک شدن
عروج بالضم پر عتق مادر وی دختر آدم سه هزار پانصد سال عمر داشت
و آب ملونان نوری که از او پدید آمد و در آن روزی که در چمن موسی ۴ از بقیه
که او سنگی متولد و در آن روز که بر سر گرفت و بزرگتر موسی زندقه تعالی بر او
فرستاد و آن گنج را با او در آن گنج و گردان او مثل طوق افتاد
حضرت موسی علیه السلام در راه پیتا و جهان و او و بختیمن که در شدن
و با یکسری و درین عیش عیادت عیادت عروج با او و شدن علاج که آتش پرست
خرکوره عروج استیج اول و سیم مضموم نویسه از خار یاد درخت بسیار خار

باب العیدین مع فصل الدال

عاید پرستنده و بندگی کننده عید بالفتح بنده خلعت عروج جمع آن عید عا و نام
قبیله قوم بود عا و عا و بالفتح و عا و بالفتح شمرده و حساب کردن عید
شمار و رقم عید کردن کش عاید باز داشت عید ممتد و خواجه و آنکه در خنهای

بعد از این که در این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 بیان شده که در این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 عوار یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب
 عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب
 و هم زندگانی و قبیله را نیز از عیب عیب یعنی عیب عیب
 عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب
 است و بعضی گویند که سر این کتاب است عیب عیب یعنی عیب عیب
 عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب یعنی عیب عیب
 عذر را بضم نو یعنی عذر عذر عذر عذر عذر عذر
 که کافر و مومنان و غیره از این کتاب آورده اند و در این کتاب
 عمار نام مردی که در این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 بزرگ و نام از هر یک از این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 اول و سکون ثانی روزگار و وقت نماز و غیره و در این کتاب
 و عمار بندی تیلی گویند عمار و در این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 ششتر من فتحنامه عمار با فتح و اتش شدید چالاک و اسی که هر سوی روز از شش
 و مری باک و شب و روز و بسیار آمد و رفت کننده و بسیار حرکت من کشت
 عمار باکسر است که در این کتاب ذکر شده که در این کتاب
 و عمار بسیار خوانند من فرنگ عمار عمار عمار عمار عمار

عمر من با کسر زان با شومر و ماوه شتر با نعل و با بضم معانی عروس و عروس
 نیز استعمال است و بمعنی معاد که با رواج نیست صرف کنند عروس و با بفتح زان
 و مرونو خاسته یکدیگر را عروس و معانی آن در تمام بلاد با نیست و معنی اولی آنست
 عروس با بفتح و میرماندن دختر در خانه است شوهر من صراح عروس با بضم
 نیاخوش و ترش روی شدن عروس شب بگردنه گرد و شمر عروس
 عطف زنده و آهوسه که پیش آید عروس با بضم عطف و عارضه که از ان
 عطف آید عکس با بفتح عطف و معنی و از گونه و تابش و با و شکوفه کردن
 و شیر نخوتی بر خود و از سر باز داشتن اینجانب و گرفتن به چینه نیری را
 عروس با بفتح بانگ بانگ شمر و با بضم بانگ شمر خان که بر اندام بر آید و
 وال مسوز نیز شمر شمر بانگ بانگ و بر زدن جزو تنها چهره بانگ
 ولو اوال عروس نام هم رسول

باب العین مع فصل الشین

عش با بضم اشیانه در زمین و خانه و مرغ که بر درخت باشد و گردن که
 خانه و مرغ که در دیوار باشد عرش با بفتح تخت و با بضم آسمان و سقف خانه
 و بر آوردن بنا و جفت کردن عرش بود ج زان که آنه گشته و چیزی مانند
 بود ج که بر شتر نهند زن و را بنشیند عیش با بضم عیش و شنگی و شنگ شدن
 عمارش فراش من شرفنامه عشق شفت بفر و شکور و ویدان

بجای گوشت شتر که بیست گشته باشد و خون تازه شتر یا بوقت جان حریف کردن

عطا شود شیر و دودلیر

باب الحیثین مع فصل الطاء

عکاسان بازار و در ناحیه بوقت جا بیهوشی که بر مال یکبار که از اندامی و در آنجا
بسیار بوندی و تلفات خرید و فروش است که وندی و تناسل شمار با هم بوقت اسلام بر افتاد

من فرنگ جهانگیری

باب الحیثین مع فصل الطاء

عجبت انچه شری و لا غرضان عذرت خوردن و خورشها عرفت اول متوجه
و ثانی شده و کس از شما سرور و کذا قوم و سر قوم و نقیب عرفت بالضم
شناختگی و نیکی و بدی و باغ و باغ و خوش و ناخوش عوارف مرصود و
شناخته عسوف بی راه و گار است بی راه رفتن و ستم کردن و قدح
بزرگ عفاف بختین پارسائی و پر پیز کردن و نهنگی عوف بالفتح مال و ذکر و
سیر و مهمان و خروس و ستم عقیقت پارسا و نهنگ و پر پیز گار عاکلت بکسر کان
مجاور و شهری و گوشت گیر عکوف روی فاجبری گروانیدن و رحای و پر پیزی عقیقت
و ایستادن بر کاری عفت بالضم ستم و درستی خلعت رفیق و لطف و درستی نهنگ
عطفت میل کردن و خم کردن و جنبانیدن چوب را و عطفت حبابه که مندا نرا
توی گویند عاصفت باد سخت علف بختین خورش ستور و جزآن و سکنه

فخر المبتدئ

و در امیر کبیر
عظام با کبریا که در حق شک و در دل که بودی و از شک را عظام کبر
عظام کبریا از پشت قمارق و عظام عجمت عظم بالضم بزرگی و بالفتح
و جمع اعظام است و چوب پلان و بزرگ شدن عظم بزرگ و بزرگوار
عظم نازا نیده مردان عظم کبر اول و فتح ثانی یعنی پادشاه و امیر و بالفتح
نشان که اندر پایان بود و کوه بلند و کبر اول و سکون ثانی و آتش و دانستن
و شناختن عالم بفتح عین و لام یکا گونه خلق و کبر لام و انا علیه نیک و انا و
و انا به خیر و نام با کبریا که در حق شک و در دل که بودی و از شک را عظام کبر

باب الحیثیة

عین چشم چرخه در محض و آفتاب و جمع آن عیون عاشق به
گشاده عیان بجزایر انوار الهامین بتجلی سر کج چنانچه گناره
قصایان عقیدت الهیه در مسعودی بنم عین و سکون عاود
زکوة و رخت خانه چای و یک و نور و آتش زنده و جزآن عنوان برنامد
فشان نامده و در عشر الی آغاز جوانی و رنگارنگ عروان بافتح یاری
و نهاده عروان بافتح غیر ملل و دشمنان و از هرگز شستن عریان باکسر مراد
و ذکر و میان و میان و در آن عین بافتح تیر و سر رشته عقیدان بغیرانی
خضر انور و از حال گشته و بتجلی کننده شدن عین باکسر نشیم نکین
عذر زبان عبارت از حقیقت است عیار ارثان مرکب مراد از کیسوان

نحوه المسمی
عجبه بالفتح سر شاک عادت الشارحین تقدیر عمر فیم بالضم مشهوره
بالفتح روز نهم شهر ذیحجه بالضم آستانه فروترین و پیشه زبان عمر حصه بالفتح
کشادگی میان سر اسه و صوفی خانه و بر کشادگی که در رویت نباشد و روی
زیین و بساط شایخ عمر حصه بالفتح توانا بر خدمت شوی و بنه کشتی و آشکارا نمود
و اظهار کردن و بالضم قومی و لطافت وار و نوعی از حیاه کشتی گیری و عیب
و سازگار و پیشکار و آمده و مهت و نشانه عا پیه آفت عطیه بخشش عاقله
سوار شتر بانان و دایه عقیقه اول مفتوح و ثانی مکسر زن گرامی و نیری
گرامی عارقه پیش آینه و صفتها و کلام و بلا و مرض عراوه بنیس خورد
عراوه بالضم عا و ر و سرینه حقه و در میان عمر پاره بالفتح ندیم از رون و
بدستی کردن و بدانی نمودن باز بربیب کردن و بر عکس گرفتن و گناه
خود را بر دیگران نهادن و شایسته دادن ابر و و فریب و غرور و زبان دادن
و دغا کردن و کرشمه عرویه بالضم تازی زبان شدن عصا به بالفتح سر بنیزان
و دستار عصاره بالضم کنجا رد و شیر و عشره بالفتح گروه و با کسر خوشحاله
و بالضم و آیت عا نه سوی شرمگاه عقده بالضم گروه عده بالضم آنکه در خفا
تکیه بدو کنند عده بالضم کاری و خدمتی که بکسی مبین بود و عقیقه زن پاکدامن
عقیقه سر موی کودک که بز و ایند و مهانی موسی باز کردن عکس لاله یعنی
بلال عره بالفتح و تشدید از و بجز از عزت است و کسر یعنی گرامی و کتانی

و این تنها لیوان عید و بالنتیج یعنی خراج و حاصل کشت و باغ من شش فنامه
 عمامه و ستار عمامه و بالنتیج و تشدید میوه خواهر در پهلوانه صیغه مبالغه از عمامه
 بسیار دان علامتیه آشکارا علامه و بالنتیج بالایی آن و باره که بالایی بار نمند
 و آتیه بر باره که گویند و زیاده و از سر و پیر عیتره نام زیور نیست که خیرات
 پوشند عین القل و نام رهن نیست که بوی گند و باره و بر شتر گرگین است
 عیش و در و تانی زندگانی آنکس علی السور و مظاهر قلندریه فریاد
 خوشایند بار را گویند عیله بفتح عین و سکون ای شمانیه و باری تنقیده جابره و
 عاصه به تخفیف میهنیکما و تشکیم میوه که با بیکر یک بسته بالایی و آب گذارد و کند
 عاصه به تشدید میوه ضد عاصه و عاصه که میوه میوه تشدید میوه تشدید میوه تشدید
 خاکینه عیله بالکسر شتاب کردن و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم
 و در خاطر آورده شود و شیر کیه شیان بجز آه است و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم
 و عادل بودن و برابر می عیله بفتح عین و کسر لام تیره از حلق و را و یختن تشکیم
 تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم
 عتوه بفتح عین و سکون قافیه ساحت یعنی بیان هر اسه خلاصه بالنتیج در لغت
 یعنی ریشمان پادشاه و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم و تشکیم

باب العین مع فصل الیام شمانیه

عینتری مریه کسی از وی بنفشه بر تر نباشد و بساط نیکو و گرانایه و عینتری

خیزت بافتح رشک غر غشت آواز اسپ غر غشت بریندازد غشت

گر آن آمدن طعام بر دل غشت یعنی غلغله و نیز غلغلیان غر غشت آواز آن پستان

غیرت و اینکه از حرب کفار تبارج حاصل شود و آنچه فی نفس بهم رسد غشت

نادانی و بار خواری و خواب و دل غشت بلکه در غمت و کشتن و بلوغ و غشور

باب الثمین مع فصل الماء و غلغله

غش لا غر و گوشت لا غر غر غشت بختین گر شکلی و گر سینه شمران غلغله آفتاب

و بختین سخن غر غشت آواز آن پستان غر غشت فریاد و فریاد رس و سینه و

از سینه و آن که قدیم عالم از هر که غلغله است غلغله فریاد رس

باب الثمین مع فصل الحیم

غش شراب غر غشت آواز آن پستان غر غشت غلغله و غلغله و غلغله

دوم گرمی را گویند که آثر آن خوان شود و غلغله شمران که غلغله غلغله و غلغله

آه که غلغله غلغله و غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله

غلغله غلغله و سکون دوم سرین مردم و کرشمه و باقر یک مصدر غلغله و

غلغله غلغله و غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله

باب الثمین مع فصل الدال

غلغله و غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله

و غلغله غلغله و غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله غلغله

بالفتح شیر خامر زین کزیر آب مانده و بپزد و انداخته بر سر کمر با لقمه کارن از مود و
 گوا و نادان و کدورت و غنای آن سرخی که بر فسله دانه از آنکس سر نهاد و غیر
 بالفتح بمعنی سومی یعنی چیز و یعنی لایزال آمده و فیروز اول مفتوح شکست خورده و
 بالکسر عا مین و نشان الی و نه غار القوی

باب الغمین مع فصل المراء و غیره

غمر بمعنی دندان زدن یعنی کزیدن و نشان دندان بزمن و استارت کردن چشم و
 چشمک زدن و طعنه کردن و این معنی غمر بالضم گری و غشی از ترکان غمر
 رکاب پیچیدن شتر خوار شتر غمر شیر غمر بالفتح سرشت و طبع غلیظ از که بک
 بر گریز

باب غمر بالفتح بمعنی غمر

غرس بالفتح برکت و با غمر و استادن و غیب کردن و گشتن نهال
 غطریس بالکسر شمرگار و شکبر غطرس غوطه خوردن و فرو رفتن غلس بالفتح
 تاریکی آخر شب و باده و غمرس زخم تیره و کدرت

باب الغمین مع فصل الشمین

غش بالکسر آب تیره و خیانت کردن و بالفتح آب تیره و آلودگی و ظاهر کردن غایت
 انچه که در دل باشد غاشش شور و غوغای غمت چنانچه گویند که این چه غاش غاش
 است غواش جمع غاش و در و بیاری شکم و آهین کوبه بر حل و زین غا و غش

خوشه اکور که بهر خرد بود و غم را خوش با لضم طر خون خوش با و او فارسی چو
سخت غم را اول نتایج معنی دارد اول شرارش و دوم شتم سوم غم غم را
با ترکیب ضمیمت تر و بهر غم را و اندوه بسیار هر چیز است و اینوه و بد حال

باب الضيق مع فصل الضاد

[illegible]

1891

عش چشم فروغ امان و سپید زلف زلف امان و امان قدر کسی و جوا
و چیز تازه غرض بافتح نشانه و نشانه تیر و نشانه و ارز و مندرگشتن و
منگ شتر و منگ دل شدن و بستوه آمدن و بتیقین آنکه گاهی بقلم و رکاخذ و جز
سخن را می نویسند و مقصود کذا فی شرح مخزن غرض گوشت تازه غرض
سخت منگاک خامش سخن پوشیده و و سازیم باریک بخلاف واضح و زمین
منگاک غیش کم شدن آب و کم کردن آب و کم دادن آب و بیش و روان

باب الغنيين مع فصل العلماء والمعلمين

فصل اول در بیان باب و مقر و بریدن باب و غیره این شتر قبیله ط از زمین مهر وار و زمین

جمع غایتی یعنی زمین پوشش خدای ستمی وار و اول به پادشاهان و قوم ایشان
 زنجیران شوم سوراخی باشد که جواهران حیرانی مثل کفتار و شغال و روباه و بویست
 خود نیز زمین جایی سازند و بعضی گران شدن غار چینی شراب صوفی و خمری
 در عراق سرار آلوده غلطی تیر است سخت که از شک گذار شود خام و می گندم

و بی رایی و ناسیدی

باب الثنا مع فصل الاله

فتا جوان و جوان شدن از استانیدن از جوش آب و شکستن
 خشم را بسوی شکار با کسر نگاه گرفتن و غایبات فحوا یعنی سخن فرط با کسر
 خوشی و از آن در این معجزه پیش و در میان و بعضی گنج همه آمده است
 و بالفهم کور خور و از آن در این معجزه پیش و در میان و بعضی گنج همه آمده است
 فتا با کسر زمین از آن در این معجزه پیش و در میان و بعضی گنج همه آمده است
 فرما و غوره چون در وی با و پیاده باشد فقیها بیابان ملک و دشت و حرا
 کشاده و فیانی جمع آن فرمانروا حاکم فقا و اثر منده فتا بالفهم نیست و با کسر
 و در آن فتا بالفهم شکستن و چشم کور کردن و چشم بر کردن و فتا بفهم نیست
 شدن جرات و شکسته شدن و از آن در این معجزه پیش و در میان و بعضی گنج همه آمده است

این لغت فارسی است

این لغت عربی است

باب الثنا مع فصل الباء

فتا بابران اول بهار قلاب کز بلند قاراب نام مو ضعیف است

مکرر و غلو و غفلت و غافل گردانیدن و غفلت نبرد

باب الفلک مع فصل الماء فوقانی

فت ریزه ریزه گردان آب است بافتح تکسبان و تکسبانی قنات ریزه ریزه قنات
جوانمزدی قنات بافتح آب نوش و نام جوی کوزه قنات پیر سخت سال خورد
قنات و قنات آرام و نور سندی قنات و دست سخت جوانمزدی
بالکسر و انانی به نشان و نظر و شناختن باطری است گمان شدن قنات بالکسر
و پیری قنات کث و کی سخن و تیز زبانی قنات بافتح فراغ محال و نوبت و نوبت
ورزیده که بر آب جوی باشد که آب از آن توان فرستاد و در وقت یا قنات و قنات
قنات بافتح و بالکسر و آواز و قنات و در آن بخار و پیر و پیری و انانی و قنات
و قنات شده قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
کسور رسوائی و رسوا شدن و پیر و پیری و قنات و قنات و قنات و قنات
سود و پیر و بافتح و آواز و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
و آنرا غلات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
بافتح و پیر و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
از کار و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
بالکسر و خوش بافتح شدن و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات و قنات
قنات کث و رزق یعنی کشتکاری کردن قنات بافتح نیست شدن و در قنات

و از دست شدن نه دست با یکدیگر در دست و دست و دست و دست
مستند و گویا و...

باب الفاء مع فصل الفاء

فست یا فتح تم فصل فزارت سرین در شکر فست فرج زن...

باب الفاء مع فصل الفاء

فج یا فتح راه شاده در میان و گویا و با یکدیگر سیو و خم و پیر و نا پیر و کور و غیره
نقشینه غلیظ و وزن و شکاف و کشادگی و کشادگی میان و پیر و کور و کشادگی
در راه شاده شاد از راه شاد و در راه شاد و با یکدیگر و در راه شاد و در راه شاد
بالفتح و التثانی و مرید و شکر و در راه شاد و در راه شاد و با یکدیگر و در راه شاد
بزرگ که در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد
راف و غیر و فتح و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد
وسطی که در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد و در راه شاد
که نیک فرید باشد و این نعت ترکیبست قو و ج یعنی هج و فتح و با یکدیگر و در راه شاد

باب الفاء مع فصل الفاء

فتح در کشایش و کشادگی و نعت و فیروزی و آب روان و آب چشم و نعت
فتح بسیار کشاید و حاکم و اسمی از اسماء و فتح یکبار و قوتانی کشاید و حاکم
قو و ج حاصل و کشاید و حاکم و اسمی از اسماء و فتح یکبار و قوتانی کشاید و حاکم

فراخ بود و کمره فرخ را در یک شام و نانی و شام و شون فراخ یعنی فراخ فراخ
 کشیده و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون

باب الفرائض و فصل الفرائض

فراخ با نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون

باب الفرائض و فصل الفرائض

فراخ با نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون
 و در آن نانی و شام و شون فراخ را در یک شام و نانی و شام و شون

میرا که که فید نام شخصی بنا کرده بود و قدر او ساله که در شتی و او پیش بچه دره شده
 نزد یک قطب قدر بالفتح یعنی گرگ و بسیار خواب کرده و آن فاسد قیامی و
 تلبه که در آن و خواستین فرو مانده یعنی میران و اند فسلو قیامی و تلبه که در آن و شداد
 قدر و بالفتح تحت کتبه در نیرزه فضا و رنگ زن قدر و بالکسر توت مصرخ و
 توت جز توت قراوند و پیکه پس در نیرزه ش تا و گیری باز نگردد و آنرا پرورند و در
 و قدر رنگ گویند من کشف الفحات قلندر بفتح یکم و سوم و رختهای خار و ار که
 بسبب محافظت کشت و آنرا و آن نصب کنند فو و فریخته و غره شده
 قدر بالضم که در آن قدر و نام پهلوانی و نام سنگ تراش که عاشق شیرین

در کشف الفحات

باب الفاء فی فصل الزال

قدر بالفتح تنها و در آن و آن با شد قلندر بالکسر جگر شتر و پیر و
 و پیر کاله جگر و گوشت پاره فولاد و تقریب فولاد و تقریب پالوده

باب الفاء مع فصل المراء

قدر بالفتح بمعنی غره و شکوه و زیبای و شمت و فروزان و گرنیرزه از مرد و قار
 موش و ناله مشک قدر بالفتح رستن و رستگاری شدن و غیره و می یافتن و پاک
 شدن و زود و شتابی و خوشیدن و یک و مانند آن قدر و زنی نوا و قدر و آنکه
 راه راست دارد و خورستی آوردن و تست شدن و پیریشانی فاضلست

در

فهرست قشایس یکسرتین تیک آنگر فسوس حسرت و سحر قانوس
مردت که در آن شمع و چراغ برای مخالفت باور از فقط

باب الفاء مع فصل الشیخ

فرویش اول مفتوح ثانی زده ویای مجول هشت معنی دارد اول تقصیر
و فرو گذاشت بود و آنرا بر ویش نیز گویند قوم کاپی سوم فرموش چهارم فر
پنجم بیکاریرا گویند ششم درشتی و نشونت هفتم بران را گویند هشتم نام زنی بود
بالضم سخت و درشت قحاش بر چیزیکه از حد گذشته باشد و ظاهر و کثیر و بدیش
بالفتح سزیه قحاش آشکارا فحش بالفتح اول و سکون ثانی باطرا فکنده و کشت
و برگ گسترده و کشت ستر برگ و یا بهر برگ شود و کن معنی دست فراخ فراش
با کسر ستر و هر چیزیکه گسترده و پراکنده باشد و فراخ و پراکنده و یا ای آنکه جابه گستر
فراش بر خاش و رزم و ناز و یا بهر یک از اینها و یا بهر یک از اینها یعنی پوشش و فرشت
بالفتح بران و مرت و مرت فحش بالفتح پیرا اسپ و بار و رخت کوکنار و بالضم
موی کردن و دنباله هر چیز فرشتش اول مفتوح ثانی زده و غین منقوطه
کسور پوشتینی را گویند که از غایت کنگی و بیامی آن از گریبان و دامن و
سر استین بر آید باشد فرامش منتصر فراموش فراموش کاپی و فرو گذاشت

باب الفاء مع فصل القاء و مع

فص بالکسر نگینه و بیغیر و چشمه و اصل کار فرمیش رگ گردن فخص

فناج با بزم اولاد کلا بوقی در می آید و آن فلاح بهی خستند و شکر
 قلم با کسر است بن کز آید و با آن می رود می گذارند و دوم در فلاح
 واکسیر که شکر و شکر و شیر می در فلاح و بختین

باب الفنا مع فصل الفین

فناج کفایان بهی که واکسیر و فلاح و شکر و فلاح و فلاح و فلاح
 و با بزم است و آن فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 که است و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح

باب الفنا مع فصل الفین

فناج و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح

باب الفنا مع فصل الفین

فناج و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح
 فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح و فلاح

فراق کرده فائق و ایام بحالیت روزه و صفای را گفتندی و نیز کشتاید و بشی
 فراق با کسر جانشین از هم و باین فراق با کسر سکید و حکایت شدن مردم را و
 میان و دشیدن شیر که ساعتی بکافیه پیر آتش فرو آورده و باز بدوشند مصلحت میان دو
 فائق بقتل زیاده آینه بر کسی و بی ریش مانده و پیوندگاه کردن تا سراققتی با شکر
 کشاده و کشاده فرج شدن و نام مرضیست فائق شگافتن سپیدی صبح فائق
 کبک اول و سکون ثانی و ختم دال میوه ایست بوازنه سپیاری مغرور و برنگ سرخ
 و سیاه می باشد من شرف فائق بکسر قمریب پسته فائق بکسر قستق فائق
 بیرون آمدن ریش از پوست و شهادت فائق و تباهی و حرام و دشنام دادن فائق
 لشکر و لشکر خاتم آید در فائق یعنی روزا فائق نیز آمده است فراق نام شاعر
 من فتنه فائق ایام کبک ایست فائق به حوالیه من گل فاق فائق
 پس خنکی باور و بزرگوار است که اگر و اگر و دی سینه آید از هر وادی و

من فراق بستان

باب الفاء مع فصل الکاف

فائق مرد و لیر فارق ز نیکه شوی خود را دوست نزار و قراک با کسر و کما
 زین و شکار بند فراق جام و کاک و چکی فراق ترک یعنی بیش ترک فراق بضم
 نشیب فراق بالفتح و لیدان جامه و خوشه و با کسر دشمن زن و شوی را فراق
 نام باور فریدون فک جدا کردن و چیز بهم و خلاص کردن فراق بالفتح بوی

فرو رفته و در لسان اشعرا قمر خال بلام و قوم است فضاک با لضم المبه و ناولان قمر
 و فراشتوک بالفتح باشین موقوف و مکی سیه و سپید که بنام آشیانه سازند و آنرا
 بر ستون و فرشتونیز گویند و تبارش خطاف فرخوک اول مستوح شبانی زده کرد و پیرایان
 رشته بود که بر روک پیچیده شود و فرخوک با لک شفتا نوی بیوی فرخوک مکرر
 زمین قدر رنگ فراوند مذکور فرخوک ادب و دانش و بزرگی فرخوک تاثیر و کار
 دین زون فلک بالفتح آسمان و بالضم کشتی فخرک بنفستین ستیدان و ستیزه
 کردن و مقیم بودن بجای و پیوسته خوردن پانکمه پنج عدد گانه فلک بالفتح
 عجب و بنفستین جانور نیست معروض است که در زمین مشرقی یک نویسد

باب النواویة المدا

فصل یک بخش از چهار بخش فصل اول در بیان کتاب و ضرورت
 و جدا کردن و باز کردن و قضا کردن فصول جماعت آن من فرنگ جهانگیری
 فاعمل جدا کننده فیصل حاکم که میان حق و باطل جدا کنند و جدا کنند و قاطع
 قتال بالفتح درخت نوشتانده و بالکسر زده و برین لازم جدا شکستن چیزی
 قلیل بالفتح تابیده و پوستی که در شکم استخوان خرمای باشد و رشته دوانه و دریم که در میان
 انگشتان بیرون آید چون بر یکدیگر بلند قبال مدون شگون و ضعیف رای فیصل بالفتح
 و ایار و روان قلم و دیوار در پیش حصار و ستیزه از شیر جدا کرده و قطعه جدا کردن فصل افزونی
 نوار و تقسیم و افزون شدن و درجه بزرگ فاضل افزونی و از نوار و نیکویی و از نوار

و عطا و شده فواصل جمع آن فصول افزونیا و زیادتیا گردان و نیکوئی گردان
 و بالفتح جمع فصل فعل بالضم ترب فسیل مثال فواصل بالفتح رخنه روی کار
 و تیغ و لشکر نهایت شده و بالکسر زمین باران نرسیده و بالضم خوب و نشت آبی
 و نیکوئی فواصل بالفتح باقوله که قسمی غله است فواصل بالضم که بهندی سپید روی گردان
 فواصل بهر دو نام کسور معروف و دو نوع میشود یکی گرد و دیگری دراز قتال شده
 باز نشستن من کشته قتل بالفتح تانق رسیان و گبر و انیدان و قتل بختین و در
 میان اینج و در هر دو شتر محل بالفتح نشستن یعنی شتر نر و درخت خرابه نر که بر نیاید
 و شماره سبیل و نام روی نر و وصال جمع قتل بالفتح مرد ترسند و بدول
 و افشال جمع و نشستن بالفتح و نهایت شدن و ترسیدن فعل بالفتح گردان
 و بالکسر کوار قمار و بازی و نماندن بهم اول و ثلث و شبانی کننده آنچه که خواهد
 خارج مال بقیه و بی پروا فواصل اول مفتوح شبانی زوده و غنیمت منقوله مضموم
 تاخیر و درنگ و غفلت فواصل اول مفتوح شبانی زوده و سوم مضموم که مکرر طافان
 با کلاه و دخته فواصل یعنی بگذار فی المثل یعنی در داستان من تحتنا مه فواصل
 بضم کیم و سوم بجه و کفایت و فواصل جمع آن فواصل اول بضم و اول بفتحین یعنی مرده دل
 و کابل و نامهربان و بی دروخت و دل

باب الفاء مع فصل الهم

فهام مثل و مانند گونه و رنگ فم و مان اصله فوه جمع افواه فوم بالضم سیر و خوف

شانه که اسپ خار و پشت خارست و فرعون فرست کنگران فسرودن بنیتین
 بسته و تیر شده کردن آب و امثال آن فسانیدان مالیدن و راست کردن و
 افسون گری کردن فشرودن شپیلیدن و پای محکم داشتن فسانیدن ریزانیدن
 درختن و افشانیدن فرودتن یعنی تواضع فتن باکسر عشق و عاشق و معشوق
 و نام کنیزک بهرام گور که بسیار زیرک بود فطن باکسر زیرکی و پوشیاری و تیر خاطر
 فتودن بالضم غره و فرقه شدن فرساییدن بالفتح کهنه کردن و از هم ریزانیدن
 فیجین بفتح فاء و سکون یا فوجت سداب وارویت دشتی فرعون باکسر لقب
 کافری که نام او ایمن حضرت بود فیهان بر جوشیدن آب از بسیاری و
 روان شدن و ریزیدن آب از فرودن نام پادشاهی فندان باضم
 گرم شدن فوجان از راه است ایمن که هر یک قطب میباشد فلاحن چیز نیست
 که از آن سنگ رخ بر آید که پهن نامند فکرن جوی آب فرمان
 بالفتح حکم و کاغذی که پادشاه بکسی نوشته و هر فلان بالفتح کنایت است از فرد غایب
 فر زمین باکسر مهر و شطرنج فروزان سوزان و تابان فغان آواز فریاد و شور
 فروماندن یعنی سرگشته و تیر شدن و عاجز ماندن فلسطین نام شهر است و شام

باب الفاء مع فصل الواو

قنوم مرد جوان و فتوی خواستن فوج بالفتح کشته سینه شدن کمان از زده و فرا
 بیان دو کوه فراشتو همان فراشتک مرقوم فسوکید کردن و کید و قبیل از عزا

[illegible]

قمانی نیست شونده و نیست شده قوضی چیزی آینه قواشی گو سپندان بچراگاه
 چراگند شدن فرومانی ای درمانی وابسته زبان گروی و تعمیر و عاجز شوی
 قضاای بالضم یعنی شربت فروش فی بالفتح سایه و بالکسر یعنی در میان قلاطی
 نام حکمی و بینه ورم نیز آمده قمرنگی باکات فارسی ادب آموز و شکر و فیاض
 بالفتح بیابان من قحطنامه فها می بیند دانا و فهم دارنده

باب القاف مع فصل الالف

قبای بالفتح معروف جامه قشما یعنی چون حکم الهی جاری قشما رنگ شگوارک
 قشما بالکسر و التثنية و قشما بالکسر شبنم قشما نام حکمی قضا بالفتح حکم الهی
 و فوت شد و قشما بالفتح و قشما بالکسر و قشما بالکسر قشما نام حکمی قضا بالفتح
 قاف و لایین و قشما بالکسر و قشما بالکسر و قشما بالکسر قشما نام حکمی قضا بالفتح
 قرا بالضم جماعت قرا بالکسر و قرا بالکسر و قرا بالکسر قشما نام حکمی قضا بالفتح
 بالفتح قوت . . .

باب القاف مع فصل الباء و موحد

قشما بالکسر استخوان بیرون آمدن میان قباب قدر و مقدار قوله تع و کان قبا
 قوسین یعنی اندازه و و کان لغاری ظرف طعام خوردن قباب بالفتح آواز شکم
 اسپ و شتر و بابک شیر و بالضم روشنایی و بلندی قلاب نوعی آلت آهنی که
 شکار ماهی که باشد صفت می باشد و آنرا بنی گویند قشما اول مفتوح ثانی زده

شکر قصاب بالفتح سر فروختن است و شتر و موزم قریب بالضم نزدیکی و نزدیکی
آمدن و خویشاوندی قریب نزدیکی قریب بالکسر نیام شمشیر و کار و قصب قصب
چوبین و خاک و قصب بزرگ قصب بالفتح فی و جابه کتان و مصر مصری که
بجونی مشهور است و کمر بند و بالترکیب کلب و معنی نیز آمده و قبی و بالکسر
بریدان و بالضم رودخانه قصاب نیز بند گوشت قصاب گوشت فروتن و
گوشت برنده قصاب جیب نوعی از خرد و کم مزه و سیوه است و خراسان و
نوعی شکر و نوعی شیرینی و قبی گل آکنده و پنبه ای که گله نامند قشیش جابه نو و
زهر و طعم کردن و شمشیر نو و از این قصاب نام گرفته و معنی جیب یعنی
سوراخ جابه که از آن سر به بیرون آید قشیش زردان جابه و شام و رخت
قشیش بالضم تیغ بران و جابه و از این نام گرفته قصب بالضم
نکات لغات ستود آسیا و چین و کبکی از این نزدیکی و در ترو سپه سرلار و کمان
قصب بالفتح دل و خرد و خالص و اشراق هر چیزی و میان شکر و میان و بر گرد
و باز گونه کردن قصاب بالفتح کلب و کبیر لام غوره خرمای رنگ زود قلیب چاه
سر گرفته و گرفته قصب بالفتح شیر غرنده

باب الثانی مع فصل النادر و القایه

وقت بالفتح سپیش جیدن و سخن چینی کردن و خوشبو ساختن و سخن بر بیان
و گل و نیزه قوت روزی و خلاف بقدر حاجت قنات سخن چین و در و غیر

اندازه کردن چیزی بچیزی مانند وی و درین

باب القات مع فصل السین

قماش پاره از حیار و خرنزو و مثل آن و نیز تیجه قشش بافتن خورش و در قشش
 بافتن کسب کردن و گرد آوردن قشش پیوند کردن چیز سه یا چهار
 من منتخب قشش بضم اول و کسر ثانی نام یکی از قبیله عرب قشش کنیز یک
 قشش الله از هر حاجی چیزی میجوید و میخورد قشش تعریب کنش است قشش
 بیوده و عرزه قشش بافتن آتش و نام درویش و مفلس قشش گرد کردن
 از هر حاجت قشش باضم متاع و در غایت خانه از هر جنس و بافتن خنور و

باب القات مع فصل الصاد

قص کوتاه کردن و قشش بر انگشتان گردن قشش
 باضم کله فغان گرده در بافتن قشش بر انگشتان و زوال بر کردن از خیر قشش
 شیر و شیر زبان قصص بافتن حکایات بدیشینه و بگردن رسانیدن کسی را بچیز
 و بگردن رسیدن و بریدن سوی و چشم قصاص باکسر کشته و کشتن بچیز
 کشتن و جراحت کردن بچیز جراحت قصص همان قصص مذکور قصاص
 باضم بیماری گوسفند که در حال میزد و قتل و قصاص بافتن شتر خانه و بر آمدن سایه و کوتا
 شدن و بر جستن آب حبابه بعد شستن و بر آمدن آب در چاه و قتل و قصاص باضم جستن
 چیزی و بافتن شتر ماده و همان قصص بر جستن خرگوره و اسب و جز آن قصص

اول مفتوح ثانی مکسور بر این من فتح نامه قاصص به تشدید صا و انساز گوی

باب الثاوث مع فصل الضاد و حبه

قیس خلاف البس کوفتن به پیله و گر فکلی و فرز گر فتن و گرو و فرایم آوردن و
تنگا کردن قالیقش تنگ گر فتن و فرایم آوردن قمر خض و رام و اوان و مر

پیش فرستاده و آید از نیکی و بدی

باب الثاوث مع فصل الطاء و مهمله

قوا بالفتح بمنی پس و هرگز و بفارسی به پستان و بیان قلم و بالکسر گر و بر قیاس با کسر
اهل مصر و نیک آن یعنی اصل قمر از شک سالی و شکلی قمر بالضم گوشوار و شک
قرواط بالکسر نوعی کشتی قسط بالفتح قمر کر و بر بالضم در و فتنش قسط بالفتح
سخت مرغول و مرغول شدن سوزی به قمر و بالکسر و بر بالضم و قمر و بالضم
بزند و دستا بند و پای بند قسط بالفتح و بالکسر و بالضم و قمر و بالضم
قاف و سکون یا تو تختانی که جمع آن قمر الذا است صاحب قاموس گوید که بحسب
شهر وزن مختلف است بکه ربع سدس و نیار و در وزن نصف و نیار است
و در مجموعه ابراهیم شاهی نوشته که قیراط یکبه چهار خمس حبه باشد و خمس نفهم
و سکون ثانی پنجم حصه و حبه بالفتح نصف قسط است یعنی هر ششم حصه و انگ

باب الثاوث مع فصل الجیمین

قاع میدان و زمین بهوار و نرم قمرع بالفتح که و و کوفتن قانع پسند و رضا

باب الفوائد مع فصل الحکایات

قمرک بترکی همان قمر صغیر بالضم مصر قمر و شیرینی است مانند شکر بر روی
 مانند قاضی فلک یعنی مشتری القوس شکر یعنی دنیا قلب درنگ
 یعنی گندم من قنانه

باب الفوائد مع فصل العلام

قل بالضم کبر قابل و مقبل یعنی سال آینده فارسی قابل یعنی لائق قابل
 گویند قبل بفتح اول و سکون ثانی یعنی پیش و بالضم بوسه و بالکسر مانند قبول
 بالفتح پذیرفتن قبیل را بکشید و پذیرفتند و با است مردم از شکر کرده قابل کشنده
 قبیل کشته قتال بالکسر کشید کرد و بالکسر گیر کارزار کردن قول گفتار
 قبیل و قتال شکر قتال بوزن و بالکسر و در و گو قمر اول نام نوعی پشه
 شکاری قمرل اول سنج شکر یعنی شیر سرخ و نام پادشاهی قطل
 بالکسر نام پادشاه روس قیقال بالکسر نام رکیست در دست که فصد کرده شود
 و رگ سر قندیل چراغان و قنادیل جمع قیلل اندک قتل بختین فرو
 و ظریف و در شرفنامه آواز صراحی که در هنگام آب انداختن بر آید قانبل
 پسر آدم علیه السلام قاتل بابل بود

باب الفوائد مع فصل المیم

قوام بالفتح راست و راستی و برابر و صواب و در و گو سفند قوام و صحت و پای

و شتر قائم پایند و ایستاد و قمر از روی راست و بر خاستن و افسردن آب و پاشیدن
 از این گونید و نام و اشعار بزار و کشون و ایستادن ستور از ماندگی قیام با کسر
 بر خاستن و پائیدن و ایستادن شتر قمریم اول منقوش و ثانی کسر یعنی استوار
 قمر با کسر به شکل عددی و درین دو کلمه شدن قمریم نعت منزه و تثنیص شتر
 و پائے قائم مقام مراد از قمریم با کسر پای و درین نیز و نام شتر نیست که کاش
 همه و افغن اندر قائم یعنی تمام ثانی بنیست از پستهای نفیس و کرم
 قمریم قمریم و قمریم هر چهار نعت این معنی یعنی خوب و نیکوست قمریم شتر
 از قمریم است بمعنی خوب و نیکوست قمریم از این معنی است بمعنی خوب و نیکوست
 خند کننده و قمریم شتر از قمریم است بمعنی خوب و نیکوست قمریم شتر
 میشود همین معنی معتبر است قمریم شتر از قمریم است بمعنی خوب و نیکوست
 کننده قمریم خوب و نیکوست قمریم شتر از قمریم است بمعنی خوب و نیکوست
 بسیار اقدام کننده و نام مرغیست که ابرازیم علیه السلام در آنجا خند و خود نموده
 بودند و تشدید حال نیز آمده نام قمریم است و درین و درینست محلب و گوشت
 بدین قمریم و میرینه و با کسر و تشدید و ال سرور و پیشوا و پادشاه قوام از قمر
 آینه و قوام انسان سر آدمی قمریم گرویی از مردمان و زن اقوام جمع
 اقوام جمع الحج قوام بالفتح نام است و با کسر و میرینه و کلمه و پادشاه
 و سرور و مقدم از همه از روی شرف و فتح نیز آمده و با کسر و تشدید و ال

آیندگان سفر قسم بافتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 سکنه قزم بفتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 بروی نویسنده قطع رحم برین نویسنده برین و رحم بالکسر نویسنده
 زهران قلم بفتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 و ناخن چیدن قلم برین نویسنده برین و ناخن چیدن قلم برین
 شتر قرام کسر قات و ناخن چیدن قلم برین نویسنده

باب التمام فی فصل النون

قرن بفتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 و رس کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 و بالکسر همتا و حزب هم را با فتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 برج و سنی که دو ستاره با فتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 زاده باشد قماران با فتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 نزدیک قمریان با فتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 و میر تنک و حکم غالب قماران نام مروی معروف به بخل قمر کون سیاه رنگ
 قیمن بالکسر آنکه و بافتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 ثانی پنبه قدر خان با فتح کوی برین قسم بافتح قسمت کردن و انداز کردن و تقسیم
 قیمن بفتح اول و کسر هم ترا و قلم کشیدن مراد مکرر کردن قلم برین بافتح

تسلیست و پنج اصل که سرگانی نام دارد نیست سیاه که برای عقیده شدن صورت
 و نیز قیود آن با اسرار کاروان و نام شهر نیست به ضرب قلم قرمز نویسنده و قلم قرمز
 تر و کفنه یعنی رونده قاسم قرمزمین یعنی اندازه دو کمان در این عبارت از
 نهایت قرمبت است قانون اصل هر چیز در اسم قرمز و دستور و نام کتاب نیست
 علم طب و نوعی از قرا میر و در زبان روم یعنی مسطر کتاب قد غنچیان سیفیه
 چو بزاران قمار خان و یک سی را گویند قمر طبعان یعنی قلمبان الله زن خود را
 بزناکاری و بدورانی باشد قمر این جمع قمرای و یعنی تیردان و تفنگ کشا
 و بهن قمرل ارسلان نام پادشاهی و شاه قیوم است و این شاه مران و جانوران
 مثل قیامت و غیره قیام رستم و بهر گشت قطن بهشتین میان دوران

باب القاصد فی شرح الاما

قمر اسونام رودیست در خواندم قیامت است و این سرافقت و سخت دل
 شدن قشور پوست باز کردن از چیزی قید و پادشاه معینان را گویند قشور
 خوشه خرمای قیو ضم کردن حرف را قرو با فتح بزرگ شدن پوست خنجر و قطن
 چوبین و کاسه که سگ و ران آب خورد

باب القاصد مع فصل الاما

قبیه نبای گرو بر او ده و غنیمت و خیرگاه قیامه با کسر پیشگاه و بجای روی آوردن
 مسلمانان و با لضم بوسه دادن غیره بضم قاف و فتح با و موصوفه مشدود و را و

چکاولک قرینہ پوشکی و ترتیب قہر اول مفتوح بمانی زودہ نام نیست کہ شکار
 می نوشتند و بعضی می نیز آمده است قرقه یعنی لرزاندن قبیلہ گروہی از یک
 و الحانہ و شیاوند و گروہ قہالہ بالفتح فطو ام و پذیرفتاری و پذیرفتاری کردن
 قوابلہ لثقی و پرورند یعنی دایہ و آنچه بر کرد و شب آیند قریہ بالکسر مشک خورد
 قمریہ بالفتح خورش وندی و پیالہ قمریہ بالضم روشنایی و روشن شدن قمریہ بالفتح
 وہ و ضد شمر قمریہ سیاه قلہ بالفتح کمی و کم شدن و بالضم بندی کوه و سر مردم
 قمریہ بالفتح باب فرورفتن و بر آمدن و داشتن شتر از آب خوردن قلقلہ
 بفتح ہر دو قافہ بود از یک براد قافہ و بگاہ و بنیاد و بن بانہ قمریہ بالضم
 نروقال رمل قمریہ بالکسر بر سر و بر سر قمریہ بالفتح کمرہ کلاه قائمہ کی از
 دست و پای سواران است و بر آن قمریہ بالفتح یکبار بر خاستن و میان
 رکوعها و سجودها قمریہ بالکسر و بر آن قمریہ بالفتح یکبار بر خاستن و میان
 بالضم و تشدید نون آن باشد کہ قصایان قہای آہن بچوبی تعبیه کردہ بر سر
 دارند و پیرہ نامہ گوشت در آن آویزان کردہ نگہ دارند و بریدہ کردہ بفرستند
 آنرا قنارہ گویند قصاعہ بالضم سگ آبی قنورہ بفتح قاف و سکون سین و
 فتح و او را و مہر شیر و تیر انداز و تاریکی اول شب قنطہ کہندی شونکر گویند
 قسیمہ بفتح قاف بوی دان قصصہ کاسہ جمع قصاع قاطبہ بقاف و کسر
 طاء یعنی ہمہ قہاہ فرمانبرداری و اطاعت و عبادت قافیمہ پس سرواز پی آید

و قصیده و شعر و کلام که در آن شعر بیان بندد که شعر بی آن درست نباشد قضاوتی باشد
 پدید آید روی اسب قصیده با شعر جابه یکی بای که روان و جابه شستند قصیده
 پایه شعر و شعر که هیچ کسی گفته باشند و گوشت خشک و دهن غلیظ قصیده خست و
 قصه با کسر مثل و نمبر و کار و سخن قلیفه با شعر کیم شب پوش قطره چکیدن
 و رفتن بشتاب قصیده و نمبر مثل الصدوق و الکذب قراعتی با لغز ریزد از
 قاروره شیشه و پیام و نمبر از تیره قواره با شعر آنچه بستاند از حیب و
 پاره پاره نیز آمده قصیده یعنی زن قلاوه با کسر که در آن بند شعر و حامل قلمه
 چار و یار یعنی جایی محضه قمره بزرگ که در آن قرار آید اولی و دوم و ثانی مشهور
 مفتوح نام یکی از آلات جنگ که پیش معرکه میزدند قمره با شعر و کسر و
 عرش و الاس و بکسر با می سرود و نمبر و در آن با شعر و کسر و قلمه
 با لغز خاشاک قاهره یعنی غلبه و تسلط با شعر و کسر و نمبر و در آن با شعر
 که بدان ماند و قضاوت جمع آن قوه با لغز طاهر فیه زان سرود گوی قصیده حکم
 گذاردن و نمبر و حکم قصیده شیر درنده

باب القاف مع فصل الیاء و حکمانیه

قاری قرآن خوان قاصی دور تر و تاوان و سخت دل قاضی حکم کننده
 میان مسلمانان قریبی با لغز نزدیک و خویشی صینه و مسدود راست یعنی قریب
 قاضی قطره و چیم و پاره قمر قری قسم جابه و سرخ ابریشمی قصبه قمر

فردوس السعید و فیض قیامی نام تفسیر است قفسی حکم کردن و حکم کردن و باز آید
 که درین و کذا را نیز بر تو واجب باشد قمری بای خود قنایلی نوعی سوره که قیام
 و کرم مصالح و در هر کرده می پذیرد قمری بالضم و نیز است معروف قنایلی
 معروف از گسترش زلیخه قنایلی و معنی رهبری قنایلی طبعی قنایلی
 قنایلی حیوانی حواس نموده طبعی قنایلی روحانی حواس نموده باشد
 قنایلی نام جانور است که سپس بای رفتار میکند و سپس بای رفتن یعنی
 پس بای رفتن قنایلی بالکسر و هم روغن

باب الکاف مع فصل الالف

که خدا است معنی و در هر که را گویند معنی خانه و کوره هم همین
 معنی و قوم پا و شاه و در هر که را گویند معنی روح را خوانند که در اول
 نباتی زنده و معنی و در هر که را گویند معنی سنج کباب و قوم هم نیست که
 آتش در روز و دیگر و کجا معنی که ام جای کار کیا پا و شاه را گویند و در کشف اللغات
 و مود الفضل کاف دوم بفارسی تصحیح نموده اند معنی کار فرما و کار گزار کفانی شرح
 کافا ابله و نادان و خود بین و خوشه و خرم و انور کالامتاع و لبحاعت و قماش کرا
 تیشد و در هر که را گویند معنی و در هر که را گویند معنی از ساز و سازان کسا بالکسر و کیم
 کسپلا و در هر که را گویند معنی و در هر که را گویند معنی و در هر که را گویند معنی
 معنی و در هر که را گویند معنی و در هر که را گویند معنی و در هر که را گویند معنی

کتاب باکسر در شرح کتاب اسرار که ششاد است تمام و پاره و فاسد و
کافر کوپ تازیانه خدایان که سپاه اول مفتوح جهانی زود حاصل گردید و پیش
و هنر و کار کردن و مکر و آفرین که کم کتاب آفرین است و کتاب کور است
آنکه در نیم سوز از تابش آفتاب و در زمین سنجید آب ناید و تفت آب نیست
و هم چنین در شب ماه هم اکثر اوقات پیش و کتاب شوم قدم کشکاب آفتاب
گویند که بحر رضیان میزند که کوپ است و شور کلب اول فتالی مفتوح
باقی عمده است و این که میخواند و گفت و گو میزند

[illegible]

50

پیرا اول شکر نیم سیر غریز دهنده اند که رو بر شش شیر زنان و لبه مدوا
کماله زشتی و قرش سبزی کاش و شش نهاده اند که شکر استخوان پاره و

باب الثاني من فصل التوبة

کوی خوشکام در خانه پیران و خانه کمالان کای چرخ رفتار کردان و نام برج
 کوی کافران انانی و خانه که انچه بوی و غایت سنان کوی چایا نشست چینه پانام
 کوی که پانام سر و دست چوب شکسته و میانش پیر مسته و اند قرآن و کتاب پیران
 پانام پیش ران غریب کوی اول غریب شال و غریب نام با گویند کوی با غریب
 پیر پانام که انچه پانام سر و دست کوی کوی کوی با غریب نام کوی پانام و پانام
 کوی پانام و پانام کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی
 و اند کوی کوی اول غریب شال و غریب نام با گویند کوی با غریب
 کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی کوی

باب الثالث من فصل الميراث

[illegible]

بافتن زانوی و نیز سر که بر دست آورند و سر پالان و سر پادان کوری
 یعنی تکرار تکرار که در صورت گویان و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 این تکرار تکرار و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 هم تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 پادان تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 یعنی تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 بافتن و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 بافتن تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 بدی و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 یعنی تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 کتار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 و بافتن تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 کتار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 صرفه و تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار
 گویند که تکرار تکرار تکرار تکرار تکرار

[illegible]

در این کتاب که در این شهر چاپ شده است که در هر دو کاف هم مفتوح با هم
راوند است و در اول نامی از نامهاست باری تعالی که معنی آن معانی
باشند و هم که در این کتاب است از ولایت افراسیابان که در
درست از این باشد و هر یک که در این کتاب است مفتوح بنامی از
در دو کاف که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که
درست کشید که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که
که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
تا به آخر آن که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که
آنرا که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
بافتن شد که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که

باب الکاف و الحاء و الخاء

که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
بافتن که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
و فقره بدان که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
یعنی خمیده پشت و کاف فارسی با دشواری که از بافتن و فقره بدان که در این کتاب است
پایه پایه از این که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است
بفهم کاف فارسی که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است و هر یک که در این کتاب است

والله اعلم انما هذا خبر استیفاء کارهای عمومی می باشد که در کتب معتبره
 بول یعنی پیش از کتب معتبره که کارهای استیفاء را می خواندند بول یعنی
 یعنی کینه کش که هم خمر نیز در کار و زودی آنند کثیر بول یعنی کثیر بول یعنی
 بول یعنی که بول و بول که بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 مود و بول و بول و بول و بول و بول و بول و بول و بول و بول و بول
 آنکه یک را و بول که بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 کلخ انداز یعنی شراب که بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول

باب الکاف و الحاء و السين

کس بالفتح ترید و بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 کوس بالضم ط بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 گویند و بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 را گویند که بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 گر انبار بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول
 و بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول بول

کیفیت اول مفتوح و یابو مجبول یعنی گینه و ششیمیز آید است

باب الکفالت مع فصل الکفالت

[illegible]

و بتازنی اختر و بندری که از این پادشاهی را گویند که در روشش منزه میروا و او را در
 آنرا گویند که گویند من فرزند پادشاهی که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 خوانند و بندری که از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 و با منم و منم که از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 نوعی از آنرا گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 گویند و بتازنی که از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 نیز آنرا گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 کشاکش است که از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 و از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 سوراخ کلیدان و با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 زود و تا و فوقانی منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 بر جبین کنار یک با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 گلبانک با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 کراک و کشاکش اول مفتوح ثبانی زود و تا و فوقانی منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 و سپید و و را زود و تا و فوقانی منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم
 عشق نامند که از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم
 سنی و از این پادشاهی را گویند که با منم و منم شاکلی که بتازنی و منم شاکلی که بتازنی و منم

که ششمن از آبهای ترش با هم بنده بندری بپزند و گویند سوم و پنجم است از آب
و اسفغان چهارم و دهم سرچوبم شوم و نام مبارک ششم خمر زرد و نار سیاه هفتم خمر
پنبه هشتم گاو میش نهم جوان را گویند و با کسر یعنی فی خانه من به نام لیری که یک
بافتن نام قصبه ایست که یک نام دریا است کیست با کسر که میست خرد

گمر خمر و بنده که خمر آنرا می پزند

باب الکاف مع فصل الامام

کحل بافتن سه معنی دارد اول آن که را گویند دوم آدم و حیوانی که با پی آن کحل
باشد سوم جانوری که با کسر است یا با کسر کحل پنجم اول و ششم ثانی و
مجمول جنبه این سرچوب باشد و در حالت ریش کمال تمام گردانیدن و تمامی و
تمام شدن که اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم
و سکون و دهم و یازدهم و بیستم و سی و یکم و سی و دوم و سی و سوم و سی و چهارم
که آنرا کاورس خوانند و بندری نشانی نول بختین و بام زوه نام کیست که در
آن از آب رویشل نیوف و بضم کان فارسی یعنی احمق و بافتن و تحریک کهیم و
کنند که بندش گوشتی گویند کحل بافتن آنکه موسی بر سر او زد و با بضم یعنی
و با بضم با کان فارسی ترجمه و رواست و با کسر با کان یعنی خاک که با بضم
خنیست از شک و نیز یعنی شراب آید کحل زلف و راز که نام دل یعنی
چه دلیری و چه قدرت کاه و دل خرد و نام و کحل یعنی تمام کنند

بمعنی نام کنجال با الیسی که در خوشی پر آورده باشند که نه در سینه گوشت
و نه از اندام گوشت کفیل با الیسی میان دو سرین و نیز آن گوشت را گوشت گوشت
کفیل میان پیر استار می و خوشی کفیل با الیسی کسور و یا معروف شخصی
گوشت که در نزد گوشت و در شراب خوار و در کفیل اول مستحق بتانی زده و جیم بگویند
زده یعنی کفیل است کفیل با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
کفیل با الیسی و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
این گوشت بگویند آمده است کفیل با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
اما بپندری در میان کفیل با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
و نام بسیار در کفیل با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
کفیل فارسی بگویند بسیار و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
گنده بخل یعنی کفیل با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل

باب الثامن مع فصل الیسی

کم با الیسی چیز و بسیار و اندک و با الیسی خفایات و خوشی و با الیسی شام کلام
حلق تبار می خبک گویند و نیز کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
پرو و پوشیدگی کرم با الیسی کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل
مفهوم بتانی زده و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل و کفیل

باشد که نام کیا بیست خوشبو کرم بختین یعنی جواهری و بختین و مروی
 و عزیزی و با بضم غم و اندوه و خستگی دل کرم بختین و عیان و ویکو و روزگار
 آنکه خود بخورد و گرسنه و همان را خواند کرام با کسر بزرگ کرم برگستان که شرم و قهر
 محتر ب که بند بچند مانند کشتوم بالفتح برگشت روی و رستار کا دوم بار و بختین
 و وال مضوم که بنگام حبس می نوازند و آنرا سرنای و شیپور نیز گویند و بختین
 بهیر نامند کاظم ششم فروزنده گاوشتم نام گیسست زرد رنگ کش خرامم بالفتح
 رفتار باناز و تکریم و شش بختین با کسر فرض کرم بختین سبز و
 شل شلف و زنگاروم بختین ششم بختین و غم کاظم بالفتح سخن با نای و بختین
 خشکیها و جواهری که بختین کرم بختین و بختین است موسی ۱۲ راد
 بمعنی خسته کردن و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین
 شویش و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین
 و کشمیر کمان رستم آنکه و رایام بر شکل کمان بر آید و آنرا قوس قزح نیز گویند
 یعنی کمان شیطان کناهم با بضم پیشه سباع و وحوش کناهم بالفتح تیغ کند.

باب الکاف مع فصل النون

کن با بضم بمعنی شو و باش و فارسی امر کردن و بالفتح امر کنندین و با کسر
 بمعنی پوشش و پناه و ستره و سوراخ کوه کان ترجمه معدن کون بالفتح بود
 و هست شدن و در فارسی جهان و عالم کین با کسر و شنی و کینه و بمعنی کاین

کیمین جایی پنهان و پنهان شدن و غالب کردن بافتح اکتان پاری
 و معنی دارد و آن معنی که جمع آن گردیده باشد و قوم قوی و با قدرت که جمع
 آن گردیده باشد که فرقه فرزان بکسر و کانت پاری معنی لاف مزین و معنی ترکیبی بنده
 تا شب و تا دم رانش که کشان بافتح شکل راه که شب و آسمان پدید می آید
 کوون بافتح ستور پالانی و مرد کا بل و کسر طبع و اسب گران رو و گران بافتح
 تاج گران بهاد و نیز تاجی که از وی بافته و جواهر و در نشانند کردن بکسر نهالین و
 حبابه و غیره کیمین بفتح کاف و سکون یاو تختانی گوشت اندرون فرج زن مانند
 پیم خوا به جمع کیمین کیان بافتح یا زین که پاری بافتح جمع کی است و
 معنی آن پادشاه بسیار است که گران عبارت از ستارگان است که گردان
 بافتح برنده است که پاری را شکار کند و پاری را نیز ویران کرده که همان
 جانور است که بچه آن در شکم مادر بسیار است و سال سرخ و از شکم بزرگ
 کرده علف می خورد و چنان بزرگ می شود که سال را نیز و بطریق تیر از شکم مادر می رود
 میگزیزد و مادرش بطریق جانوران و طبع خود را نمی پسندد چرا که در زبان آن خاکی
 بزرگ مثل تیر و نیزه میشود اگر آن بچه خود را پسندد و اندام بچه پاره پاره شود
 و بگریزند آن بچه خود را نمی پسندد و در شرح مخزن آمده که بر پشت آن جانور
 خاکی مثل شعله است چنان که را شکار کند بر پشت انداخته بری طبع آن
 می آید و بزرگ شود و قریب رسد که پیل بر پشت او فراموشی گردد و آن پیل

بوسیله نشسته کرد و دستور داد که در آن محل بایستاد و بگوید که این کوه
 شروع کنند به قدرت الهی همچون جبراست بمیرد و اگر با آن بالضم فراموش کرد که این کوه
 غنوه کنند و اگر آن بالضم نپای کرد و اگر آن کوه را از آن کوه که این کوه را
 با کوه آن پاریسی غالب شدن کرد و آن بالفتح قومی و ستان و شکران
 یعنی چو کیداران که را خیمه را بفتح کات و کسر غار به با کس کردن با کس
 گرامی کن یعنی قلعیم کن که در میان با کس و پذیرفتن و ایان آوردن و میل کردن
 گزیدن بالضم اختیار کردن و قبول نمودن و بالفتح بدندان گزیدن معنی سخت
 زور از دندان گذراندن و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی
 جز که آنرا چهار خیز و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی
 و او و موقوف چندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی
 کپیان تر از وی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی و باندی
 کودکان اسب پالانی گمراه و مردم کنند فهم گستران بالضم فراموش کردن که حق اول
 مضموم شبانی زده و جیم عجمی مفتوح استخوان نرم را گویند که توان خائید و استخوان سر
 و استخوان شانه کچین اول مفتوح و توانی کسور برگشتوانی باشد که درون
 او را بکنج آگنده باشند و آنرا کچم هم خوانند که فر زبان زبان کودکان که بقتار است
 نیاید گشتن بالفتح کات پاریسی بسیار و انبوه کشان بالکسر زدن زراعت و آنرا
 کشند نیز گویند که کشان و کشان و کشان و کشان و کشان و کشان و کشان و کشان

کار این آنگاه پیش برآید و با شکر و پیاده عزت یعنی اعتماد و تکیه مکن بر پیاده
 کار مکن کو فطانت بپوشد و دستش تراشند و کوفت با افق موضع که بر پشت
 شتر بپندارند و بپوشد و در شتر اگر از ایشان یک سر پیاده پیاده و در شتر نشستن
 بی عجزت و انکسار و در آن بپوشد و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 تریه تکران و تکران بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 یعنی قضا و شتر و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 هر کار بانی کی مبارک است و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 شل و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 و معنی که در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 و عبارت از شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 عبارت از شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 شدن است و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 گلین و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 کالبدان و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 پاره پاره کردن و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 بالمش آلت آینه و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار
 و کلبتان نیز گویند که در شتر نشستن بی عجزت و انکسار و در شتر نشستن بی عجزت و انکسار

اول مفتوح ثبانی زده چوب هر دو بازوی در را گویند و باضم مروت یعنی گزاف
 و نام کتابی که در حق و ابله و مدبر و بی دولت و امانت گذرد و اگر کسی کارش
 نداشته باشد و در شرح مخزن یعنی نقصان کن و غارت کن و توافع نمودن
 خود را کم نمودن گشتن باضم رفته و جای آتش خاشاک و تمام و باغ کمر لول
 بالفتح نام مرغیست جلوی چپا نچه خاش و حکم که بهندی و او گویند که از آن
 بالفتح جنسیست از خیم و خیمه با بگاد کاروان سوداگر کاستن نقصان
 کاشان نام شده و بهشت کاشان گوید و آخر گوی و جادوگر و گزاف
 فلک و جبهه و درین معنی ناکس و در و باغ کمر لول بالضم چاره کردن و جادو
 کار اگر کسی درین معنی باشد و حساب فراست که بهشتیست علامت قضا
 کابین مهرنای که درین معنی است و درین معنی و درین معنی و درین معنی
 و رندی بهو گویند و درین معنی است و درین معنی و درین معنی
 فریب و اوان و فروتنی کردن

	باب الکاف مع فصل الواو	
--	------------------------	--

گو با بسته خار و باضم کجا و امر کا و دین و خایدین و بکاف پارسی معروف که تبار
ثور و بقر نامند که با نو و در معنی وار و اول بی بی و خاتون خانه و معروف زنی
نامند که معتبر و موقر باشد دوم بنهان و لیل جسم را خوانند که کلمه معنی خوب که کار اول
مضموم ثبانی زده نوعی از پایی افزا که شاطران پوشند که و پرده عنکبوت که

[illegible]

1117

کیاوه بالغه گمان نرم که بدین کشت
چو نهیغین کسی را گویند که زبان او بی صداست جاری نباشد و بهی شایخ نرم نزار
کیاوه انچه که پریشان شست شست بر برای سوارای بتازی بهودج و محل گویند و بهودج
هوان بارگیر است که بهی عمر بر روی دم و چهار پایه که زیر وانش آقا سیده بود و گویند که بهی شده
است که در اصل کسور چهار معنی دارد و اول نان معروف و دوم پارچه زرد که در هوا
برگشت خود بهی زنت از مسلمانان شیز گردانند و بتازی عیار خوانند سوم گرد و بای
چهارم هر جز در کمره بالغه که است و سوز کاره عاجز و بهی شک که را کایه باله

20

[illegible]

[illegible]

لسان چو لایحه می رسد مقرران که کمان را بدان خند کمان مهره که نیکه بدان
 مردان از آنکه خبر آنرا خلیل نامند گفته کرده مردم گفته بفتح کانت و تشبیه بر پله ترانه
 کله با بفتح و کانت تازی استخوان زنج و با کسر و تشبیه بلام پشته اند و پیوسته است
 و سالیان و مسمری و بختین و کانت تازی خیل اسپان و گو سپهران گمانه
 نوعی است معرکه که هندش کرنی گویند که به با بضم و کانت عربی و با و سروده شده
 غم و اندوه و کانت فارسی معروف که هندش پتی گویند که هواره ترجمه هندش
 هند و که گویند گفته با بضم و پتی که بر محبوبان و وزوان خند و با بفتح گوی که بگر و
 حصار کنند که همان کمان به بضم و با بفتح نام ساز نیست مانند جنگ کاپتره
 با بفتح و بضم و بزرگ و گفته با بفتح از هم باز شده و شکافته شده
 من شرق و غرب با بفتح و بزرگ و گفته با بفتح امانت کرده شده گفته
 با بفتح جنب ... از آنکه ... با و است و نیز سیاهی که بر روی مردم افتد
 هند جهانی گویند که الییده بفتح و ضم یکم خله و الییده و کشت با الییده گفته بضم
 یکم و فتح دوم مرد و دست اندام کمزیره بضم کانت و سکون را و بجه و ضم با و منقوله و
 را و مهره کشنیر تر که شمه با بفتح یکبار بوی کردن بوی اندک و بگوشه چشم و بدن
 که لوه با کسر و کانت پاری یک بلند و ک بلند که بوی یا آب باران پاره میکنند
 و بشکنند و بیرون می آید که لوه با بفتح آنچه از زمینان سازند هندش پستی و انشی
 نامند که با بفتح می گویند که لوه با بضم از روده و جنبی از ناخوش کسینه بفتح

امتی زماوان و مالیه کنشانه برآید که بگوید پارس سواران آب و قتل و شکوف
 کس و بالفتح نیز خاکی شیر مست کرده بالفتح خانه و کلبه آن که همه بالفتح بوا و پارتی
 گوشت پاره بلند که بر پشت شتر و گاو میش و دشت بلند و جمله که درون و نیز سر تیغ یا
 گوشت گوشت بالفتح بوا و پارتی و با و تازی موی کله و دم کپور بالکسر یا بوا و پارتی
 نقش و قیل با کت پارتی نعلین چوبی و چرمی که پینه بالفتح خور و و فرو و پاره کپینه
 بر چوب که از و فرو و پاره که اول مقصود و با و مجول و کانت کسور نام مرغیست
 که تازی آنرا بر گوشت گوشت و پشه نرگ و موز غلامان کالوند بالفتح خیار بر
 که نه شش کله می مانند گله گله اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم که زبان بر خواره باشد
 آنرا غنچه و غنچه نیز گوشت و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی
 بر تپه متری برابر و دیگر گوشت و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی
 پارتی کله کله بالفتح پشه کله کله و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی

باب الکات مع الی

که خدای بالفتح خداوند خانه و کله خدای گوشت و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی
 نیز گوشت و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی
 که خدای بالکسر آنچه که کوکان پای رفتن بدان آموزند و پشه ماست چوبی که
 آنرا رسن چیده فلکان بگویند و آنرا فلکان نامند که بکسر تین مختصر گیرند
 و کله ماست و گوشت کله بالفتح و پاره و پاره که نه شش کله پاره که نیز خانه و چون کمی

و تشدید و هم گم بر و شایان بکرم و نوازندگی با بصرم و بزرگوار
بافند گم چینی عبارت از سپردیدن است گم چینی عبارت از گم چینی است
گم و ان گم چینی متکبر و زور آور گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
موی گم و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
نامند گم و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
بیخ نباتیست بیخ مزه گم چینی اول مقدمه شایان بکرم و نوازندگی با بصرم و بزرگوار
خوانند گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
گم و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
و امر آن گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
بمعنی یک قلم و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
معنی کار و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
ایرانی را گویند گم چینی یعنی چنانچه هست گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
تخت خور و گل جعفری از قسم گل صد برگ است که در وانش سرخ و ان گم چینی متکبر و زور آور
نند و میباشد گم و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
با و موحده و ان گم چینی گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
گل پارسی گل صد برگ و گل انار را گویند گم و ان گم چینی متکبر و زور آور
کاشکی بشین موقوف بمعنی افسوس و کلمه تمنا کاتب و امیر المومنین

باب اللام مع فصل الیاء و...

لسب بالفتح ترید و شغف و بالضم خور و الباب جاست آن و میان و خالص
 هر چیزی و دل و معتز با و افعی مانند آن لباب ای خالص و بی آینه بر چیز
 و معتز لبیب خردمند لباب بالفتح و تحقیق که بیخ ندارد و هر چه در دست که
 خشاک گرداند و مرد شناس و حاکم کننده دیو و پری لثروب ثابت شدن و نشستن
 لسب بالفتح پسیدن چیزی لقب بفتحتین نامی که ولایت بر سرچ و یا بزم کند
 لعاب آفتاب آنچه که در دهان تابستان مانند فیج عتکبوت نماید تار است
 باریک مثل ریزان لب بفتح اول و سکون ثانی بازمی گردان و افسوس کردن
 و معنی طرب و شادمانی لب بالفتح و می سرخ فام لعاب بالفتح
 و تشدید آن به کسر یا فاعل آن که روان باشد لب بر لب پر و لال
 و کنایه لب از لب از لب و افعال ای راه پیدا و روشن و گوشت از
 استخوان و پوست از وخت باز کرده لب بفتحتین زبان زدن آتش

لکراسپ نام پادشاه ایران

باب اللام مع فصل الیاء و...

است بالفتح و را شوا و ن و تر کردن پست و استوار کردن و آینه خشن پست
 و خمیر کردن و بفارسی پیازون یعنی گدازدن و پاره کردن و کوزه و معنی خود نیز آمده
 است سن فرنگ بهمانگیری لثلت یعنی پاره پاره لوت بالضم با و او فارسی

لحم و ماهی خورب و لطیف است تمام بیست که در زبان بجا نیست در مکه بود
 لیست بفتح اول و سکون ثانی معانی ریش لغت بفتح اول و تشدید ثانی
 یعنی نزد لغت شش معنی دارد اول سبزه و دوم سوز و سوم کفش و پای افراز
 چهارم پاد پیکران پنجم است نعل ششم سبزه و هفتم که آخر گرز و گویا و سرپا
 و هجده گویا من فخرنا و الحاق است با یک و یک نشان الحاق است همیشه با
 لغت کسر لام و سکون ثانی و شد لغت بفتح اول و تشدید ثانی و کسر
 از دست لغت اول و مقصور ثانی مفتوح بحدت از محوت است و لغت که
 بر قوم غرض خود را بان بیان کند که کفر یا ایمان باشد یا نه یا مستحق یا ناصح یا باری
 و باز پس بگویند لیست اول مفتوح و دوم مشدود و پنجم لغت بگوئی
 پس پشت لگت بفتح اول و کسر ثانی و کسر ثانی و کسر ثانی و کسر ثانی و کسر ثانی
 لغت بند اگر گویند لغت بفتح اول و کسر ثانی و کسر ثانی و کسر ثانی و کسر ثانی
 جایگاه بهم آمدن گوشت میان دو استخوان ریح و لوب بیان لا بهوت نام مقام
 بعالم بالا یا لغت با کسر شش و کسر ثانی لیست با کسر نر می لیست با کسر کلاه
 لیست لام مفتوح و یاء مجهول کاشکی و حاشگاه

باب اللاحم مع فصل السماء و شمس

لیست بفتح اول و سکون ثانی و اخشای سوم و رنگ کردن لیست اول مفتوح
 و یاء مجهول شیر و حنکبوت کسر که لغات مرغابی شکار کننده لها ش

زبان از زبان اشیران سنگ از تشنگی و درمندی لوش بافتی آلوده
و آلوده کرده و تیر و کرون آب و قوه نرسین

باب الاطام مع فصل الجمر

لج بالفتح رخساره باشد و آنرا سنج نیز گویند و بالضم بر بند و آنرا لوج نیز گویند لجاج بالفتح
کا و یرن لوج بجا لجاج و در ممر و آنکه زبانش بلید و در سخن و نام مروی و افصح لجاج
لولا لجاج نام حلوائیست که هندش لاجر گویند و کولاج نیز گویند لجاج بسیارست
لجاج بفتح سین سازه از لجاج است و کشتش لوج نام شهرست از ایران زمین
و باجم پارس و ترک یک را و بینه لجاج مفتوح بنانی زود و جمیم عجی زاک سیاه
لجاج لب سبیل و آنکه گویند سازه از لجاج است و آنکه لب فرو بسته باشد و کسی که لب
فرو برد گویند که آنرا سازه است و آنرا لب سبیل گویند لجاج بالضم بیرون روی چنان
بینی و زرخ و بافت بیرون آنرا سازه است و آنرا لب سبیل گویند لجاج بالضم نامی
جامه ابریشمی لج بالضم و التشدید شمشیر آب شرف ترین موضع دریا و لج بالفتح
لکد زون لجاج بالفتح ستیزه کردن و ستیزه کاری من کشف لجاج بفتح سین حریم
و شیفته شدن لیل لجاج بالفتح نیل من کشف لجاج بالفتح شیفته و حرم
من کشف لجاج بالفتح خوردن بکنار و من کشف لجاج بالفتح انداختن و بر زمین زدن

باب الاطام مع فصل الجا و حلی

لجاج بالفتح یک کمر سنگی سطح دست بر پشت زدن کسی نرم نرم قحاح است و زنده

خبر ارم کو

باب التلخيص مع فصل التلخيص

بسم الله الرحمن الرحيم

باب الرابع من فصل الثاني

و با این نیک از میان هر چه شومیه

باب الايام مع فصل الطلوع

لایزال باشد که در پیش چشم او بیاید و چشم از سوی گوش ایستد و گوش
 از زبان چشم که در پیش چشم او بیاید و چشم از سوی گوش ایستد و گوش
 از زبان چشم که در پیش چشم او بیاید و چشم از سوی گوش ایستد و گوش

باب المخرج من الدنيا

الامام حسن کبیر و شهید کربلا و شهیدین کربلا و کربلا و کربلا
 ایستاد و پیشانی کسی که در کربلا شهید گشت
 کربلا و کربلا و کربلا و کربلا و کربلا

ایک دفعہ ایک شخص نے

لَا يَنْفَعُ مَيِّمِي وَأَمَّا الْقَائِمُ بِالْإِسْلَامِ فَهُوَ الَّذِي يَنْفَعُ الْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

باب الرابع من الفاء

لغت با شکر و چرخیدن و با کسر گران سنگ و حبابی انبوه لغت می رود گوئی
که پلخات یکسر تفرگند لغت با لغت مهربانی و گاه بانی اشکر شکوف اشکر
شکفته لطیف زیر و خور و در بین و با یک یک بین و مهربان و نکو کار و نازک
و نرم و پاک و پاکیزه و لذت بخش یعنی غیر منصرف یعنی عدم خیر لطیف گردد
و هم بر آنکه از باری مجله نه و حمد کردن و یا نام آنکه خیر است و کمال است

که از سه حرف اصلی او و نو و حرف علت باشد است با التزم یک و در این مورد
و اندوگین شدن لیفت با کسر پوست و زشت و در این وقت

و در سی و نهم و نهم

باب اللام مع فصل الثانی

لیق و پاک و چایوس و وزیرک و بشیار و زیبا کار و چرب و تنق و غریب و پاک

لاحق و شاق و در میدان و از پی و در پیوستن و در پیوستن لایق و هم چایوس

پیوستگی برای برای و گریختن و گریختن چشم زدن و بالضم برای پیوست

لقلیق بالفتح زبانی و ککاک و ککاک را بر گزیند لقلیق فراهم آوردن و زود

لایق و زبانی و زبانی و زبانی

باب اللام مع فصل الثانی

ککاک هر دو لام مستحق بر و اذات زدن و زدن و هر زدن با شد و با هر و لک

مکسور و چوبی باشد که بر و وال آسیا نصب کنند من فرنگی و جهاگیر

و ایضا اول مفتوح ثانی زود با هر و کاف پارسی نام برنده ایست معروف

ککاک بالفتح آینه متن کار لیلیک بالفتح ذکر حایجان یعنی ایستادم من بر

در تو من فرنگی و اسد لاک و لک صمغ و زنجبیل که بدان طایفه و ابریشم

رنگ کنند و بدان و باله کار و و شمشیر محکم سازند لیلیک منفس و بخور و لک

در آوردن چیزه و چیزی چسبیدن بهم لک لک زود یعنی چوبک لک و یک

نامی گوشت لقمه روان در سینه لقمه آواز چیزی که بر چیزی نهد و شود چنانچه آواز
 و نیز آن که بر زمین افتد لقمه لازم بودن بجای و شکست نمودن چیزی کسی را
 لقمه بختی کمان نرم که کمان داران بدان شوق کمان کشیدن کنند و آنرا
 لقمه نیز خوانند و در عربی لازم شدن بن فرنگ یا کمر است لم بالفتح حرف تشبیه
 است یعنی نیست و کسر لام و فتح میم این در اصل لما الف را جذا ت حذف
 نموده اند یعنی نیز و گردان و فراجم آوردن و معنی چنانچه لقمه بضم ل و ن و فتح
 سین و کسر لام سلامت نمیدانیم یا لا یعلم به چون لقمه بالفتح که بهین و ملاست
 کردن لایم ملاست کردن است بوجه روان و روان بنده روان و روی نیز آن
 لشام بالکسر و آن نیز در سینه بند و لقمه لقمه چنانچه زوات لقمه است که کلمه
 روی پدید باشد و نشانه که با او آواز باشد لقمه ناکس و خیل مر

باب الملام مع فصل النعمان

لین بختین شیر و فتح لام و کسر با و منقوطه خشت لبان بالفتح تا بان و و نشان
و لبها و بالضم صحیح است خوشبو که آت را عود گویند لبان بالضم نام کوهیست
در حد و شام است انبان مریم و بسیار خوار لب زیر مشتین
عبارت از رنجانیدن و بر خیزانیدن از جایی خود است لجن و لثرون هر
ماده و گل تیره که در توفانها و سیاهها بهر سد لجن اول مضموم ثانی مفتوح

خطا بیکار و لوم و زاری و بفتح اول و سکون تا سنی بازی و ...

باب الايام مع فصل الاول

له بالفتح شراب لایه اظهار اخلاص بانیا و عز تمام و بازی کردن سگ و چیز

که از سر تا دم چینی لانه کامل و بیکار و خانه زینور که آنرا اولانه و شان و شان نیز گویند

لباوه بفتح لام و تشدید با و سقوطه قهای ندر لویه ریش الحقه بفتح حاء حطی از بس

بیو شته لجه بالضم سیانه و ریال الحقه سخت لاله و م جنبانیدن آهولاله نام گیس

معروف و هر گل خورد و را گویند لباسه سنی که در زمین اسب و غر از آنند هر دو

کشیده عنان سازند لا شریکیت و لا فردیه خیر لعلی نام سفته سین سرفه شمال

گهی لعل سفته به چانه شور و به گزینش لعل سفته که در لعل سفته عبارت

از شراب لجه اول مفتوح باب زوه و با و نیر لجه سحونی خوشبودار که نیز گویند

لش پاره پاره و دریده لور و ... نام سفته که در لعل سفته عبارت

کنزیده باشد لیسسه اول مفتوح ثانی کسور و مان نیاسپ دستور یعنی گام و لحام

لنجه بالفتح سر بریان و کله و پر کاله لجه بفتح لام و سکون تا و فتح جیم و سکون تا و هوز نوک تا

لولوه بومری که بهندی جوکار گویند لطمه بالفتح آسیب و طپا لجه لقوه نام باد نیست

معروف که از آن کبی و مان و روس میشود لیلیفه سخن خوش و پاکیزه و نیکویی و چیز

نیک تعلقه بانگ کلنگ و بر بانگی که از اضطراب و حرکت باشد سختی آواز

لحه اول مفتوح ثانی زده ساعتی و وقتی لوامه بالفتح و علامت لقمه الخلیفه

نام طوطی است که در قفسی در خانه ای نشسته و در قفسی که در آن نشسته است
میگوید که من در قفسی که در آن نشسته ام و در قفسی که در آن نشسته ام

باب الامم من فضل المياه

[illegible]

باب الميم مع فصل الالف

مبداً جای شروع و باضم ابتدا کننده مبتدا اول مفهوم شبانی زود و تا و مفتوحه
و لیانه و شینیه تمکات جین و تشدید و فوقانی جای تکیه شبانی بضم نیم و فتح تا و
بار و درون مشد و کسی را از غرضی که فتن متضمن هر وزن شبانی از و مغزی
و مطلب و کار و ایا بالضم هر وقت و یا پیشگی و سلاطین کردن و بیع و بمعنی نرسیدن

اول مضموم ثانی زود و تاد مقتوح و کانت کسور سوار شوند و گناه کرون و ترمیم
 و کاری موی کسب اول مقتوح و سوم کسور شکر و فوج هر کسب بالفتح سوار
 مجیب بضم میم و کسر نیم جواب و بنود و قبول کنند مقتسب آنکه از فصل
 بازدار و محسب اول مضموم ثانی کسور سنی و دست مجرب خواهش کرده
 شده مجرب بالفتح باینجا و پره کرده شده فطرب بالفتح چنگل باز و غیره با نوزان
 نثار و مقتسب اول مضموم و ثانی مقتوح حمایت کنند مشوب
 بفتح میم و سکون شین و ضم یاء و وقت با و آینه شده نذب بالضم و دو
 و کاری نذب و بالفتح و است و است آب خانه مرقب اول مضموم
 و قات کسور سنی و پودر و شطاب بالضم خوش کرده شده و پاک طلال
 و خوش مستوحسب اب و مضرب و اب و ثانی از استیجاب است بمنی نزار
 شدن مخاطب بالضم و کس و نذب و نذب بالفتح رنج و غم مشرب
 بالفتح نذب و است و جای نوشیدن یعنی جام شطب بالکسر است سوراخ
 کرون که بندی بر آگونیذ مرغ سلب یعنی سرخ پوش فریب تر شاخ
 مصاحب بالضم یار مطرب بالضم نشا و آرنده مضطرب بالضم پر شا
 و نزاره و آشفته حال مطالب بالفتح مقصد و مطالب جمع آن مطالب
 مطلبها مطالب و خواهش کرده شده هر خوب رغبت کرده شده و خواش
 کرده شده معاتب سرزنش معاتب عیبها مضرب بالکسر زخم و حلقه

که کبریا را بداند که نیکو و بدی عتاب و عیب بر فزون ضرب تشبیه
 کرده شده محراب انجم نیم و سکون چنین و او مایل و بار تقیظه اسم مفعول از
 تدریب یعنی که نه عربی باشد عربی کروان و تنه بایز و گفتن تباری خوار و پیران
 و درون گشت مطلب بجای عبارت مشرب بالفتح زبون و عابز شارب
 اول مضموم و ایم شده کسر بر و انوره کاتب بجای کتاب فداون
 و بجای اوب مشرب ثوابا شارب باز یکه شارب مرتبه و بجای هر باشد
 و صدر و مندر و مناصب جمع آن و بالکسر پای و بکسر آهین بکسر و نبشته کسر
 بختی بجای شادگان مشرب نسبت کرده مشرب بکسر و مناصب
 فراخر سینه لائق مشرب اول مضموم و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر
 با و موجب باعث و سبب شارب و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر
 تا آهسته بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر
 که بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر و بکسر

باب الیوم مع فصل التاء و قوائمه

مبادرت بالضم پیشی گرفتن با یکدیگر و پیشترتی مبادرت بالضم با یکدیگر
 جنگ کردن میانیت بالضم جدال و با یکدیگر جدالی نمودن مبادرت بالضم
 دوری و دور کردن مبادرت با یکدیگر پیشی بردن مبادرت بالضم بزرگی کردن
 مبادرت با یکدیگر پیشی راندن و جاع کردن مبادرت بالضم غلو کردن

سول کردن مست بالفتح شاد و خوش و بالضم ناجتند و نکلین مساحت
 بالضم جاف و ری کردن و لایق کردن و فرو گذاشت و نرمی و برابری هر مست
 بالفتح شکسته مبتدین مشاات بالفتح بر او ملان رفتن مشورت بالفتح و مشورت
 اندیشیدن و مشورت و گفتار پیش نمودن مشایات با کسی شتاب رفتن و بانی
 کسی را کردن میانه ت بفریم و فتح را و موده منه الف و کسر را و موده و فتح
 زاویه و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 و لیر باشد منجات کسریم و نون ساکن و موده و موده و موده و موده و موده و موده
 منجات کسریم و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 برون منجات با کسریم و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 زمان نیک منجات بفریم و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 آمد باشد من تحت مسوات کسریم و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 راست کنند اسم آلت از سوی یعنی برابر کردن مستحات کسریم و سکون
 سین و حاد مایل اسم آلت از باب فتح یعنی گل به بیل از زمین رندیدن
 مستو و نجات امانت داشته شده مشاجرات کسریم و فتح شین بیمه
 و سکون الف و کسریم و سکون تا و فوقانیه یعنی با کسی بکنک بیرون آمدن و کسی که جنگ کند
 اختلاف کردن من مویر الغضایا عات بالضم رعایت کردن و با هم چگونگی
 رنگ داشتن و گوش فرو داشتن و گوش داشتن و گوش داشتن و گوش داشتن و گوش داشتن

تجانی زنده چیزی اندک و زنده من فرنگ باگیری مشیت بهر و بدو
 مشدود بهجی آینه شده مشیت باغیم از زنده مشدود مشیت باگیری مشیت
 و فتح را و مشیت و مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت
 اول مشیت تجانی زنده بهجی مشیت و مشیت و مشیت اول مشیت و مشیت
 دوم گروه اندک و جمع قلیل و مشیت و مشیت مشیت که رسول مشیت
 هل تقول الله عز وجل شينا كفا قال نعم يقول الله عز وجل لا اله الا الله
 چون کنم با این مشیت مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت
 مشدود مشیت و مشیت مشیت باگیری مشیت و مشیت مشیت
 باگیری مشیت و مشیت مشیت باگیری مشیت و مشیت مشیت
 من فرنگ عبد از مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت
 مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت و مشیت مشیت
 بالفتح نیکوئی و جایی صلاح و نیکوکاری من مشیت باگیری مشیت و مشیت
 مشیت باگیری مشیت و مشیت قوی کردن و باگیری مشیت و مشیت
 بالفتح و مشیت مشیت باگیری مشیت و مشیت مشیت
 باگیری باگیری مشیت و مشیت باگیری مشیت و مشیت مشیت
 مشیت و مشیت مشیت و مشیت مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت
 مشیت و مشیت مشیت و مشیت مشیت باگیری مشیت باگیری مشیت

نهیست کردن صورت بالفتح بی جان و زینتی که بی خوارند است و اموات جمع
 آن موالیت بالفتح بی شکل نمودن بر یک سطر و همیشه بر کار می بودن محالست
 بفهم اول و فتح ثانی منع کردن یعنی از خود بازداشتن و بازداشتن از دیگران
 استادی و استادان و دانشمندان و مهارست و مهارست استادن کردن
 چیزی را و ستودن و در کاری و در هر چه در آن کردن من مراح و ما چیست
 بالفتح ترس و شک و بگفت بالضم قدرت و توانگری و مرتبه و سلیمان ما چیست
 کبیر ناو باد شده یعنی حقیقت من مراح می باشد یعنی می گذشت میقت
 با کسر وقت و عده چیزی و عباد و کار که از آن بزدن است است خبرات

آب آمیز که بپزند و بنوشند

باب الیم مع الال

مشکلت بالضم نوعی خوشبو و میوه است که در آن بالفتح جایی نرسد
 و بفهم اول و فتح دوم و کسر سوم حدیث کنند محنت بالضم از خفتی است
 نام و ملک بالفتح عینه و رنگ کردن و ماندن و آمیختگی کردن و انتظار نمودن
 مورد و ش سبب و رساننده و بخشند و پدید آکنده و آنچه که از قسم مال مرده ماند
 یعنی زن میراث با کسر مال مرده و آنچه که متوفی گذاشته باشد عیالت
 عورتیکه و غمران بسیار زاید عاوش بر وزن شخص ناپاک مورد و ش بفهم
 یم و سکون و او و کسر را و محله و سکون تا و شانه رساننده و سبب

باب المیم مع فصل المیم

مارج نام و میو نیست که ابو الجین بود و زبانه آتش بی درو و مضطرب شران
 مچ بالفتح غله ماش و اما حقن شراب از دین مچ بالضم میم و فتح تا و فوق
 و کسر او سکون میم خوشه کنده مندرج بالضم درج کرده شده مندرج بالضم
 و سکون نون راه فراخ و جمع مناجح یعنی نیاز مندرج بالکسر کوسه
 که با و چوگان بازی کنند و ادوات الفضل مناجح بجمع فارسی است مناجح
 اول مفتوح ثبانی زده جاری بر آبان مناجح بالکسر طبیعت و سرشت
 مناجح اول مفتوح ثبانی مندرج معنی رشت مناجح اول مفتوح ثبانی
 زده بر هر دوگی و قنیه مناجح مندرج بر آگاه و در هر دو مناجح مندرج
 رواج دارنده معراج مناجح مندرج بر آبان مناجح معراج بیک چشم
 ویدن و کچ ویدن معراج مناجح مندرج معنی نروبان مناجح بالضم
 انگیزنده و بالفتح بر انگیزتن مناجح اول مفتوح ثبانی زده آمیخته شده مناجح
 اول کسور اسپ بسیار و منراج بالکسر نام پادشاه هندوستان که منودان
 منراج گویند موج بالفتح آشوب آب منراج بسیار موج زنده منراج
 بضم میم و سکون تا و هوز و فتح تا و فوقانیه مناجح بر انگیزتن و بر انگیزتن شدن من
 مناجح بر وزن رنج نام واریو نیست که آنرا یونز گویند مناجح میم کسور مناجح
 زده راه پیدا و راه فراخ و روشن مندرج بالضم در آورده و در تو مناجح

باب المیم مع فصل الخا و یح

مع باب المیم مع فصل الخا و یح و بافتخ زنبور و آتش را نیز گویند طایخ و در معنی دارد اول نه
 ناسه و دوم منافق و دون همت میخ با کسر معروف و تریه اوتا و مشتخ اول
 مفهوم ثانی مفتوح و سین مشدود بصورت بدتر گردیده مسخ بافتخ بد بصورت
 گردیدن مشخ اول مفهوم ثانی مکسور گسیست سبز رنگ که چون بر گوشت نشیند
 گنده کند و کرم افتد و آنرا خرگس نیز گویند من فرنگ جهانگیر است ایضا اول مفتوح
 ثانی زده بسیار خط نه نشین را نانی بنامش مشخ گویند هر چه نام ستاره را
 که آنرا بر چیس و بر زم گردید مورخ بفتحه و کسب مطبخ جامی بختن طعام
 طخ معروف که در این طایف قرار دارد است بهندی و می گویند طایخ نام ستاره
 فسوخ ناور است و در طایفه است و آن که بهندی و هو نکی گویند

باب المیم مع فصل الدال مملکه

در باب المیم مع فصل الدال مملکه و بافتخ دراز کشیدن و گستر و اندین سیل و آبجور و آب نهر و نی و کشیدن و افرو
 شدن آب و رازی طرد و بختین قوت و ادن و یاری کردن و در اول مفتوح
 ثانی مکسور طویل یعنی دراز و بالا و بالا و با کسر سیاهی نبشتن و در اول مفهوم ثانی
 مکسور و راز شدن و مدد کننده و یاری دهنده و مجاهد و یغم اول و کسر ثالث جنگ کننده
 یا کفار و یغم یا بفتح تائید یا بنده و با بضم قوت داده شده و مجاهد اول مفتوح ثانی زده
 بزرگوار شدن و مجاهد و یغم اول و فتح ثانی تازه و نو و مجاهد و با بضم و راز شده و تنه و

[illegible]

[illegible]

یعنی حرفین و طایع یا یوس از این است سیصد و نود و شش و ده

باب الیم مع فصل الثمین

میش بالفتح و ست چیز می و در ایران تا پاک شود و و شیدن شیر از پستان
 نیمکاره ماش نام غله ایست سوزن و معنی ماوراء موش و ترکه فلک که جنبه
 چو ناگویش مفروض بالفتح بنابر خوانده و جامه دران میباش کبیر و او شده بر
 کننده و بالفتح برایشان شده و موش بیوش میباشش بفتح میم و کسر طاء
 بمعنی تشنه میباش بالفتح تراشیدان و است و موش میباش اول مفتوح ثانی
 کسور طبع بلند و سرشته و به موش بالفتح میباشش بالفتح اسباب
 زندگانی موشش بالفتح زنده موشش بالفتح از سده و نقش کرده شود
 موی بناگوش عبارتست از موی که در گوش است من فرنگ تاسعد

میش و نیم و نیم و نیم و نیم

باب الیم مع فصل الصاد

مخصوص بختین و او شده مرغ خانه پرورده متر بعض سواد و رنگ
 کننده و چشم داشتن ملخص بنجاء و مجر اسم مفعول از ملخص یعنی هویدا کردن
 چون حذف زوائد از کلام که انتصار است سبب هویدا شدن کلام است
 پس ملخص مختصر خواسته اند ملخص بفهم میم و فتح ثانی و غین منقوطه مشدود
 کسور عیش تیره و ناخوش ملخص بفهم میم و ثانی مسکون و لام کسور صا

افراد و صامت در این است که مستحق اول معلوم بجای زود زمانی یافته
بجای متناهی نیست و باید به شدت پیش رفتن و بر انگشتن و بجای که نزدیک
و با هر صومعه بسیار استوار بر آورده شده و مشتاقان با کس و بکار و بجهت

باب المیزان فصل العناوین

محض شمع خالص و مستطاب آینه و عوارض بر آب و محض و زده که گفته
و نامش شتران آبستن و شتران یک است و شتران با لغم بسیار و ظاهر کننده
مرغی و جاری مرغی و بید مرغی با لغم ریاضت کننده مرغی و ظاهر
جایه شستن مستقیمش با لغم فیهی و بید و شتران و شتران بر کسی
و زحمت و اوان و مرغی و شتران و شتران و شتران و شتران
عمل مستطاب است و عوارض با لغم و شتران و شتران و شتران
و عوارض شتران و شتران و شتران و شتران و شتران و شتران
با کس و گز که بند قیچی که نیز مقرونش و اوان و شتران و شتران
خلاف یکدیگر طایفه الاغراض و شتران و شتران و شتران و شتران
و سکون را و صومعه و کسر با و مقوله و شتران و شتران و شتران و شتران
در این شتران و شتران و شتران و شتران و شتران و شتران

باب المیزان فصل الاطوار

مطهر اول معلوم و زمانی و شتران و شتران و شتران و شتران و شتران و شتران

مهر لوط با الفتح بجزی در بسته شده و فراجه آورده مهر لوط اول مفتوح ثانی کرده و
 باد سوره مکسور لوط در دوزخ و جاسی خطیرین ستور و پادشاه محیط با الفتح کرده و
 از هر سو محیط با الفتح سوزان قرار داده و آینه عیون با الفتح قرار کرده و گسترده و نغمه کتاب
 مفرط ماری که هر سال پوست اندازد و ناله که از لپستان او شنیده و پاره پاره و پاره با مسط
 آب شور و نام گیاره است شور و تکیه محیط اول مکسور و ثانی مفتوح و مین و مین و مین
 تمام حکمی که کتاب محیطی منسوب بدوست من فرنگ به نام گری مهر ط کبیریم
 را گیم چشم یا قمر مشط بصریم و سکایان شین و طلاء معد شانه جمع استناد طلاء
 کبیریم و طلاء مطه گویا که در میان شست گویا که در میان مستط بفتح کیم و سوم
 جای افتادون مستط لوطین و تکرار تکرار حکم ما به تکرار افتاد و نام گویا مستط
 با بصریم برگماشته شده و در بسته و در بسته و در بسته و در بسته و در بسته و در بسته
 آنچه که قلم را از پس بران در بسته و در بسته و در بسته و در بسته و در بسته و در بسته
 با الفتح نگه داشت کرده شده و استوار مهر لوط اول مفتوح ثانی مکسور و باد سوره مکسور

جای فرود آمدن محیط با الفتح عمیق

باب المیم مع فصل النظام و مجر

محفوظ با الفتح نگه داشته شده و پادشاه شده و پادشاه شده و پادشاه شده و پادشاه شده
 محفوظ با الفتح نگه داشته شده و پادشاه شده و پادشاه شده و پادشاه شده و پادشاه شده

باب المیم مع فصل العین ممل

اقدام منافع بالفتح و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مبلانده مانع است منافع بالفتح و تشدید
منافع میم مفتوح و یون کسور عزیز و استوار بلند و فتح منافع یعنی بازداشتن از کار منافع
بضم میم و سکون یون و کسر با و بر سر و چشمه و بیرون آمدن طمع بضم اول و فتح و تشدید
میم ثانی زرا اندوه و کمر و منافع بازداشتن کسی را از کاری مشتطیع بالضم و تشدید و منافع
بضم میم و فتح و تشدید و لام حریف و در هیئت منافع جمع نفع یعنی سود و منافع و تشدید
و گداخته و پخته شده

باب الیم مع فصل الخین مع

منع بالضم آتش پرست و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مانع است آبی سه فام منافع بضم
میم و یازدهول ابر و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مانع است آبی سه فام منافع بضم
صرح بالضم معروف و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مانع است آبی سه فام منافع بضم
تو و بی صبح راشب اف و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مانع است آبی سه فام منافع بضم
و لام مشدود بسیار رسیدن منی بعد و بالفتح منافع آن من شرح فخرن مصبوع بالضم
و بار موعده مشدود مفتوح رنگ کرده شده میزغ بالکسر نشر قیام

باب الیم مع فصل الضاء

مالوف دوستی کرده شده مختلف بضم میم و سکون خا و کسر لام کیو تزج و تشدید
اول مضوم و لام کسور یعنی دشمن مخفوف بالفتح کرده شده مشررف بالضم
قلب و روسه محراف بالکسر بزدی و تشدید یون بسیار بزرگوارنده مانع است آبی سه فام منافع بضم

سیم و سکون معنی و فاعله و مفعول به و ان سطور متلوه و برون متر
 و ریح خور غره و ان و کجاست و انشت محروفت بالفتح پریده و انراخته و دور کرده
 بضم اول و سکون ثانی و اد کسر بی انرازه خرج کننده مشعر بر فدا نا سرف
 ویده و شونده و پیونده از برای بلند سست و محروفت بفتح میم و سکون ثانی جاس
 خرج و معارفت جمع آن و معارف بالفتح باین صفت کشیدن سینه عرب
 مشاعرت بضم میم و فتح شاد و بلند بطنی و فتح مستند سیم مخموم و نون سنانده
 کتاب مشاعرت بالضم و فتح قرصت بالضم و فتح شیه و محرو و معاتب
 مشرف بالضم که نقش و کیس شدن منشدت بضم اول و سکون ثانی و کسر
 واد و نه و و انصاف و انشدت و فتح و کسر و ریم و رسل و یک و پاکیزه
 مشغوف بالفتح فرشته و فراتش کرده شده و انراخته و انراخته و انراخته
 معارفت بفتح ثانی و ان شناخته معروف و ان بالفتح و ان اولیا و ان
 یعنی معروف کر سنی معروف بالفتح شناخته و در بان مولف تالیف کننده یعنی
 سخنان فراهم آورده موقوف بفتح میم و سکون واد و کسر قاف جاس استادن
 و انچه که جمع کنند موقوف بالفتح فرد گذاشته و معارف بالفتح و رگذاشتن و ملوث
 بالفتح مظلوم و فدا خواننده

باب الیم مع فصل القاف

الفتح کسر بجزه و سکون تا بجزه که انشق افتاد و الا لایطاق بیرون

لما قلت اینی چیز که طاقت ندارد مذاق با الفهم و بالکسر بر سر است که است
شب آخر ماه و ماه شب آخر و رفتن ماه را نیز گویند سه روز آخر که همان ماه پذیر
شود و تباری تحت الشعاع گویند و منتها رسیدن نیز آمده کذا فی النتائج الحق بفهم
سیم و کسر حاد و سکون قنات اهل یعنی حق یا بنده مستحق بالفهم تحقیق کننده
محقق اول مفهوم ثانی مفتوح یعنی ثابت مستحق بفهم سیم و تشریح و شرح و تکرار
وفاء کسر بر یک چیز واقع شونده مستحق اول مفهوم ثانی مفتوح او نیز ش
و پیوست مذاق اینست که آب و آینه متن و دوست با طبع و آینه متن سیم که با
مراقب بختی که شرح میزد و در یک طرف و در یک طرف بختی که بختی که
وصاف کرده است و در یک طرف حق و غرق و بفهم یکم و فتح و دوم و سوم شده
و رسیدن و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف
بشاید زود و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف و در یک طرف
بر آمدن و بالفهم روشن مستحق بالفهم پاره کرده و جدا کرده شده مشتاق بالفهم
آرزو مند مشتاق بالفتح و شواهدی و محنت مستحق بالفهم و بالکسر واسطه صدق
یعنی راسته مستحق بالفهم و تشریح با و موحده مفتوح طبقه وار مطابق با
مطلق بالفهم و تشریح و تکرار مستحق طوق کرده سینه طبع کرده مستحق بفهم سیم
و سکون غنیمت منقوله غنیمت شکل و سخت مستحق بفهم سیم و فتح غنیمت و تشریح
لام آ و یخته که بند سه سن گویند مستحق غرق شونده مستحق بفهم سیم

اول مضموم ثانی مشق و راه شده کسور خیار نذر تپا چنانست و الفقهی است
 که زبان نیکام فراخ آردان با بر بند صریح زیر کس جانور سیاه رنگ است و آنرا
 خیار و شمار کس گوشت بختی بینا صریح و فاکت است و کسب آن جانور را نوز که
 بر بومی پرو و نظیر بر یا وار و پان لای از و پش از بلا قریب و غریب و لای
 و ماهی را میگویند و من شرح مختصر در رنگ بختی و سکون نوز است
 چوین باشد که کلید انزبان کیشاید و درانه کلید و پره و قتل متشکک اول مضموم
 ثانی مضموم و نام مشدود کسب یعنی پره و دره کسب بضم اول و سکون ثانی
 و کسر سوم بجز در سیده و کسب یعنی و کانت فارسی و مال و موقت
 و یاد فارسی آنچه کانت مال و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 خوانند یعنی مال و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 است مسلوک و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 بفتح اول و سکون ثانی و کانت فارسی و زور و زن مشتاک بضم اول
 و سکون ثانی شگافاخن مشتاک بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 راه مشرک بضم شکر کسب آرد و یعنی کافر مشتاک اول مضموم ثانی مشق
 و یاد موجود مشدود رفته و رفته سورخ و رفته و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول
 و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول و کسب بضم اول

[illegible]

باب الميم

مل با چشم شراب مال ز و اجناس در میان و در میان و در میان
و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

مجال بابا سر و استه مجال کردن و بالفتح جاسسه ایران مجال بالفتح
بمعنی تربیت و بالفتح جاسسه شود قبل کرده شده مثال بالفتح بمعنی بزرگوار
بضم اول و فتح ثانی سستی کننده متوسل اول مفهوم ثانی شوق بمعنی
رسیده گرفتن متمثل اول مفهوم ثانی مفتوح و چارم شدن مکتور صورت
گرفته شده متمثل بر وزن متمثل بمعنی بر و بار که تباری حلیم گویند متمثل
اول مفهوم ثانی مفتوح بمعنی جنبش کرده مثل بختیمن داستان و صفت
و قصه و جمیع آن اشغال است و بالکسر مشبه جمیع صفات من شرح مخزن
مثال بالکسر فرمان و بالکسر بمعنی صفت یعنی سخنان خوب و مانند
شغال بالکسر است قیاس و تریا طیکه و چپ و چس و حبه همیشه حله ماه
باشد و مشیت حبه که از مذول بالفتح از کرده شده و فرو گذاشته و سیر
و بی بهره و گمراه محل بختیمن و فرو آمدن مراد عزت و رونق
است و دخل و بار و بار عام محال بالفتح جایها و قوت و بالضم شوار و چرخ
بزرگ که بان آب کشند و نابودنی و سخن نادرست و بالکسر بکر و حیل و کردن
من فرنگ عبد الرحیم محل بفتح اول و سکون ثانی یکجا کرده شده محال
بالفتح طاعت و توانائی و جای جولان کردن محصول آنچه که گذر بانان از
مردان و رگهزان و زیرستان ده یک میگیند محلول بالفتح اشغال
کرده شده محل میم مفتوح و سوم مکتور مروج شتر که آنرا کابوه نیز گویند

معامله با الفتح سخت و دشوار است و در بعضی موارد ممکن است با او
مقتضی بعضی فضیلت در نزد مشایخ و بزرگانی از اقسام مختلف فضیلت
یافته شده معین به فتح میسر و سکون با او مقتضی نباشد و در بعضی
و در این مورد مقتضی اول منقسم و ثانی کسر و یا مجهول و یا بسیار سهل
مستعمل با الفتح بکار شده و گوشه گرفته معقول به هم میسر و فتح صریح و تشدید
و او مقتضی از تعویل است بعضی استواء معطل بکار و فرو گذاشت و زمانی که
معقول علم منطق و ریاضی را که در این علم که مقتضای عقل باست و بعضی
ماحول چشیده است و در بعضی موارد و در بعضی احوال با کسر سخن گفتن
با کون تیرنی خود و در بعضی موارد و در بعضی احوال با کسر سخن گفتن
تشدید امام مرصع یعنی در بعضی احوال و در بعضی احوال و در بعضی احوال
مقتضی بعضی شتاب در بعضی احوال و در بعضی احوال و در بعضی احوال
مطلوب اول مقتضی و ثانی مقتضی چاعت ملت یعنی گروه و دین و مذهب مشتمل
بالفتح چشمه و منازل جمع آن مشکل با الفتح و زور زدن منجیل بکسر میسر و سکون و
و فتح هر دو اس مشمول با کسر طریق و روش معطل با الفتح عود و خط و دور
مستعمل اول مقتضی و دوم کسر و ستار مشایخ منجیل اول مقتضی و ثانی
و در بعضی احوال و در بعضی احوال و در بعضی احوال و در بعضی احوال
کسر میسر و نازل شده یعنی فرو آمده معطل به هم میسر و سکون و ثبات و کسر و کسر

مشدین بضم میم وین واره و نازیدین بالضم متروین میان و واره یعنی که ویدگان
 میان کفر و اسلام هر زبان بالفتح گویان زمین و زمیندار و عالم و همه چیز را گویند
 هر اصل نشین یعنی مسافر هر زبان بالفتح موزن موزون بضم میم و کسر زانی
 به معنی تار یک و سیاه آمده در یوان اول مفتوح بال زوده قرص را در فون بجا
 سپرده شده هر زبان اول مضموم ثانی مکسور معنی کسیدن و نیز زیاده شدن سخن
 بالفتح کل و خاک چاه بر آوردن و پاک کردن و بالکسر از نایش و بلا و رنج فرو بردن
 چون فقیران را بهمانی آرد بعد از تمام خوراندن هر چه بالیشان و بند آخر افروخته
 گویند هر زبان بضم میم و سوزن و نازیدین و نازیدین معنی همان بالفتح میم و سکون
 عین مملکت معنی که نازیدین و نازیدین و نازیدین معنی مشرقین بالفتح و نازیدین
 یعنی مغرب و شرقی و غربی و نازیدین و نازیدین و نازیدین و نازیدین و نازیدین
 است یکی مشرق گرمانی شد و یکی مغربین است یکی موسم گرما
 و دیگر موسم سرما هر من بالضم مرض ویرینه و چیزی ویرینه مطمین بضم اول و
 کسر میم ثانی بمعنی قرار گزین هر من بضم یکم و سوم مشدود آراینده و نیز حجام که موی
 ستر و مستحسن جابمی تحسین و نیک و خوب مسن اول مضموم ثانی مفتوح
 بسیار عمر دارند و بالفتح فسان که شمشیر و کار و بدان نیز کنند مسکن بالفتح جاب
 بودن مسکین بالکسر و ویش مشتائین بالفتح و شین مشدود مفتوح مشی
 کنندگان یعنی روزندگان مشحون بالفتح اول و سکون ثانی و ضم نازیدین معنی هر

[illegible]

باز میست با شکر و بانی با او فکری شکست خود و منظر با شکر حیات
 منکر با کس را بود متو با شکر گریه و شکی مطر اول مفتوح ثانی زود یعنی پر باد
 بلال مولو با شکر شام آید که جوابی بفرستد که شکی با مندر و منقول است
 آیین و گونی و پیست با یک زاید تر سایان درون و نیز نذر و نذر آیین
 بالکس جایی خوش و بهشت میا سطر و عبود تر سایان غنم با شکر طعمیست

نوعی از کپیایی کو یک

باسم الله تعالی

مباحثه با ضمیر بانی است کردن یعنی کمال استن میا طبع با ضمیر با یکدیگر
 گذشتن تنه و می شود در استوای شکست کردن مثله با شکر حیات و با ضمیر
 بینی و گوش بریده مثلاً با شکر بانی گرو آید آن آب و باز گشتن و
 جایی آب گرفتن از چاه دور از من دانند محاوره با ضمیر با یکدیگر سخن کردن
 مجامعه با ضمیر محنت و سعی کردن مجاوله با کسی کاویدن و خصوصیت کردن
 میا ضعه با ضمیر جماع کردن معافتمه با ضمیر جماع کردن متعارفه با ضمیر جماع کردن
 و پییزی آیتختن محکم بفتح سیم و سکون حا و معمله جایی حکم کردن مجبجه با ضمیر برقرار
 خط و سخن در دهن کردن و اندین و آشکارا گفتن مجبجه با کس سیم مجبجه با کس از نایب
 و با محنت مکان و مقام مجبوجه اول مفتوح ثانی زود یعنی پر و بسته و چوبی که پیش
 و نند تا کسی کشاوند تواند محاربه با ضمیر با یکدیگر جنگا کردن مجبوجه با کس و و ات

مفتوح بجای زده ابرق طاعت را بخور چوبین مطایبه باطله با یکدیگر خورشی
 کردن و طرافت نمودن مطایبه باضم بطلب کردن و خواستن مطایبه با یکدیگر
 شدن و بر چیزی نیک نگریستن و یکسوی چیزی نبشتن تا اقامت کرد و مطایبه
 جای گمان بودن مطایبه بافتح بجای طاعت و بجای تعلم معانی باطله از طاعت
 است بعضی روگردانیدن یعنی نمانوش شده با یکدیگر بجای نمودن معانی یکسوی
 و سکون غلبه و فتح را و معمله بعضی گفتیر جمع مفارقت معانی و غلبه بر وزن معادله
 با یکدیگر سپردن و برابری کردن معانی باضم با یکدیگر خورشید و الیدین معادله
 بختیمن بعضی کار و یا شرم آنگهی شرم و قرد است کردن و بطلیم با کسی معارفه کردن
 معاینه باضم بنده معادله که در نزد هر روزی را دیدن معادله بافتح بجای جنگ
 معانقه باضم و ستم در زبان با یکدیگر در زبان معانقه یعنی کالبد معده بالکسر
 بجای طعام درون شکم معادله با یکدیگر در زبان درون چیزی و برابری کردن
 و یکدیگر سپردن معنده باضم علتیست که بر اندام مردم از گوشت مانند گوی برآید
 هندی بتو طری نامند من فرنگی جهاکیری معانقه باضم با یکدیگر غلبه کردن و در
 غلط افکندن معایره با یکدیگر جدائی کردن منغیبه اول مفهوم و ثانی مفتوح
 و نون مشدود مکسور و دگویی معاره بافتح بجای غارت کردن و ماراج و باضم
 غاری که در کوه باشد متماثل باضم با یکدیگر کارزار کردن و کشتن متقابل
 باضم با یکدیگر برابری کردن و کریم النسب شدن و در اصطلاح بخان یک ستاره

[illegible]

[illegible]

معنی بالضم باشد معنی اول مشتق و نون کسر یعنی کبر و استعلا
بالضم تمام کنند و با تها رسید صفتها پس معنی کبر و استعلا و استعلا
بالفتح بجای ناپدید شدن و بالضم بجای ناپدید شدن و بالضم بجای ناپدید شدن
و اول منجلی بالضم معنی روشن و ظاهر شود و اول از او شود و اول از او شود
و یار موالی بالفتح یاران و خواجگان و خدایان و خدایان و خدایان و خدایان
مواشی جمع ماشیه یعنی ستور مرغ و نیاری آمفی باشد ماشیه که در نیار و درم
بدان کنند میر آملی و در غنای ماشیه و در غنای ماشیه و در غنای ماشیه
و در اول گلاب و درم شراب الکوری و در غنای ماشیه و در غنای ماشیه و در غنای ماشیه

نمشت اول کسر و ثانی و ثالث مشهور و او معنی دارد اول باطن و پخت
 کردن و دوم نام شسته است از وستی و شسته با شرم و راحت بر کمر و
 و معنی کوچ و قشر نیک و نیم است ستر کوکب نه است نام آورد و بزرگ
 شدن و آگاهی من صراح نیست اول کسور و یاد شده و قشر کردن نه است
 بلکه بجای کسی نشستن و کار کسی بر خود لازم گرفتن نه است یعنی نمونست

باب النون مع فصل التماس

نمشت اول مفتوح کردن و ثانی و ثالث و چهارم بستن و شسته و یاد
 فاش کردن و شسته با کسر تاب باز کردن و شکستن و نام عروقی
 نمشت بالفتح و شسته

باب النون مع فصل الحیم

نجم بالفتح با کسر کردن و ثانی و ثالث و چهارم بستن و شسته و یاد
 با کسر و شسته از شتر و گاو و اسب شمش زائید و بچکان گوشت
 که در یک سن باشند نجم اول مفتوح و ثانی ساکن گیاهی باشد که زمین را بدان
 نسیم اول مفتوح و ثانی کسور بافتن جابه نستاج جابه بافتن اول کسور و ثانی
 زود و کثرت مفتوح گرفتن بدن بود و ناهن که در و کف نجم اول مفتوح و ثانی
 شمش و عروقی اول مشهور و ثانی زود و در و مشهور و جمیع جوی و بی را گویند که بدان
 ناهن و چون سازند و آنرا بتاری بزنند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند

نخبر بالفتح نام موسیقیست در بلاد عرب و بلاد هند و ایران از آنکه بدین
بند در کبیر نون و تشدید ال یعنی بهتاییم اغراض را و بالفتح اصل و نسب و
فوز نونها و بالفتح بنیاد و فراوانست و با کسر بر شست و فعلت میارم شستن
توانم رفت نفس آید و نظام کسب از سینه یاول باشد و در کشتن اللغات
بمعنی شش آمده است من شمره مخزن ملک سور و معنی کباب شک نارمند
یعنی پیر از اخبار بالفتح برگزیده و چیزیکه در حال و او و ستانده میشود و معنی ال حاضر
و آنچه وزین و بالتحریک گریه پیدا می آید و بیشتر و کوتاه پای تا شمر و اتمق و کلام
یعنی کم نشود نور و زینش نکر و نامست و شمر و کسر معنی نام و اتمق و یاری
تا و نده نهادند ارجح و معنی در و اول اسم شمری از عراق و قوم نام معینه
از موسیقی نهما جو و آن بآب و نواز و اب و سراجی شراب تار و فتح را و با نواز
خورد که در سنگ و به نام پیر آن که آید و بندی کلی نامند و اول مفتوح
تثانی زده مهر بازی و تخته و درخت تا و در جنگ و پیکار و در جنگ نور و تحقیق
طی و پیچ و پسندیده و در خورد و برابر و مانند و شبیه و معنی بسیار نیز و در لغتی
توشا و بالفتح نام ملکیت است شش خواندن شمر و شمر و شمر و شمر و شمر و شمر و شمر
و ثانی مفتوح معنی دارد اول اغراض و کبیر و قدیم معنی پست و شمر
سوم معنی خشکی است نوید بالضم معنی خوشنم بود و آگاهی و سیاحت و و عدو
بود نو کند بالضم نور شده و نواز شده و شمر باغبان نفاذ و نفوذ و سیری شدن

نظیر اول مفتوح ثانی کسور بر سر اول مفتوح ثانی زده نام برده
که اگر کسی گویند بختین سایه کلاه نشر بفتح اول و سکون ثانی برانگیزد
نامور و نامدار هر دو نامند یعنی مشهور و نامور تر سایه است نامحرم یا قضا
و بنده شصت و یک هزار و باقیمانده یعنی فتنه هزار است پنجم و دهم و اول
شکار دوم هر چهار شکار میرا گویند شکار اول مفتوح ثانی زده شکار و اول و دوم
چیز را خورده بازار زنده به بین آورده بنامید میباشند بکمال گویند تا اگر مزاجدار
و جزو نکر بختین نامند و اول و دوم و نامشناخت و بضم کیم و سکون دوم و شصت
و شصت و ناخوش و ناخوش است و پنجم و شصت و دوم و یک و بفتح کیم و
ضم دوم و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
بصورت کسور نامش اول و دوم و نامش و نامش و نامش و نامش و نامش و نامش
فقر یعنی اگر نر زده نامش و نامش و نامش و نامش و نامش و نامش و نامش
و نامش و شور و غوغا نظیر اول مفتوح و قاف کسور خسته و خراک پستی بار یک
دو و نیم و نامش باشد اول مفتوح ثانی زده و جوی آب نظیر اول مفتوح ثانی زده و جوی آب
تأمل و بحث و نگاه نظیر اول مفتوح ثانی کسور بر سر اول و مانند فساد و الشجر مرغ و خشت
نمر اول مفتوح ثانی کسور بلند جماعت آن نمر نامدار از وقت ظهور
تا زمان طلوع آفتاب ست نمر از بختین لاغر نمر مختصر نمران
ناخور نامی بزرگ نفس الاخر انچه که در قضا است بطور رسد و معنی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

قصص بالفتح
قصص كسرة
قصص بالفتح
قصص كسرة

باب النون مع فصل الشما والوجه

نقص بنظم اول و سکون ثانی شکستن تقطیع اول مفتوح و قافیه
شکننده یکدیگر بخش نشان دادن جاییه درخت نقص اول مفتوح ثانی
کسور بسیار چه آوردن زن بنقص اول مفتوح ثانی نزد وجهه کسور
نقص بنظم اول اندک اندک رفتن آب نامت ارض کسبه التدریج

ایک طرف سے

[illegible]

باب اول

مجلس اول در بیان احوال و حال

باب الحائض

توضیح نام درختیست که از روی گمان سازند و از شاخ و روی تیر بخوبی بافت
گراییدن و تمام منقش شده بافت آب بینی انداختن ترشح اول و سکون
بنانی کشیدن نیز است از جای خود بیرون آوردن و مخصوص است آوردن
ترشح اول کسر خلب و مخصوص است در آوردن و آرزو مند شدن
بالشعاب یعنی گسترده و بی چرمی که بران می نشینند و معنی آن چرم که برای
سیاست مردم گسترند که جوان او نیز بهین تر از اول مفصوم بنانی

سرور مفتوح نام باقیه است که از باکره خورشید و از نور
 چایه که در آن نخل و پسته و زعفران و گلاب و مشک و صندل و
 بوی گلستان

باب اول در وصف طبع و مزاج

طبع و مزاج از برای شکر و عبادت و شکر کائنات و شکر
 باقیه دارد و در میان طبع و مزاج اول کسور طبع و مزاج که در بدن شکر است
 خورد مزاج باقیه جنگ و در کسور طبع و مزاج که در بدن شکر است
 و در شکرانی که در بدن شکر است و در شکرانی که در بدن شکر است

باب دوم در وصف طبع و مزاج

طبع و مزاج از برای شکر و عبادت و شکر کائنات و شکر
 شکر باقیه که در بدن شکر است و در شکرانی که در بدن شکر است
 و در شکرانی که در بدن شکر است و در شکرانی که در بدن شکر است
 و در شکرانی که در بدن شکر است و در شکرانی که در بدن شکر است
 و در شکرانی که در بدن شکر است و در شکرانی که در بدن شکر است

بنسب که بر پایه ی هندوستان نگاشته و همه اشکال تحول یعنی دور و راز و تمام و
نفسی که و قوتی اقل با اشیای کبای رفتن ناکل آنکه خطش تمام ندیده
باشد و آنرا شکل نیز برین اقل یعنی خط و خطش نول با اشیای سفید و غایت
و بختین عطا و اول اقل اول کسر نول برنگ و نام و ریاست و با اشیای
و ریافتن ناکل عطا و اول کسر نول برنگ و نام و ریاست و با اشیای
اول و رخت نول و دوم برنگ و اول کسر نول برنگ و نام و ریاست و با اشیای

باب النوا مع فصل الهم

نم بالغ تری و اب نام خواب کنند و نام با شیخ و میم اول و شیخ و غار و غنچ
نیم اول مفتوح ثانی زده ستاره و زده ستاره و زده ستاره و زده ستاره
قسم اول مفتوح ثانی کسر و اول کسر و اول کسر و اول کسر و اول کسر
باشد یعنی جای نشست که برشته آید و اول کسر و اول کسر و اول کسر و اول کسر
که ویدست رنج نشیم و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام و کلام
و برشته و آراشگی و شعر و موزون نام و نعمت و زنده نعم با کسر و نعمت و زنده نعم
آری و بی نعیم اول مفتوح ثانی کسر و اول کسر و اول کسر و اول کسر و اول کسر
ما فرجام نام و و ابرار کس و نام و فتح نول و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون
یعنی نشتن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
زشت و تیز گوان و تمام و فتح و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون و سکون

از این نیز گویند که ملا محمد ناصح روز ناپا رفته و شام سیم خانم که از کتبی و امور و با شش
شام ملا محمد ناصح و سوت

باب الفنون من تصنيف المصنف

نوازان نوازنده نازیدن نواز کردن و نیزگی نمودن نوازان نام و نخست که
بارندار و دود فسخه نام گلیست که بارندار و ناز که بران نومی از رستنی شبیه بستان
افروز که آنرا سرخ مرز گویند من فرنگی به نام گیر سرکان که ایان شرف من
بفتح اول و کسر ثانی گندیده درم به پیش نوزن عبارت از نوزن کردن نشستن
بفتح ثانی جای نشسته بر نوزان نواز نوزن و خوش کردن و بجز او را
نوزون پدید می آید که بر نوزن به پیش نشسته و پیر و پیش نوزون
هم آمده است نوزن به پیش نوزن و خوش کردن نوزن به پیش نوزن
نخیرگان نام نوازی که در نواز و نواز پستان یعنی بستان سخت
و ایستاده نوزمان یعنی تحفه و مزدگان و عطا فسیان بالکسر نواز نوزن
نمودن نوزن اول مفتوح ثبانی زده و معنی وار و اول معروف که نوزن
سبیل و یل گویند و دوم نام جزیره باشد که غیر از آنجا بیاورد نوزن اول مفتوح
ثبانی زده نام گلیست سپید رنگ که نوزن سیوتی گویند نوزن و نوزن
آن نقش که در تخته طغزان نویسنده و عامه آنرا به نواز نوزن بالکسر نواز
وار و اول علامت باشد و دوم حصه و نصیب سوم امر از نشان دادن چهارم

[illegible]

تأسی نامدار بودی اول مفتوح ثانی کسور تازی که شکری نام طواشی است
نیازی اول کسور و معنی دارد اول محبوب و مطلوب و دوم کسور طواشی است
از افغان شعی بازداشتن و منع کردن شمالی بلبلوش و جابر خواست
نیموی اول کسور و یا معدود و معنی دارد اول بفرس قدیم قصبه بول
را گویند و دوم مسکه که تازی زبده خوانند

باب الواو مع فصل الالف

والا بتر و بلند تر و نوری است که در میان کوهستان پویند و طایفه تازی نام دارد
و نوید اوان و پیمان است و قوام الی سیر بران دوستی و عهد من صراح و طابک
و عین ممل و مدینه و نام از اول به اول همیشه هر چیز و خلق الله و همیشه
و یا بلای ناکسان و اول است و یا ناک دوستی و یا یا حاجت اندر نیست
و رقابو تر خاکی رنگ و اوچ معنی دارد اول آتش را گویند و دوم بستی باز
سوم در محفل با و استمال کنند خیاچه گویند و انتم یعنی با و گفتم چهارم کلمه است
که مریض آن نذا کنند چنم بخت کشودن من و رنگ جهانگیر است

باب الواو مع فصل الباء و موحد

و حسب بختین و او و صا و صله و در و بیماری و حسب در بند و آب
بخشند و تآب بسیار بخشند و نام خدای تعالی و حسب نام مردی و حسب
یک دست و نیز معنی واجب که ادای آن قرض فرض است و حسب و در

11

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

باب الواو مع فصل الشدة

وارث در شایسته میراث گیرند از هر که بخواهد
و کسر او ورثه دهند

1890

18

[Faint, illegible handwritten text]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or name, appearing as a single line across the page.

منه و کتب و اشیاء دیگر که در آنجا بود و در آنجا که در آنجا بود

در احوال و تقویر و غیره

مجلس اول

المعروف بغيره في المصنفين

مستوفی از دستاویزهای این کتاب

فروغی و نورانی و شادمانی و خوشحالی و ...

تسبیح و کلمات استراحتیه در اول و آخر نماز

[illegible]

[Faint, illegible handwritten text]

باب الرابع فصل في المزايا

و راجع به دفعه دوم ماکین است معنی دار و اول معنی خداوند یا پیر و اول و دوم

مهری سوم و بیست و هفتمی است از فرنگی که به نام گری ایضا و به معنی

اگر انجمنش را است و چون او غفلت و احمق شد و هرگز ساقی نگشت و هرگز شربت

[illegible]

گویند و بالکسر یعنی بی محبت و اهل او ستیمن و روز و ششور اول مضموم ثبانی زنده
 و شین مضموم یعنی گویند و نیزه چوب که آنرا نیزه میگویند و تباری و ستر و تبار
 بالکسر مرتبه و بزرگی و آهستگی و بر داری و اللیل یعنی شب
 می پوشد و زرا و سیر اول مفتوح ثبانی زنده نام دایمی است و سیر اول کسور
 یار معروف چهار معنی دارد اول خاطر و حفظ بود دوم غم و ادراک سوم زنده و
 چهارم نام یکی از مضامین است و بیل و قمر یکسر و او و سکون قوافل و خوار و جمع
 بیشتر و بار است و شین و قمر تمام نردون

باب الواو مع فصل السین

و رز بالفتح اسم از اول نام است و سیرای النهر و راز اول مضموم یعنی
 که آنرا اگر از گویند و راز و راز است و نام مقامیست و راز و راز
 و چیز بچشم تازی و سبزه یعنی کوتاه شدن فن و کزشت زدن

باب الواو مع فصل السین

وس یعنی بس و اس و وسنی دارد اول رسن و ریمانرا گویند و دوم چوبی
 که در بینی شتر کنند و سواس اول مفتوح ثبانی زنده اندیشه خاطر یعنی خطره
 وادی عروس نام وادیه است براه کعبه و الای فافوس جامه بالای فافوس
 و الیس نام حکیم است ندیم سکندر و الیس بالکسر نام مشرقه و الیس و الیس
 نام ولی است و جمله قرن بعد

باب الرابع في فضل الشجر

[illegible]

باب اول فی فضائل

1890

卷之四

1871

باب الرابع عشر من الفصول

[illegible]

شانی بکسر و یا و مجول یعنی روشن و بند و اول و آخر شیشه کوی تار ز و در هر ص...

باب اول در کسر و یا و مجول

در روح نخستین و او مجول و کوی شانی اول و آخر و کوی دست و در و نود و دوم...

کوی نه آید است یعنی با یکدیگر کوی و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

اول مشتاق شانی بکسر و یا و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

شعاع آتش و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

باب دوم در کسر و یا و مجول

و اما بلبل و یا و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

و اگر از و مال بی و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

باب سوم در کسر و یا و مجول

و اما بکسر و یا و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

نقشینه و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

بکسر و یا و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

و اما بکسر و یا و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول و در و مجول...

کنز گان و طبع بالفتح مجازی و این را در سواد و طبع و این را آن را که در سواد

باز پسینا من قتل

باب الواو مع فتحة الهمزة

و الواو مع فتحة الهمزة و الواو مع جمل و الواو مع جمل و الواو مع جمل و الواو مع جمل

و است و پای و این کنز گان و این کنز گان

باب الواو مع فتحة الهمزة

و میره اول مفتوح و ثانی ساکن و الواو مع جمل و الواو مع جمل و الواو مع جمل و الواو مع جمل

پسین شود یا پیچید و در این پیچیده و در این پیچیده و در این پیچیده و در این پیچیده

من فرنگ بهمانه و در این بهمانه و در این بهمانه و در این بهمانه و در این بهمانه

زمین نشیب و گویید و در این نشیب و گویید و در این نشیب و گویید و در این نشیب و گویید

اول مفتوح ثانی مکسر و در این مکسر و در این مکسر و در این مکسر و در این مکسر

خوب روی نیز آمده و آگویی سخن که از گوش کی بگوش و گویی و گویی و گویی و گویی

مفتوح ثانی زود و کات و جمل مفتوح و جمل مفتوح و جمل مفتوح و جمل مفتوح

بود که تخم و شیر و در میان آن باشد و این نام مشرق و این نام مشرق و این نام مشرق و این نام مشرق

عاشق گشته و طیره اول مفتوح ثانی مکسر و در این مکسر و در این مکسر و در این مکسر

بنانی زده جای پلاک و گرداب و خلا عشق محنت که شتر و در آن بنشیند و در آن بنشیند

و طیفه روز مره و همه اول مفتوح ثانی زده برگ نیل و سواد و بالفتح مسند و بالفتح مسند

[illegible]

...

[illegible]

باب في معرفة فضل المال

و اما در این کتاب که در این باب

و تشبیه و تمثیل در این اشعار بسیار است و در این مثنوی و در بعضی از ابیات

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

و من بعد این که در این کتاب

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1871

سوره اول

نام و پادشاه بنام شاهنشاهی ایران

و این کتاب را در سال ۱۲۸۰ هجری قمری در شهر تبریز

الکتاب فی الجغرافیا و التاجیه

ان چهار باغ و درختی واردا اول از درخت صنوبر است و در آن

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

باب اول در بیان احوال و حال

[illegible]

منہم منس بنفیم پرویا بنفیم

باب في عمل الطائر

میسوط فرود آمدن و رفتن و کم شدن بهای شمع و لاغر شدن از بیمار
 بهیضه با لکه شتر لاغر هر ط با لکه سریش بزرگ هفت خط هفت اقلیم
 هفت محیط هفت فلک بیاد و ناطق و فراد کردن موم

باب الهام مع فصل العین

نوع
 جمع با لکه غافل و گول بهجوع خواب رفتن و خفتن و شکستن گرسنگی هر
 موالید ثلاثه یعنی حیوانات و نباتات و جمادات هفت سبع بضم سین هفت هفت
 قرآن مجید مراد تمام قرآن هفت نطع هفت کشور بلع فروشیدن و ناشکیب شدن
 ناع بدول من فتنه *

باب الهام مع فصل الغین

پروغ خواب شدن بهیض زود مردن *

باب الهام مع فصل الفاء

هفت کارگاه جولاه و آواز و آون هر ف غلو کردن و دراز کشیدن و درج و
 و سیوه آوردن و رخت خراشیدن شتر مرغ گران سنگ با قف مرد غیب
 و خبر و هده هرف نشانه تیر هفت باله یک چیزی بلند بر افراشته و نشانه تیر و مردن
 هفت اول مفتوح و یا مجهول باریکی و باریک میان شدن هفت و از نه یعنی
 سار بهور آگونی *

باب الهام مع فصل القاف

